

ชื่อวิทยานิพนธ์ การพัฒนาระบบสารสนเทศบนเว็บของหอภาพยนตร์แห่งชาติ

ผู้วิจัย นางณิชชา จริยเศรษฐ์กร **ปริญญา** ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สารสนเทศศาสตร์)

อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์ ดร.วิภา เจริญภักดิ์

(2) รองศาสตราจารย์ ญัฐพร พิมพายน **ปีการศึกษา** 2547

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัยการพัฒนาระบบสารสนเทศบนเว็บของหอภาพยนตร์แห่งชาติ เพื่อการพัฒนาต้นแบบการนำเสนอข้อมูลบนเว็บของหอภาพยนตร์แห่งชาติ โดยนำเสนอข้อมูลในลักษณะของหน่วยงานหอภาพยนตร์ พร้อมทั้งให้บริการในการสืบค้นข้อมูลของหอภาพยนตร์แห่งชาติ เพื่อการปฏิบัติงานภายในและให้บริการแก่สาธารณชน

วิธีการในการวิจัยโดยการเก็บรวบรวมสารสนเทศทั้งภายในและภายนอกของหอภาพยนตร์แห่งชาติ สารสนเทศภายนอก จะเป็นการศึกษารวบรวมที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ภาพยนตร์ และความรู้ด้านการอนุรักษ์ภาพยนตร์ สารสนเทศภายในจะเน้นการศึกษาโครงสร้างองค์กร และการให้บริการของหอภาพยนตร์แห่งชาติ ซึ่งเป็นที่มาของสารสนเทศในการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อนำเสนอบนเว็บไซต์ของหอภาพยนตร์แห่งชาติ ในการพัฒนาใช้หลักการของวงจรพัฒนาระบบสารสนเทศ เป็นการนำเสนอข้อมูลในสองด้าน ได้แก่ การให้ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับงานด้านหอภาพยนตร์ ซึ่งรวมถึงโครงสร้างการบริหาร สารสนเทศด้านต่างๆ ภายในหอภาพยนตร์ การอนุรักษ์ภาพยนตร์ เป็นข้อมูลที่มีลักษณะทางเดียว ไม่มีการโต้ตอบซึ่งกันและกัน โดยใช้คุณสมบัติทั่วไปของระบบเว็บไซต์ และในด้านการบริการ โดยนำเสนอวิธีการให้บริการของหอภาพยนตร์ ซึ่งรวมถึงการสืบค้นฐานข้อมูลภายในหอภาพยนตร์ โดยใช้การโต้ตอบสองทางระบบสารสนเทศดังกล่าว พัฒนาโดยใช้เอเอสพี

ผลที่ได้จากการวิจัยนี้ ทำให้มีต้นแบบของระบบสารสนเทศบนเว็บของหอภาพยนตร์แห่งชาติ เพื่อการบริการและการค้นคว้าแก่สาธารณชน

คำสำคัญ การพัฒนาระบบ สารสนเทศบนเว็บ หอภาพยนตร์แห่งชาติ ฐานข้อมูลฟิล์ม

Thesis title: The Development of Web-Based Information Systems for
the National Film Archive

Researcher: Mrs. Nitcha Jariyasetkarn; **Degree :** Master of Arts (Information Science);

Thesis advisors: (1) Dr. Vipra Jaroenpuntaruk, Associate Professor;

(2) Dr. Nattaporn Pimpayon, Associate Professor; **Academic year:** 2004

ABSTRACT

The objective of this research, the development of web-based information systems for the National Film Archive (NFA), is to present information from the NFA on a web-based system, including a search engine. This system will be available to both employees of the NFA and to the public.

The research methodology was to gather information from inside and outside of the NFA. Information gathered from outside of the NFA was mainly focused on review literature related to film archive and techniques of preserving film not only in Thailand but also others countries. Internal information covered structure and services provided to the public of the NFA. The information gathered was presented on the web site of the NFA. The development of the system was based on System Development Life Cycle or SDLC, concerning two aspects. First, as one way communication, providing general knowledge about the NFA, including structure and services available to the public. Second, as two ways communication, facilitating users of the system to interact with the NFA film database via search engine to retrieve the required request. The system was developed by Active Sever Page or ASP.

The result of this research will give the NFA a web-based information system for general public.

Keyword: Development system, Web-based information system, National Film Archive,
Film database

กิตติกรรมประกาศ

ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้สำเร็จลุล่วง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.วิภา เจริญภักดิ์ และ รองศาสตราจารย์ ญัฐพร พิมพายน สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ที่กรุณาสละเวลาเป็นที่ปรึกษา ให้คำแนะนำ ข้อคิดเห็นและอธิบายในส่วนที่ผู้วิจัยไม่มีความรู้เพียงพอ อีกทั้งยังเป็นผู้ที่ช่วยเหลือ ในการทำวิทยานิพนธ์อย่างใกล้ชิดโดยตลอด ตั้งแต่เริ่มจัดทำโครงร่าง ตรวจสอบแก้ไข ปรับปรุง ข้อบกพร่องต่างๆ จนวิทยานิพนธ์สำเร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์สาขาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาการด้านสารสนเทศ ที่เป็นพื้นฐานสำคัญที่ทำให้ผู้วิจัยมีความรู้ในมุมมอง ที่กว้างขึ้นและนำมาประมวลเป็นวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงานหอภาพยนตร์แห่งชาติทุกท่าน ที่ช่วยเหลือในการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คุณโดม สุขวงศ์ ผู้ซึ่งเป็นพี่ที่เคารพ และเป็นครูคนแรกของผู้วิจัย ในวิชาการด้านภาพยนตร์และความรู้เกี่ยวกับหอภาพยนตร์ อีกทั้ง ยังเป็นผู้สนับสนุนผู้วิจัยในการศึกษาเพิ่มเติมด้านอื่นๆ ริเริ่มให้ผู้วิจัยศึกษาเกี่ยวกับระบบ คอมพิวเตอร์เพื่อจัดทำข้อมูลภาพยนตร์ รวมทั้งช่วยเหลือในการค้นคว้าเอกสารต่างๆ เพื่อการ จัดทำวิทยานิพนธ์ คุณชูลีพร ปินใจ ซึ่งเป็นช่วยผู้เหลือในด้านงานประจำของผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา เพื่อให้ผู้วิจัยมีเวลาในการศึกษาได้อย่างเต็มที่

สุดท้ายนี้ ขอขอบพระคุณบุคคลในครอบครัวทุกท่าน ที่ให้กำลังใจ และสนับสนุนใน การศึกษาอย่างเต็มที่ คุณชนานันท์ ช่างเรียน มารดา ผู้ส่งเสริมผู้วิจัยให้ศึกษาต่อในระดับ บัณฑิตศึกษา คุณชนก ช่างเรียน พี่ชาย ผู้สนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษาทั้งหมด คุณพิชัย จริยเศรษฐการ สามี และ คุณพิชชานันท์ จริยเศรษฐการ บุตรสาว ผู้เป็นกำลังใจและสนับสนุน ในทุกด้านตลอดมา

ณิชา จริยเศรษฐการ

พฤศจิกายน 2547

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
แนวคิดในการแก้ปัญหา.....	5
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
ขอบเขตการวิจัย.....	5
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	5
ความสำคัญของเรื่องที่วิจัย.....	7
ระเบียบวิธีการวิจัย.....	7
กำหนดการดำเนินงานวิจัย.....	7
ทรัพยากรที่ใช้.....	7
ผลที่คาดว่าจะได้รับจากงานวิจัย.....	8
แนวทางในการนำเสนอรายงานการวิจัย.....	8
ตารางการทำงาน.....	9
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	10
ความเป็นมาด้านภาพยนตร์.....	10
ประวัติภาพยนตร์โลก.....	10
ประวัติภาพยนตร์ในประเทศไทย.....	11
หน่วยงานอนุรักษ์ภาพยนตร์.....	16
ประวัติการก่อตั้งหน่วยงานด้านการอนุรักษ์ภาพยนตร์.....	16
การอนุรักษ์ภาพยนตร์ในประเทศไทย.....	17
พัฒนาการด้านการบริหารของหอภาพยนตร์แห่งชาติ.....	18

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ประวัติหอภาพยนตร์แห่งชาติในประเทศไทย.....	18
การบริหารงานของหอภาพยนตร์แห่งชาติ.....	25
การอนุรักษ์ฟิล์มภาพยนตร์ของหอภาพยนตร์แห่งชาติ.....	27
ความหมายของการอนุรักษ์ภาพยนตร์.....	27
กระบวนการอนุรักษ์ภาพยนตร์.....	28
การซ่อมแซมหรือการฟื้นฟูบูรณะ.....	29
การสงวนรักษา.....	33
การพัฒนางานเทคโนโลยีสารสนเทศในหอภาพยนตร์แห่งชาติ.....	34
การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในด้านการอนุรักษ์และจัดเก็บทรัพยากร.....	34
การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในด้านข้อมูลและบริการ.....	39
ความเป็นมาด้านระบบคอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย.....	45
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	52
บทที่ 3 ศึกษาและวิเคราะห์ระบบสารสนเทศของหอภาพยนตร์แห่งชาติ.....	58
การศึกษากระบวนการงานของหอภาพยนตร์แห่งชาติ.....	60
การวิเคราะห์ระบบ.....	82
บทที่ 4 การออกแบบและจัดทำระบบ.....	97
การออกแบบระบบ.....	97
การออกแบบโครงสร้างระบบทั้งหมด.....	97
การออกแบบส่วนแสดงผลบนหน้าเว็บไซต์.....	111
การออกแบบส่วนประสานต่อผู้ใช้.....	113
การออกแบบข้อมูลนำเข้าสำหรับระบบ.....	115
การออกแบบฐานข้อมูล.....	120
การออกแบบสถาปัตยกรรมระบบ.....	122
การออกแบบระบบความปลอดภัยของระบบ.....	123
การออกแบบความปลอดภัยเชิงเทคนิค.....	123
การออกแบบความปลอดภัยเชิงปฏิบัติงาน.....	126

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
การจัดทำระบบ	127
เครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนา.....	127
ฮาร์ดแวร์.....	127
ซอฟต์แวร์.....	128
โปรแกรมที่พัฒนาขึ้น.....	129
ขั้นตอนการทำงานภายในโปรแกรมสืบค้น	135
ตัวอย่างการค้นหาข้อมูลบนเว็บไซต์	136
การทดสอบระบบ.....	140
บทที่ 5 การประเมินระบบ	143
วัตถุประสงค์ในการประเมิน.....	143
วิธีการประเมิน.....	143
กลุ่มตัวอย่าง	144
เครื่องมือประเมิน.....	144
ผลการประเมิน	145
บทที่ 6 สรุปและข้อเสนอแนะ	152
บรรณานุกรม.....	156
ภาคผนวก	
ก แบบสอบถามการประเมินระบบ	163
ข สำเนาเอกสารเผยแพร่ของสมาพันธ์หอภาพยนตร์แห่งชาติ	164
ค สำเนาหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 7 ตุลาคม 2509	165
ง ภาพการโฆษณาแจ้งความในหนังสือพิมพ์ “บางกอกไทมส์”	166
ประวัติผู้วิจัย.....	167

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1.1 ตารางการทำงาน.....	9
ตารางที่ 3.1 ตารางแสดงข้อมูลบนโปรแกรม Film DB	75
ตารางที่ 4.1 ตารางข้อมูลภาพยนตร์ข่าว.....	116
ตารางที่ 4.2 ตารางข้อมูลภาพยนตร์สารคดี	116
ตารางที่ 4.3 ตารางข้อมูลภาพยนตร์เรื่อง.....	117
ตารางที่ 4.4 ตารางข้อมูลวีดิทัศน์.....	118
ตารางที่ 4.5 ตารางข้อมูลสื่ออื่นๆ.....	119
ตารางที่ 4.6 ตารางตัวอย่างภาพนิ่ง/ใบปิด.....	119
ตารางที่ 4.7 ตารางตัวอย่างภาพยนตร์.....	120
ตารางที่ 4.8 ตารางฮาร์ดแวร์ในการทำงาน	127
ตารางที่ 4.9 ตารางซอฟต์แวร์ในการทำงาน.....	128
ตารางที่ 4.10 ตารางโปรแกรมที่ใช้ในการสืบค้นและการนำเสนอบนเว็บไซต์.....	130
ตารางที่ 5.1 ตารางแสดงผลการประเมินระบบจากกลุ่มผู้บริหาร	146
ตารางที่ 5.2 ตารางแสดงผลการประเมินระบบจากกลุ่มเจ้าหน้าที่	147
ตารางที่ 5.3 ตารางแสดงผลการประเมินระบบจากกลุ่มบุคคลทั่วไป.....	148
ตารางที่ 5.4 ตารางแสดงผลการประเมินระบบจากทุกกลุ่ม.....	149

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 2.1	แผนภูมิแบ่งส่วนราชการหอภาพยนตร์แห่งชาติ 27
ภาพที่ 2.2	ภาพแสดงบัตรรายการประเภทต่าง 41
ภาพที่ 2.3	ภาพแสดงโครงสร้างการทำงานของ ODBC 51
ภาพที่ 3.1	แผนภูมิแสดงการแบ่งส่วนราชการกรมศิลปากร 62
ภาพที่ 3.2	แผนภูมิแบ่งส่วนราชการหอจดหมายเหตุแห่งชาติ 63
ภาพที่ 3.3	ภาพบัตรเทคนิคด้านหน้า 65
ภาพที่ 3.4	ภาพบัตรเทคนิคด้านหลัง..... 65
ภาพที่ 3.5	ภาพหน้าจอหลักของโปรแกรม CDS/ISIS 66
ภาพที่ 3.6	ภาพหน้าจอแผ่นงานลงข้อมูลในโปรแกรม CDS/ISIS 67
ภาพที่ 3.7	ภาพหน้าจอการนำเข้าข้อมูลจากบัตรเทคนิคด้านหน้า..... 69
ภาพที่ 3.8	ภาพหน้าจอการนำเข้าข้อมูลจากบัตรเทคนิคด้านหลัง 70
ภาพที่ 3.9	ภาพหน้าจอการเลือกรื่องเพื่อใส่ข้อมูลงานคลังภาพยนตร์..... 71
ภาพที่ 3.10	ภาพหน้าจอการเพิ่มข้อมูลของงานคลังภาพยนตร์..... 72
ภาพที่ 3.11	หน้าจอของโปรแกรม Film DB (หน้าแรก) 73
ภาพที่ 3.12	ภาพหน้าจอของการนำเข้าข้อมูลวีดิทัศน์ 73
ภาพที่ 3.13	ภาพการบันทึกข้อมูลหลักของวีดิทัศน์ 74
ภาพที่ 3.14	ภาพการบันทึกข้อมูลย่อยในเขตข้อมูลวีดิทัศน์ 74
ภาพที่ 3.15	ภาพแสดงความสัมพันธ์ของตารางด้านภาพยนตร์ขาว 78
ภาพที่ 3.16	ภาพแสดงความสัมพันธ์ของตารางด้านภาพยนตร์สารคดี..... 79
ภาพที่ 3.17	ภาพแสดงความสัมพันธ์ของตารางด้านภาพยนตร์เรื่อง..... 80
ภาพที่ 3.18	ภาพแสดงความสัมพันธ์ของตารางด้านภาพยนตร์วีดิทัศน์และสื่ออื่นๆ..... 81
ภาพที่ 3.19	ภาพผังงานรวมในระบบงานหอภาพยนตร์แห่งชาติ (ระบบปัจจุบัน)..... 83
ภาพที่ 3.20	ภาพการไหลของข้อมูลและเอกสาร ระดับ 0 ระบบงานข้อมูล 84
ภาพที่ 3.21	ภาพการไหลของข้อมูลและเอกสาร ระดับ 1 งานด้านอนุรักษ์ 85
ภาพที่ 3.22	ภาพการไหลของข้อมูลและเอกสาร ระดับ 1 งานด้านข้อมูล 86
ภาพที่ 3.23	ภาพการไหลของข้อมูลและเอกสารระดับ 1 งานด้านเอกสาร..... 87
ภาพที่ 3.24	ภาพการไหลของข้อมูลและเอกสารระดับ 1 งานด้านบริการ 88

สารบัญภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 3.25	ผังงานรวมด้านบริการ (ระบบใหม่)..... 89
ภาพที่ 3.26	ภาพการไหลของข้อมูลและเอกสาร ระดับ 0 ระบบงานด้านบริการ 90
ภาพที่ 3.27	ภาพการไหลของข้อมูลและเอกสาร ระดับ 1 จัดทำข้อมูล..... 91
ภาพที่ 3.28	ภาพการไหลของข้อมูลและเอกสาร ระดับ 1 บันทึกข้อมูล 92
ภาพที่ 3.29	ภาพการไหลของข้อมูลและเอกสาร ระดับ 1 ตัวอย่างภาพยนตร์..... 93
ภาพที่ 3.30	ภาพการไหลของข้อมูลและเอกสาร ระดับ 1 ตัวอย่างภาพนิ่ง/ใบปิด 94
ภาพที่ 3.31	ภาพการไหลของข้อมูลและเอกสาร ระดับ 1 ระบบเว็บ..... 95
ภาพที่ 3.32	ภาพการไหลของข้อมูลและเอกสาร ระดับ 1 การให้บริการ 96
ภาพที่ 4.1	ภาพการแสดงโครงสร้างเว็บไซต์หอภาพยนตร์แห่งชาติ..... 101
ภาพที่ 4.2	ภาพการเชื่อมโยงในเมนูประวัติภาพยนตร์..... 102
ภาพที่ 4.3	ภาพการเชื่อมโยงในเมนูเกี่ยวกับเรา 102
ภาพที่ 4.4	ภาพการเชื่อมโยงในเมนูการให้บริการ 103
ภาพที่ 4.5	ภาพการเชื่อมโยงในเมนูสืบค้นข้อมูล..... 103
ภาพที่ 4.6	ภาพการเชื่อมโยงในเมนูพิพิธภัณฑ์ภาพยนตร์..... 104
ภาพที่ 4.7	ภาพการเชื่อมโยงในเมนูเกร็ดความรู้..... 104
ภาพที่ 4.8	ภาพเทมเพลตหอภาพยนตร์แห่งชาติ..... 106
ภาพที่ 4.9	ภาพล้อฟิล์มสีขาวดำ..... 106
ภาพที่ 4.10	ภาพตัวอย่างซึ่งแสดงการสลับภาพเมนู 107
ภาพที่ 4.11	ภาพโลโก้ของ FIAF และ ธงชาติไทย อังกฤษ 107
ภาพที่ 4.12	ภาพการแสดงหนังใหญ่..... 107
ภาพที่ 4.13	ภาพหนังสือ “ภาพยนตร์สยาม” 108
ภาพที่ 4.14	ภาพใบปิดภาพยนตร์เรื่อง “เงาะป่า”..... 108
ภาพที่ 4.15	ภาพใบปิดภาพยนตร์เรื่อง “คนภูเขา” 109
ภาพที่ 4.16	ภาพใบปิดภาพยนตร์เรื่อง “จระเข้” 109
ภาพที่ 4.17	ภาพขุณวิจิตรมาตราขณะกำลังถ่ายทำภาพยนตร์..... 110
ภาพที่ 4.18	ภาพแสดงการสิ้นสุดในแต่ละหน้า..... 110

สารบัญภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 4.19 ระบบสารสนเทศของหอภาพยนตร์แห่งชาติเพื่อนำเสนอบนเว็บไซต์.....	112
ภาพที่ 4.20 ภาพความสัมพันธ์ของตารางข้อมูลบนเว็บไซต์.....	121
ภาพที่ 4.21 ภาพการลงทะเบียนสมาชิกของหอภาพยนตร์แห่งชาติ.....	124
ภาพที่ 4.22 ภาพการใส่ล็อกอินและรหัสผ่านของผู้ดูแลระบบ	125
ภาพที่ 4.23 ภาพแสดงทะเบียนสมาชิก.....	125
ภาพที่ 4.24 ภาพการตรวจสอบการใช้ข้อมูลตามวันที่	126
ภาพที่ 4.25 แผนภูมิแสดงการสืบค้นข้อมูลบนเว็บไซต์	135
ภาพที่ 4.26 ภาพการเข้าใช้ระบบสืบค้นข้อมูล	136
ภาพที่ 4.27 ภาพการเลือกหมวดภาพยนตร์ที่ต้องการค้น	137
ภาพที่ 4.28 ภาพแสดงเขตข้อมูลที่สามารถใส่คำค้น	137
ภาพที่ 4.29 ภาพผู้ใช้ใส่คำค้น “แพรด้า” ในเขตข้อมูลชื่อเรื่อง	138
ภาพที่ 4.30 ภาพระบบแสดงผลการค้นหาภาพยนตร์เรื่อง “แพรด้า”	138
ภาพที่ 4.31 ภาพผลจากการค้นหาภาพยนตร์เรื่อง “โชนอัมพวา”	139
ภาพที่ 4.32 ภาพจากการค้นหาภาพยนตร์เรื่อง “โชนอัมพวา” (ต่อ).....	140
ภาพที่ 4.33 ภาพการค้นคำว่า “โชน” จากข้อมูลภาพยนตร์สารคดี	141
ภาพที่ 4.34 ภาพระบบแสดงผลการค้นหา พบจำนวน 9 รายการ	141
ภาพที่ 4.35 ภาพค้นหาคำว่า “โชน” และ “กรมศิลป์ากร” พบจำนวน 1 รายการ	142

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาพยนตร์เกิดขึ้นมาในโลก ในปี พ.ศ.2438 เมื่อนักประดิษฐ์ชาวฝรั่งเศส นำภาพยนตร์ชนิดฉายขึ้นจอ ออกฉายเก็บค่าดูจากสาธารณชนเป็นครั้งแรกที่กรุงปารีส และหลังจากนั้นได้แพร่กระจายไปทั่วโลกอย่างรวดเร็ว และโดยไม่มีใครคาดคิด ภาพยนตร์ได้เติบโตกลายเป็นมหรสพยอดนิยมของชาวโลก ประจำคริสต์ศตวรรษที่ 20 กิจการผลิตและจำหน่ายภาพยนตร์กลายเป็นอุตสาหกรรมที่ใหญ่ที่สุดอย่างหนึ่งของโลก

“เมื่อแรกที่ภาพยนตร์เข้ามาในเมืองไทย หลายคนคิดว่า ภาพยนตร์เป็นของเล่นที่สร้างความตื่นเต้นเพียงชั่วครู่ชั่วยาม แต่จะมีใครคาดคิดว่าของเล่นประหลาดนี้ ต่อมาจะกลายเป็นโรงงานสร้างฝันขนาดใหญ่ที่มีนักฝันผ่านเข้ามามากมาย ซึ่งมีทั้งประสบความสำเร็จและผิดหวัง อุดมคติของนักสร้างฝันเหล่านี้ก็คือ ให้คนดูชื่นชอบผลงานของเขาและถ้าสามารถทำรายได้เป็นกอบเป็นกำได้ก็ถือเป็นของแถม” (ชลิดา เอื้อบำรุงจิต 2540: 83)

ภาพยนตร์นอกจากจะเป็นความบันเทิงยอดนิยมของคนทั่วโลกแล้ว ภาพยนตร์ยังเป็นสื่อที่บอกเล่าเรื่องราว ความเป็นมา และวิถีชีวิต ที่สำคัญยังมีคุณค่าเสมือนเอกสารสำคัญ ทำนองเดียวกับเอกสารทางประวัติศาสตร์ หรือเอกสารจดหมายเหตุ ซึ่งควรจะมีหน่วยงานที่ทำหน้าที่รวบรวมเก็บรักษา เพื่ออนุรักษ์ไว้เป็นมรดกของมนุษยชาติเช่นเดียวกับที่หอสมุดแห่งชาติเก็บรักษาหนังสือ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติเก็บรักษาศิลปวัตถุและโบราณวัตถุ และหอจดหมายเหตุแห่งชาติเก็บรักษาเอกสาร

ปี พ.ศ. 2441 ได้มีช่างถ่ายภาพชาวโปแลนด์ชื่อ เบเลสลอร์ มาตุสซิวสกี (Beleslaw Matuzewsky)¹ ได้ลงทุนตีพิมพ์สมุดเล่มเล็กๆเป็นภาษาฝรั่งเศสในชื่อว่า Une Nouvelle source d'histoire เพื่อเสนอข้อเรียกร้องให้มีการจัดตั้งหน่วยงานที่ทำหน้าที่เก็บอนุรักษ์ภาพยนตร์ แต่ปรากฏว่า เวลาได้ล่วงเลยมาถึง 35 ปี ข้อเรียกร้องดังกล่าวจึงเป็นความจริงขึ้นมา

¹ เอกสารเผยแพร่ของสมาพันธ์หอภาพยนตร์ระหว่างชาติ (FIAPF)

ปี พ.ศ. 2476 เกิดหน่วยงานที่ทำหน้าที่เก็บรักษาภาพยนตร์แห่งแรกของโลก คือ หน่วยงานที่เรียกว่า หอภาพยนตร์ (FILM ARCHIVE) ที่กรุงสตอกโฮล์ม ประเทศสวีเดน หลังจากนั้นจึงเกิดการจัดตั้งหอภาพยนตร์ ทั้งที่เป็นหน่วยงานของรัฐและเอกชน ตามประเทศต่างๆ ทั่วโลก

ปี พ.ศ. 2481 ณ กรุงปารีส หอภาพยนตร์รุ่นบุกเบิกจาก 4 เมือง คือ นิวยอร์ก เบอรลิน ลอนดอน และปารีส ได้ร่วมมือกันจัดตั้ง สหพันธ์หอภาพยนตร์ระหว่างชาติ (Federation de International du Film : FIAF) ขึ้น เป็นองค์การสากล ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการร่วมมือกันเพื่อการอนุรักษ์ภาพยนตร์ ในฐานะเป็นมรดกทางวัฒนธรรมสำคัญอย่างหนึ่งของมนุษยชาติ

ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ปี พ.ศ. 2518 ประเทศอินโดนีเซียเป็นประเทศแรกที่ตั้งหอภาพยนตร์ของตน (SINEMATEK INDONESIA) ตามด้วยเวียดนาม (พ.ศ.2522) และฟิลิปปินส์ (พ.ศ.2526) หลังตั้งหอภาพยนตร์ได้ไม่กี่ปี เมื่อเกิดการล้มล้างรัฐบาลมาร์กอส หอภาพยนตร์แห่งชาติฟิลิปปินส์ ได้ถูกยุบเลิกไปด้วย มีเพียงหอภาพยนตร์เล็กๆ ในมหาวิทยาลัยฟิลิปปินส์

สำหรับประเทศไทย ซึ่งเคยมีประวัติศาสตร์ภาพยนตร์ที่น่าสนใจคือ มีการผลิตภาพยนตร์มากเคยติดอยู่ในอันดับ 12 ประเทศผู้ผลิตภาพยนตร์รายใหญ่ของโลก คือ ผลิตภาพยนตร์มากกว่า 100 เรื่องต่อปี ได้เคยเกิดความคิดที่เก็บรักษาภาพยนตร์ของชาติอย่างเป็นทางการครั้งแรกหนึ่งในปี พ.ศ. 2509 คือ เมื่ออนุกรรมการสื่อสารมวลชนในคณะกรรมการชาติ ว่าด้วยองค์การยูเนสโกแห่งประเทศไทย ซึ่งมีพระเจ้าวรวงศ์เธอพระองค์เจ้าเปรมบุรฉัตร ทรงเป็นประธาน มีมติในการประชุมครั้งหนึ่งของปีนั้น เรียกร้องให้หอสมุดแห่งชาติเปิดแผนกเก็บภาพยนตร์ที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมขึ้นอีกแผนกหนึ่ง โดยหวังจะให้เยาวชนรุ่นหลังได้ทราบความเป็นไปในอดีตอย่างชัดเจน และพร้อมกันนั้นก็ต้องการให้เกิดความสะดวกรวดสบายในการค้นคว้าด้วย (ดูภาคผนวก)² แต่ข้อเรียกร้องในครั้งนั้นไม่เกิดผลแต่ประการใด

ในปี พ.ศ. 2524 นายโดม สุขวงศ์ ซึ่งในขณะนั้นเป็นนักเขียนวิจารณ์อิสระ ได้ค้นพบฟิล์มภาพยนตร์เก่าสมัยรัชกาลที่ 7 ของกองภาพยนตร์เผยแพร่ข่าว กรมรถไฟ จึงเรียกร้องสาธารณชนผ่านทางสื่อมวลชน ให้ทางราชการดำเนินการอนุรักษ์ภาพยนตร์เหล่านั้นและจัดตั้งหน่วยงานที่ทำหน้าที่เก็บรวบรวมและอนุรักษ์ภาพยนตร์ขึ้นในประเทศไทย แต่ข้อเรียกร้องดังกล่าวก็ยังไม่เกิดผลเช่นเดียวกัน

จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2526 บุคคลดังกล่าวได้ค้นพบฟิล์มภาพยนตร์เมื่อครั้งพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จถึงสต็อกโฮล์ม ในปี พ.ศ. 2440 ถ่ายโดยช่างถ่ายภาพ

² หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 7 ตุลาคม 2509

คนแรกของสวีเดน ทำให้กรมศิลปากรตกลงใจที่จะตั้งหน่วยงานรักษาฟิล์มภาพยนตร์อันมีค่า

หอภาพยนตร์แห่งชาติ กรมศิลปากร ก่อตั้งเมื่อ 7 กันยายน พ.ศ. 2527 โดยได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการให้จัดทำโครงการจัดตั้งหอภาพยนตร์แห่งชาติ อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกองพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ มีคณะกรรมการโครงการจัดตั้งหอภาพยนตร์แห่งชาติเป็นผู้บริหารและดำเนินการ โดยใช้อาคารพัสดุตีตรา (เดิมเป็นอาคารเอกเทศหลังหนึ่งในหมู่อาคารโรงภาพยนตร์สิทธิการ ซึ่งกรมธนารักษ์มอบให้กรมศิลปากรจัดตั้งเป็นพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ หอศิลป์ หรือ หอศิลป์แห่งชาติในปัจจุบัน มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2518)

คณะกรรมการของโครงการซึ่งประกอบด้วย ข้าราชการกรมศิลปากร นักวิชาการเอกชน และบุคคลในวงการภาพยนตร์ ได้ศึกษาการจัดตั้ง รูปแบบ โครงสร้าง และบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานหรือองค์กรด้านนี้ของประเทศต่างๆ ในที่สุดได้เห็นชอบให้เรียกชื่อหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นในประเทศไทยนี้ว่า หอภาพยนตร์แห่งชาติ (NATIONAL FILM ARCHIVE) ตามแบบของประเทศอังกฤษ

ในระยะแรกโครงการจัดตั้งหอภาพยนตร์แห่งชาติ ยังไม่ได้รับงบประมาณใดๆ จากรัฐบาล คณะกรรมการโครงการฯ ได้รณรงค์หาเงินทุนบริจาคและจัดกิจกรรมการกุศล ได้เงินงบประมาณสี่แสนบาท เพื่อปรับปรุงและดัดแปลงอาคารพัสดุตีตราซึ่งทรุดโทรมและรกร้างมานานปีเป็นอาคารหอภาพยนตร์แห่งชาติ โดยเฉพาะในส่วนของการจัดเก็บฟิล์มภาพยนตร์ และการซ่อมสงวนรักษา ซึ่งปรับปรุงได้พื้นที่ประมาณครึ่งหนึ่งของอาคาร ประกอบกับการติดต่อสัมพันธ์กับหอภาพยนตร์ในต่างประเทศ โดยเฉพาะสมาพันธ์หอภาพยนตร์ระหว่างชาติ และองค์การยูเนสโก ทำให้ได้รับการสนับสนุนในการบริจาคอุปกรณ์และครุภัณฑ์ที่จำเป็นในการอนุรักษ์ภาพยนตร์ และส่งผู้เชี่ยวชาญมาฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ อีกทั้งคณะกรรมการได้รวบรวมแสวงหาฟิล์มภาพยนตร์ ตลอดจนสิ่งเกี่ยวเนื่องกับภาพยนตร์ เช่น โปสเตอร์ ใบปิด ใบปลิว หนังสือนิทรรศการ ภาพถ่ายทำ อุปกรณ์ถ่ายทำภาพยนตร์ หนังสือนิตยสาร เอกสาร บรรดาที่เกี่ยวกับภาพยนตร์ ซึ่งค่อยๆ เพิ่มพูนขึ้น จนมีจำนวนมากพอที่จะเป็นฐานการทำงานและจัดตั้งหอภาพยนตร์แห่งชาติให้เป็นจริง

พ.ศ. 2530 หอภาพยนตร์แห่งชาติได้รับรางวัลเหรียญยูเนสโก โดยผู้อำนวยการใหญ่องค์การเป็นผู้ทำพิธีมอบให้ ณ อาคารหอภาพยนตร์แห่งชาติ ซึ่งนับว่าเป็นครั้งแรกที่ยูเนสโกมอบรางวัลนี้แก่องค์การ (ปกติจะมอบแก่บุคคลที่มีบทบาทหรือผลงานดีเด่นด้านการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรม) ทั้งนี้ในฐานะที่หอภาพยนตร์แห่งชาติของประเทศไทย มีบทบาทดีเด่นในการรณรงค์จัดตั้งหอภาพยนตร์เป็นผลสำเร็จ

หอภาพยนตร์แห่งชาติ ได้รับงบประมาณพิเศษจากรัฐบาลเป็นเงินหนึ่งล้านบาทเศษ จากการเสนอโครงการอนุรักษ์ภาพยนตร์เกี่ยวกับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสที่รัฐจัดฉลองพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงเจริญชันษา 60 พรรษา หอภาพยนตร์แห่งชาติได้ใช้เงินส่วนหนึ่งในการปรับปรุงอาคาร สร้างห้องเก็บรักษาฟิล์มภาพยนตร์ และห้องบริการค้นคว้า ทำให้หอภาพยนตร์แห่งชาติสามารถเปิดบริการแก่สาธารณชนได้เป็นครั้งแรก และในปีนั้นเองกรมศิลปากรมีคำสั่งให้โอนหอภาพยนตร์แห่งชาติ จากกองพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ไปสังกัดหอจดหมายเหตุแห่งชาติ จนถึงปัจจุบันนี้

พ.ศ. 2531 หอภาพยนตร์แห่งชาติ ได้รับการยอมรับเข้าร่วมเป็นสมาชิกสังเกตการณ์ของสหพันธ์หอภาพยนตร์ระหว่างชาติ (The International Federation of Film Archives หรือ FIAF)

พ.ศ. 2538 หอภาพยนตร์แห่งชาติ ได้ร่วมเป็นกลุ่มสมาชิกก่อการ ในการจัดตั้ง สมาคมหอจดหมายเหตุด้านโสตทัศนศึกษาแห่งภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และแปซิฟิก (The Southeast Asia-Pacific Audiovisual Archive Association หรือ SEAPAVAA) ณ ประเทศออสเตรเลีย โดยสมาชิกกลุ่มแรกประกอบด้วย ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ บรูไน ลาว มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย โดยสมาคมดังกล่าวได้จัดตั้งอย่างถูกต้องและเป็นทางการเมื่อ พ.ศ.2539 ในปัจจุบันมีสมาชิกทั้งในลักษณะหน่วยงานและบุคคลกว่า 100 ราย

พ.ศ.2541 หอภาพยนตร์แห่งชาติได้ถูกย้ายจากอาคารบริเวณหอศิลป์ ถนนเจ้าฟ้า ซึ่งเป็นที่ตั้งเมื่อเริ่มดำเนินโครงการ โดยแบ่งที่ทำการออกเป็น 2 แห่ง คือ งานภาพยนตร์และโสตทัศนศึกษา และงานกิจกรรมและประชาสัมพันธ์ มีที่ทำการอยู่ที่หอจดหมายเหตุแห่งชาติ ท่าวาสุกรี กรุงเทพฯ งานอนุรักษ์ภาพยนตร์และโสตทัศนศึกษา และงานคลังภาพยนตร์ อยู่ที่หอภาพยนตร์แห่งชาติ ศาลายา จ.นครปฐม

ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ หอภาพยนตร์แห่งชาติได้เริ่มนำระบบคอมพิวเตอร์มาใช้ในการปฏิบัติงาน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2534 โดยเริ่มแรกใช้โปรแกรมดีเบสทีพีพลัส (Dbase III Plus) และพัฒนามาเป็นซีดีเอสไอซิส (CDS/ISIS) จนถึงปัจจุบันได้เปลี่ยนมาใช้โปรแกรมฟิล์มดาต้าเบส หรือฟิล์มดีบี (Film Database หรือ Film DB) ซึ่งเป็นการจ้างบุคคลภายนอกพัฒนาโปรแกรม ตามโครงสร้างโปรแกรมเดิม และปรับเปลี่ยนบางส่วนให้ตรงตามวัตถุประสงค์และความต้องการของเจ้าหน้าที่มากขึ้น ในการจัดทำฐานข้อมูลของหอภาพยนตร์แห่งชาติ จะเน้นในด้านการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับฟิล์มภาพยนตร์ในอารักขาของหอภาพยนตร์แห่งชาติ และการจัดทำแคตตาล็อกเพื่อการให้บริการแก่ผู้ค้นคว้า แต่หอภาพยนตร์ยังไม่มีส่วนประสานต่อผู้ใช้ให้กับผู้ใช้บริการโดยตรง การค้นคว้าจากระบบคอมพิวเตอร์จะเป็นการค้นคว้าผ่านระบบของเจ้าหน้าที่

การค้นคว้าของผู้ใช้บริการ สามารถกระทำได้โดยสอบถามเจ้าหน้าที่ และค้นจากบัตรรายการที่หอภาพยนตร์แห่งชาติจัดทำเท่านั้น ซึ่งหากมีการค้นคว้าเป็นจำนวนมาก เจ้าหน้าที่ซึ่งมีจำนวนจำกัด จะไม่สามารถพัฒนางานด้านข้อมูลเพิ่มเติม หรืองานด้านอื่นได้ ประกอบกับสถานที่ตั้งของหอภาพยนตร์ถูกแบ่งเป็น 2 ส่วน ผู้ใช้บริการต้องใช้วิธีการเดินทางไปยังหอภาพยนตร์ทั้งสองแห่งเพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วน

2.แนวคิดในการแก้ปัญหา

จากที่กล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยมีแนวคิดในการใช้หลักวิชาการในการจัดการสารสนเทศ และเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อช่วยพัฒนาระบบฐานข้อมูลของหอภาพยนตร์แห่งชาติ ให้มีความสะดวกสบายและทันสมัยในการใช้งานและค้นคว้า สอดคล้องกับเทคโนโลยีในปัจจุบัน โดยเน้นในส่วนของการบริการแก่ผู้ค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับภาพยนตร์และเอกสารต่างๆ ที่อยู่ในอารักขาของหอภาพยนตร์แห่งชาติ

3.วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาระบบฐานข้อมูลภาพยนตร์ของหอภาพยนตร์แห่งชาติเพื่อให้บริการทางอินเทอร์เน็ต

4.ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการพัฒนาการจัดเก็บและการนำเสนอข้อมูลภาพยนตร์ ซึ่งเก็บรักษาอยู่ ณ หอภาพยนตร์แห่งชาติ ตามลักษณะการจัดเก็บของหอภาพยนตร์แห่งชาติ กรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม

5.คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ภาพยนตร์ (ตามความหมายในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525) ได้ให้ความหมายของคำว่า ภาพยนตร์ [อ่านว่า พาบพะ-ยณ] น. หมายถึง ภาพฉายด้วยเครื่อง ทำให้เห็นเป็นเคลื่อนไหวได้, หนังฉาย; (กฎ) फिल्मไม่ว่าจะเป็นชนิดเนกาทีฟ (negative) หรือพอซิทีฟ

(positive) ซึ่งได้ถ่าย อัด หรือ กระทำด้วยวิธีใดๆ ให้ปรากฏรูปหรือเสียงหรือทั้งรูปและเสียง เป็นเรื่องหรือ เหตุการณ์หรือข้อความอันจักถ่ายทอดรูปหรือเสียงหรือทั้งรูปและเสียงได้ด้วยเครื่องฉายภาพยนตร์หรือเครื่องอย่างอื่นทำนองเดียวกัน และหมายความตลอดถึงฟิล์มซึ่งได้ถ่าย อัด หรือ กระทำ ด้วยวิธีใดๆ ให้ปรากฏสี เพื่ออัดลงในฟิล์มชนิดดังกล่าว

ภาพยนตร์ (ในความหมายของหอภาพยนตร์แห่งชาติ) หมายถึง สื่อภาพเคลื่อนไหว ไม่ว่าจะถูกบันทึกหรือถ่ายทอดด้วยฟิล์ม แถบวีดิทัศน์ แผ่นดิสก์ หรืออื่นๆ

สิ่งเกี่ยวเนื่องกับภาพยนตร์ หมายถึง บรรดาสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับภาพยนตร์ แต่มิใช่สื่อเคลื่อนไหว ที่เป็นตัวฟิล์ม เทปวีดิทัศน์ หรือซีดี เช่น ภาพนิ่ง บทพากย์ บทถ่ายทำ หนังสือ ตำรา วารสาร สิ่งพิมพ์ ใบปิด อุปกรณ์ประกอบฉาก และอื่นๆ

ใบปิดภาพยนตร์ หมายถึง ภาพขนาดใหญ่ซึ่งใช้ประกอบในการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ การจัดฉายภาพยนตร์

หอภาพยนตร์ หมายถึง หน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการเก็บรักษา อนุรักษ์และให้บริการ สาธารณะ สารสนเทศด้านภาพยนตร์และสิ่งเกี่ยวเนื่องกับภาพยนตร์ โดยไม่แสวงหากำไร

หอภาพยนตร์แห่งชาติ หมายถึง หอภาพยนตร์ในประเทศไทย ซึ่งเป็นหน่วยราชการ อยู่ภายใต้สังกัดของกระทรวงวัฒนธรรม (ในปัจจุบัน)

ภาพยนตร์ข่าว หมายถึง ภาพยนตร์ข่าวจากสถานีโทรทัศน์ ซึ่งปัจจุบัน หอภาพยนตร์แห่งชาติ ได้รับมอบจากสถานีโทรทัศน์ 2 แห่ง คือ ข่าวสถานีไทยทีวีสีช่อง 3 ที่ออกอากาศระหว่าง พ.ศ. 2513 - พ.ศ. 2525 แบ่งหมวดหมู่ออกเป็น ข่าวในพระราชสำนัก ข่าวบุคคล ข่าวประจำวัน ข่าวกีฬา และข่าวต่างประเทศ และข่าวสถานีโทรทัศน์ทีวีสีช่อง 4 (ช่อง 9 ปัจจุบัน) ที่ออกอากาศระหว่าง พ.ศ. 2502 – พ.ศ.2523

ภาพยนตร์เรื่อง หมายถึง ภาพยนตร์ที่ผู้สร้างหรือผู้เผยแพร่ นำออกฉาย เพื่อเก็บค่าชมตามโรงภาพยนตร์ โดยได้ผ่านการตรวจพิจารณาจากคณะกรรมการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ของกรมตำรวจ

ภาพยนตร์สารคดี หมายถึง ภาพยนตร์ใดๆ ที่มีใช้ภาพยนตร์ข่าว และมีใช้ภาพยนตร์เรื่อง อาจเป็นภาพยนตร์ซึ่งหน่วยราชการ หรือเอกชนผลิตออกเผยแพร่ ตลอดจนภาพยนตร์ที่ถ่ายเล่นในครอบครัว

หนังบ้าน หมายถึง ภาพยนตร์ที่ถ่ายเล่นในครอบครัว ไม่ว่าจะบันทึกด้วยวัสดุใดก็ตาม

6. ความสำคัญของเรื่องที่วิจัย

เป็นการพัฒนาระบบงานของหอภาพยนตร์แห่งชาติ เพื่อการบริการสาธารณะในรูปแบบของการนำเสนอผ่านระบบเว็บ ทำให้การให้บริการด้านภาพยนตร์ของหอภาพยนตร์แห่งชาติสามารถให้บริการได้ทั่วถึงและในวงกว้างมากขึ้น ประหยัดในด้านทรัพยากรบุคคลในด้านการบริการ และทรัพยากรในด้านการเดินทาง

7. ระเบียบวิธีการวิจัย

เป็นการวิจัยเชิงพัฒนา

8. กำหนดการดำเนินงานวิจัย

ระยะเวลา 11 เดือน โดยมีกำหนดดำเนินการดังนี้

8.1 ศึกษาความเป็นไปได้และรายละเอียดของระบบข้อมูลภาพยนตร์

8.2 วิเคราะห์ความต้องการในการพัฒนาระบบ

8.3 ออกแบบระบบที่ได้รวบรวมจากการเก็บข้อมูลและการวิเคราะห์

8.4 จัดทำและทดสอบระบบสารสนเทศ เพื่อให้บริการผ่านทางเว็บ

8.5 ประเมินระบบโดยผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ และประชาชนทั่วไป

8.6 สรุปผลวิจัย โดยรวบรวมข้อเสนอแนะจากการประเมินผล เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาระบบต่อไปในอนาคต รวมทั้งจัดทำรายงานการวิจัย

9. ทรัพยากรที่ใช้

9.1 ฮาร์ดแวร์ (Hardware) ประกอบด้วย เครื่องคอมพิวเตอร์ กล้องดิจิทัล กล้องวิดีโอ ทัศนัสแกนเนอร์ เครื่องสตีเนเบค เครื่องเทเลซีนภาพยนตร์ การ์ดแปลงสัญญาณ เครื่องเล่นเทปเสียงและซีดี เครื่องเขียนแผ่นซีดี

9.2 ซอฟต์แวร์ (Software) ประกอบด้วย ระบบปฏิบัติการวินโดวส์ XP Microsoft Word Microsoft ACCESS PhotoShop Adobe Premier Cool Edit ProCoder Nero Burning ROM Macromedia Dreamweaver ASP JavaScript Adobe ImageReady

9.3 เอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานภายใน และระบบสารสนเทศโดยเฉพาะ ด้านฐานข้อมูลของหอภาพยนตร์แห่งชาติ

9.4 แบบประเมินผลการทำงานของระบบ

10. ผลที่คาดว่าจะได้รับจากงานวิจัย

10.1 ได้ฐานข้อมูลที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นระบบ ทำให้ง่ายต่อการดูแลรักษา

10.2 มีระบบสืบค้นผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ซึ่งจะค้นหาข้อมูลได้รวดเร็วและสะดวกยิ่งขึ้น

10.3 มีระบบบริการที่รวดเร็ว โดยไม่จำกัดเวลา สถานที่ เนื่องจากเป็นระบบให้บริการทางอินเทอร์เน็ต

10.4 ประหยัดเวลาการบริการทั้งด้านเจ้าหน้าที่และผู้รับบริการ โดยสารสนเทศดังกล่าวสามารถที่จะให้บริการได้ 24 ชั่วโมง ซึ่งผู้ใช้จะเชื่อมต่อได้ตลอดเวลา

11. แนวทางในการเสนอรายงานการวิจัย

จัดทำเป็นรายงานสรุปการวิจัย และตัวอย่างการนำเสนอข้อมูลลงในแผ่นซีดีรอม พร้อมทั้งนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยมานำเสนอในรูปแบบเว็บเพจและระบบการสืบค้นผ่านระบบเว็รด์ไวด์เว็บ โดยทดลองปฏิบัติจริงในหอภาพยนตร์แห่งชาติ และนำมาขยายผลเพื่อการขออนุมัติงบประมาณในการพัฒนาส่วนอื่นๆ เพิ่มเติมต่อไป

12. ตารางการทำงาน

ระยะเวลาการดำเนินการวิจัย

ตารางที่ 1.1 ตารางการทำงาน

ที่	รายการปฏิบัติ	2546						2547				
		ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.
1.	ศึกษาความเป็นไปได้และรวบรวมข้อมูล	←	→									
2.	วิเคราะห์ความต้องการในการในการพัฒนาระบบ		←	→								
3.	ออกแบบระบบ			←	→							
4.	จัดทำระบบและทดสอบการทำงานของระบบ					←	→					
5.	ประเมินระบบ							←	→			
6.	สรุปผลการวิจัยและจัดทำรายงาน									←	→	

บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

เนื่องด้วยงานวิจัยชิ้นนี้ เป็นการวิจัยเพื่อการพัฒนากระบวนทัศน์ระบบสารสนเทศบนเว็บของหอภาพยนตร์แห่งชาติ ซึ่งต้องใช้ข้อมูลและความรู้ ทั้งสารสนเทศด้านต่างๆของภาพยนตร์และของหอภาพยนตร์แห่งชาติ รวมทั้งเทคโนโลยีในด้านคอมพิวเตอร์ ในการศึกษาและรวบรวมวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประกอบด้วยส่วนสำคัญ ได้แก่ วรรณกรรมที่เกี่ยวกับประวัติและงานด้านภาพยนตร์โดยตรง วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องประวัติและการบริหารงานของหอภาพยนตร์แห่งชาติ และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศที่นำมาใช้ในการวิจัยเพื่อพัฒนาระบบ จึงขอแบ่งส่วนของการศึกษาวรรณกรรม ออกเป็น 4 ส่วนใหญ่ ได้แก่ ความเป็นมาด้านภาพยนตร์และหน่วยงานอนุรักษ์ภาพยนตร์ พัฒนาการด้านการบริหารของหอภาพยนตร์แห่งชาติ เทคโนโลยีสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย และ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านต่างๆ

1. ความเป็นมาด้านภาพยนตร์

1.1 ประวัติภาพยนตร์โลก

ภาพยนตร์ หรือ “หนัง” เกิดขึ้นอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2438 เมื่อพี่น้องลูมิเอร์นำประดิษฐ์กรรมใหม่ที่มีชื่อว่า ซิเนมาโตกราฟ (Cinematography) ออกฉายแก่สาธารณชนและเก็บค่าเข้าชมเป็นครั้งแรก ณ ใต้ถุนร้านกาแฟในกรุงปารีส

แต่ที่จริงแล้วความฝันว่าด้วยการสร้างภาพยนตร์ได้มีมาก่อนหน้านั้น ดังที่ปรากฏในรูปของเล่นต่างๆ ซึ่งใช้หลักการที่เรียกว่า การเห็นภาพติดตา (Persistence of vision) เช่น Thaumatrope แผ่นกระดาษวงกลมที่ผูกเชือกสองด้าน ภาพยนตร์บนแผ่นกระดาษด้านหนึ่งเป็นรูปทรง อีกด้านเป็นรูปนก เมื่อหมุนเชือกให้ภาพพลิกไปมาเร็วๆ จะเห็นเป็นภาพนกอยู่ในกรงได้ หรือ Zootrope ชุดภาพที่ใส่อยู่ในกล่องทรงกลมซึ่งติดอยู่บนแกนหมุน เมื่อมองเข้าไปตามช่องแล้วหมุน จะเห็นเป็นรูปเคลื่อนไหวได้ เป็นต้น

หลักการที่อธิบายถึงการมองเห็นภาพต่อเนื่องของสายตามนุษย์ หรือการเห็นภาพติดตา คิดค้นขึ้นมาโดยนักทฤษฎีชาวอังกฤษ ในปี พ.ศ. 2367 เนื้อหาของทฤษฎีดังกล่าว อธิบายหลักธรรมชาติของสายตามนุษย์ในการมองเห็นภาพใดภาพหนึ่ง แล้วหากภาพนั้นหายไป สายตามนุษย์จะยังคงรักษาภาพไว้ที่เรติน่าเป็นช่วงระยะเวลาสั้นๆ ประมาณ 1 ส่วน 3 วินาที ถ้าหากภายใน

ระยะเวลาดังกล่าวมีอีกภาพแทรกเข้ามาแทนที่ สมองของคนจะทำการเชื่อมโยงสองภาพเข้าด้วยกันและจะทำหน้าที่ดังกล่าวต่อไปเรื่อยๆ หากมีภาพต่อไปปรากฏในเวลาใกล้เคียงกัน ในกรณีนี้ภาพแต่ละภาพที่มองเห็น เป็นภาพที่แสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องในลักษณะของการเคลื่อนไหว เมื่อนำมาเรียงต่อกันในระยะเวลากระชั้นชิด ภาพที่เห็นจะกลายเป็นภาพเคลื่อนไหว

ช่วงที่ยังไม่เกิดภาพยนตร์มากนัก มีนักประดิษฐ์หลายคนพยายามที่จะบันทึกภาพเคลื่อนไหวด้วยกล้องภาพนิ่ง หนึ่งในผู้บุกเบิกก็คือ เอ็ดเวิร์ด ไมย์บริดจ์ (Eadweard Muybridge) ซึ่งรับทำพินันเจ้าของคอกม้าแห่งหนึ่งเพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงที่ว่า ในเวลาม้าวิ่ง จะมีช่วงหนึ่งขาของม้าลอยขึ้นมาพื้นทั้ง 4 ขา เขาได้ทดลองโดยการถ่ายภาพม้าวิ่งด้วยกล้อง 12 ตัว นำสไลด์มาติดบนวงล้อ แล้วฉายด้วยเมจิกแลนเทิร์น (Magic Lantern) ซึ่งเป็นเครื่องฉายสไลด์ชนิดหนึ่งที่มีอยู่ในเวลานั้น นอกจากจะพิสูจน์ได้ว่าสมมุติฐานนั้นเป็นจริง ยังเห็นภาพม้าเคลื่อนไหวได้เหมือนจริงอีกด้วย

กลุ่มนักประดิษฐ์ของโทมัส อัลวา เอดิสัน (Thomas Alva Edison) ก็เป็นอีกกลุ่มหนึ่งที่มีบทบาทในยุคบุกเบิกของภาพยนตร์ แต่บุคคลที่เป็นหัวเรี่ยวหัวแรงในการประดิษฐ์ คือ วิลเลียม ดิกสัน (William Kenedy Laurie Dickson) ผู้ช่วยคนหนึ่งของเขา ดิกสันได้พัฒนากล้องที่เรียกว่า คิเนโตโฟโนกราฟ (Kinetophonograph) โดยใช้ฟิล์มเซลลูโลสของ จอร์จ อีสต์แมน (George Eastman) ซึ่งออกใหม่ในขณะนั้น หนังสือแรกที่ถ่ายทำ คือ Fred Ott's Sneeze จากนั้นนำมาฉายดูในเครื่องฉายที่เรียกว่า คิเนโตสโคป (Kinetoscope) ซึ่งเป็นเครื่องถ้ามองที่ดูได้ที่ละคน ทั้งนี้เป็นไปตามความคิดของเอดิสันที่เชื่อว่า การดูได้ที่ละคนจะสร้างความอยากรู้อยากเห็นให้คนยอมจ่ายค่าดู แต่เอดิสันคิดผิด เพราะสิ่งที่ทำให้หนังของพี่น้องลูมิแอร์ได้รับการยกย่องให้เป็นหลักหมายที่หนึ่งแห่งประวัติศาสตร์ภาพยนตร์โลกนั้น ก็คือ การที่เขาพัฒนาให้ฉายขึ้นจอใหญ่และดูได้ที่ละหลายๆ จนทำให้ภาพยนตร์เป็นมหรสพสาธารณะที่สร้างวัฒนธรรมร่วมของคนทั่วโลกในช่วงกว่าศตวรรษที่ผ่านมา

1.2 ประวัติภาพยนตร์ในประเทศไทย

ก่อนที่ภาพยนตร์จะเดินทางมาถึงประเทศไทย คนไทยมีมหรสพท้องถิ่นชนิดหนึ่งมีลักษณะเป็นการแสดงแบบฉายแสงขึ้นจอ ซึ่งรู้จักกันเป็นอย่างดีอยู่แล้ว นั่นคือ หนังตะลุง ด้วยเหตุนี้จึงได้ใช้คำว่า “หนัง” มาเรียกลักษณะการแสดงแบบฉายขึ้นจอชนิดอื่นๆ ด้วย เช่น ใช้คำว่า “หนังตาย” เรียกการฉายภาพนิ่งขึ้นจอด้วยเมจิกแลนเทิร์น และเมื่อภาพยนตร์เข้ามาฉายครั้งแรก ก็เรียก “หนัง” เช่นกัน

- ชลิตา เอื้อบำรุงจิต มุลนิธิหนังไทย ในพระอุปถัมภ์ของพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าอนุสรรมงคลการ (2540: 94-95) โดม สุขวงศ์ และสวัสดิ์ สุวรรณปักษ์ (2545: 4-5) ได้บันทึกรวบรวม และบันทึกเหตุการณ์สำคัญในประวัติศาสตร์ภาพยนตร์ในประเทศไทย ตามลำดับปี ดังนี้
- พ.ศ.2440 ฟรอนซ์ อองรี ลาวานซี คลาก ช่างถ่ายภาพหนังคนแรกของสวิสเซอร์แลนด์ได้ถ่ายบันทึกขณะที่รัชกาลที่ 5 เสด็จถึงกรุงเบิร์นเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ.2440 ในคราวเสด็จประพาสยุโรปครั้งแรก เป็นหนังม้วนแรกสุดของโลกที่บันทึกเกี่ยวกับชาติสยาม และมีการฉายภาพยนตร์ในรูปแบบมหรสพครั้งแรกในเมืองไทย
- พ.ศ. 2443 พระเจ้าบรมวงศ์เธอ พระองค์เจ้าทองแถมถวัลย์วงศ์ กรมหลวงสรรพศาสตร์ศุภกิจ พระอนุชาในรัชกาลที่ 5 ทรงเป็นนักถ่ายภาพยนตร์รายแรกของสยาม และทรงเป็นเชื้อพระวงศ์นักถ่ายภาพยนตร์รายแรกของโลก
- พ.ศ. 2445 The Imperial Bioscope มาตั้งเต็นท์ฉายหนังที่บริเวณสนามน้ำจืด
- พ.ศ. 2446 ผู้แทนบริษัท โทมัส อัลวา เอดิสัน นำภาพยนตร์ของบริษัท เอดิสัน จำกัด เข้ามาจัดฉายโดยมีการเก็บค่าดูในกรุงเทพฯ
- พ.ศ. 2447 ชาวญี่ปุ่นนำภาพยนตร์การรบบระหว่างญี่ปุ่นกับรัสเซียมาตั้งกระโจมฉายที่ข้างวัดชัยชนะสงคราม (วัดตึก)
- พ.ศ. 2448 นาย ท. วาตาเบ นักธุรกิจภาพยนตร์จากญี่ปุ่นเข้ามาจัดตั้งกิจการโรงฉายหนังเป็นการถาวรรายแรกในกรุงเทพฯ คนไทยเรียกโรงหนังญี่ปุ่น ภายหลังได้รับพระบรมราชานุญาตให้ประดับตราแผ่นดิน จึงเรียกว่า โรงหนังญี่ปุ่นหลวง
- พ.ศ. 2449 บริษัท ปาเต๊ะเอ็กเซนจ์ เปิดสาขาในสิงคโปร์เพื่อจัดจำหน่ายภาพยนตร์ของบริษัทฯ
- พ.ศ. 2450 เปิดกิจการโรงหนังของบริษัท รูปยนต์กรุงเทพหรือโรงหนังวังเจ้าปรีดา มีโรงหนังในเครือ 3-4 โรงในกรุงเทพฯ ดำเนินกิจการจัดหาภาพยนตร์จากต่างประเทศเข้ามาฉาย
- พ.ศ. 2453 คณะถ่ายทำภาพยนตร์ของ ริชาร์ด เบอร์ดัน โฮล์ม เข้ามาถ่ายภาพยนตร์สารคดีชีวิตไทย
- พ.ศ. 2456 เริ่มมีหนังเรื่องยาวและหนังชุด (Serial) เข้ามา

- ผู้ดำเนินกิจการโรงหนังพัฒนากร จัดตั้งบริษัท พยนตร์พัฒนากร
ขยายกิจการโรงหนังและจัดฉายหนังแข่งขันกับบริษัท รูปยนตร์กรุงเทพ
เริ่มมีใบปลิวเพื่อเล่าเรื่องย่อในภาพยนตร์แต่ละโปรแกรมของ
โรงหนังรูปยนตร์กรุงเทพ
- พ.ศ. 2459 โรงหนังญี่ปุ่นหลวงเล็กกิจการ
- พ.ศ. 2462 บริษัทรูปยนตร์กรุงเทพ และ บริษัท พยนตร์พัฒนากร รวมกิจการเข้าด้วยกัน
เป็น สยามภาพยนตร์บริษัท เป็นบริษัทยักษ์ใหญ่ ดำเนินกิจการ
โรงภาพยนตร์และจัดฉายภาพยนตร์ทั่วประเทศ
บริษัท ภาพยนตร์นครเขษม ทูน จำกัด เปิดกิจการ มีโรงภาพยนตร์สร้าง
ด้วยคอนกรีตแข็งแรงเป็นโรงแรกในกรุงเทพฯ แต่ดำเนินกิจการได้ไม่ถึงปี
ก็ล้ม
- พ.ศ. 2463 เริ่มมีการตีพิมพ์เรื่องย่อภาพยนตร์ที่จะเข้าโปรแกรมฉายในหนังสือพิมพ์
รายวันสยามราษฎร์
- พ.ศ. 2465 กำเนิดหนังสือ “ภาพยนตร์สยาม” หนังสือเกี่ยวกับหนังเล่มแรก
จัดตั้งกองภาพยนตร์เผยแพร่ข่าว กรมรถไฟหลวง
- พ.ศ. 2466 นางสาวสุวรรณ ของนายเฮนรี แมกเร ออกฉายในกรุงเทพฯ
- พ.ศ. 2468 คณะผู้สร้างหนังของพาราเม้าท์เข้ามาถ่ายทำหนังเรื่อง ช้าง (Chang)
- พ.ศ. 2470 โชคสองชั้น ภาพยนตร์เรื่องแรกของคนไทย โดยกรุงเทพฯ ภาพยนตร์บริษัท
ออกฉาย
- พ.ศ. 2471 โรเบิร์ต มอนโรว์ จากสิงคโปร์นำภาพยนตร์เสียงในฟิล์มเข้ามาฉายใน
กรุงเทพฯ เป็นครั้งแรก
- พ.ศ. 2472 บริษัท ฟอกซ์มูวี่โชน เข้ามาถ่ายทำข่าวเบ็ดเตล็ด
- พ.ศ. 2473 รัชกาลที่ 7 โปรดให้จัดตั้งสมาคมภาพยนตร์สมัครเล่นแห่งสยาม
พี่น้องตระกูลสุวัตทดลองถ่ายทำภาพยนตร์เสียงในฟิล์มสำเร็จและ
นำออกฉายสู่สาธารณชน
เปิดสถานีวิทยุเพื่อกระจายเสียงแห่งแรกของประเทศ
- พ.ศ. 2474 เริ่มบังคับใช้ พ.ร.บ.ภาพยนตร์ 2473
รัชกาลที่ 7 โปรดให้จัดตั้งบริษัท สหศินิมา จำกัด เป็นบริษัทดำเนินกิจการ
โรงหนังและจัดฉายหนัง

- บริษัท พยงค์พัฒนากวีเลกิกิจการ
- พ.ศ. 2475 หลงทาง หนังสือเสียงเรื่องแรกของไทยออกฉาย
นายสิน สีนุญเรื่องริเริ่มการพากย์หนังพูดได้จากต่างประเทศเป็นเสียงภาษาไทย
- พ.ศ. 2476 เปิดโรงภาพยนตร์ศาลาเฉลิมกรุง
- พ.ศ. 2478 เปิดโรงถ่ายภาพยนตร์เสียงศรีกรุงของตระกูลสุวัตที่ทุ่งบางกะปิ
- พ.ศ. 2480 “เมืองทอง” ของ นายเลื่อน พงษ์โสภณ หน้า 16 มิลลิเมตร เรื่องแรกของไทย
ใช้วิธีพากย์ให้เสียงสดขณะฉาย
- พ.ศ. 2481 กลุ่มนักเรียนนอกที่มีพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าภาณุพันธุ์ยุคลเป็นแกนนำ
ก่อตั้งโรงถ่ายภาพยนตร์ไทยฟิล์ม
- พ.ศ. 2483 บริษัท ไทยฟิล์มยุติการสร้างภาพยนตร์ ขายกิจการให้แก่กองทัพอากาศ
- พ.ศ. 2484 “พระเจ้าข้างเฝือก” หนังสือพูดภาษาอังกฤษเพื่ออุทิศแด่สันติภาพ
สร้างโดย นายปรีดี พนมยงค์ออกฉาย
- พ.ศ. 2485 “บ้านไร่ของเรา” ภาพยนตร์โฆษณาชวนเชื่อของรัฐบาลออกฉาย
- พ.ศ. 2488 หม่อมเจ้าศุภรพรรณดิศ ดิศกุล สร้างหนังสือเรื่องแรกหลังสงคราม ชื่อเรื่อง
“ชายชาติศรี” ด้วยระบบ 16 มิลลิเมตรมีการพากย์ออกฉาย
- พ.ศ. 2490 กลุ่มผู้สร้างฮอลลีวูด ตั้งบริษัทจัดจำหน่ายในเมืองไทย
- พ.ศ. 2492 หน้า 16 มิลลิเมตรเรื่อง สุภาพบุรุษเสือไทยของแท้ ประกาศวุฒิสถาวร
ประสบความสำเร็จด้านรายได้เป็นประวัติการณ์
- พ.ศ. 2496 ภาพยนตร์สามมิติ ฉายครั้งแรกที่ศาลาเฉลิมไทย เรื่อง Man in the dark
หรือ ใต้อุ้งมือโจร
- พ.ศ. 2497 สันติ-วีณา ของหนูมานภาพยนตร์ได้รางวัลจากการประกวดที่โตเกียว
นับเป็นครั้งแรกที่หนังไทยได้รับรางวัลจากการประกวดภาพยนตร์นานาชาติ
The Robe หรือ อภินิหารเสื้อคลุม หน้าระบบซีเนมาสโคป ฉายครั้งแรกที่
ศาลาเฉลิมไทย
- พ.ศ. 2498 โบตัน หนังสือเรื่องแรกที่ทำรายได้ถึง 1 ล้านบาท
- พ.ศ. 2499 มิตร ชัยบัญชา เข้าสู่วงการภาพยนตร์
- พ.ศ. 2500 หอการค้าไทยจัดการประกวดตุ๊กตาทองคำครั้งแรก
- พ.ศ. 2504 แพรดำ ของหนูมานภาพยนตร์ ร่วมฉายในงานเทศกาลภาพยนตร์นานาชาติ

ที่เบอร์ลิน

- พ.ศ. 2505 มิตร-เพชรฯ แสดงคู่กันเป็นครั้งแรกในภาพยนตร์เรื่อง บ้านที่รักพิมพ์ฉวี
- พ.ศ. 2507 คณะอนุกรรมการส่งเสริมภาพยนตร์ไทยให้การรับรองภาพยนตร์เป็น
อุตสาหกรรมของประเทศ
- พ.ศ. 2508 The Sound of Music หรือ มนต์รักเพลงสวรรค์ ฉายที่กรุงเทพฯ
นาน 6 เดือน
- พ.ศ. 2509 เสน่ห์บางกอก ต้นแบบภาพยนตร์ที่ใช้เพลงลูกทุ่งออกฉาย
- พ.ศ. 2510 เกิดสมาคมผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ไทย
- พ.ศ. 2512 รัฐบาลให้สิทธิบัตรส่งเสริมการลงทุนแก่ผู้สร้างภาพยนตร์ไทยที่มีทุน
จดทะเบียนในรูปบริษัท ไม่ต่ำกว่า 5 ล้านบาท
- พ.ศ. 2513 รัตน์ เปสตันยี ผู้สร้างภาพยนตร์คุณภาพ และมิตร ชัยบัญชา พระเอก
ยอดนิยม เสียชีวิตในปีเดียวกัน
- “มนต์รักลูกทุ่ง” หนังเพลงลูกทุ่ง แสดงนำโดย มิตร ชัยบัญชา และ เพชรา
เชาวราษฏร์ ออกฉายนานนับ 6 เดือน
- พ.ศ. 2515 ลีนสุตยุคหนึ่งไทย 16 มิลลิเมตร พากย์สด
- พ.ศ. 2516 “เขาชื่อกานต์” หนังไทยเรื่องแรกที่สามารถสะท้อนปัญหาคอร์ปชั่นในระบบ
ราชการไทยออกฉาย
- พ.ศ. 2517 เกิดวิกฤตการณ์น้ำมัน รัฐบาลลดเวลาในการฉายภาพยนตร์
- พ.ศ. 2519 ภาชนะนำเข้าภาพยนตร์จากต่างประเทศขึ้นจากเมตรละ 2.20 บาท เป็น
30 บาทรวด
- พ.ศ. 2520 กลุ่มบริษัทตัวแทนจัดจำหน่ายหนังต่างประเทศของฮอลลีวูดประท้วงประเทศไทยด้วยการงดส่งหนังเข้าฉาย
- พ.ศ. 2521 จำนวนภาพยนตร์ไทยมีสูงถึง ประมาณ 150 เรื่องเศษ
- พ.ศ. 2522 สุดสาคร ภาพยนตร์การ์ตูนขนาดยาวเรื่องแรกและเรื่องเดียวของไทย
ออกฉาย
- พ.ศ. 2524 หนังฮอลลีวูดกลับมาฉายอีกครั้ง
- พ.ศ. 2525 ลูกอีสาน ได้รับรางวัลภาพยนตร์สะท้อนชีวิตและการต่อสู้เพื่อการอยู่รอด
ในงานเทศกาลภาพยนตร์นานาชาติที่ฟิลิปปินส์
- พ.ศ. 2526 นายมานิต วสุวัต ผู้ก่อตั้งบริษัทภาพยนตร์เสียงศรีกรุง ได้รับรางวัล

	ตุ๊กตาทองเกียรติยศไม่นานก่อนถึงแก่กรรม
พ.ศ. 2527	จัดตั้งหอภาพยนตร์แห่งชาติ
พ.ศ. 2529	ผีเสื้อและดอกไม้ ได้รับรางวัลงานมหกรรมภาพยนตร์นานาชาติที่ฮาวาย
พ.ศ. 2530	วิจิตร คุณาวุฒิ ได้รับเลือกให้เป็นศิลปินแห่งชาติ สาขาภาพยนตร์ เป็นคนแรกของประเทศไทย
พ.ศ. 2531	เริ่มโครงการหนังไทยกลับบ้าน โดยการรณรงค์ในการนำฟิล์มต้นฉบับที่ถูกส่ง ไปพิมพ์ล้างยังต่างประเทศกลับสู่ประเทศไทย
พ.ศ. 2533	รัฐบาลสนับสนุนให้มีการจัดตั้ง สมาคมสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติ
พ.ศ. 2535	อัตราภาษีนำเข้าภาพยนตร์ต่างประเทศลดเหลือเมตรละ 10 บาท
พ.ศ. 2537	เกิดโรงภาพยนตร์แบบรวมกลุ่มหรือมัลติเพล็กซ์ (EGV) ในเมืองไทย
พ.ศ. 2538	มีเทศกาล BOI Fair' 95 Film Festival ที่แหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี
พ.ศ. 25340	เฉลิมฉลอง 100 ปี ภาพยนตร์ในประเทศไทย
พ.ศ. 2542	มีภาพยนตร์ออกฉายเพียง 10 เรื่อง
พ.ศ. 2543	“แอนนาแอนด์เดอะคิง” ถูกแบนในประเทศไทย
พ.ศ. 2544	“สุริโยทัย” หนังไทยที่ลงทุนมากที่สุดในประวัติศาสตร์ 400 ล้านบาท ออกฉาย

2. หน่วยงานอนุรักษ์ภาพยนตร์

2.1 ประวัติการก่อตั้งหน่วยงานด้านการอนุรักษ์ภาพยนตร์

แนวความคิดที่จะก่อตั้งหน่วยงานอนุรักษ์ภาพยนตร์ เกิดเนื่องจากการเล็งเห็นว่า ภาพยนตร์มีฐานะเป็นเอกสารทางประวัติศาสตร์อย่างใหม่ จึงควรมีหน่วยงานที่ทำการจัดเก็บและอนุรักษ์ฟิล์มภาพยนตร์อย่างเป็นเรื่องราวเพื่อสืบทอดเป็นประวัติศาสตร์ให้แก่อนุชนรุ่นหลัง เริ่มมีมาตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2441 โดยช่างถ่ายภาพหนังชาวโปแลนด์ ชื่อ เบเลสโลว์ มาตุสซิวสกี (Beleslaw Matuzewsy) ซึ่งได้ตีพิมพ์ความคิดของเขาเป็นภาษาฝรั่งเศส ในชื่อว่า Une Nouvelle source d'histoire เสนอให้มีการตั้งหน่วยงานพิเศษที่เป็นส่วนหนึ่งของสถาบันสำคัญของฝรั่งเศสอย่าง หอสมุดแห่งชาติ หรือ พิพิธภัณฑ์ที่แวร์ซายด์ และให้มีคณะกรรมการ เลือกสรรคภาพยนตร์ที่เห็นว่ามีความควรแก่การอนุรักษ์ฟิล์มเนกาตีฟของภาพยนตร์เหล่านั้นควรได้รับการลงทะเบียนและเก็บไว้ในกระป๋องที่ปิดสนิท

ปี พ.ศ. 2476 เกิดหน่วยงานที่ทำหน้าที่เก็บรักษาภาพยนตร์แห่งแรกของโลก คือ หน่วยงานที่เรียกว่า หอภาพยนตร์ (FILM ARCHIVE) ที่กรุงสตอกโฮล์ม ประเทศสวีเดน หลังจากนั้นจึงเกิดการจัดตั้งหอภาพยนตร์ ทั้งที่เป็นหน่วยงานของรัฐและเอกชน ตามประเทศต่างๆ ทั่วโลก

ในช่วงประมาณ ปี พ.ศ. 2480 มีการจัดตั้งหน่วยงานเพื่ออนุรักษ์ภาพยนตร์อย่างจริงจังเกิดขึ้นในรูปแบบของห้องสมุดภาพยนตร์และหอจดหมายเหตุภาพยนตร์หลายแห่ง ทั้งในยุโรปและอเมริกา ปรัชญาการณที่สำคัญหนึ่งก็คือ การก่อตั้งองค์กรกลางของนักอนุรักษ์ภาพยนตร์ ในปี พ.ศ. 2481 คือ สหพันธ์หอภาพยนตร์ระหว่างชาติ (The International Federation of Film Archives หรือ ในภาษาฝรั่งเศส เรียกว่า Federation de International Archvie du Film ที่ย่อว่า FIAF) โดยมีแกนนำ 4 แห่ง ได้แก่ Reichsfilmarchiv (เบอร์ลิน) Museum of Modern Art (นิวยอร์ก) National Film Library (ลอนดอน) และ Cinematheque Francaise (ปารีส)

หน่วยงานนี้นอกจากบทบาทในการเป็นศูนย์กลางของหอภาพยนตร์ของประเทศต่างๆ ยังส่งเสริมและสนับสนุนให้ริเริ่มการจัดตั้งหอภาพยนตร์ใหม่อีกด้วย จากสำนึกที่ว่า “ฟิล์มภาพยนตร์เป็นวัสดุที่บอบบางที่สุดอย่างหนึ่ง เมื่อถูกใช้งานบ่อยก็จะมีสารกัดกร่อนและผุพัง หากเก็บรักษาไว้ในสภาพที่ไม่เหมาะสม” ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีผู้มีความรู้และความชำนาญ รวมทั้งวัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสมจึงจะยืดอายุของฟิล์มภาพยนตร์ให้ยืนยาวต่อไปได้

ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ปี พ.ศ.2518 ประเทศอินโดนีเซีย เป็นประเทศแรกที่ตั้งหอภาพยนตร์ของตน (SINEMATEK INDONESIA) ตามด้วยเวียดนาม (พ.ศ.2522) และฟิลิปปินส์ (พ.ศ.2526) แต่ตั้งได้ไม่กี่ปี เมื่อเกิดการล้มล้างรัฐบาลมาร์กอส หอภาพยนตร์แห่งชาติฟิลิปปินส์ ได้ถูกยุบเลิกไปด้วย มีเพียงหอภาพยนตร์เล็กๆ ในมหาวิทยาลัยฟิลิปปินส์

ในปี พ.ศ. 2538 ได้เกิดการรวมกลุ่มสมาชิกก่อการ ในการจัดตั้ง สมาคมหอจดหมายเหตุด้านโสตทัศนแห่งภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และแปซิฟิก (The Southeast Asia-Pacific Audiovisual Archive Association หรือ SEAPAVAA) ณ กรุงแคนเบอร์รา ประเทศออสเตรเลีย โดยมีสมาชิกกลุ่มแรก ประกอบด้วย ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ บรูไน ลาว มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย โดยสมาคมดังกล่าวได้จัดตั้งอย่างถูกต้องและเป็นทางการเมื่อ พ.ศ. 2539 ในปัจจุบันมีสมาชิกทั้งในลักษณะหน่วยงานและบุคคลกว่า 100 ราย

2.2 การอนุรักษ์ภาพยนตร์ในประเทศไทย

แม้ว่าประวัติของภาพยนตร์ในประเทศไทยได้เริ่มต้นมานานพอๆ กับประเทศอื่น กล่าวคือ เริ่มจากการที่มีการคิดค้นเครื่องฉายภาพยนตร์สำเร็จเมื่อ ปี พ.ศ. 2438 มีการนำภาพยนตร์เข้ามาฉายในประเทศไทยครั้งแรก ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2440 และคนไทยสร้างหนังเอง

เรื่องแรก เมื่อปี พ.ศ. 2470 แต่กว่าที่หอภาพยนตร์แห่งชาติ ประเทศไทยจะก่อตั้งเป็นผลสำเร็จ เวลาที่ได้ล่วงเลยมากกว่า 80 ปี โดยจากหลักฐานการก่อตั้งหอภาพยนตร์แห่งชาติอย่างเป็นทางการ เริ่มนับเมื่อ 7 กันยายน พ.ศ.2527 ในวันที่หอภาพยนตร์แห่งชาติ กรมศิลปากร ได้รับอนุมัติจาก กระทรวงศึกษาธิการให้จัดทำโครงการจัดตั้งหอภาพยนตร์แห่งชาติ อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ กองพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ มีคณะกรรมการโครงการจัดตั้งหอภาพยนตร์แห่งชาติเป็นผู้บริหาร และดำเนินการ โดยใช้อาคารพัสดุตีตรา (เดิมเป็นอาคารเอกเทศหลังหนึ่งในหมู่อาคารโรงภาพยนตร์ สิทธีการ ซึ่งกรมธนารักษ์มอบให้กรมศิลปากร จัดตั้งเป็นพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ หอศิลป์ (หรือ หอศิลป์แห่งชาติในปัจจุบัน) และปัจจุบันหอภาพยนตร์แห่งชาติ ได้ย้ายออกจากหอศิลป์แห่งชาติ โดยถูกแบ่งสถานที่ทำการออกเป็น 2 แห่ง คือ หอภาพยนตร์แห่งชาติ ศาลายา นครปฐม และ อีกส่วนอยู่ในหอจดหมายเหตุแห่งชาติ ท่าวาสุกรี กรุงเทพฯ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541 เป็นต้นมา

จากคำกล่าวที่ว่า “ภาพยนตร์เป็นประดิษฐ์กรรมที่ไม่มีอนาคต” (The cinema is an invention without a future.) ของพี่น้องลูมิแอร์ผู้ให้กำเนิดภาพยนตร์เมื่อกว่าร้อยปีที่ผ่านมามี สะท้อนให้เห็นว่า ฐานะของภาพยนตร์เมื่อแรกนั้น เป็นเพียงของเล่นชิ้นใหม่ที่คาดว่าจะเสื่อมความนิยมลงอย่างรวดเร็วในระยะเวลาอันสั้น และไม่มีใครคาดคิดว่าสักวันหนึ่ง ภาพยนตร์นี่จะมี บทบาทสำคัญต่อประชาคมโลก แต่ความสนใจที่จะอนุรักษ์ภาพยนตร์ในยุคแรกก็ด้วยเหตุผลที่ว่า ภาพยนตร์เป็นงานบันทึกเหตุการณ์ที่มีชีวิตชีวาที่สามารถถ่ายทอดชีวิตของคนยุคหนึ่งไปสู่คนใน อีกยุคหนึ่งได้อย่างชัดเจน แต่ในขณะที่เดียวกันก็ยังไม่ได้ตระหนักว่าภาพยนตร์เป็นงานสร้างสรรค์ ทางศิลปะ จึงมิได้มีความคิดที่จะเก็บภาพยนตร์เรื่องๆ ที่สร้างขึ้นเพื่อการค้าทั้งหลาย อันเป็นผลให้ แนวความคิดที่จะเก็บภาพยนตร์อย่างเป็นรูปธรรม เริ่มเมื่อภาพยนตร์เข้าสู่ยุคของภาพยนตร์เสียง และภาพยนตร์เงียบจำนวนมากได้ถูกทำลายไปเมื่อเสื่อมความนิยม ทำให้ภาพยนตร์กว่าร้อยละ 80 ของภาพยนตร์เงียบทั่วโลก ที่สร้างก่อนปี พ.ศ. 2470 ได้สูญหายไปตลอดกาล จากความคิดในการอนุรักษ์ซึ่งล้ำช้าเกินไป แต่ปัจจุบัน หอภาพยนตร์หลายแห่งยังมีความพยายามที่จะเสาะหา ภาพยนตร์ที่อาจหลงเหลืออยู่ ณ ที่ใดที่หนึ่ง ซึ่งความพยายามดังกล่าวเป็นหนึ่งในภารกิจของ หอภาพยนตร์แห่งชาติ ประเทศไทย เช่นกัน

3. พัฒนาการด้านการบริหารของหอภาพยนตร์แห่งชาติ

3.1 ประวัติหอภาพยนตร์แห่งชาติในประเทศไทย

หากนับการก่อตั้งอย่างเป็นทางการแล้ว หอภาพยนตร์แห่งชาติ ประเทศไทย ถือว่า

วันที่ 7 กันยายน พ.ศ. 2527 ซึ่งเป็นวันที่กระทรวงศึกษาธิการโดย นายสัมพันธ์ ทองสมัคร รัฐมนตรีช่วยว่าการลงนามในหนังสืออนุมัติให้กรมศิลปากร จัดทำโครงการจัดตั้งหอภาพยนตร์แห่งชาติ และแต่งตั้งคณะกรรมการโครงการจัดตั้งหอภาพยนตร์แห่งชาติ เป็นวันเริ่มการก่อตั้งหอภาพยนตร์แห่งชาติ แต่หากจะบันทึกถึงประวัติศาสตร์ของหอภาพยนตร์แห่งชาติแล้ว ตามหลักฐานการบันทึกในลักษณะของปฐมหอภาพยนตร์แห่งชาติ ซึ่งบันทึกโดย นายโดม สุขวงศ์ เจ้าหน้าที่ในกลุ่มบุกเบิกเพื่อให้เกิดหอภาพยนตร์ในประเทศไทยแล้ว หอภาพยนตร์แห่งชาติ มีประวัติที่ยาวนานตามลำดับ ดังนี้

- ตุลาคม พ.ศ. 2509 คณะอนุกรรมการสื่อสารมวลชนในคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยองค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ ซึ่งมีพระเจ้าวรวงศ์เธอพระองค์เจ้าเปรมบุรฉัตร เป็นประธาน มีมติเรียกร้องให้หอสมุดแห่งชาติเปิดแผนกเก็บภาพยนตร์ที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเพื่อเป็นสมบัติของชาติ
- 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2524 โดม สุขวงศ์ พบฟิล์มไนเตรทของกองภาพยนตร์เผยแพร่ข่าวกรรมรถไฟหลวง ที่โรงพิมพ์การรถไฟ ถนนรองเมือง
- พ.ศ. 2525 วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ สนับสนุนให้ใช้เนื้อที่ ทำโครงการอนุรักษ์ภาพยนตร์ในประเทศไทย กิจกรรมสำคัญของโครงการคือ รณรงค์เรื่องการอนุรักษ์ และตั้งหอภาพยนตร์ทดลอง ใช้ชื่อว่า “หอภาพยนตร์พยับหมอก”
- พ.ศ. 2525 มีการพบข้อมูลใหม่เกี่ยวกับการกำเนิดภาพยนตร์ในประเทศไทย พบว่ามีฝรั่งนำภาพยนตร์เข้ามาฉายครั้งแรกในสยามเมื่อ 10 มิถุนายน พ.ศ. 2540 ซึ่งแต่เดิมเคยเชื่อว่า ญี่ปุ่นเป็นชาติแรกที่นำหนังเข้ามาเผยแพร่ในสยาม ดังนั้น ชมรมหนังไทย จึงจัดงาน 85 ปี ภาพยนตร์ในประเทศไทย ณ ศูนย์สังคีตศิลป์ ธนาคารกรุงเทพ สาขาผ่านฟ้า
- 25 ธันวาคม พ.ศ. 2526 ได้มีการสืบพบภาพยนตร์รัชกาลที่ 5 เซตส์สต็อกโฮล์ม พ.ศ. 2440 ซึ่งอยู่ในประเทศสวีเดน
- พ.ศ. 2526 นางแอนนาเลนา วิบูลม รองผู้อำนวยการสถาบันหนังแห่งสวีเดน เป็นผู้มอบฟิล์มภาพยนตร์สมัยรัชกาลที่ 5 โดยนายชวณ หลีกภัย รัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ เป็นผู้รับมอบ

- 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2527 มีการประชุมคณะผู้ก่อการจัดตั้งหอภาพยนตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 1 ที่ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ หอศิลป์ เพื่อร่างโครงการจัดตั้งหอภาพยนตร์แห่งชาติเสนอกระทรวงศึกษาธิการ
- 7 กันยายน พ.ศ. 2527 กระทรวงศึกษาธิการโดย นายสัมพันธ์ ทองสมัคร รัฐมนตรีช่วยว่าการ ลงนามในหนังสืออนุมัติให้กรมศิลปากร จัดทำโครงการจัดตั้งหอภาพยนตร์แห่งชาติ และแต่งตั้งคณะกรรมการโครงการจัดตั้งหอภาพยนตร์แห่งชาติ
- 10 กันยายน พ.ศ. 2527 โครงการจัดตั้งหอภาพยนตร์แห่งชาติ รับมอบฟิล์มภาพยนตร์และสิ่งของเกี่ยวข้องกับภาพยนตร์ จาก เปียก โปสเตอร์ นับเป็นการบริจาครายแรก
- 11 มกราคม พ.ศ. 2528 พิธีรับมอบเงินบริจาคจำนวนสามแสนบาทจาก ธนาคารกรุงศรีอยุธยาเพื่อปรับปรุงอาคารพิพิธภัณฑ์ตราในโรงภาพยนตร์ลิทธิการ ถนนเจ้าฟ้า เป็นอาคารหอภาพยนตร์
- 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2528 โครงการจัดตั้งหอภาพยนตร์แห่งชาติ จัดงานเลี้ยงอาหารและฉายภาพยนตร์เรื่อง “ช้าง” ประกอบการบรรเลงดนตรีวง “ฟองน้ำ” ณ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พระนคร โดย นายชวน หลีกภัย รัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธาน เพื่อหารายได้สมทบทุนการปรับปรุงอาคาร สามารถหาเงินได้ประมาณหนึ่งแสนบาทเศษ และในงานนี้ โครงการฯ ได้จัดสร้างเหรียญที่ระลึกของโครงการเพื่อมอบแด่ผู้สนับสนุนด้วย
- 27 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2528 เจ้าหน้าที่โครงการจัดตั้งหอภาพยนตร์แห่งชาติ เดินทางไปดูที่ดินของกรมศิลปากร บริเวณตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม เพื่อเตรียมขยับขยายหอภาพยนตร์แห่งชาติในอนาคต
- 21 มิถุนายน พ.ศ. 2528 โครงการจัดตั้งหอภาพยนตร์แห่งชาติ ได้รับเงินบริจาคจากผู้สร้างภาพยนตร์เรื่อง “คนดีที่บ้านด่าน” จำนวน 20,000 บาท และจากวงดนตรี “คาราบาว” 40,000 บาท ในรายการรอบปฐมทัศน์ การฉายภาพยนตร์เรื่องดังกล่าว ณ โรงภาพยนตร์ศาลาเฉลิมไทย
- 6 ตุลาคม พ.ศ. 2528 โครงการคลังภาพยนตร์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เพื่อ

ฉลองพระราชวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงเจริญพระชนม์มายุ 60 พรรษา ของหอภาพยนตร์แห่งชาติ ได้รับอนุมัติจากรัฐบาลและได้รับงบประมาณหนึ่งล้านบาทเศษ

- 10 พฤศจิกายน พ.ศ. 2528 นำฟิล์มภาพยนตร์เข้าเก็บในห้องเย็นครั้งแรก หลังจากทดสอบห้องเก็บโดยเปิดเครื่องทำความเย็นต่อเนื่อง 24 ชั่วโมงเป็นเวลา 2 วัน เป็นฟิล์ม รัชกาลที่ 5 สเต็จสต็อคไฮลัมที่ได้รับมอบจากสวีเดน และฟิล์มภาพยนตร์ส่วนพระองค์ รัชกาลที่ 7 ซึ่งหอภาพยนตร์แห่งชาติออสเตรเลียอนุรักษ์ให้
- 2 ธันวาคม พ.ศ. 2528 ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ มาเปิดงานนิทรรศการศิลปะเด็กแห่งอาเซียน ครั้งที่ 3 ณ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ หอศิลป์ ได้ให้เกียรติแวะชมภาพยนตร์เก่าของโครงการจัดตั้งหอภาพยนตร์แห่งชาติ และโครงการได้มอบเหรียญที่ระลึก
- 4 มกราคม พ.ศ. 2529 นายอิงง่า ออดอล์ฟสัน (Inga Adolfson) และ นายแบทิล สปาฟ (Bertil Sparf) จากสถาบันหนังสือสวีเดน มาเป็นผู้เชี่ยวชาญฝึกอบรมเจ้าหน้าที่โครงการจัดตั้งหอภาพยนตร์แห่งชาติ และติดตั้งอุปกรณ์ซ่อมสงวนรักษาภาพยนตร์ที่หอภาพยนตร์แห่งชาติ สวีเดนบริจาค
- 14 มีนาคม พ.ศ. 2529 โครงการจัดตั้งหอภาพยนตร์แห่งชาติ ได้รับพระราชทานฟิล์มภาพยนตร์สารคดีชุด 4 จังหวัดภาคใต้ จากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ภาพยนตร์นี้สร้างโดยมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สนับสนุนโดยมูลนิธิโตโยต้า
- 8 พฤษภาคม พ.ศ. 2529 เกิดฝนตกหนักเป็นประวัติการณ์ของกรุงเทพ (ฝนพ่นปี) เริ่มจากตกพรำทั้งวัน แล้วตกหนักทั้งคืน มีผลให้น้ำท่วมหอภาพยนตร์แห่งชาติฉับพลัน ฟิล์มภาพยนตร์และเอกสารเสียหายบางส่วน น้ำซึมเข้าห้องเก็บฟิล์ม ห้องพิมพ์สำเนา
- 30 พฤษภาคม พ.ศ. 2529 เปิดงานนิทรรศการ “มรดกภาพยนตร์พระปกเกล้าฯ” จัดโดยโครงการจัดตั้งหอภาพยนตร์แห่งชาติ หอศิลป์ ทำพิธีเปิดโดย พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าอนุสรรมงคลการ

- 14 มิถุนายน พ.ศ. 2529 นายฮาโรลด์ บราวน์ (Harold Brown) อดีตเจ้าหน้าที่อนุรักษ์ภาพยนตร์ หอภาพยนตร์แห่งชาติ ประเทศอังกฤษ มาเป็นผู้เชี่ยวชาญฝึกอบรมด้านการซ่อมสงวนรักษาฟิล์มภาพยนตร์แก่เจ้าหน้าที่โครงการ (14-28 มิถุนายน)
- 2 สิงหาคม พ.ศ. 2529 วงดนตรีคณะ “คาราวาน” จัดคอนเสิร์ต “คนไกลบ้าน” ในบริเวณที่รกร้าง ข้างอาคารหอภาพยนตร์แห่งชาติในโรงภาพยนตร์เก่าและบริจาครายได้แก่โครงการฯ 20,000 บาท
- 27 สิงหาคม พ.ศ. 2529 เริ่มพิมพ์สำเนาฟิล์มภาพยนตร์หลังจากติดตั้งและทดสอบเครื่องพิมพ์มาตั้งแต่ต้นปี เรื่องแรกที่พิมพ์คือ ฉลองพระนคร 150 ปี
- 27 ตุลาคม พ.ศ. 2529 เจ้าหน้าที่หอภาพยนตร์แห่งชาติ เดินทางไปสำรวจและรับมอบฟิล์มภาพยนตร์และอุปกรณ์เกี่ยวกับการจัดฉายภาพยนตร์ของพิสมัยฟิล์ม อำเภอท่าตะโก จังหวัดพิษณุโลก และตระเวนสำรวจเพื่อแสวงหาและรับบริจาคภาพยนตร์ในท้องที่ภาคอีสาน ได้แก่ ขอนแก่น อุดรธานี หนองคาย สกลนคร สว่างดินแดน พังโคน ร้อยเอ็ด และมหาสารคาม
- 19 มกราคม พ.ศ. 2530 เพชรา เขาวราษฏร์ ดาราภาพยนตร์ไทย มาพิมพ์รอยมือและเท้าและลงลายมือชื่อ บนลานดารา หน้าโรงหนังอสังการ ของหอภาพยนตร์แห่งชาติ เป็นรายแรก
- 27 พฤษภาคม พ.ศ. 2530 กรมศิลปากร มีคำสั่งที่ 499/2530 ให้ย้ายโครงการจัดตั้งหอภาพยนตร์แห่งชาติ จากสังกัดกองพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ไปสังกัดหอจดหมายเหตุแห่งชาติ มีฐานะเป็นงาน
- 17 สิงหาคม พ.ศ. 2530 นายฮาร์ลด์ บรันเดส (Harald Brandes) จากหอจดหมายเหตุแห่งชาติ เยอรมัน โดยทุนสนับสนุนจากสถาบันเกอเธ่ กรุงเทพฯ มาเป็นผู้เชี่ยวชาญ ฝึกอบรมและติดตั้งเครื่องล้างฟิล์มภาพยนตร์ ซึ่งหอจดหมายเหตุแห่งชาติ เยอรมันบริจาคแก่โครงการฯ
- 26 สิงหาคม พ.ศ. 2530 พิธีรับมอบรางวัล เหรียญเงินยูเนสโก แก่โครงการจัดตั้งหอภาพยนตร์แห่งชาติ โดยนายอมาต้ว มาร์ห์ตา เอ็มโบว์ ผู้อำนวยการใหญ่

- ยูเนสโก เป็นผู้มอบ ณ อาคารหอภาพยนตร์แห่งชาติ ตอนค่ำ
- ยูเนสโก จัดงานเลี้ยงรับรองนายเอมโบว์ที่โรงแรมแอมบาสเดอร์
- 21 ตุลาคม พ.ศ. 2530 นายวูฟแกง เคลา (Wolfgang Klau) อดีตประธานสหพันธ์
หอภาพยนตร์ระหว่างชาติ มากรุงเทพฯ ได้แวะเยี่ยมชมหอภาพยนตร์
แห่งชาติ (22-24 ตุลาคม)
- 16 มีนาคม พ.ศ. 2531 เจ้าหน้าที่หอภาพยนตร์แห่งชาติ ช่วยกันติดตั้งป้ายชื่อ
“โรงหนังอสังการ” เหนือประตูทางเข้าโรง
- มีนาคม พ.ศ. 2531 เซอร์ริชาร์ด แอนเทนเบอร์ระ ดาราผู้สร้างผู้กำกับภาพยนตร์
ชาวอังกฤษ เดินทางมาประเทศไทยในฐานะทูตสันถวไมตรีของ
องค์การยูนิเซฟมาเยี่ยมชมกิจการหอภาพยนตร์
- มีนาคม พ.ศ. 2531 หอภาพยนตร์แห่งชาติ เริ่มทำโครงการหนังไทยกลับบ้าน เพื่อ
รณรงค์นำฟิล์มต้นฉบับภาพยนตร์ไทยที่ส่งไปใช้บริการห้องแล็บ
ล้าง-พิมพ์ ภาพยนตร์ในต่างประเทศกลับคืนมาประเทศเพื่ออนุรักษ์
เป็นสมบัติของชาติ
- 29 สิงหาคม พ.ศ. 2531 เริ่มใช้บัตรทะเบียนประจำฟิล์มที่หอภาพยนตร์แห่งชาติ จัดพิมพ์
เป็นครั้งแรก
- 14 ตุลาคม พ.ศ. 2531 เริ่มจัดรายการ “ภาพยนตร์สนทนา” ครั้งที่ 1 เรื่อง “จีน คล้ายปาน กับ
ภาพยนตร์ประวัติศาสตร์ 14 ตุลา”
- 4 กรกฎาคม พ.ศ. 2532 หอภาพยนตร์แห่งชาติ โดยการสนับสนุนงบประมาณจำนวน 600,000
บาท จากองค์การยูเนสโก เป็นเจ้าภาพจัดประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ
เรื่องการอนุรักษ์ภาพยนตร์ ณ หอภาพยนตร์แห่งชาติ ระหว่าง 4-13
กรกฎาคม พ.ศ. 2532 เชิญผู้แทนจากหน่วยงานในประเทศและ
ต่างประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ได้แก่ มาเลเซีย
อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ บรูไน สิงคโปร์ ลาว เวียดนาม และต่อเนื่อง
ด้วยการประชุมระดับผู้บริหารหอภาพยนตร์ในเอเชียอาคเนย์ ระหว่าง
11-13 กรกฎาคม พ.ศ. 2532 วิทยากร ได้แก่ นายฮาโรลด์ บราวน์ จาก
อังกฤษ และนายฮาราลด์ แบรนเดส จากเยอรมัน
- 19 ตุลาคม พ.ศ. 2532 นายสกุล ศรีพรหม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
แถลงข่าวแก่สื่อมวลชนว่า ในอนาคตจะมีการขยายงานของ

หอภาพยนตร์แห่งชาติ โดยจะสร้างห้องเก็บฟิล์มและห้องปฏิบัติการ
ซ่อมสงวนรักษาฟิล์มภาพยนตร์ ที่ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล
จังหวัดนครปฐม เพื่อพัฒนาเป็นศูนย์อนุรักษ์ภาพยนตร์
ของชาติ รวมทั้งจะเป็นศูนย์ฝึกอบรมบุคลากรการอนุรักษ์ภาพยนตร์
ภายในประเทศ และในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

- 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2533 สหประชาชาติร่วมกับหอภาพยนตร์แห่งชาติ จัดรายการ
“รวมใจช่วยหนังไทยกลับบ้าน” ณ โรงละครแห่งชาติ ฉายภาพยนตร์
เบ็ดเตล็ด และภาพยนตร์สารคดีเกี่ยวกับเรื่อง “นาบุกแห่งถิ่นเหนือ” มี
วงดนตรีบรรเลงประกอบ สามารถหารายได้ประมาณ เจ็ดหมื่นบาทเศษ
มอบให้คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
เพื่อตั้งกองทุนช่วยหนังไทยกลับบ้าน
- 16 สิงหาคม พ.ศ. 2533 พิธีรับมอบฟิล์มต้นฉบับภาพยนตร์ไทย ในโครงการ “หนังไทยกลับบ้าน”
รุ่นแรกจากฮ่องกง ณ ห้องประชุมบริษัทการบินไทย สำนักงานใหญ่
กรมศิลปากร มีคำสั่งแต่งตั้ง นายอดิศักดิ์ เชื้อภักดิ์ นักจดหมายเหตุ 6
มกราคม พ.ศ. 2535 มาดำรงตำแหน่งหัวหน้าหอภาพยนตร์แห่งชาติ แทนนางเพ็ญพรรณ
เจริญพร
- ปลายปี พ.ศ. 2535 หอภาพยนตร์แห่งชาติ เริ่มนำระบบคอมพิวเตอร์มาใช้ในการ
ปฏิบัติงานเพื่อการเก็บข้อมูลภาพยนตร์ในหอภาพยนตร์แห่งชาติ
- 30 มีนาคม พ.ศ. 2536 เจ้าหน้าที่หอภาพยนตร์แห่งชาติ ไปเก็บฟิล์มภาพยนตร์และเอกสาร ซึ่ง
ถูกทิ้ง ที่โรงภาพยนตร์โคลิเซียม สะพานยมราช ซึ่งถูกเวนคืนที่ดิน สร้าง
ทางด่วน
- 31 มกราคม พ.ศ. 2538 ค้นพบเศษฟิล์มเนกาติฟของภาพยนตร์ไทยเรื่อง “โชคสองชั้น”
ในกรุภาพยนตร์กรมรถไฟหลวง ที่หอภาพยนตร์แห่งชาติ ซึ่งนับเป็น
ฟิล์มภาพยนตร์ที่ล้ำค่ายิ่งเพราะเป็นภาพยนตร์ไทยเรื่องแรก
- 21 พฤศจิกายน พ.ศ. 2539 เกิดอุบัติเหตุ ไฟฟ้าลัดวงจร ไหม้สายไฟฟ้าในห้องพิมพ์ฟิล์ม
หอภาพยนตร์แห่งชาติ ถนนเจ้าฟ้า เจ้าหน้าที่พบและระงับเหตุทัน
- 10 มิถุนายน พ.ศ. 2540 หอภาพยนตร์แห่งชาติร่วมกัน มูลนิธิหนังไทยในพระอุปถัมภ์ของ
พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าอนุสรรมงคลการ และศูนย์สังคีตศิลป์

ธนาคารกรุงเทพ จัดงานนิทรรศการ 100 ปีภาพยนตร์ในประเทศไทย ณ ศูนย์สังคีตศิลป์ ธนาคารกรุงเทพ สาขาผ่านฟ้า เปิดงาน 10 มิถุนายน พ.ศ. 2540 การสื่อสารแห่งประเทศไทยให้ความร่วมมือ ออกแสตมป์ที่ระลึกฉลอง 100 ปี ภาพยนตร์ในประเทศไทย แรกจำหน่ายในวันเดียวกันนี้

- 11 ธันวาคม พ.ศ. 2540 หอภาพยนตร์แห่งชาติ ทำพิธีเปิดการใช้อาคารหอภาพยนตร์แห่งชาติ ศาลายา เป็นงานภายในและทำพิธีบวงสรวงดวงพระวิญญาณ พระองค์เจ้าทองแถมถวัลย์วงศ์ กรมหลวงสรรพสาตรศุภกิจ บิดาแห่งภาพยนตร์ไทย
- 15 พฤษภาคม พ.ศ. 2541 จัดฉายภาพยนตร์ครั้งสุดท้าย ณ โรงหนังอลังการ ในหอภาพยนตร์แห่งชาติ ถนนเจ้าฟ้า และทำพิธีปิดโรง
- 7 กันยายน พ.ศ. 2541 คืบถอยหลังให้หัวหน้าหอศิลป์แห่งชาติ ขนของชิ้นสุดท้าย คือ ป้ายหอภาพยนตร์แห่งชาติ ออกจาก เลขที่ 4 ถนนเจ้าฟ้า

3.2 การบริหารงานหอภาพยนตร์แห่งชาติ

หอภาพยนตร์แห่งชาติ เป็นหน่วยงานราชการ มีฐานะเป็นฝ่าย ซึ่งอยู่ภายใต้สังกัดของหอจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม

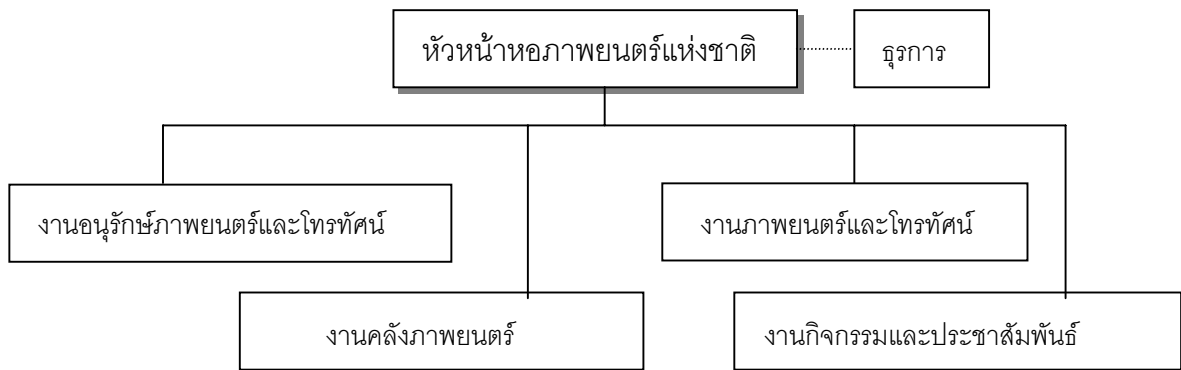
ภายในหอภาพยนตร์แห่งชาติ ประกอบด้วยงาน 4 งาน คือ

- 1) งานอนุรักษ์ภาพยนตร์และโทรทัศน์ มีหน้าที่แสวงหา จัดหา รวบรวม คัดเลือก บรรดาภาพยนตร์และสื่อโทรทัศน์ วิดีทัศน์ แถบเสียง แผ่นเสียง ที่เห็นว่ามีคุณค่าสมควรเป็นมรดกของชาติ หรือสมควรเก็บรักษาไว้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าของสาธารณชน โดยจัดหมวดหมู่และลงทะเบียนไว้ตามระบบของหอภาพยนตร์แห่งชาติ ดูแลเอกสารเกี่ยวกับการมอบ การจัดหาเอกสารเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ ข้อสัญญา เงื่อนไข เกี่ยวกับภาพยนตร์และสื่อโทรทัศน์ วิดีทัศน์ ตลอดจนสิ่งเกี่ยวเนื่องที่หอภาพยนตร์แห่งชาติได้มา ทำหน้าที่อนุรักษ์ภาพยนตร์และสื่อโทรทัศน์ วิดีทัศน์ การทำความสะอาด การกำจัดเชื้อรา การพิมพ์สำเนาฟิล์มภาพยนตร์ การถ่ายทอด ภาพยนตร์เป็นวีดิทัศน์ เพื่อการอนุรักษ์และให้บริการ ทำหน้าที่ในการจัดเก็บฟิล์มภาพยนตร์และสื่อโทรทัศน์ วิดีทัศน์ ควบคุมห้องเก็บให้ได้มาตรฐานการอนุรักษ์ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ทั้งห้องเก็บชั่วคราว ห้องเก็บถาวรซึ่งควบคุมอุณหภูมิและความชื้นตลอดเวลา ควบคุมระบบการจัดเก็บให้มีระเบียบ ประหยัดและสะดวกในการใช้งาน

2) งานภาพยนตร์และโทรทัศน์ มีหน้าที่แสวงหา จัดหา รวบรวม บรรดา สิ่งเกี่ยวเนื่องกับภาพยนตร์และโทรทัศน์ ได้แก่ หนังสือ วารสาร เกี่ยวกับภาพยนตร์และโทรทัศน์ เอกสารสิ่งพิมพ์เกี่ยวเนื่องกับภาพยนตร์และโทรทัศน์ เช่น ใบปิด ภาพนิ่ง รูปปิดหรือโฮว์การ์ด แผ่นปลิว แฟ้มข่าวแจก เอกสารจดหมายเหตุเกี่ยวกับภาพยนตร์และโทรทัศน์ ภาพนิ่ง มีหน้าที่ จัดหมวดหมู่สิ่งเกี่ยวเนื่องเหล่านี้ ลงทะเบียนในระบบของหอภาพยนตร์แห่งชาติ มีหน้าที่อนุรักษ์ คือ ตรวจสอบสภาพ ทดสอบสภาพ ซ่อมสงวนรักษา ฟื้นฟูบูรณะ และจัดเก็บรักษาสิ่งเกี่ยวเนื่องเหล่านี้ ในห้องเก็บที่ควบคุมอุณหภูมิและความชื้นตามมาตรฐาน ตลอดจนมีหน้าที่ศึกษาวิจัยเพื่อจัดทำ เครื่องมือช่วยค้นแบบต่างๆ ทำบัตรรายการสำหรับสิ่งเกี่ยวเนื่องทั้งปวงในหอภาพยนตร์แห่งชาติ และให้บริการแก่ผู้เข้ามาขอศึกษาค้นคว้า

3) งานคลังภาพยนตร์ ทำหน้าที่ศึกษาวิจัย เกี่ยวกับภาพยนตร์ สื่อโทรทัศน์ และวีดิทัศน์ที่หอภาพยนตร์แห่งชาติมีอยู่ เพื่อทำเครื่องมือช่วยค้นแบบต่างๆ โดยเฉพาะการ ประมวลผลข้อมูลในเครื่องคอมพิวเตอร์ และทำหน้าที่ให้บริการแก่ผู้มาขอศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับ ภาพยนตร์และสื่อโทรทัศน์ วีดิทัศน์ที่มีอยู่ในหอภาพยนตร์แห่งชาติ

4) งานกิจกรรมและประชาสัมพันธ์ มีหน้าที่จัดกิจกรรมฉายภาพยนตร์เพื่อ เผยแพร่แก่สาธารณชนในโรงภาพยนตร์ของหอภาพยนตร์แห่งชาติ การจัดฉายนอกสถานที่ การจัด บรรยาย จัดอภิปราย จัดประชุมสัมมนา จัดฝึกอบรม การนำชม การจัดพิพิธภัณฑ์ การจัด นิทรรศการชั่วคราว มีหน้าที่จัดทำเอกสารเผยแพร่ สิ่งพิมพ์วิชาการ การออกวารสาร และจดหมาย ข่าว ฯลฯ ดังภาพที่ 2.1 แผนภูมิแบ่งส่วนราชการหอภาพยนตร์แห่งชาติ

ภาพที่ 2.1 แผนภูมิแบ่งส่วนราชการหอภาพยนตร์แห่งชาติ

3.3 การอนุรักษ์ฟิล์มภาพยนตร์ของหอภาพยนตร์แห่งชาติ

การอนุรักษ์ภาพยนตร์ยังคงเป็นปัญหาสำคัญในวงการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมของโลก ดูได้จากจำนวนหอภาพยนตร์ทั่วโลกจนถึงขณะนี้มีอยู่เพียงประมาณร้อยแห่ง ซึ่งนับว่าน้อยมากหากเทียบกับหอสมุด หรือพิพิธภัณฑ์สถาน ซึ่งมีอยู่นับหมื่นๆ แห่งทั่วโลก ประเทศหนึ่งๆ มีหอสมุดและพิพิธภัณฑ์นับร้อยนับพันแห่ง แต่สำหรับหอภาพยนตร์ประเทศที่มีหอภาพยนตร์ โดยเฉลี่ยแล้วประเทศหนึ่งมีหอภาพยนตร์อยู่แห่งเดียว และในโลกมีเพียงเจ็ดสิบกว่าประเทศเท่านั้นที่มีหอภาพยนตร์ ในขณะที่มีประเทศต่างๆ ในโลกมีมากกว่าสองร้อยประเทศ

ปี พ.ศ. 2523 องค์การยูเนสโก ได้ประกาศหลักการซึ่งเป็นมติร่วมของบรรดาประเทศสมาชิกที่เรียกว่า “ข้อเสนอแนะว่าด้วยการพิทักษ์และสงวนรักษาภาพเคลื่อนไหว”

(Recommendation on the Safeguarding and Preservation of Moving Images) จากการประชุมใหญ่ครั้งที่ 21 ขององค์การ สาระสำคัญของเสนอนี้เป็นการเรียกร้องให้บรรดาประเทศสมาชิกทั้งหลายได้ตระหนักถึงปัญหาและลงมือดำเนินการอนุรักษ์ภาพเคลื่อนไหว ซึ่งหมายถึงภาพยนตร์และภาพโทรทัศน์ต่างๆ ในประเทศของตน

3.3.1 ความหมายของการอนุรักษ์ภาพยนตร์ (Film Conservation) ในความหมายของหอภาพยนตร์ (Film Archive) จะมีความหมายในเชิงกว้างและเชิงซ้อน ทำนองเดียวกับการพูดถึงการอนุรักษ์ธรรมชาติ หรือสิ่งแวด้อม คือ เป็นหลักการและกิจกรรมที่เป็นกระบวนการ มีการดำเนินการเป็นขั้นตอนและมีความเกี่ยวเนื่องเป็นวงจร

การอนุรักษ์ภาพยนตร์มีเหตุผลในตนเองหลายๆ ด้าน ได้แก่

1) เป็นเครื่องแสดงถึงเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของสังคมหนึ่ง เพราะมีคุณค่าทางการศึกษาเชิงวัฒนธรรม ศิลป วิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ประกอบขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของความ

มั่นคงสมบูรณ์ของประเทศนั้นๆ

- 2) เป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่บันทึกลักษณะเหตุการณ์ในแง่มุมต่างๆ แสดงถึงวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี วิถีคิด ทักษะคติต่อโลกของคนรุ่นหนึ่งๆ
- 3) มีบทบาทสำคัญในการสื่อสาร สร้างความเข้าใจระหว่างผู้คนทั่วทั้งโลก
- 4) เป็นสื่อเผยแพร่ความรู้และมุมมองทางวัฒนธรรม ดังนั้น จึงมีความสำคัญทางการศึกษา การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีศักยภาพมากขึ้น
- 5) เป็นทรัพย์สินทางปัญญาที่สืบทอดวิถีชีวิตของคนรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง
- 6) เป็นสื่อที่มีอิทธิพลต่อแนวความคิดของคนจำนวนมาก อาจสร้างค่านิยมหรือเป็นตัวกำหนดค่านิยมของคนในสังคม
- 7) เป็นประติมากรรมที่เปราะบางที่สุดอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่ประติมากรคิดค้นขึ้น เสื่อมสภาพได้ง่าย จึงนับว่าเป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่อยู่ในภาวะอันตราย เสี่ยงต่อการสูญเสียน

3.3.2 กระบวนการอนุรักษ์ภาพยนตร์ของหอภาพยนตร์แห่งชาติ

- 1) แสวงหาภาพยนตร์ (Acquisition) เป็นงานขั้นแรกเริ่ม อาจมีเจ้าหน้าที่ออกไปสำรวจ สืบหา สอบถามตามแหล่งต่างๆ ที่คาดว่าจะมีฟิล์มภาพยนตร์ อาจติดต่อประสานงานทางโทรศัพท์ ทางจดหมายก็ได้ เมื่อเจ้าของฟิล์มภาพยนตร์ตกลงจะมอบฟิล์มภาพยนตร์ให้หอภาพยนตร์แห่งชาติ จึงดำเนินการรับมอบ ทำบัญชีเบื้องต้น บรรจุหีบห่อ ขนย้าย หรือจัดส่งมายังหอภาพยนตร์แห่งชาติ จัดเก็บเป็นการชั่วคราวในคลังแรกรับของหอภาพยนตร์แห่งชาติ
- 2) ประเมินคุณค่าเพื่อคัดเลือก (Selection) และจัดหมวดหมู่เพื่อลงทะเบียน (Registration) เป็นขั้นตอนการนำฟิล์มภาพยนตร์ที่ได้รับมอบมาประเมินคุณค่า ว่าสมควรจะอนุรักษ์ไว้เป็นมรดกของชาติหรือไม่ โดยมีหลักเกณฑ์ในการประเมิน ฟิล์มภาพยนตร์ที่ได้รับการคัดเลือกว่าสมควรอนุรักษ์ไว้เป็นมรดกของชาติ จะได้รับการจัดหมวดหมู่ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 หมวด คือ หมวดภาพยนตร์ข่าว หมวดภาพยนตร์สารคดี และหมวดภาพยนตร์เรื่อง และจะได้รับการลงทะเบียนตามระบบของหอภาพยนตร์แห่งชาติ และได้รับการบรรจุลงในกล่องใหม่
- 3) ตรวจสอบสภาพฟิล์มภาพยนตร์ (Inspection) ฟิล์มที่ได้รับการลงทะเบียนแล้ว จะได้รับการตรวจสอบสภาพอย่างละเอียดตามกรรมวิธีของหอภาพยนตร์แห่งชาติ และจะบันทึกผลการตรวจและวินิจฉัยสั่งการว่าจะต้องปฏิบัติการอย่างไรกับฟิล์มนั้นต่อไปในบัตรประจำตัวฟิล์ม นอกจากนี้ยังหมายถึงการตรวจสอบสภาพฟิล์มที่ได้รับการจัดเก็บแล้ว ตามวาระที่เหมาะสม เช่น

ทุก 6 เดือน หรือ ทุก 1 ปี

4) การซ่อมสงวนรักษาฟิล์มภาพยนตร์ (Restoration and Preservation) ฟิล์มที่ผ่านการตรวจสอบสภาพแล้ว จะได้รับการปฏิบัติตามคำวินิจฉัย เช่น การทำความสะอาด การซ่อมรูหนามเตย การซ่อมรอยเชื่อม การกำจัดเชื้อรา การลบรอยขีดข่วน การแช่น้ำยาหรืออบน้ำยาเพื่อปรับสภาพ เป็นต้น

5) พิมพ์สำเนา (Printing) และการถ่ายทอดเป็นภาพวิดีโอ (Telecine) ฟิล์มที่ได้รับการซ่อมสงวนรักษาแล้ว อาจมีความจำเป็นต้องนำไปพิมพ์สำเนาขึ้นใหม่ เช่น ฟิล์มที่ได้รับมาเป็นฟิล์มสำเนาสำหรับฉาย (Release Print) และไม่อาจหาฟิล์มต้นฉบับ (Negative) ได้อีก จะต้องพิมพ์ต้นฉบับสำเนา (Dupe Negative) ขึ้นใหม่ เพื่อเก็บรักษาไว้เป็นต้นฉบับ หรืออาจเป็นการพิมพ์สำเนาสำหรับฉาย จากฟิล์มต้นฉบับที่มีอยู่แล้ว ตลอดจนการพิมพ์ฟิล์มเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องหรือเพื่อเป็นการอนุรักษ์ ส่วนการถ่ายทอดฟิล์มภาพยนตร์เป็นแถบวิดีโอ จะทำเพื่อให้บริการแก่ผู้มาศึกษาค้นคว้าภาพยนตร์นั้น

6) จัดเก็บฟิล์มภาพยนตร์ (Storage) เป็นขั้นตอนการนำฟิล์มภาพยนตร์ที่ได้รับการตรวจสอบสภาพ และหรือได้รับการซ่อมสงวนรักษาแล้ว ไปจัดเก็บในห้องเก็บ ซึ่งเป็นห้องที่มีอุปกรณ์ระบบควบคุมอุณหภูมิและความสัมพันธ์ตามเกณฑ์ที่เหมาะสมสม่ำเสมอตลอด 24 ชั่วโมง

7) การใช้ (Access) คือ การให้บริการใช้ประโยชน์จากฟิล์มภาพยนตร์แก่ผู้มาขอใช้บริการ อาจใช้เพื่อศึกษาค้นคว้า ทำวิจัย หรือเพื่อนันทนาการ ตลอดจนการใช้ในกิจกรรมการจัดฉายเผยแพร่สู่สาธารณชน โดยมีเครื่องมือช่วยค้นในแบบต่างๆ เช่น บัญชีรายชื่อภาพยนตร์ บัตรรายการ เอกสารประกอบการค้นคว้า

การอนุรักษ์ภาพยนตร์ในความหมายของหอภาพยนตร์ จะเกี่ยวข้องกับอยู่กระบวนการดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ซึ่งกิจกรรมต่างๆ เหล่านี้ ล้วนเป็นเหตุผลเกี่ยวเนื่องกัน และรวมเป็นกระบวนการอนุรักษ์ภาพยนตร์ ในกระบวนการอนุรักษ์ภาพยนตร์นี้ มีกิจกรรมสองกรณีซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับการปฏิบัติจัดการกับตัวฟิล์มภาพยนตร์และต้องอาศัยกรรมวิทยาหรือเทคโนโลยีเข้ามาสนับสนุน นั่นคือในการซ่อมแซมหรือการฟื้นฟูบูรณะฟิล์มภาพยนตร์และการสงวนรักษาฟิล์มภาพยนตร์

3.3.3 การซ่อมแซมหรือการฟื้นฟูบูรณะ (Restoration) เป็นการอนุรักษ์ภาพยนตร์ในกรณีที่ภาพยนตร์ชำรุดทรุดโทรมเสียหายไปจากสภาพเดิมที่สมบูรณ์ เพื่อให้ฟิล์มภาพยนตร์นั้นกลับคืนดีหรือใช้การได้ดีดังเดิม

การชำรุดทรุดโทรมของฟิล์มภาพยนตร์มีสาเหตุมาจากหลายกรณี ทำนองเดียวกับการชำรุดทรุดโทรมหรือเจ็บป่วยของมนุษย์ เช่น อาจเกิดจากการเสื่อมตามธรรมชาติ ตามอายุชั้ย เกิดจากการบาดเจ็บด้วยอุบัติเหตุ เกิดจากการติดเชื้อโรค

การบำบัดรักษา จึงแตกต่างกันไปตามการวินิจฉัยสาเหตุแต่ละกรณี ฟิล์มภาพยนตร์ก็เช่นเดียวกันกับร่างกายของมนุษย์ นอกจากการเสื่อมสภาพโดยตัวของมันเองตามธรรมชาติแล้วยังอาจเสื่อมโทรมหรือชำรุดจากหลายสาเหตุ หากขาดความระมัดระวังและดูแล

เนื่องจากฟิล์มภาพยนตร์นับเป็นวัสดุประดิษฐ์กรรมที่ละเอียดอ่อน และบอบบางที่สุดอย่างหนึ่ง เท่าที่มนุษย์เคยประดิษฐ์มา โดยทั่วไปฟิล์มภาพยนตร์ประกอบด้วยวัสดุ 2 ส่วน คือ ส่วนที่เรียกว่า ฐานฟิล์มหรือพื้นฟิล์ม (Film Base) ทำจากสารที่สามารถยืดเป็นแผ่นบางใส และเหนียวทนสามารถขดเป็นม้วนได้ดี อีกส่วนหนึ่งเรียกว่า เยื่อไวแสง หรือเยื่อภาพ (Emulsion) เป็นส่วนผสมของสารละลายเกลือเงินกับกาวหรือเจลาติน (Gelatin) สำหรับฉาบหรือเคลือบไว้บนฐานฟิล์ม กล่าวอีกนัยหนึ่ง ภาพของภาพยนตร์จะถูกบันทึกลงบนเยื่อไวแสง ซึ่งเยื่อไวแสงนี้ฉาบติดอยู่บนฐานฟิล์ม

ฟิล์มภาพยนตร์ที่มีอยู่ในปัจจุบันมีอยู่ 3 ชนิด ตามชนิดของสารที่นำมาทำฐานฟิล์มได้แก่

1) ฟิล์มไนเตรต (Nitrate Film) คือ ฟิล์มภาพยนตร์ซึ่งฐานฟิล์มทำจากไนโตรเซลลูโลส หรือ เซลลูโลสไนเตรต (Cellulose Nitrate) ซึ่งประกอบด้วยเซลลูโลสอันเป็นเส้นใยที่สกัดจากพืชและกรดไนตริกหรือกรดดินประสิว สารนี้สามารถนำมาทำเป็นฐานฟิล์มซึ่งบางใสและเหนียวทน แต่มีข้อเสียคือ เป็นวัสดุที่ไม่คงสภาพจะทำลายตัวเองตลอดเวลา นับแต่ผลิตขึ้นมา กล่าวได้ว่า เป็นวัสดุที่มีอายุชั้ยประมาณ 50 – 70 ปี และขณะเสื่อมสภาพจะปล่อยก๊าซพิษออกมาทำลายเยื่อภาพและฐานฟิล์มที่ยังติดอยู่ให้เสื่อมสภาพไปด้วย นอกจากนี้ยังเป็นวัสดุไวไฟคล้ายน้ำมันเชื้อเพลิง มีจุดวาบไฟต่ำและจะติดไฟอย่างรุนแรงไม่สามารถดับได้ จึงเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า ฟิล์มมหากั้ย ด้วยเหตุที่ฟิล์มไนเตรตไม่คงสภาพและเป็นอันตรายเช่นที่กล่าวมา อุตสาหกรรมผลิตฟิล์มภาพยนตร์จึงพยายามค้นคว้าผลิตฟิล์มที่ปลอดภัยกว่าออกมาคือ ฟิล์มอะซีเตท โดยกว่าที่จะเลิกการผลิตไนเตรตอย่างสิ้นเชิงเมื่อเวลาล่วงมาถึงปี พ.ศ. 2493 ฟิล์มภาพยนตร์ส่วนใหญ่ก่อนปีดังกล่าวจึงเป็นฟิล์มไนเตรตเป็นส่วนใหญ่

2) ฟิล์มอะซีเตท (Acetate Film) เป็นฟิล์มนิรภัย (Safety Film) ซึ่งผลิตขึ้นมาเพื่อใช้ฟิล์มมหากั้ยไนเตรต ฟิล์มนี้ใช้ฐานฟิล์มทำจากวัสดุ เซลลูโลสอะซีเตท (Cellulose Acetate) ซึ่งประกอบด้วยเซลลูโลสกับกรดอะซีติก หรือกรดน้ำส้ม สารนี้นำมาใช้ทำฐานฟิล์มได้ดีเช่นเดียวกับ

เซลลูโลสในเตรต แต่มีข้อดีกว่าคือ ความคงสภาพดีกว่าและปลอดภัยกว่า เพราะไวไฟน้อยกว่า กระดาษ

แต่เดิมเคยเชื่อกันว่า फिल्मอะซีเตทมีความคงสภาพดีมาก อาจจะถูกเก็บรักษาได้ยืนยาวนานนับร้อยปี ซึ่งไม่เหมือนฟิล์มในเตรตที่ไม่สามารถเก็บให้ยืนยาวได้ แต่ต่อมาปรากฏว่าฟิล์มอะซีเตทบางม้วนอาจจะเสื่อมสภาพได้เช่นกัน โดยไม่ทราบสาเหตุที่แน่ชัดว่าจะเกิดการจับเก็บในสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม หรืออาจเกิดจากกระบวนการผลิตไม่เหมาะสม อาการเสื่อมสภาพของฟิล์มอะซีเตทนี้ เรียกกันว่า “อาการโรคน้ำส้มสายชู” (Vinegar Syndrome) ซึ่งเมื่อเกิดขึ้น ฟิล์มจะมีกลิ่นเหม็นฉุนของกรดน้ำส้มอย่างรุนแรง และจะอ่อนตัวเหนียวเยิ้มก่อนจะจับตัวเป็นก้อนแข็ง ใช้งานไม่ได้ ก๊าซที่เกิดจากการสลายตัวของฟิล์มอะซีเตทนี้ จะมีผลทำลายฟิล์มที่ยังมีสภาพดีให้เสื่อมตามไปด้วยคล้ายกับการติดต่อของโรค

3) फिल्मโพลีเอสเตอร์ (Polyester Film) เป็นฟิล์มนิรภัยอีกแบบหนึ่ง ซึ่งฐานฟิล์มทำจากวัสดุเส้นใยซึ่งได้จากสารพวกน้ำมันปิโตรเลียม สามารถนำมาใช้ทำฐานฟิล์มได้ดี มีคุณสมบัติคงสภาพดีมาก เกือบไม่มีปฏิกิริยากับอุณหภูมิและความชื้นในอากาศ

กรณีการเสื่อมสภาพของฟิล์มในเตรตและอะซีเตท เมื่อพบอาการเกิดขึ้น การอนุรักษ์มีหนทางเดียวคือ การถ่ายชีวิตด้วยการนำไปพิมพ์สำเนาขึ้นใหม่ เพราะเมื่อเกิดอาการขึ้นแล้วไม่สามารถรักษาให้หายได้ มีแต่สูญเสียอย่างเดียว ทำได้เพียงแต่อาจยืดอายุออกไปได้บ้าง โดยทำให้อาการเสื่อมช้าลงแต่ไม่มีทางรักษาให้หายขาด เข้าทำนองเดียวกับโรคเอดส์ของมนุษย์นั่นเอง

นอกจากการพิมพ์ถ่ายถอดลงบนฟิล์มใหม่แล้ว ได้มีการพยายามคิดค้นวิธีการถ่ายถอดเพื่อให้ได้คุณภาพของภาพยนตร์คงเดิมมากที่สุด นั่นคือการลอกเยื่อภาพจากฟิล์มที่กำลังเสื่อมย้ายไปฉาบลงบนฐานฟิล์มใหม่ เปรียบเสมือนการถอดวิญญาณมาใส่ร่างใหม่ ซึ่งต้องใช้เทคโนโลยีสูง และดูเหมือนว่ายังไม่ประสบความสำเร็จ

การเสื่อมสภาพของฟิล์มจากธรรมชาติของฐานฟิล์มแล้ว โดยทั่วไปฟิล์มภาพยนตร์อาจเกิดชำรุดเสียหายทางกายภาพอันเนื่องมาจากการปฏิบัติการและการใช้สอยฟิล์มภาพยนตร์เหล่านั้นด้วย เช่น การสกปรกเปื้อนอะเปื้อนด้วยคราบโคล และฝุ่นละออง การชำรุดฉีกขาดของฐานฟิล์มและรูลานาเมเตย รอยขีดข่วนบนฐานฟิล์มและบนเยื่อภาพ การหลุดลอกของเยื่อภาพ การขึ้นรา การยืดหรือหดตัวจากปกติของฐานฟิล์มและเยื่อภาพ การแห้งจนเปราะของฐานฟิล์ม การบิดหรือคดงอเสียรูปของฐานฟิล์ม

การอนุรักษ์ภาพยนตร์โดยการซ่อมแซมหรือฟื้นฟูบูรณะฟิล์มภาพยนตร์ที่เกิดอาการต่างๆ เหล่านี้ สามารถทำได้โดยบุคลากรที่ได้รับการฝึกฝนมาอย่างดีแล้ว โดยบางกรณีอาจใช้มือเปล่า

และเครื่องมืออย่างง่าย ๆ แต่บางกรณีอาจต้องอาศัยอุปกรณ์ที่คิดค้นหรือสร้างขึ้นเป็นพิเศษ เช่น การทำความสะอาดฟิล์มที่สกปรก บางกรณีอาจทำได้โดยเพียงใช้แปรงขนอ่อนบัดถู หรือบางกรณีต้องใช้ผ้ากำมะหยี่ชุบน้ำยาเคมีเช็ด บางกรณีอาจใช้วิธีทำความสะอาดด้วยเครื่องจักร ซึ่งอาจใช้ระบบสันสะเทือนของอัลตราโซนิคเป็นเครื่องมือชำระฝุ่นผง

ฟิล์มภาพยนตร์ที่ชำรุดเสียหาย อาจต้องต่อให้สนิทด้วยเทปกาวใสสำหรับต่อฟิล์มโดยเฉพาะ กรณีรูดหนามเตยเสียหายหรือแห้วหาย หากจำเป็นต้องซ่อมแซม อาจซ่อมโดยใช้เทปกาวหนามเตยสำเร็จรูป หรือโดยวิธีปะซ่อมด้วยรูดหนามเตยจากฟิล์มที่สภาพดี แต่หากรูดหนามเตยชำรุดมากเกินไปจะซ่อม ก็อาจต้องพิมพ์สำเนาขึ้นมาใหม่แทน โดยใช้เครื่องพิมพ์ฟิล์มที่ออกแบบเป็นพิเศษ คือไม่ต้องอาศัยเฟืองและกวัคในการขับเคลื่อนฟิล์มแต่ใช้ล้อวางหนีบแทน ซึ่งยังสามารถใช้กับการพิมพ์ฟิล์มที่มีการหดตัวสูงมากได้ด้วย

รอยขีดข่วนต่างๆ บนฟิล์มทั้งที่เกิดขึ้นบนฐานฟิล์ม (ซึ่งจะปรากฏให้เห็นเป็นเส้นดำบนจอ เพราะรอยขีดข่วนนี้จะหักเหแสงที่ผ่านฟิล์มไม่ให้เกิดบนจอ) หรือที่เกิดขึ้นบนเยื่อภาพ (ซึ่งจะปรากฏเป็นเส้นหรือรอยโปร่งแสงบนจอ เพราะเยื่อภาพที่เป็นรอยขาดแยกจากกันหรือถูกขูดหายไป) ก็อาจสามารถแก้ไขฟื้นฟูให้คืนดีได้ด้วยการขัดถูเพื่อลบรอย ในกรณีที่เกิดรอยขูดบนฐานฟิล์มหรือด้วยการให้ฟิล์มผ่านน้ำเพื่อสมานรอยขาด ในกรณีที่เกิดรอยขูดบนเยื่อภาพ หรืออีกวิธีการหนึ่ง คือการพิมพ์ถ่ายทอดบนฟิล์มใหม่ด้วยวิธีการพิมพ์พิเศษที่เรียกว่า การพิมพ์เปียก (Wet Printing) คือการพิมพ์โดยวิธีผ่านฟิล์มต้นฉบับที่มีรอยขีดข่วนโดยเฉพาะบนฐานฟิล์มไปในน้ำยาชนิดหนึ่งซึ่งมีค่าหักเหของแสงเท่ากับฐานฟิล์ม ซึ่งมีผลทำให้ฟิล์มที่พิมพ์ออกมาใหม่ปราศจากรอยขูดขีด

ฟิล์มภาพยนตร์ที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่แห้งเกินไป สารยึดหยุ่น (Plasticizer) ในฐานฟิล์มอะซีเตทจะระเหิดออกไป ทำให้ฟิล์มหดตัวและเปราะบาง แต่ถ้าอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ชื้นเกินไป สารยึดหยุ่นนี้จะตกผลึกทำให้ฟิล์มแข็งและเปราะเช่นกัน ที่สุดไม่อาจใช้งานได้ กรณีนี้หากเพิ่งเริ่มอาการ อาจแก้ไขด้วยกรรมวิธีที่เรียกว่า “การชุบชีวิต” (Film Rejuvenation) ซึ่งเป็นการอบฟิล์มในเครื่องอบสูญญากาศและใช้น้ำยาเคมีปรับสภาพ

การอนุรักษ์ฟิล์มภาพยนตร์ด้วยการซ่อมแซมหรือฟื้นฟูบูรณะนี้ นอกจากการบูรณะทางกายภาพของตัวฟิล์มภาพยนตร์ที่มีอยู่แล้ว ยังหมายถึงการฟื้นฟูบูรณะภาพยนตร์ให้ครบสมบูรณ์เต็มทั้งเรื่อง ในกรณีที่พบฟิล์มภาพยนตร์ซึ่งขาดหายไปบางส่วน เช่น ภาพยนตร์เรื่องหนึ่งเมื่อแรกสร้างมีความยาว 2 ชั่วโมง แต่ได้ชำรุดหรือสูญหายไปบางตอน ทำให้เหลืออยู่ไม่ถึง 2 ชั่วโมง การอนุรักษ์โดยวิธีฟื้นฟูบูรณะในกรณีนี้คือ การพยายามติดตามแสวงหาฟิล์มภาพยนตร์ส่วนที่ขาดหายไปจากแหล่งอื่นๆ เพื่อนำมาประกอบให้เต็มสมบูรณ์ หรือมากที่สุดเท่าที่จะทำได้

ทำนองเดียวกับการบูรณะหรือปฏิสังขรณ์โบราณสถานที่ปรักหักพังหรือกระจายให้คืนดีขึ้น
อีกนั่นเอง

3.3.4 การสงวนรักษา (Preservation) เป็นอีกส่วนหนึ่งของกระบวนการอนุรักษ์ภาพยนตร์เป็นกรณีของระวางป้องกันไม่ให้เกิดภัย ไม่ให้เกิดการชำรุดเสียหาย การใช้งานอย่าง
ระมัดระวังและถูกต้อง และการคอยดูแลเอาใจใส่ฟิล์มนั้นให้คงสภาพดีอยู่ตลอดไป

ในทางปฏิบัติ การสงวนรักษาฟิล์มส่วนที่สำคัญที่สุดคือ การจัดเก็บฟิล์มภาพยนตร์
ให้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม

การจัดเก็บที่เหมาะสมนี้มีรายละเอียดตั้งแต่การเก็บบรรจุม้วนฟิล์มภาพยนตร์ ซึ่งใน
ระบบของหอยภาพยนตร์จะเก็บม้วนฟิล์มไว้โดยไม่บรรจุไว้ในล้อ (Reel) แต่จะกรอไว้ด้วยแกน
(Core) และกรอให้ด้านเยื่อไวแสงออกข้างนอกด้านฐานอยู่ข้างใน ทั้งนี้เพื่อป้องกันมิให้เยื่อไวแสง
หลุดตัวได้ง่าย แล้วบรรจุในกล่องโลหะปลอดสนิมหรือกล่องพลาสติกปลอดสารพิษที่เป็นภัยต่อฟิล์ม
การเก็บจะใช้วิธีวางม้วนฟิล์มตามแนวราบหรือแนวนอน มิใช่แนวตั้ง เพื่อให้หน้าหนังของม้วนฟิล์ม
ตกเฉลี่ยเท่ากันทั้งม้วน

ห้องเก็บฟิล์มภาพยนตร์ตามมาตรฐานของการเก็บเพื่อการอนุรักษ์อย่างถาวร ต้อง
เป็นห้องที่สามารถควบคุมอุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์ให้คงที่ตลอดเวลา มีการทดสอบพบว่า
อุณหภูมิและความชื้นในอากาศที่เหมาะสมสำหรับฟิล์มภาพยนตร์ขาวดำ คือ ไม่เกิน 12 องศา
เซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ไม่ต่ำกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ และไม่เกิน 60 เปอร์เซ็นต์ แต่สำหรับฟิล์มสีจะ
ต้องเก็บในลักษณะที่เรียกว่า “แช่แข็ง” (Cold Storage) คือ อุณหภูมิ 0 องศา หรือต่ำกว่า 0 องศา
เซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ไม่ต่ำกว่า 35 เปอร์เซ็นต์

นอกจากอุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์แล้ว ยังต้องมีการหมุนเวียนหรือถ่ายเทอากาศ
ในห้องเก็บให้มีอากาศบริสุทธิ์เข้ามาเติมสม่ำเสมอด้วย

อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์ของห้องเก็บภาพยนตร์นี้ จะต้องคงที่สม่ำเสมอตลอด
เวลา เพราะถ้าหากแกว่งขึ้นๆ ลงๆ จะมีผลต่อฟิล์มทำให้ฐานฟิล์มและเยื่อภาพหลุดขยายตัวตาม
การแกว่ง ซึ่งอาจจะทำให้ฐานฟิล์มเสียรูปและเยื่อภาพอาจหลุดจากฐาน

เพื่อแก้ปัญหาเรื่องความชื้นซึ่งมีผลต่อฟิล์มมากเช่นนี้ หอยภาพยนตร์บางแห่งได้คิดวิธี
ผนึกฟิล์มอะซีเตทไว้ในถุงกันน้ำ โดยผ่านเครื่องรีดความชื้นออกจากฟิล์มแล้วบรรจุลงในถุงโดย
ผนึกให้ภายในเป็นสุญญากาศ

เนื่องด้วยฟิล์มสีไม่คงทนเท่าฟิล์มขาวดำ การเก็บรักษาให้คงสภาพยาก จึงมีวิธีการอนุรักษ์ภาพยนตร์สีด้วยการพิมพ์ถ่ายทอดต้นฉบับฟิล์มสีเป็นฟิล์มขาวดำสามชุด แต่ละชุดพิมพ์ถ่ายทอดผ่านแว่นกรองแสงแม่สีน้ำเงิน เขียว แดง เพื่อเก็บฟิล์มสำเนาขาวดำนี้เป็นแม่พิมพ์

การเก็บรักษาฟิล์มภาพยนตร์เพื่ออนุรักษ์อย่างถาวรนี้ มิได้หมายความว่าเก็บตายเหมือนสุสานเก็บศพอาบน้ำยา แต่จะต้องมีการหมุนเวียนนำฟิล์มออกมาตรวจสอบคุณภาพเป็นระยะ เพราะอาจเกิดการผิปกดขึ้นได้ จะได้สามารถเยียวยาหรือแก้ไขได้ทันการ

นอกจากนี้หอภาพยนตร์ในบางประเทศยังวางแผนเพื่อป้องกันความสูญเสียต่อภาพยนตร์จากภัยพิบัติธรรมชาติ หรือการสงคราม โดยการทำสำเนาฟิล์มภาพยนตร์ขึ้นหลายชุด และแยกเก็บในอาคารที่ปลอดภัยหลายแห่งห่างไกลกัน

4. การพัฒนางานเทคโนโลยีสารสนเทศในหอภาพยนตร์แห่งชาติ

4.1 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในด้านการอนุรักษ์และการจัดเก็บทรัพยากร (รับผิดชอบโดยงานอนุรักษ์ภาพยนตร์และโทรทัศน์)

ในด้านการอนุรักษ์และการจัดเก็บทรัพยากรสารสนเทศ ขอแบ่งเป็น 2 ระยะ ดังนี้

4.1.1 ระยะแรก ไม่มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศใดๆ มาใช้ในการทำงาน มีเพียงการแสวงหา รวบรวมฟิล์มภาพยนตร์และสิ่งเกี่ยวเนื่องต่างๆ เพื่อก่อตั้งเป็นหอภาพยนตร์แห่งชาติ ในการเริ่มอนุรักษ์ภาพยนตร์จะมีการลงข้อมูลในบัตรเฉพาะของฟิล์มภาพยนตร์ ซึ่งเรียกว่า “บัตรประจำฟิล์ม หรือ บัตรเทคนิค (Technical Data File)” (ซึ่งนำมาแบบอย่างมาจากหอภาพยนตร์แห่งชาติ ประเทศสวีเดน) โดยในบัตรเทคนิค จะมีลักษณะของแฟ้มข้อมูล ในการควบคุมฟิล์มในห้องเก็บ เป็นประวัติแสดงให้เห็นถึงการ ปฏิบัติงานบูรณะฟิล์ม ตลอดจนการให้บริการ

เนื่องจากบัตรเทคนิคเป็นแบบฟอร์มที่ปรับใช้จากต่างประเทศ จึงยังคงใช้ข้อความในแบบฟอร์มเป็นภาษาอังกฤษ แต่พิมพ์เป็น 3 สี แยกตามประเภทของฟิล์มภาพยนตร์ (ตามวิธีจัดแยกประเภทฟิล์มภาพยนตร์ เพื่อการจัดเก็บของหอภาพยนตร์แห่งชาติ) คือ

- บัตรสีฟ้า สำหรับกรอกข้อมูลภาพยนตร์ขาว
- บัตรสีชมพู สำหรับกรอกข้อมูลภาพยนตร์สารคดี
- บัตรสีขาว สำหรับกรอกข้อมูลภาพยนตร์เรื่อง

โดยรายการที่ปรากฏบนบัตรประจำฟิล์มประกอบด้วย

- 1) ชื่อภาพยนตร์ (Title) / ปีที่ผลิต (Year)

- 2) ชื่ออื่นๆ (Other title)
- 3) ผู้อำนวยการสร้าง (Director)
- 4) บริษัทผู้สร้าง (Production Co.)
- 5) ผู้มอบ (Donor)
- 6) วันที่มอบ (Date)
- 7) หมายเหตุ (Remarks)
- 8) จำนวนม้วน (No. of Reel) / ความยาว (Total Length)
- 9) ที่เก็บฟิล์ม (Location)
- 10) รหัสฟิล์ม (Film No.)
- 11) ลักษณะฟิล์มและระบบการถ่ายทำ (Silent / Mute / Composite / Sound Only / Black & White / Tone / Colour / Mag / Full Frame / Academy / Wide / Scope / Area / Density)
- 12) ชื่อเรื่องรอง (Sub-title)
- 13) ยี่ห้อฟิล์มและปีผลิตฟิล์ม (Stock / Stock Date)
- 14) ชนิดเยื่อภาพ (Emulsion)
- 15) ฐานฟิล์ม (Base)
- 16) ภาษา (Language)
- 17) บทบรรยาย (Dialogue List)
- 18) ตารางแสดงลักษณะทางกายภาพของฟิล์มแต่ละม้วนของภาพยนตร์เรื่องนั้นๆ เช่น รอยขีดขีด บิด โค้ง ฉีกขาด สภาพความเป็นกรด ฯลฯ (Physical Condition of the Copy)
- 19) วันที่ตรวจสอบ นับจากวันที่เริ่มถึงวันที่ดำเนินการเสร็จ และชื่อผู้ตรวจสอบ (Date Begin / Date Complete / Examiner)
- 20) ข้อเสนอแนะในการอนุรักษ์ (Comment on Condition)
- 21) ตารางแสดงการขอยืมฟิล์มไปใช้งาน (อยู่ด้านหลังบัตร)

โดยมีหลักการแยกหมวดหมู่ และการออกหมายเลขประจำฟิล์มภาพยนตร์ ดังนี้คือ
จะแยกหมวดหมู่ออกเป็น 3 หมวด คือ

- 1) หมวดภาพยนตร์ขาว หมายถึง ภาพยนตร์ขาวจากสถานีโทรทัศน์ ปัจจุบัน
หอภาพยนตร์แห่งชาติได้รับมอบขาว จากสถานีโทรทัศน์ 2 แห่ง คือ

- ชาวสถานีไทยทีวีสีช่อง 3 ที่ออกอากาศ ระหว่าง พ.ศ. 2513 – พ.ศ. 2525 แบ่งหมวดหมู่ออกเป็น ชาวในพระราชสำนัก ชาวบุคคล ชาวประจำวัน ชาวกีฬา และชาวต่างประเทศ
- ชาวสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 4 (ช่อง 9 ปัจจุบัน) ที่ออกอากาศ ระหว่าง พ.ศ. 2502 – พ.ศ. 25523 ซึ่งอยู่ระหว่างการจัดหมวดหมู่

ปัจจุบันมีชาวรวมกัน ประมาณ 40,000 ชาว

2) หมวดภาพยนตร์สารคดี หมายถึง ภาพยนตร์ใดๆ ที่มีใช้ภาพยนตร์ข่าว ตามข้อ 1 และมีใช้ภาพยนตร์เรื่องตามข้อ 3 อาจเป็นภาพยนตร์ซึ่งหน่วยราชการ หรือเอกชนผลิตออกเผยแพร่ ตลอดจนภาพยนตร์ที่ถ่ายเล่นในครอบครัว ซึ่งเรียกว่า “หนังบ้าน” ภาพยนตร์สารคดี จะมีการจัดกลุ่มตามผู้มอบหรือแหล่งที่ได้มา เช่น กลุ่มกรมรถไฟหลวง กลุ่มมรดกของไทย กลุ่มทวีศักดิ์ วิริยะศิริ ฯลฯ แต่ถ้าเป็นภาพยนตร์ครอบครัว จะอยู่ในกลุ่มหนังบ้าน ซึ่งแยกเป็นตามบุคคล เช่น กลุ่มหนังบ้าน-พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ กลุ่มหนังบ้าน-แท้ ประกาศวุฒิสาร

ปัจจุบัน ภาพยนตร์สารคดีมีอยู่ประมาณ 4,000 เรื่อง

3) หมวดภาพยนตร์เรื่อง หมายถึง ภาพยนตร์ที่ผู้สร้างหรือผู้เผยแพร่ นำออกฉายเพื่อเก็บค่าชมตามโรงภาพยนตร์ โดยได้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ของกรมตำรวจ ซึ่งมีการจัดหมวดหมู่ตามชื่อเรื่อง

ปัจจุบัน ภาพยนตร์เรื่องที่ยื่นทะเบียนแล้วมีอยู่ประมาณ 1,200 เรื่อง ในจำนวนนี้ประมาณ 500 เรื่อง เป็นฟิล์มเนกาตีฟที่กลับจากต่างประเทศ และอีกส่วนหนึ่งเป็นกาหนังที่ไม่อยู่ในสภาพการใช้งาน

หลังจากที่มีการแยกหมวดหมู่ฟิล์มภาพยนตร์ จะมีการออกหมายเลข ซึ่งประกอบด้วยอักษรภาษาอังกฤษ และหมายเลขประกอบกัน โดยมีหลักการดังนี้คือ อักษร T หมายถึง หนึ่งตัวอย่าง C หมายถึง หนังสี่ S ถ้าอยู่หน้าหมายเลขหมายถึง ภาพยนตร์เสียง S ถ้าอยู่หลังหมายเลขหมายถึง เส้นเสียงอย่างเดียว **ตัวเลขกลุ่มแรกมี 3 หลัก** ประกอบด้วยเลข 1-3 หลักแรกจะแทนประเภทของฟิล์ม (ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว)

หลักที่สอง แทนขนาดของฟิล์ม (8 ม.ม.=1 16 ม.ม.=2 35 ม.ม.=3)

หลักที่สาม แทนชนิดของฟิล์มภาพยนตร์ (เนกาตีฟ=1 โพลีตีฟ=2 ปริ้น=3)

ส่วนเลขในกลุ่มหลังมี 5 หลัก เป็นเลขประจำตัวของฟิล์มนั้นๆ ดังนั้น เมื่อเห็นหมายเลขฟิล์มจะทราบได้ทันทีว่า ฟิล์มม้วนนั้น เป็นฟิล์มขนาดใด สีหรือขาวดำ เป็นเนกาตีฟหรือโพลีตีฟ

เช่น

หากเรื่องดังกล่าวเป็นหนังตัวอย่างจะมี T ที่หลักแรก และถ้าเป็นเส้นเสียงจะไม่มี S และ C ข้างหน้า แต่จะมี S ข้างหลัง เป็นต้น

ในระบบเดิมเจ้าหน้าที่ต้องเป็นผู้กำหนดเลขดังที่กล่าวมาแล้ว ตามหลักการของ หอภาพยนตร์แห่งชาติ แต่เมื่อปรับเปลี่ยนมาใช้ระบบสารสนเทศในปัจจุบัน โปรแกรมคอมพิวเตอร์จะเป็นผู้ใส่รหัสดังกล่าวให้แก่ฟิล์มภาพยนตร์ ในขณะที่มีการลงข้อมูล โดยเจ้าหน้าที่เพียงแต่คลิก คุณสมบัติตามช่องที่กำหนดไว้เท่านั้น ซึ่งหลังจากมีการลงทะเบียนฟิล์มตามบัตรดังกล่าวแล้ว การอนุรักษ์ฟิล์มภาพยนตร์จะใช้ระบบตรวจสอบสภาพโดยทั่วไป เพื่อวินิจฉัยในการซ่อมสงวนรักษา เช่น ทำความสะอาด ซ่อมรูหนามเตย อบน้ำยาเคมี เป่ากรดน้ำส้ม ทำสำเนาภาพยนตร์ใหม่ และการถ่ายถอดภาพยนตร์จากฟิล์มเป็นวีดิทัศน์ (ในระบบ VHS) โดยระบบการทำงานดังกล่าว ยังคงใช้อยู่จนถึงปัจจุบัน

วีดิทัศน์ ถ้าเป็นวีดิทัศน์สำหรับให้บริการ การออกหมายเลขจะออกเรียงไปเรื่อยๆ โดยไม่มีการแยกหมวดหมู่ เพียงแต่มีอักษร V กำกับหน้าหมายเลขหมวดซึ่งมาจากการแยกประเภทของฟิล์ม เช่น V2-00567 V3-00568 แต่มีหมวดที่พิเศษจากฟิล์ม คือ V4 หมายถึง วีดิทัศน์ ซึ่งหอภาพยนตร์ผลิตเองหรือทำสำเนาจากโทรทัศน์ และหากวีดิทัศน์มีวนั้น หอภาพยนตร์ไม่มีฟิล์มจะมี **อักษร N** ต่อท้าย เช่น V3-00673N ส่วนวีดิทัศน์ที่ได้รับมอบจากคณะกรรมการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ของกรมตำรวจ หากเรื่องใดผ่านการประเมิน คุณค่า จะทำสำเนาและออกหมายเลขใหม่ของหอภาพยนตร์แห่งชาติ และเก็บในห้องบริการ ส่วนต้นฉบับเดิมเก็บไว้ที่งานอนุรักษ์ฯ

4.1.2 ระยะที่สอง เริ่มประมาณ ปี พ.ศ. 2544 เนื่องจากระบบคอมพิวเตอร์ได้มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว มีระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัย ราคาถูกลง เรียนรู้ง่าย และเผยแพร่สู่สาธารณชนอย่างกว้างขวาง อีกทั้งในส่วนของบริการและการจัดเก็บข้อมูลภาพยนตร์ในหอภาพยนตร์แห่งชาติได้นำระบบคอมพิวเตอร์มาใช้ ดังนั้น ในส่วนของการอนุรักษ์ จึงได้พัฒนาในการจัดเก็บทรัพยากรรูปแบบใหม่เพิ่มเติม (แต่ยังคงรักษารูปแบบเดิมไว้) โดยได้พัฒนาในการถ่ายถอดฟิล์มภาพยนตร์ไปสู่ระบบอื่น เช่น การถ่ายถอดฟิล์มภาพยนตร์ลงในระบบดิจิทัล คือ เป็นวีซีดี และดีวีดี

ในระยะเริ่มแรกมีการใช้กล้องวีดีโอดิจิตอล ติดตั้งกับเครื่องดูฟิล์มภาพยนตร์ (Steenbeck) ขนาด 35 มิลลิเมตร เพื่อถ่ายถอดภาพบนฟิล์มภาพยนตร์ลงในคอมพิวเตอร์ โดยใช้การ์ดตัดต่อ

และนำข้อมูลในรูปของไฟล์คอมพิวเตอร์มาเขียนลงบนแผ่นซีดี และต่อมามีการพัฒนาการในการ
 สำเนาภาพยนตร์ โดยต่อสายจากเครื่องเทเลซีนฟิล์ม 16 มิลลิเมตร ลงในระบบดิจิทัลโดยตรง
 อุปกรณ์ที่ใช้ในการตัดแปลงเครื่องดูฟิล์มภาพยนตร์เป็นเครื่องถ่ายทอดฟิล์มภาพยนตร์
 เป็นวีดิทัศน์ และซีดี จะประกอบด้วยส่วนสำคัญดังต่อไปนี้

- 1) เครื่องดูฟิล์มภาพยนตร์ขนาด 35 ม.ม.
- 2) เครื่องคอมพิวเตอร์ ประกอบด้วยอุปกรณ์
  - ระบบปฏิบัติการ WINDOW 98 SE
  - ซีพียู Pentium III 730 MHz Intel # D815 EEA
  - แรม 256 MB
  - เครื่องเขียน CD-R 8*8*24 SCSI (YAMAHA)
  - ฮาร์ดดิสก์ 60 GB
  - ซีดีรอม 50X (MAX)
  - การ์ดเสียง (CREATIVE SB Live! Value)
  - จอมอนิเตอร์ 17 นิ้ว (MAG 570 FD)
  - การ์ด SCSI (Tekrem DC-395 U/ VW / F Adaptor)
  - การ์ดจอ (Win Fast Geforce 2 MX)
  - การ์ดจับภาพนิ่ง (SONY # DVBK – 2000E) ใช้ร่วมกับกล้องดิจิทัลโดยต่อผ่าน
 สาย IEEE 1394 การ์ดจับภาพนิ่งสามารถที่จะจับภาพเคลื่อนไหวจากฟิล์มภาพ
 ยนตร์ แล้วบันทึกเป็นภาพนิ่ง ซึ่งจะอยู่ในรูปแบบ JPEG, BMP และยังสามารถที่
 จะจับภาพนิ่งจากเครื่องเล่นวีดิทัศน์ เครื่องเล่นดีวีดี โดยการต่อผ่านกล้องดิจิทัล
  - การ์ดตัดต่อ DV 500 จะบันทึกสัญญาณภาพเคลื่อนไหวและสัญญาณเสียงลง
 ฮาร์ดดิสต์อยู่ในรูปแบบที่เป็นนามสกุล AVI ซึ่งจะเก็บสัญญาณภาพขนาด
 720X576 จุด โดยใช้พื้นที่ในการจัดเก็บประมาณ 3.9 GB ต่อ 18 นาที
- 3) กล้องดิจิทัล Hi-8 (SONY #DCR – TRV 320 E) ซึ่งจะติดตั้งอยู่กับเครื่องดูฟิล์ม
 ภาพยนตร์ โดยจะรับสัญญาณภาพจากปริซึม กล้องดิจิทัลจะต้องมีการติดตั้งเลนส์เพิ่ม
 ด้วย จึงจะสามารถรับภาพได้ กล้องดิจิทัลในการใช้งานจะต้องตั้งค่าต่างๆ ที่สำคัญ เช่น
 ความเร็ว ชัตเตอร์อยู่ที่ 25 ภาพต่อ 1 วินาที ถ้าตั้งค่าต่ำกว่านี้สัญญาณภาพที่ได้จะ
 กระพริบ
- 4) สายส่งสัญญาณต่างๆ ประกอบด้วย

- สาย IEEE1394 จำนวน 2 เส้น (ใช้กับการ์ดตัดต่อ 1 เส้น และ การ์ดจับภาพหนึ่ง 1 เส้น) ซึ่งสายสัญญาณนี้ผู้ผลิตจะให้มาสั้นมาก ประมาณ 1.5 เมตร ซึ่งไม่สามารถต่อใช้งานได้ จะนำมาต่อให้ยาวขึ้น แต่จะต้องอยู่ในมาตรฐานของสาย IEEE 1394 คือ ยาวไม่เกิน 4.5 เมตร เพราะถ้ายาวมากเกินไปจะทำให้เกิดการสูญเสียของสัญญาณได้ รวมทั้งสัญญาณรบกวนต่างๆด้วย
  - สาย Composite (RCA) หรือสาย AV
  - สาย Balanced หรือ XLR 3 ขา
- 5) โปรแกรมต่างๆ ที่ใช้สำหรับงานแก้ไข สัญญาณภาพ และสัญญาณเสียง
- โปรแกรม Adobe Premier ใช้ในการบันทึกภาพเคลื่อนไหวพร้อมเสียง
  - โปรแกรม Cool Edit ใช้ในการตกแต่งสัญญาณเสียง
  - โปรแกรม Photo Shop ใช้ในการตกแต่งภาพนิ่ง
  - โปรแกรม TMPGEnc (Tsunami MPEG Encoder) ใช้ในการเข้ารหัส ที่จะใช้แปลงไฟล์ที่เป็น AVI เป็นไฟล์นามสกุล MPEG
  - โปรแกรม Nero Burning จะใช้ร่วมกับ CD-RW เพื่อเขียนข้อมูล หรือเขียนวีซีดี

หลังจากที่มีการบันทึกในระบบซีดี จะออกหมายเลขซีดี โดยใช้รหัส C นำหน้า และส่งต่อไปยังงานคลังภาพยนตร์ เพื่อจัดทำข้อมูลในส่วนอื่น และให้บริการต่อไป ปัจจุบัน สารสนเทศที่จัดทำเป็นซีดีแล้ว มีประมาณ 200 แผ่น

ส่วนข้อมูลบนบัตรประจำฟิล์ม ซึ่งแต่เดิมไม่มีการจัดเก็บในระบบคอมพิวเตอร์ ต่อมาได้มีการพัฒนาร่วมกับงานคลังภาพยนตร์ นำมาระบบคอมพิวเตอร์มาช่วยในการจัดเก็บ เพื่อการค้นคว้า และบริการ (โดยจะกล่าวรวมในส่วนของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในด้าน ข้อมูลและการบริการ)

4.2 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในด้านข้อมูลและการบริการ (รับผิดชอบโดยงานคลังภาพยนตร์)

ในด้านการจัดเก็บข้อมูล และให้บริการค้นคว้า ขอแบ่งประวัติการพัฒนาเป็น 3 ระยะ ดังนี้

4.2.1 ระยะแรก การทำบัตรรายการด้วยมือ

เริ่มจากปีที่ก่อตั้งหอภาพยนตร์แห่งชาติ ในปี พ.ศ. 2527 หอภาพยนตร์แห่งชาติ ใช้ระบบของการจัดทำบัตรรายการภาพยนตร์ (Film Cataloging) ซึ่งเป็นการจัดทำเครื่องมือควบคุมข้อมูล

ของฟิล์มภาพยนตร์แต่ละเรื่อง ข้อมูลที่ใช้ในการจัดทำแคตตาล็อกของหอภาพยนตร์แห่งชาติ สามารถจำแนกได้เป็น 2 ประเภท คือ

1) ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติของภาพยนตร์เรื่องนั้นๆ (Filmography Information) เช่น ผู้อำนวยการสร้าง ผู้กำกับการแสดง บริษัทผู้สร้าง บริษัทผู้จัดจำหน่าย ปี (ปีที่สร้าง/ปีที่ออกฉาย/ลิขสิทธิ์) สัญชาติของภาพยนตร์ (Country of the origin) ชื่อภาพยนตร์ ระบบการถ่ายทำ ฯลฯ รวมถึงไปบทสรุปเนื้อหาของภาพยนตร์

2) ข้อมูลเกี่ยวกับฟิล์มในครอบครอง (Holding Information) เป็นข้อมูลที่แสดงถึงประวัติของฟิล์มภาพยนตร์ ฉบับที่อยู่ในอารักขาของหอภาพยนตร์แห่งชาติ (Film Archive) ข้อมูลได้แก่ ขนาดฟิล์ม ความยาว ชนิดเยื่อภาพ (เนกาตีฟ/โปสิตีฟ/สำเนาฉาย) ยี่ห้อฟิล์ม ฐานฟิล์ม (ไนเตรด/อาซีเตรด/โพลีเอสเตอร์) ประเภทฟิล์ม (สี/ขาวดำ) สภาพฟิล์ม เช่น รอยสกปรก ชูดขีด บิดโค้ง เป็นรา ฯลฯ สถานภาพการรับมอบ (บริจาค/ซื้อ/แลกเปลี่ยน) รหัสหมายเลขฟิล์มมาเพื่ออ้างอิง เงื่อนไขการให้ ลิขสิทธิ์ เป็นต้น

โดยมีการจัดทำบัตรในการลงข้อมูลฟิล์มภาพยนตร์ เป็น 3 ประเภท ได้แก่

- บัตรรายการเบื้องต้น ใช้บัตรขนาด 3 นิ้ว X 5 นิ้ว
- บัตรสาระสังเขป ใช้บัตรขนาด 5 นิ้ว X 8 นิ้ว
- บัตรหัวเรื่อง ใช้บัตรขนาด 3 นิ้ว X 5 นิ้ว

บัตรทั้ง 3 ประเภท จะมี 3 สี ตามหมวดของภาพยนตร์ คือ สีฟ้า สำหรับภาพยนตร์ขาว สีชมพู สำหรับภาพยนตร์สารคดี และ สีขาว สำหรับภาพยนตร์เรื่อง ดังภาพที่ 2.2

ตัวอย่างบัตรรายการเบื้องต้น

บัตรหัวเรื่อง

2-02823	กรณีศึกษา
V2 - 00644	นิเทศ
	DIAMOND FINGER
	กำกับ 30 น. 16 ม.ม.
	35 ม.ม. สี เขียว 3 นิ้ว

การประชุม	V1-00188
1-00128 R2 (1865)	
(การประชุม คณะกรรมการทวงถามคดีตามหลักการปฏิบัติทาง การ) , 2518, ไทย.	
1.28 นาที, 16 ม.ม., สี เขียว, มีขอบรอบ	
เนื้อหา : คู่มือเอกสารฉบับ 1865.....	
	ข่าวบุคคล, ไทยทีวีสีช่อง 3

ตัวอย่างบัตรสาระสังเขป

2-00285	การคมนาคมทางบกของไทย, พ.ศ. 2515, ไทย
V2-00248	25 นาที, 16 ม.ม., ชาวคำ, เขียว. (ภาพยนตร์สารคดีชุดมรดกของไทย)
ภาพยนตร์เกี่ยวกับวิวัฒนาการ การคมนาคมทางบกของไทย ประกอบด้วย การใช้ช้าง เกวียน เป็นพาหนะ การก่อสร้างถนน สถานีขนส่งสายตะวันออกเมืองเหนือ และสถานีขนส่งสายใต้ การขนส่งทางรถไฟ รถราง สะพานปฐมบรมราชานุสรณ์ สะพานกรุงธน สะพานพระราม 6 การสื่อสารด้วยโทรศัพท์ และการไปรษณีย์	
ผู้สร้าง, วิศิษฐ์ ต้นสังจา (สร้างให้กับบริษัท เอสไอ สแตนดาร์ด ประเทศไทย จำกัด); ถ่ายภาพ, วิชัย ทองแยงศรี, เขียวบท, ข. แสงเพ็ญ	
หัวข้อ	กลุ่ม - เอสไอ - รายการมรดกของไทย
1. คมนาคมทางบก	

ภาพที่ 2.2 ภาพแสดงบัตรรายการประเภทต่างๆ

4.2.2 ระยะที่สอง เริ่มนำระบบคอมพิวเตอร์มาใช้ในหอภาพยนตร์แห่งชาติ

ระยะนี้เริ่มในปี พ.ศ.2535 หอภาพยนตร์แห่งชาติ ได้ริเริ่มในการนำระบบคอมพิวเตอร์มาใช้ในการเก็บข้อมูล ด้วยเล็งเห็นว่า จะเป็นประโยชน์แก่เจ้าหน้าที่และผู้ให้บริการเป็นอย่างมาก เนื่องจากสะดวกและรวดเร็ว ทั้งในแง่ของการจัดเก็บสามารถค้นหาในรายละเอียดต่างๆของภาพยนตร์ได้มากกว่า และรวดเร็วกว่าค้นด้วยบัตรรายการธรรมดา การทำบัตรรายการของหอภาพยนตร์แห่งชาติ มีความแตกต่างกับหนังสือ ในส่วนที่ว่า ถ้าบัตรรายการของหนังสือมี

หัวข้อชื่อเรื่องหนังสือเรื่องใดเรื่องหนึ่งแล้ว โดยปกติเนื้อหาในหนังสือส่วนมากจะเป็นตามนั้น หรือเมื่อตรวจสอบจากบัตรรายการแล้ว ผู้ใช้บริการสามารถเดินไปหยิบหนังสือเรื่องนั้นจากชั้น เพื่อค้นคว้าดูว่า ตรงกับวัตถุประสงค์หรือไม่ แต่ในส่วนของฟิล์มภาพยนตร์ ในการตั้งชื่อเรื่อง จะขึ้นอยู่กับจินตนาการของผู้สร้าง ซึ่งบางครั้งก็ตรงกับเนื้อหา บางครั้งไม่มีความเกี่ยวข้องกันแต่อย่างใด การค้นคว้าจากชื่อเรื่อง โดยเฉพาะภาพยนตร์สารคดี จะไม่สะดวกต่อผู้ค้นคว้าเป็นอย่างยิ่ง

ดังนั้นบัตรรายการของภาพยนตร์ จึงต้องพยายามที่จะบรรยายรายละเอียดของฟิล์มแต่ละม้วนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่ถ้าเป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ยังไม่ได้ดูเนื้อหาในฟิล์มม้วนนั้น บัตรรายการจึงมีแต่ชื่อเรื่อง หรือรายละเอียดเล็กน้อยตามที่ปรากฏบนกล่องฟิล์ม และอีกประการหนึ่ง คือ ผู้ใช้บริการไม่สามารถเดินไปตามชั้น เพื่อหยิบฟิล์มม้วนนั้นมาดูได้ เนื่องจากฟิล์มมีสภาพที่บอบบาง และบางม้วนจำเป็นต้องมีการซ่อมสงวนรักษาให้อยู่ในสภาพที่จะนำมาใช้งานได้ก่อน และส่วนที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ ลักษณะในการใช้ข้อมูลของผู้ใช้บริการ มีจุดประสงค์ยากแก่การค้นคว้าด้วยบัตรรายการ เช่น ต้องการภาพเหตุการณ์รถรางวิ่งผ่านถนนเจริญกรุง ต้องการภาพเหตุการณ์น้ำท่วมและมีคนแก่เดินลุยน้ำ ต้องการภาพพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ องค์ปัจจุบัน ฉลองพระองค์ชุดจอมทัพ ซึ่งเหตุผลเหล่านี้เองเป็นสิ่งที่หอภาพยนตร์แห่งชาติ จึงคิดที่จะนำคอมพิวเตอร์มาช่วยในการทำงาน

ในการเริ่มต้นนำระบบคอมพิวเตอร์มาใช้ในการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับภาพยนตร์ หอภาพยนตร์แห่งชาติ ใช้โปรแกรมดีเบสทีฟพลัส (DBASE III Plus) ในการจัดเก็บข้อมูล โดยเก็บชื่อภาพยนตร์ หมายเลขฟิล์ม ปีที่สร้าง ปีที่ออกฉายครั้งแรก เรื่องย่อ หรือเนื้อหาอื่นๆ ที่รวบรวมได้ แต่เมื่อใช้ไประยะหนึ่งจึงพบว่า โปรแกรมดังกล่าวไม่เหมาะสมเท่าที่ควร เนื่องจาก โปรแกรมดังกล่าวใช้พื้นที่ในหน่วยความจำค่อนข้างมาก คือ ในการสร้างฐานข้อมูลต้องมีการจองเนื้อที่สำหรับแต่ละเขตข้อมูล (field) และการค้นหาของโปรแกรม ยากแก่การเจาะลึกในรายละเอียดที่ต้องการ เพราะส่วนใหญ่การค้นหาข้อมูลจากภาพยนตร์ จะเป็นการค้นหาเนื้อหาที่อยู่ในภาพยนตร์ (ยกเว้นกรณีภาพยนตร์เรื่อง ซึ่งจะค้นจากชื่อเรื่อง)

หอภาพยนตร์แห่งชาติ จึงได้พยายามที่จะหาโปรแกรมที่เหมาะสมกับการทำงานมาใช้ จากการค้นคว้าและศึกษาจากหน่วยงานอื่นที่มีการเก็บข้อมูลในลักษณะของสื่อเคลื่อนไหว เช่น สถานีโทรทัศน์ ทำให้ได้พบว่า โปรแกรม Mini-Micro CDS/ISIS (ย่อมาจาก Mini-Micro Computerized Documentation System/Integrated Set of Information System) ซึ่งเป็นโปรแกรมสำเร็จรูปที่พัฒนาบนเครื่องคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ โดยองค์การยูเนสโก เมื่อปี พ.ศ. 2518 สำหรับประมวลผลทางการศึกษา โดยเฉพาะกับหน่วยงาน องค์การ สถาบันที่ประกอบ

กิจการโดยไม่หวังผลกำไร และต่อมาในปี พ.ศ.2528 องค์การยูเนสโกได้พัฒนาโปรแกรมดังกล่าว บนเครื่องคอมพิวเตอร์ขนาดเล็กครั้งแรก เรียกว่า Mini-Micro CDS/ISIS พัฒนาด้วยภาษา ปาสคาล ให้ใช้กับเครื่องคอมพิวเตอร์ขนาด 16 บิต ขึ้นไป ที่ใช้ระบบปฏิบัติการงานบน MS-DOS มีการทำงานที่ตรงกับจุดประสงค์ของหอภาพยนตร์แห่งชาติ ค่อนข้างมาก เนื่องจากมีการเก็บข้อมูลแบบ ความยาวข้อมูลไม่เจาะจงตายตัว (Variable field) คือ เก็บเฉพาะข้อมูลที่พิมพ์เข้า ไม่ต้องเสีย เนื้อที่ในการจองพื้นที่ มีแฟ้มข้อมูลตรรกะนี้ทำให้สามารถค้นข้อมูลได้ รวดเร็ว สามารถกำหนด ส่วนของฐานข้อมูลที่จะนำมาทำตรรกะนี้ได้ตามต้องการ และเมื่อสร้างฐานข้อมูลแล้ว ผู้ใช้สามารถ ใช้งานฐานข้อมูลได้โดยง่าย และแก้ไขโครงสร้างฐานข้อมูลได้ตามความจำเป็น

4.2.3 ระยะเวลาที่ใช้โปรแกรม Film Database

ในระยะสุดท้าย เมื่อหอภาพยนตร์ใช้โปรแกรม CDS/ISIS จนถึงปี พ.ศ. 2543 จึงเกิด แนวความคิดที่จะพัฒนาการทำงานบนระบบคอมพิวเตอร์ใหม่ เนื่องจากโปรแกรมเดิมเป็น โปรแกรมที่ทำงานบนระบบของดอส แต่ในยุคปัจจุบันเทคโนโลยีได้ปรับเปลี่ยนเข้าสู่ระบบวินโดวส์ ทำให้ข้อมูลภาพยนตร์ที่มีอยู่ไม่สามารถนำไปใช้ร่วมกับงานอื่นได้ เช่น ไม่มีคุณสมบัติของการ ตัดแปะข้อมูล ไม่มีระบบรักษาความปลอดภัยของข้อมูล และหอภาพยนตร์มีโครงการในอนาคต ที่จะพัฒนาเทคโนโลยีเข้าสู่ระบบอินเทอร์เน็ต อีกทั้งข้อมูลเดิมที่หอภาพยนตร์จัดทำอยู่ มีแต่ข้อมูล ในส่วนของข้อมูลภาพยนตร์ของงานคลังภาพยนตร์ ไม่มีการจัดทำข้อมูลในส่วนของงานอนุรักษ์ฯ คือ ส่วนของการตรวจ ซ่อม สงวนรักษา फिल्म ภาพยนตร์ จึงได้มีการว่าจ้างบริษัท ในการถ่ายถอด ข้อมูลเดิมที่มีอยู่บนโปรแกรม CDS/ISIS ลงสู่ระบบวินโดวส์ และเขียนซอฟต์แวร์ขึ้นใช้งาน โปรแกรมที่จัดทำขึ้นสำเร็จเรียบร้อยแล้ว มีชื่อว่า “Film Database Management System (National Film Archive)” ชื่อย่อ “Film DB” เขียนโดยใช้โปรแกรม Visual Basic และใช้ SQL Server เป็นโปรแกรมจัดการระบบฐานข้อมูล

ในส่วนของโปรแกรมใหม่นี้ นอกจากจะมีส่วนแผนงานสำหรับข้อมูลที่อยู่ในรูปแบบ บัตรรายการเดิมแล้ว ยังมีส่วนของแผนงานที่เป็นข้อมูลที่อยู่ในรูปบัตรเทคนิคของงานอนุรักษ์ฯ อยู่ในระบบคอมพิวเตอร์ด้วย โดยทั้ง 2 ส่วน สามารถเชื่อมโยงเข้าหากันได้ และสามารถค้นคืนจากระบบได้เหมือนกับการค้นคืนข้อมูลทั่วไป อีกทั้งมีระบบรหัสผ่านเพื่อให้งานอีกส่วนหนึ่ง สามารถ ค้นข้อมูลจากอีกส่วนได้ แต่ไม่สามารถเข้าไปแก้ไขได้ และมีเมนูของการค้นหา ซึ่งสามารถค้นได้จากทุกเขตข้อมูลที่มีได้มีการบันทึกข้อมูลเข้าไป และใช้ตรรกะบูลีนในลักษณะของ OR ได้ โดย โปรแกรมดังกล่าวเริ่มใช้งานได้จริง ตั้งแต่ต้นปี พ.ศ.2545 ฮาร์ดแวร์ที่ใช้กับระบบ ประกอบด้วย

เครื่องคอมพิวเตอร์ รุ่นต่ำ Pentium III RAM 128 MB ฮาร์ดดิสก์ 20 GB ปัจจุบันมีเครื่องที่ทำงานด้วยโปรแกรม Film DB ในหอภาพยนตร์แห่งชาติ จำนวน 3 เครื่อง

ซอฟต์แวร์ใช้ระบบปฏิบัติการวินโดวส์ 98 และ โปรแกรม SQL Server

4.3 เทคโนโลยีในระบบอินเทอร์เน็ต

นอกจากการใช้เทคโนโลยีในการจัดเก็บข้อมูลภาพยนตร์ภายในหอภาพยนตร์แห่งชาติแล้ว หอภาพยนตร์แห่งชาติ ยังใช้เทคโนโลยีในระบบอินเทอร์เน็ต เป็นแหล่งการเรียนรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของหอภาพยนตร์ เนื่องจากหอภาพยนตร์แห่งชาติเป็นหน่วยงานโดดเดี่ยวในประเทศไทย (ต่างจากหอสมุดและหอจดหมายเหตุ ซึ่งมีบุคลากรในสาขาอาชีพเดียวกัน) การเรียนรู้และศึกษาเทคโนโลยีต่างๆ จะอาศัยจากกลุ่มหอภาพยนตร์ด้วยกัน โดยการติดต่อเชื่อมโยงผ่านระบบอินเทอร์เน็ต โดยมีแอสเครสที่จะกล่าวต่อไป

หอภาพยนตร์แห่งชาติ เป็นตัวแทนของประเทศไทย ในการลงข้อมูลภาพยนตร์ไทย ในฐานะข้อมูลภาพยนตร์ของประเทศในกลุ่มอาเซียน ซึ่งฐานข้อมูลดังกล่าวเกิดจากความร่วมมือของประเทศในกลุ่ม เอเชียตะวันออกเฉียงใต้และแปซิฟิก ก่อตั้งสมาคมจดหมายเหตุด้านโสตทัศนแห่งภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และแปซิฟิก (The Southeast Asia-Pacific Audiovisual Archives Association หรือ SEAPAVAA) ฐานข้อมูลดังกล่าวจัดเก็บอยู่ในฐานข้อมูลของหอภาพยนตร์แห่งชาติ ประเทศออสเตรเลีย โดยผู้ใช้บริการสามารถค้นคว้าผ่านระบบอินเทอร์เน็ต โดยใช้แอสเครส <http://www.screensound.gov.au> และเลือกตามเมนูไปยังส่วนของ Asian Catalogue

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทำให้การค้นคว้าข้อมูลเป็นไปอย่างกว้างขวางมากขึ้น ในส่วนของประเทศไทย มีแอสเครสในอินเทอร์เน็ต ที่ดูเหมือนว่าจะสามารถค้นข้อมูลของหอภาพยนตร์แห่งชาติได้ คือ <http://www.finearts.go.th> จัดทำโดย กรมศิลปากร แต่เมื่อคลิกลิงก์ไปยังส่วนของหอภาพยนตร์แห่งชาติ ปรากฏว่าในปัจจุบัน ไม่มีเนื้อหาใดๆ แสดงบนหน้าเว็บเพจดังกล่าว ในส่วนของต่างประเทศหากสนใจจะค้นคว้า ข้อมูลเกี่ยวกับหอภาพยนตร์ต่างประเทศ สามารถค้นคว้าได้จากเว็บไซต์ของ สหพันธ์หอภาพยนตร์ระหว่างชาติ (FIAP) จาก <http://www.fiafnet.org> ซึ่งจะเชื่อมโยงไปยังเว็บไซต์ของหอภาพยนตร์ต่างๆ ทั่วโลก และ เว็บไซต์ของ SEAPAVAA <http://www.geocities.com/Hollywood/Academy/9772/top.htm> ซึ่งจะเชื่อมโยงไปยังเว็บไซต์ของสมาชิก คือ ประเทศในกลุ่มเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และแปซิฟิก และมีวารสาร AV Archives Bulletin ฉบับเต็มในเว็บไซต์ดังกล่าว

ซึ่งจากแนวความคิดตั้งแต่แรกเริ่มที่จะพัฒนาระบบสารสนเทศของหอภาพยนตร์ใน
อนาคต ประกอบกับเทคโนโลยีที่ก้าวไกล ทำให้เป็นแรงบันดาลใจให้เกิดเป็นงานวิจัยชิ้นนี้ขึ้น

5. ความเป็นมาด้านระบบคอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

5.1 การจัดการฐานข้อมูล

5.1.1 ระบบจัดการฐานข้อมูล (Database Management System) หรือ เรียกสั้นๆ ว่า
ดีบีเอ็มเอส (DBMS) หมายถึง ซอฟต์แวร์ที่ใช้จัดการฐานข้อมูล ช่วยในการสร้างข้อมูล เพิ่มข้อมูล
ลบข้อมูล เรียกใช้ข้อมูล และปรับปรุงฐานข้อมูล

ระบบจัดการฐานข้อมูล เป็นซอฟต์แวร์ที่ใช้จัดการฐานข้อมูล การที่ระบบจัดการ
ฐานข้อมูลส่งผ่านไปมาระหว่างโปรแกรมและฐานข้อมูล จะต้องมีสิ่งทีบอกระบบจัดการฐานข้อมูล
ว่าข้อมูลภายในฐานข้อมูลมีรายละเอียดของฐานข้อมูลทีระบบจัดการฐานข้อมูลสามารถ
แปลความได้ นอกจากระบบจัดการฐานข้อมูลยังทราบวิธีการในการติดต่อกับโปรแกรมใช้งาน
ระบบจัดการฐานข้อมูลนั้นทำให้ผู้ใช้สามารถเรียกใช้ข้อมูลจากฐานข้อมูลได้โดยไม่จำเป็นต้อง
ทราบถึงโครงสร้างทางกายภาพของข้อมูล และช่วยดูแลความปลอดภัยของ ข้อมูล ควบคุม
ความถูกต้องข้อมูล ดูแลผู้ใช้หลายคนให้ทำงานพร้อมกันได้ มีระบบฟื้นฟูสภาพข้อมูลโดยอัตโนมัติ
เมื่อระบบเกิดความเสียหาย

**5.1.2 แนวความคิดเกี่ยวกับแบบจำลองอี-อาร์ (E-R Model :Entity
Relationship Model)** คิดค้นโดย ปีเตอร์ เซ็น (Peter Chen) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2519 และใช้เป็นเครื่องมือ
นอกแบบฐานข้อมูล ปัจจุบันแบบจำลองอี-อาร์ ได้พัฒนาเป็นซอฟต์แวร์สำเร็จที่อำนวยความสะดวก
ให้กับผู้ใช้ในการออกแบบฐานข้อมูล แบบจำลองนี้สร้างขึ้นโดยวิธีแนวคิดเรื่องความ
สัมพันธ์ระหว่างข้อมูลที่สนใจศึกษา และจัดเก็บไว้ด้วยกันในฐานข้อมูล แบบจำลองอี-อาร์
ประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญคือ เอนทิตี (Entity) แอททริบิวท์ (attribute) ความสัมพันธ์
(relationship) และ คีย์(key) แบบจำลองอี-อาร์ จะสร้างในรูปแบบของแผนภาพที่ประกอบด้วย
สัญลักษณ์ต่างๆ ที่สามารถสื่อให้ผู้ใช้ข้อมูล เข้าใจเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ทีจะนำไปจัดเก็บไว้ในฐาน
ข้อมูลเพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป

5.1.3 การพัฒนาระบบ (System Development Life Cycle หรือ SDLC)

เป็นการดำเนินงานตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ ขั้นตอนเหล่านี้รวมเรียกว่า วัฏจักรของการพัฒนา
ระบบ โดยทั่วไปแล้วภาพรวมและแนวทางการพัฒนาระบบที่รู้จักกันทั่วไป จะมีเค้าโครงเหมือนกัน

จะแตกต่างกันไปบ้างก็เฉพาะการแบ่งขั้นตอนและรายละเอียดแต่ละขั้นตอนเท่านั้น วัฏจักรการพัฒนาระบบช่วยให้นักพัฒนาระบบสามารถที่จะพัฒนาระบบงานได้อย่างมีแนวทางและมาตรฐานมากขึ้น วัฏจักรการพัฒนาบบจึงถือเสมือนเป็นเครื่องมือสำหรับนักวิเคราะห์ระบบ วิศวกรซอฟต์แวร์ และโปรแกรมเมอร์ เพื่อใช้ในการวางแผนควบคุม และปฏิบัติงานในระหว่างการพัฒนาบบงานคอมพิวเตอร์ แบ่งเป็นขั้นตอนย่อยได้แก่

- การสำรวจเบื้องต้น (preliminary investigate)
- การวิเคราะห์ระบบ (system analysis)
- การออกแบบระบบ (system design)
- การนำระบบมาใช้งาน (system operation)
- การจัดทำระบบ (system implementation)
- การประเมินระบบ (system evaluation)
- การบำรุงรักษาระบบ (system maintenance)

5.1.4 การรักษาความมั่นคงและปลอดภัยของระบบสารสนเทศ

(Information system security) สุรสิทธิ์ วรรณไกรโรจน์ (2546: 3) หมายถึง ความเป็นไปได้ในการป้องกันระบบสารสนเทศและการบริการของระบบสารสนเทศ จากการกระทำโดยความไม่ตั้งใจ (อุบัติเหตุ) และการคุกคามที่ตั้งใจ ซึ่งส่งผลต่อการรักษาความลับ และความคงสภาพของระบบ รูปแบบของความมั่นคงและปลอดภัยของระบบสารสนเทศ สุรสิทธิ์ วรรณไกรโรจน์ (2546: 19-21) แบ่งเป็นด้านต่างๆ ได้แก่

- ด้านฮาร์ดแวร์ ประกอบด้วยการป้องกันระบบจากการมีจุดอ่อนที่อาจเกิดจากฮาร์ดแวร์ สามารถแบ่งออกเป็น การรักษาความมั่นคงและความปลอดภัยทางกายภาพและการรักษาความมั่นคงและปลอดภัยจากคลื่น รังสี หรือสัญญาณที่แพร่ออกมา
- ด้านสารสนเทศ คือ การป้องกันระบบสารสนเทศจากการมีจุดอ่อนที่เกิดขึ้นในสถาปัตยกรรมของระบบ ได้แก่ จุดอ่อนในซอฟต์แวร์หรือฮาร์ดแวร์ หรือทั้งสองชนิด ซึ่ง แยกออกเป็นความมั่นคงปลอดภัยในคอมพิวเตอร์และในการสื่อสาร
- ด้านการบริหาร คือ การป้องกันข้อมูลอันเนื่องมาผู้ใช้ และจากการคุกคามจุดอ่อนภายในองค์การ ซึ่งแบ่งเป็นการรักษาความมั่นคงและปลอดภัยในบุคลากรและการปฏิบัติงาน

5.2 การนำเสนอข้อมูลผ่านระบบเว็ลด์ไวด์เว็บ

5.2.1 อินเทอร์เน็ต (Internet) คือ เครือข่ายของระบบคอมพิวเตอร์ขนาดต่างๆ เชื่อมต่อเข้าหากันจนเป็นระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่ใหญ่ที่สุด เป็นจำนวนหลายๆ ล้านเครื่อง โดยใช้โปร

โตคอลชนิดพิเศษในการสื่อสาร ซึ่งอินเทอร์เน็ตได้มีบริการต่างๆ หลายอย่างที่มีความสามารถต่างกันไป

ประวัติของอินเทอร์เน็ตเริ่มต้นจากเครือข่าย ARPAnet ของหน่วยงานชื่อ Advance Research Projects Agency ซึ่งเป็นเครือข่ายการวิจัยเพื่อป้องกันของ U.S. Department of Defense ซึ่งเกิดในช่วงปี พ.ศ. 2513 มีการออกแบบระบบที่ทำให้นักวิจัยและนักวิทยาศาสตร์ทำการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างกันและกันได้ดีขึ้น และทำให้เกิดการพัฒนาเป็นระบบถ่ายโอนข้อมูลรูปแบบใหม่ ที่สามารถสื่อสารได้หลายทาง คือ Transmission Control Protocol/Internet protocol (TCP/IP) ซึ่งต่อมาได้กลายเป็น มาตรฐานการรับส่งข้อมูลของอินเทอร์เน็ต

ต่อมาจึงการจัดตั้งหน่วยงานใหม่ที่ชื่อว่า The National Science Foundation (NFS) หรือ NFSNET โดยผู้เชี่ยวชาญจาก ARPnet ที่แยกตัวออกมา เครือข่ายนี้ใช้สำหรับเชื่อมต่อเครือข่ายของมหาวิทยาลัย และศูนย์วิจัยต่างๆ เข้าด้วยกัน ทำให้เกิดการเพิ่มปริมาณเครือข่าย และการติดต่อสื่อสารในรูปแบบต่างๆ เช่น อีเมลล์ การโอนถ่ายข้อมูล (FTP) และการใช้ข้อมูลร่วมกัน และในที่สุดก็เรียกเครือข่ายนี้ว่า “อินเทอร์เน็ต”

5.2.2 เวิลด์ไวด์เว็บ (World Wide Web) การพัฒนาระบบเวิร์ดไวด์เว็บ

เริ่มต้นเมื่อเดือน มกราคม พ.ศ.2532 โดยนักวิจัยจากสถาบัน CERN (Conseil European Pour La Recherche Nucleaire) ซึ่งเป็นห้องทดลองในเจนีวา ประเทศสวิสเซอร์แลนด์ ชื่อ Tim Berners-Lee ได้นำความคิดเรื่องไฮเปอร์เท็กซ์ ของ Vannevar Bush และ Ted Nelson มาใช้ในจุดประสงค์ที่จะกระจายข้อมูลในองค์กร ซึ่งมีหลักสำคัญ 3 ประการ คือ

- ทำงานในด้านของผู้ใช้ (user) จะต้องสามารถเรียกใช้ข้อมูลจากเครื่องคอมพิวเตอร์ที่หลากหลายในด้านระบบปฏิบัติการได้
- ส่วนประสานต่อ (Interface) จะต้องสามารถแสดงผลกับข้อมูลหลายรูปแบบได้
- ต้องสามารถให้เข้าถึงข้อมูลผ่านระบบเครือข่ายได้ง่าย

โดยหลักการแล้วเวิลด์ไวด์เว็บ ได้ถูกออกแบบให้เป็นเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งปัจจุบันถูกเรียกย่อๆ ว่า เว็บ (Web) ซึ่งขีดความสามารถของเทคโนโลยีเว็บมีความสามารถในการรองรับการทำงานได้หลากหลาย จึงทำให้การประยุกต์ใช้งานต่างๆ บนเวิลด์ไวด์เว็บเป็นไปอย่างแพร่หลาย ตั้งแต่การประกาศธรรมดาไปจนถึงการทำการค้าด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์

5.2.3 เอกซทีเอ็มแอล (Hyper Text Markup Language; HTML) เป็นโปรแกรมภาษาที่ใช้ในการสร้างเอกสารที่จะนำเสนอข้อมูลด้วยโปรแกรมเว็บเบราว์เซอร์ (Web browser) โดยจะต้อง

ออกแบบฟอร์มของเอกสารที่ต้องการแสดงผลด้วยเว็บเบราว์เซอร์ก่อน แล้วใช้ชุดของคำสั่งของภาษาเอชทีเอ็มแอล แทรกเข้าไปในเอกสารนั้น เพื่อควบคุมการจัดการกับส่วนของเอกสารนั้นๆ เช่น จัดฟอนต์ จัดตำแหน่ง กำหนดสี กำหนดการเชื่อมโยงกับส่วนอื่นๆ กำหนดภาพ เป็นต้น โดยที่ลักษณะของเอกสารที่สร้างจะเหมือนกับแฟ้มข้อมูลเอกสารทั่วไป (Text File) แต่จะมีคำสั่งของเอชทีเอ็มแอลแทรกอยู่ ซึ่งจะทำให้เอกสารนั้นทำงานแบบไฮเปอร์เท็ก (Hyper Text) เมื่อถูกอ่านโดยเว็บเบราว์เซอร์

ภาษามาร์คอัพ (Markup Language) เป็นภาษาบนคอมพิวเตอร์รูปแบบหนึ่งใช้สำหรับอธิบายรูปแบบของเอกสาร ใช้วิธีการ Markup โดยระบุตำแหน่งของข้อมูลในเอกสารนั้นๆ ว่าจะให้เป็นข้อมูลแบบใด ซึ่งจะใช้ Tag กำกับเข้าไปในเอกสารนั้น เช่น

จากตัวอย่างหมายความว่า ให้พิมพ์คำว่า "Welcome to homepage" ตามรูปแบบ Header 1

โดยทั่วไปแล้วภาษามาร์คอัพ จะถูกแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ ภาษามาร์คอัพแบบกายภาพ (Physical Markup Language) และ ภาษามาร์คอัพแบบตรรก (Logical Markup Language) แต่ละแบบมีลักษณะดังนี้

- ภาษามาร์คอัพแบบกายภาพ จะมีการกำหนดลักษณะเฉพาะต่างๆ ลงไป เช่น การกำหนดตำแหน่งย่อหน้าหนึ่งนิ้ว (1 inches) เป็นต้น ซึ่งการกำหนดในลักษณะนี้เมื่อกำหนดกับเครื่องรุ่นใดแล้วก็จะใช้ได้กับเครื่องรุ่นนั้นเท่านั้น จะไปใช้กับเครื่องรุ่นอื่นๆ ซึ่งต่างกันไม่ได้ รูปแบบจะเปลี่ยนไป
- ภาษามาร์คอัพแบบตรรก เป็นการกำหนดรูปแบบที่ไม่ขึ้นอยู่กับเครื่อง แต่จะเปลี่ยนไปตามเครื่องต่างๆ ที่ใช้ เช่น กำหนดให้ข้อความชิดขอบขวา ไม่ว่าจะไปใช้เครื่องใดข้อความก็จะชิดขอบขวาตลอด จึงเหมาะสำหรับนำมาสร้างเอกสารบนอินเทอร์เน็ต เพราะว่าเครื่องคอมพิวเตอร์ที่อยู่บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีมากมายหลายรูปแบบที่เครื่องใช้ระบบปฏิบัติการ เช่น MS-DOS, Windows, UNIX เป็นต้น

5.2.4 URL (Uniform Resource Locator) เป็นมาตรฐานในการกำหนด

ที่อยู่ของเว็บไซต์ในเครือข่ายอินเทอร์เน็ต อาจเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า Internet Address เป็นการอ้างถึงตำแหน่งที่อยู่ของเว็บในอินเทอร์เน็ต โดยมีรูปแบบดังนี้

ชื่อโปรโตคอล://ชื่อเครื่อง:หมายเลขพอร์ต/ชื่อสารบบ/ชื่อแฟ้ม

<http://www.stou.ac.th/index.htm>

ชื่อโปรโตคอล เป็นการบอกว่าต้องการเข้าถึงข้อมูลโดยใช้โปรโตคอลใด

ชื่อเครื่อง เป็นการระบุเครื่องที่เก็บข้อมูลนั้น โดยอาจใช้ชื่อโดเมนเนม หรือ IP Address ก็ได้

หมายเลขพอร์ต เป็นตัวเลขเฉพาะที่ระบบบริการที่ขอจากเครื่องให้บริการ ต้องมีการระบุหมายเลขนี้เมื่อบริการที่ติดตั้งบนเครื่องให้บริการมีหมายเลขพอร์ตแตกต่างออกจากมาตรฐาน

ชื่อระบบ ระบุตำแหน่งของข้อมูลที่เก็บอยู่ในเครื่องนั้นๆ

ชื่อแฟ้ม ระบุชื่อแฟ้มข้อมูลที่ต้องการเข้าถึง

5) HTTP (Hypertext Transfer Protocol) เป็นโปรโตคอลที่จำเป็นสำหรับระบบสารสนเทศไฮเปอร์มีเดีย HTTP เป็นโปรโตคอลในลักษณะเชิงวัตถุ จึงสามารถใช้งานได้กับงานหลายอย่าง โดยการเพิ่มคำสั่งหรือวิธีการใช้เข้าไป

5.2.6 แม่ข่ายเว็บ (Web Server) เป็นเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ทำหน้าที่ให้บริการแก่ลูกข่ายเว็บ ทำหน้าที่รอการติดต่อเข้ามาของเบราวเซอร์ เพื่อดูว่าเบราวเซอร์ต้องการเว็บเพจใด และทำการส่งเว็บเพจดังกล่าวให้บราวเซอร์ เพื่อแสดงให้ผู้ใช้เห็นอีกทีได้อย่างถูกต้อง

5.2.7 เว็บเบราวเซอร์ (Web Browser) เป็นโปรแกรมที่ใช้สำหรับดูข้อมูลในเว็บ เป็นโปรแกรมที่ทำหน้าที่ในฝั่งผู้ใช้ มีหน้าที่ในการส่งข้อมูลร้องขอการดูเว็บ และนำเสนอข้อมูลเว็บ โดยตัวเว็บเบราวเซอร์จะมีความเข้าใจในมาตรฐานของเว็บคือ ภาษา HTML และสามารถแปลงภาษา HTML ให้กลายเป็นหน้าเอกสารสวยงามเพื่อแสดงผลได้ แบ่งเป็น

- Text mode browser เป็นบราวเซอร์ที่ใช้ดูข้อมูลในเวิร์ดไวด์เว็บ เฉพาะที่เป็นตัวอักษรเท่านั้น ตัวอย่างของบราวเซอร์ประเภทนี้ได้แก่ โปรแกรม lynx
- Graphics mode browser เป็นบราวเซอร์ที่ให้มากกว่าการดูข้อมูลที่เป็นตัวอักษร บราวเซอร์ประเภทนี้จะมีการติดต่อกับผู้ใช้ (user interface) ที่เป็นกราฟิก หากมีการติดตั้งอุปกรณ์เสริมในลักษณะไฮเปอร์มีเดียแล้ว ผู้ใช้สามารถดูข้อมูลที่เป็นภาพหรือฟังเสียงได้ ผู้ใช้สามารถใช้

เมาส์ช่วยในการเลือกข้อมูล ทำให้งานง่ายและสะดวกมากขึ้น แม้แต่ผู้ใช้ที่มีพื้นฐานทางคอมพิวเตอร์ไม่มากนัก

เว็บเบราว์เซอร์ที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายมีหลายตัวด้วยกัน เช่น Internet Explorer Netscape Opera และ HotJava เป็นต้น

5.2.8 Home Page, Web Page และ Web Site

Home Page คือ หน้าเว็บเพจหน้าแรกของข้อมูลแต่ละเรื่อง เปรียบเสมือนส่วนหน้าปกของหนังสือ เป็นข้อมูลหน้าแรกที่ใช้อ้างอิง เพื่อช่วยให้ผู้ใช้ไม่สับสน ส่วนของโฮมเพจนี้จะเป็นส่วนที่บอกให้ทราบว่า ข้อมูลนี้เป็นข้อมูลเรื่องใด พร้อมกับมีสารบัญในการเลือกไปยังหัวข้อต่างๆ ในเรื่องนั้นๆ นอกจากนี้โฮมเพจยังทำหน้าที่ในการแสดงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถาบันที่เป็นเจ้าของแม่ข่ายเว็บนั้นๆ ด้วย

Web Page คือ เอกสารข้อมูลในแต่ละหน้า ซึ่งถูกเขียนด้วยภาษา HTML ดังนั้น ข้อมูลเรื่องหนึ่งๆ จะประกอบด้วยเว็บเพจหลายๆ หน้า ประกอบกัน เปรียบเสมือนหนังสือเล่มหนึ่ง ข้อมูลที่แสดงในเว็บเพจแต่ละหน้า อาจประกอบด้วย ข้อความ ภาพ เสียง จึงเป็นข้อมูลในลักษณะสื่อผสมหรือมัลติมีเดีย

Web Site เว็บเพจทั้งหลายจะถูกจัดเก็บไว้ในเครื่องบริการเว็บที่เรียกว่า เว็บเซิร์ฟเวอร์ หรือ เว็บไซต์ โดยทั่วไปแต่ละองค์กรที่จะนำเสนอข้อมูลของตนในรูปแบบของเว็บนี้มักจะมีเว็บไซต์เป็นของตนเอง โดยทำการติดตั้งเครื่องเว็บเซิร์ฟเวอร์ของตนเชื่อมต่อกับระบบ และมักใช้ชื่อองค์กรเป็นชื่อเว็บเพื่อให้จดจำได้ง่าย

5.2.9 ASP ย่อมาจากคำว่า Active Server Page ซึ่งพัฒนาขึ้นโดยบริษัท

ไมโครซอฟต์ เป็นเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ชนิดหนึ่งที่ได้ให้นิยามไว้ คือ “Server side scripting” ซึ่งหมายถึง คำสั่งของโปรแกรมที่ทำงานในฝั่งของเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ทำหน้าที่เป็นแม่ข่ายเว็บ (Web server) ที่ให้บริการเอกสารหรือสื่อต่างๆ ในอินเทอร์เน็ต หรืออินทราเน็ต

ลักษณะการทำงานของ ASP จะทำงานอยู่บนเซิร์ฟเวอร์ และทำงานร่วมกับโปรแกรม Web server จะทำหน้าที่ประมวลผลข้อมูลโดยมักจะเชื่อมต่อกับฐานข้อมูล ซึ่งผู้ใช้ร้องขอมาจากฝั่งผู้ใช้ โดยแสดงผลออกมาทาง Web browser ของผู้ใช้นั้นๆ

ประโยชน์ของ ASP

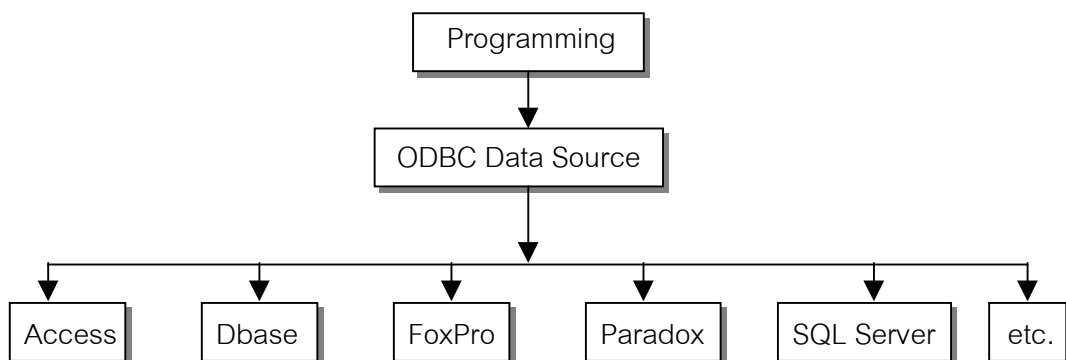
- ASP ทำให้มีลักษณะของเว็บไดนามิก กล่าวคือ รูปแบบเว็บที่แสดงผลออกมานั้น สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามข้อมูลที่ ASP ได้รับ เช่น จากการค้นหาข้อมูลบนเว็บไซต์ ผลลัพธ์ที่ได้จะเปลี่ยนไปตามการค้นหา

- เพิ่มความเร็วในการดูเว็บ เนื่องจากการดูเว็บนั้น เรามักสูญเสียเวลาส่วนใหญ่มากกับการรอข้อมูลที่มาจากอินเทอร์เน็ต ถ้าหากข้อมูลมาก ก็จะทำให้รอนาน ซึ่ง ASP สามารถช่วยในจุดนี้ กล่าวคือ ASP จะทำการคำนวณต่างๆ จนเสร็จและส่งเฉพาะผลลัพธ์ที่เราต้องการเท่านั้น ทำให้ปริมาณการส่งข้อมูลน้อยลง ทำให้เสียเวลาในการรอข้อมูลน้อยลงและสามารถดูเว็บได้เร็วขึ้น
- เพิ่มความปลอดภัยให้แก่ระบบ ในการเขียนโปรแกรมต่างๆ บางครั้งต้องมีการอ้างถึง ไดรเวิกทอรีที่เก็บฐานข้อมูล ซึ่งการใช้ ASP ไดรเวิกทอรีต่างๆ จะไม่ถูกแสดงที่ฝั่งผู้ดูเว็บ จะแสดงเฉพาะผลลัพธ์ที่เอามาจากฐานข้อมูลเท่านั้น ทำให้ผู้ดูเว็บไม่สามารถรู้ถึงโครงสร้างของเว็บได้ง่าย และป้องกันผู้ไม่หวังดีที่ต้องการบุกรุกเข้าสู่ระบบโดยไม่ได้รับอนุญาต
- ลดปัญหาความสามารถของเครื่องที่ใช้ดูเว็บ เนื่องจาก ASP จะส่งเฉพาะผลลัพธ์สุดท้ายมาแสดงผลเท่านั้น ดังนั้น ไม่ว่าเครื่องของฝั่งผู้ดูเว็บจะช้าส่มยหรือทันสมัย ก็ไม่ทำให้เวลาที่ใช้เปิดดูเว็บแตกต่างกันมากนัก เพราะว่าการประมวลผลทั้งหมดได้เสร็จสิ้นที่ฝั่งเซิร์ฟเวอร์แล้ว

5.2.10 ODBC หรือ Open Database Connectivity เป็นมาตรฐานที่ใช้

ในการเชื่อมต่อกับฐานข้อมูลชนิดต่างๆ ซึ่งจะเป็นประโยชน์สำหรับนักพัฒนาโปรแกรมที่จะสร้างโปรแกรมที่สามารถรองรับกับฐานข้อมูลชนิดต่างๆ ได้ ทำให้การใช้งานโปรแกรมต่างๆ สามารถทำงานร่วมกันได้โดยไม่ต้องเขียน หรือปรับแก้โปรแกรมใหม่ หลักการทำงานของ ODBC คือ การเขียนโปรแกรมเพื่อติดต่อกับ ODBC ก่อน และหลังจากนั้นก็จะเป็นหน้าที่ของระบบจัดการฐานข้อมูล เพื่อติดต่อกับฐานข้อมูลโดยตรง

การทำงานในลักษณะนี้ จะเห็นได้ว่าหากมีการเปลี่ยนแปลงชนิดของฐานข้อมูล ก็จะไม่มีการแก้ไขโปรแกรม เพราะโปรแกรมที่เขียนนั้นมีการติดต่อผ่าน ODBC ไม่ได้ติดต่อกับฐานข้อมูลโดยตรง ดังนั้น หากมีการแก้ไขใดๆ ที่ฐานข้อมูล จึงไม่จำเป็นต้องแก้ไขโปรแกรมที่เขียน เพียงแต่แก้ไขที่ ODBC เท่านั้น

ภาพที่ 2.3 ภาพแสดงโครงสร้างการทำงานของ ODBC

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

โดม สุขวงศ์ (2525 : 44-61) ได้กล่าวถึงเรื่อง จากการที่มีการเข้าใจผิดเกี่ยวกับคำว่า ภาพยนตร์ ว่าเป็นศัพท์ที่ถูกบัญญัติใช้ในสมัยรัชกาลที่ 6 จากการผสมคำว่า ภาพ กับคำว่า ยนต์ร์ แปลว่า ภาพที่เคลื่อนไหวได้โดยเครื่องยนตร์กลไก เพื่อใช้เป็นคำทางราชการเรียกแทนคำว่า หนังสือหรือหนังสือพิมพ์ ที่ชาวบ้านเรียกกันก่อนแล้ว ผู้เขียนได้พยายามตรวจสอบหลักฐานต่างๆ เพื่อประกอบงานเขียน จึงทำให้สามารถเข้าใจถึงที่มาที่ไปของคำว่าหนังสือ และคำว่าภาพยนตร์ อีกทั้งยังได้กล่าวว่า จากการที่มีการเข้าใจผิดกันว่าญี่ปุ่นเป็นชาติแรกที่นำมหรสพชนิดนี้เข้ามาเผยแพร่ในสยามปี พ.ศ.2447 แต่ในความจริง คือ ชาวฝรั่ง เป็นผู้นำมหรสพชนิดนี้มาเผยแพร่ให้ชาวสยามได้รู้จัก ตั้งแต่ปี พ.ศ.2440 และครั้งนั้นไทยเราเรียกมหรสพนี้ว่า หนังสือ ส่วนคำว่า ภาพยนตร์ หรือภาพยนตร์ ทั้งสองคำนี้มีใช้กันมาตั้งแต่ครั้งไหนยังไม่พบหลักฐาน แต่ในระยะใกล้เคียงนั้น ได้พบหลักฐานจากหนังสือพิมพ์รายวันบางกอกไทมส์ ฉบับวันที่ 6 สิงหาคม พ.ศ.2439 ในคอลัมน์รายงานข่าว พระพุทธเจ้าหลวงเสด็จประพาสชวา มีใจความสำคัญว่า เมื่อวันที่ 6 สิงหาคม พ.ศ.2439 เวลาค่ำ พระเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนินไปทอดพระเนตรละคร และเต้นเซอร์เปเนโตนส์ และสะเกิดแลผ้าพยนต์ ยังไม่ได้สอบข้อเท็จจริงว่า “ผ้าพยนต์” ในที่นี้คือการแสดงหรือการละเล่นเป็นอย่างไร แต่หากดูตามรูปศัพท์ หากลองแปลว่าผ้าที่ผู้ทรงวิทยาคมเสกให้มีชีวิตได้อย่างไรอย่างหนึ่ง และอาจกล่าวได้ว่า คำว่าภาพยนตร์จะใช้ในโอกาสที่ต้องการให้เป็นพิธีการ คำว่าหนังสือเป็นคำที่ติดปากกันทั่วไป

โดม สุขวงศ์ (2525: 7-29) กล่าวถึงกำเนิดภาพยนตร์ในโลกว่า ได้มีการเกิดขึ้นและพัฒนาของภาพยนตร์ และผู้ที่ประสบความสำเร็จในการประดิษฐ์ภาพยนตร์ คือ หลุยส์ ลูเมียร์ และคณะของเขา ซึ่งนำภาพยนตร์สีเนมาโตกราฟออกแสดง เพื่อเก็บค่าดูจากสาธารณชนเป็นครั้งแรก ณ ห้องโถง ใต้ถุนร้านค้าแห่งหนึ่งในปารีส เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2438 และนี่ต่อมาได้ถือว่าเป็นวันกำเนิดของภาพยนตร์ ซึ่งกำหนดเป็นมาตรฐานสากล สำหรับประเทศไทยได้กล่าวถึง การเข้ามาของคณะภาพยนตร์เร่ในกรุงเทพฯ ปี พ.ศ. 2440 ซึ่งคณะแรกที่เข้ามาเพื่อเปิดการแสดงเก็บค่าดูสาธารณชน ซึ่งสถานที่แสดงคือโรงละครหม่อมเจ้าอลังการ ดังมีหลักฐานการโฆษณาแจ้งความในหนังสือพิมพ์บางกอกไทมส์ (Bangkok Times) ฉบับวันพุธที่ 9 มิถุนายน พ.ศ. 2440 โดยลงแจ้งความทั้งในหน้าภาษาอังกฤษและภาษาไทย ภายหลังจากนั้นก็ยังมีคณะภาพยนตร์เร่รายต่างๆทยอยเข้ามาในประเทศไทยจนมหรสพชนิดนี้เป็นที่นิยมของคนไทย จนกระทั่งเกิดปี พ.ศ.2448 นักธุรกิจชาวญี่ปุ่นได้เข้ามาตั้งโรงภาพยนตร์ถาวรขึ้น จนทำให้คนไทยนิยมเรียก

ภาพยนตร์ติดปากว่าหนังญี่ปุ่น

□ ในช่วงทศวรรษแรกของการเกิดภาพยนตร์ในประเทศไทย คนไทยเริ่มถ่ายทำภาพยนตร์และจัดฉายกันเองบ้าง ในลักษณะงานอดิเรก แต่ที่ประสบความสำเร็จ คือ งานภาพยนตร์ส่วนพระองค์ของพระเจ้าน้องยาเธอ กรมหมื่นสรวรพสาทรศุภกิจ ซึ่งเริ่มต้นในปี พ.ศ.2443

□ ทศวรรษที่สองคือ พ.ศ.2450 เป็นช่วงที่นักธุรกิจชาวไทยเริ่มตั้งกิจการโรงภาพยนตร์ขึ้น นับว่าแพร่หลายมาก

□ ทศวรรษที่ 3 คือ ระหว่างปี พ.ศ.2460-2469 เป็นทศวรรษซึ่งกิจการอุตสาหกรรมภาพยนตร์ในประเทศไทยได้รับการวางรากฐานขึ้น นั่นคือการจัดตั้งศูนย์ผลิตภาพยนตร์อย่างเป็นทางการของกรมรถไฟหลวง เมื่อปี พ.ศ. 2465 ซึ่งเรียกว่า กองภาพยนตร์เผยแพร่ชาวและในช่วงระยะหลังก็มีคณะถ่ายหนังจากต่างประเทศเข้ามาถ่ายหนัง เรื่องนางสาวสุวรรณ ในประเทศไทย

□ ทศวรรษที่ 4 คือ ระหว่างปี พ.ศ. 2470-2479 เป็นช่วงกิจกรรมสร้างหนังไทยได้ถือกำเนิดขึ้นโดยภาพยนตร์เรื่องแรกคือ เรื่อง โชคสองชั้น หลังจากนั้นก็มีอีกหลายเรื่องตามมา จนในปี พ.ศ. 2475 คณะศรีกรุงก็ทำหนังไทยพูดได้ออกฉายเป็นเรื่องแรกคือ หลงทาง

□ ทศวรรษที่ 5 คือ ระหว่างปี พ.ศ. 2480-2489 ในช่วงก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2 การสร้างภาพยนตร์เสียงและภาพยนตร์พากย์ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก เกิดบริษัทต่างๆ ขึ้นมากมายจนอาจกล่าวได้ว่าระหว่างปี พ.ศ. 2480-2482 เป็นยุคทองของการสร้างหนังไทยก็ว่าได้ จนมาถึงในช่วงสงครามกิจการภาพยนตร์ในประเทศไทย ได้รับความกระทบกระเทือน เนื่องจากการขาดแคลนฟิล์มดิบตลอดจนอุปกรณ์ต่างๆ ในการถ่ายทำ การสร้างหนังพูดชะงักลง แต่การสร้างหนังพากย์ได้ปรับตัวไปหากการถ่ายทำระบบ 16 มิลลิเมตร ซึ่งราคาต่ำกว่าฟิล์มมาตรฐาน 35 มิลลิเมตรและยังพอซื้อหาได้ในตลาด

□ ทศวรรษที่ 6 คือ ระหว่างปี พ.ศ. 2490-2499 ในช่วงนี้วงการภาพยนตร์ฟื้นตัวจากสภาวะสงครามเป็นปกติ มีการผูกขาดการจำหน่ายหนังต่างประเทศในเมืองไทย ขณะเดียวกันก็เกิดโรงภาพยนตร์ใหม่ๆ ขึ้นกิจการสร้างภาพยนตร์ไทยก็เริ่มฟื้นตัว โดยเฉพาะหนังพากย์ ในระบบ 16 มิลลิเมตร ส่วนหนังพูดก็เพิ่งมาฟื้นตัวในปลายทศวรรษ เมื่อบริษัทหุมนานภาพยนตร์เกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2496 และสร้างสันติ-วิณา เป็นหนังพูดระบบ 35 มิลลิเมตร ซึ่งเรื่องนี้ได้รับรางวัลในการประกวดในงานมหกรรมภาพยนตร์อาเซียนที่กรุงโตเกียวได้ถึง 3 รางวัล ความสำเร็จดังกล่าวเป็นแรงกระตุ้นการสร้างในระบบ 35 มิลลิเมตรขึ้นอีกครั้ง

□ ทศวรรษที่ 7 คือระหว่างปี พ.ศ. 2500-2509 เป็นช่วงที่ภาพยนตร์ 16 มิลลิเมตร

เฟื่องฟูเป็นอย่างมาก และมีดาราคู่ขวัญ คือ มิตร-เพชรา ต่อมาในปี พ.ศ. 2507 มีการประกาศยอมรับให้กิจการภาพยนตร์เป็นอุตสาหกรรมอย่างหนึ่ง แต่ยังไม่มียุติที่ จะได้รับการส่งเสริม โดยอ้างว่ากิจการหนังไทยยังไม่เป็นหลักฐานปักแผ่น และเพื่อเป็นเงื่อนไขผลักดันให้ผู้สร้างหนังในระบบ 35 มิลลิเมตรเริ่มเคลื่อนไหว

□ ทศวรรษที่ 8 ในปี พ.ศ. 2513 ได้มีหนังมาตรฐานเรื่องสำคัญเกิดขึ้น พร้อมกันสองเรื่องคือ มนต์รักลูกทุ่งและโชน เรื่องแรกประสบความสำเร็จด้านรายได้ ส่วนเรื่องหลังประสบความสำเร็จในด้านการเคลื่อนไหวผลักดันศิลปะของหนังไทย เรื่องนี้สามารถเรียกร้องให้ผู้ชมชนชั้นปัญญาชนหันมาชมหนังไทยและภายหลังจากการเสียชีวิตของ มิตร ชัยบัญชา จากอุบัติเหตุหนังไทยก็ได้เข้าสู่ยุคมาตรฐาน

□ ทศวรรษที่ 9 คือ ระหว่าง พ.ศ. 2520-2529 ในช่วงแรกวงการ ภาพยนตร์ตื่นตัวกับการประชุมสัมมนา ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทย ที่จัดขึ้นและนำมาสู่การ เคลื่อนไหวต่อสู้เพื่อป้องกันผลประโยชน์ของพ่อค้าหนังเทศกับผู้สร้างฝ่ายไทย กรณีเนื่องมาจากการขึ้นภาษีหนังเทศ ในปี พ.ศ. 2520 ตามนโยบายรัฐบาลที่เร่งหารายได้เข้าประเทศเพิ่มขึ้นทุกทางในยามที่ประเทศขาดดุลย์การค้าอย่างย่อยยับ และในขณะเดียวกันก็เพื่อสนองการเรียกร้องของสมาคมผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ไทย ในการลดบทบาทการครองตลาดของหนังเทศ ในที่สุดรัฐบาลก็ยืนยันอัตราภาษีเดิม ต่อมาภาพยนตร์ต้องต่อสู้อย่างหนักกับสื่อโทรทัศน์และวิดีโอ ซึ่งนับวันจะเริ่มเข้ามามีบทบาทในการสร้างความบันเทิงให้กับประชาชน

ชลิดา เชื้อบำรุงจิต (2540 : 89-96) กล่าวถึงเรื่อง 100 ปีภาพยนตร์ในประเทศไทย กล่าวถึงประวัติศาสตร์หนังโลก และสืบต่อเนื่องมาเป็นประวัติศาสตร์หนังสือ โดยมีการบันทึกเป็นช่วงเวลาในลักษณะของ พ.ศ. เริ่มตั้งแต่ ปี 2440 – 2540 ซึ่งถือว่าเป็นปีที่ครบรอบ 100 ปีภาพยนตร์ในประเทศไทย โดยมีปี พ.ศ.2527 เป็นปีที่จัดตั้งหอภาพยนตร์แห่งชาติ

สุโขทัยธรรมมาธิราช (2529 : 709-774) กล่าวถึงบทบาทหน้าที่และอิทธิพลของภาพยนตร์ว่า ภาพยนตร์มีบทบาทหน้าที่ในชีวิตประจำวันต่อบุคคลทุกเพศทุกวัยในด้านการให้ข่าวสาร ให้ความรู้ ความบันเทิง และการโน้มน้าวใจ ตัวอย่างเช่น บทบาทต่อชีวิตประจำวัน บทบาทในการให้ข่าวสาร บทบาทในการให้ความรู้ บทบาทในด้านความบันเทิง บทบาทในการชักจูงโน้มน้าวใจ บทบาทต่อการพัฒนาสังคม บทบาทต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ บทบาทต่อการพัฒนาการเมือง บทบาทในด้านการศึกษา บทบาทต่อวัฒนธรรม บทบาทต่อการพัฒนา

สิ่งแวดล้อม บทบาทต่อการโฆษณาประชาสัมพันธ์และโฆษณาชวนเชื่อ และได้กล่าวถึงการวิจัยของคณะกรรมการทดลองการใช้ภาพยนตร์เพื่อการศึกษาของอเมริกาที่มีชื่อว่า “โครงการค้นพบ” (Discovery Project) ได้กล่าวว่า นักเรียนสนใจกับการเรียนจากภาพยนตร์เป็นอย่างมาก พวกเขาบอกว่า “ประชาชนในอดีตพื้นดินสีฟ้า...เหมือนกับได้เดินทางไปยังสถานที่ทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญ เหล่านั้นด้วยตนเอง...ได้เห็นสิ่งที่ไม่เคยเห็นมาก่อน...ฉันไม่เคยเข้าใจมาก่อนเลยว่าประชาชนในยุคต่างๆ มีชีวิตอยู่อย่างไร จนกว่าได้ดูจากภาพยนตร์...เราชอบวิธีการเรียนแบบนี้มาก”

คณะปฏิรูปหอภาพยนตร์แห่งชาติ (2545:15-16) ได้กล่าวถึงภารกิจของหอภาพยนตร์แห่งชาติ ดังนี้

1. แสวงหา รวบรวม ประเมินค่า คัดเลือก และจัดทำระบบทะเบียนบรรดาภาพยนตร์ซึ่งหมายรวมถึงสื่อภาพเคลื่อนไหวต่างๆ ที่มีอยู่ในปัจจุบันและจะพึงมีในอนาคต อันนับว่าเป็นทรัพย์สินทางปัญญาของมนุษย์ที่เปราะบางที่สุด และเสี่ยงต่อการสูญเสียชีวิตที่สุด หากไม่ได้รับการอนุรักษ์อย่างถูกต้อง ตลอดจนบรรดาสิ่งเกี่ยวเนื่องกับภาพยนตร์ ทั้งนี้เพื่อดำเนินการอนุรักษ์ไว้ในฐานะเป็นทรัพย์สินทางปัญญาของชาติและเป็นมรดกทางศิลปวัฒนธรรมของชาติและมนุษยชาติ
2. ดำเนินงาน รวบรวม ค้นคว้า ศึกษา และทำวิจัยตลอดจนสนับสนุนการทำวิจัยใดๆ เกี่ยวกับภาพยนตร์และสนับสนุนให้มีการใช้ภาพยนตร์เป็นเครื่องมือในการวิจัยในสาขาวิชาอื่นๆ
3. ให้บริการสาธารณะเพื่อการศึกษา ค้นคว้า และการใช้ประโยชน์จากบรรดาภาพยนตร์และสิ่งเกี่ยวเนื่องกับภาพยนตร์ตลอดจนข้อมูลต่างๆ ที่หามีอยู่
4. ดำเนินงานจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อส่งเสริมและเผยแพร่ภาพยนตร์ในฐานะเป็นสื่อการเรียนการสอน ศิลปวัฒนธรรม และการบันเทิง
5. ดำเนินงานผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อโสตทัศน์ และสื่ออินเตอร์เน็ต เพื่อเผยแพร่วิทยาการด้านภาพยนตร์สู่สาธารณะ
6. เป็นศูนย์กลางเครือข่ายข้อมูลเชื่อมโยงกับหอภาพยนตร์นานาชาติ และภูมิภาค ตลอดจนสถาบันการศึกษาและหน่วยงานด้านภาพยนตร์อื่นๆ ทั้งในและต่างประเทศ
7. เป็นตัวแทนประเทศไทยในการเข้าเป็นสมาชิกภาพและเข้าร่วมกิจกรรมกับหน่วยงานหรือองค์การระหว่างชาติที่เกี่ยวข้องกับกิจการของหอภาพยนตร์

8. เป็นแหล่งให้การศึกษาเรียนรู้ระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย และการศึกษาตลอดชีวิต

น้ำทิพย์ วิภาวิน (2545 : 9) ได้กล่าวถึงการพัฒนาห้องสมุดดิจิทัลว่า เป็นการใช้นวัตกรรมในการจัดการระบบงานห้องสมุดมาใช้ในการจัดการข้อมูลในรูปแบบดิจิทัล โดยใช้หลักการของการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งต้องศึกษาความพร้อมทั้งด้านความต้องการของผู้ใช้ ความจำเป็น สภาพเศรษฐกิจและสังคม กำลังคน เทคโนโลยี ความคุ้มค่าในการลงทุนให้เป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้ข้อมูลในองค์กรและเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม โดยใช้องค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันในการสร้างแหล่งความรู้ของสังคมรูปแบบใหม่ การพัฒนาห้องสมุดดิจิทัลจะสำเร็จได้ด้วยความร่วมมือของบุคลากรหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการข้อมูล ความพร้อมทางเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้และงบประมาณ

ความจำเป็นในการพัฒนาห้องสมุดดิจิทัล เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีของสื่อที่ใช้ในการจัดเก็บข้อมูลและความต้องการของผู้ใช้ในการใช้ข้อมูลร่วมกันผ่านเครือข่ายที่จะได้รับความสะดวก และรวดเร็วในการเข้าถึงข้อมูลที่ต้องการ เป็นการอนุรักษ์ความรู้ และแหล่งความรู้ทางปัญญาเพื่อประโยชน์ของการอนุรักษ์คุณค่าทางวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์

วรณัฐ โชติวิทยานินทร์ ได้วิจัยเกี่ยวกับการนำระบบสารสนเทศด้านการท่องเที่ยว มาวิเคราะห์และพัฒนาให้เหมาะสมกับการนำเสนอบน World Wide Web สร้างต้นแบบโปรแกรมการสืบค้นระบบสารสนเทศด้านท่องเที่ยวบน World Wide Web ในรูปแบบของกราฟิกยูสเซอร์อินเตอร์เฟซ (Graphic User Interface : GUI) ด้วยสถาปัตยกรรมแบบ Three-tiered architecture โดยใช้ Oracle 7.3.4.0.0^{TM} 2.1 Server เป็นระบบจัดการฐานข้อมูล ส่วน Application Server ใช้ Developer/2000^{TM} 2.1 Server และ Oracle Web Server^{TM} 2.1 บนระบบปฏิบัติการ Windows NT 4.0 Server ส่วนของ Client ใช้ Internet Explorer 4.0 เป็นเว็บเบราว์เซอร์ โปรแกรม Plug-in ใช้ Java Plug-in^{TM} 1.1.1 บนระบบปฏิบัติการ Windows95

พรเพ็ญ พัตยยากุล ได้วิจัยเกี่ยวกับ การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารขององค์การพัฒนาเอกชนผ่านระบบเครือข่าย โดยนำเสนอถึงกลยุทธ์ในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารขององค์กรพัฒนาเอกชนบนเวิร์ดไวด์เว็บ มี 3 กระบวนการ คือ

1. กลยุทธ์การทำให้ผู้รับข่าวสารสนใจเข้ามายังเว็บไซต์ มี 3 วิธีการซึ่งเรียงลำดับตามความนิยม คือ (1) การลงทะเบียนในระบบสืบค้น (2) การบอกต่อทาง อิเล็กทรอนิกส์

ด้วยการเชื่อมระหว่างเว็บไซต์ (3) การรณรงค์ด้วยการประชาสัมพันธ์ในสื่อปกติ ทั้งนี้ 2 วิธีการแรกมีการใช้กันอย่างแพร่หลาย เพราะการติดต่อขอลงทะเบียน และการ เชื่อมโยงระหว่างเว็บไซต์สะดวกและไม่เสียค่าใช้จ่าย

2. กลยุทธ์การทำให้ผู้รับสารสนใจสิ่งที่น่าสนใจอย่างต่อเนื่อง ด้วยการสร้าง คุณค่าบน เว็บไซต์ ประกอบด้วยลักษณะร่วมกัน 3 รูปแบบคือ (1) ข้อมูลข่าวสารองค์กร (2) แหล่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ (2.1) คลาสสิฟายด์ (2.2) การช่วยเหลือ (2.3) กระดานข่าว (3) การระดมความช่วยเหลือ (3.1) การระดมความช่วยเหลือในระยะสั้น (3.2) การ ระดมความช่วยเหลือในระยะยาว
3. กลยุทธ์การทำให้ผู้รับสารกลับเข้ามาชมซ้ำอีกภายหลัง ประกอบด้วย การให้ข้อมูลที่ ทันสมัย และการรับสมัครสมาชิกรวบรวมรายชื่อเพื่อแจ้งข่าวกิจกรรม อย่างต่อเนื่อง

บทที่ 3

ศึกษาและวิเคราะห์ระบบสารสนเทศของหอภาพยนตร์แห่งชาติ

ในส่วนของการพัฒนาระบบสารสนเทศบนเว็บของหอภาพยนตร์แห่งชาติ ใช้หลักการและวิธีการเดียวกับการพัฒนาระบบงาน โดยเน้นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับฐานข้อมูล โดยใช้หลักการทฤษฎีทางด้านการอนุรักษ์ของหอภาพยนตร์แห่งชาติเป็นพื้นฐาน เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับหน้าที่หลักและหลักการปฏิบัติงาน รวมทั้งกิจกรรมที่จำเป็นต้องมีในงานหอภาพยนตร์แห่งชาติ ประกอบกับ แนวทางพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมในปัจจุบัน รูปแบบการนำเสนอทั้งด้านเทคโนโลยีที่เหมาะสมประกอบกับข้อมูลที่มีอยู่ โดยอาศัยหลักการดังต่อไปนี้

1) การศึกษาความเป็นไปได้ โดยพิจารณาในหลายส่วนประกอบกัน ได้แก่ ความเป็นไปได้ในด้านเทคโนโลยี ความเป็นไปได้ในด้านการใช้ ความเป็นไปได้ในด้านเศรษฐกิจ ความเป็นไปได้ในด้านกฎหมาย และความเหมาะสมด้านเวลา

ซึ่งจากการพิจารณาในส่วนต่างๆ ที่กล่าวมาแล้ว จะเห็นได้ว่าการพัฒนาระบบนี้ เป็นการพัฒนาระบบสารสนเทศบนเว็บของหอภาพยนตร์แห่งชาติ ซึ่งข้อมูลจะแบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนซึ่งเป็นเนื้อหาของภาพยนตร์ และส่วนที่เป็นภาพนิ่ง และภาพเคลื่อนไหว ภาพยนตร์ส่วนใหญ่ในส่วนที่เป็นเนื้อหา จะถูกจัดเก็บอยู่ในระบบคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมที่พัฒนาขึ้นมาภายในหน่วยงาน แต่ส่วนข้อมูลที่เป็นส่วนของภาพ(ทั้งภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหว) ไม่ได้ถูกจัดเก็บโดยระบบคอมพิวเตอร์ การนำเสนอข้อมูล จะเทคโนโลยีในระบบอินเทอร์เน็ต ประกอบกับข้อมูลจากฐานข้อมูลที่มีอยู่เดิม และเพิ่มเติมในส่วนที่ขาดหายไป จึงมีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูงที่จะสามารถนำเสนอข้อมูล โดยผ่านระบบของอินเทอร์เน็ตได้ เนื่องจากมีเทคโนโลยีที่สนับสนุนในด้านนี้อยู่เป็นจำนวนมาก มีต้นทุนต่ำ และใช้เวลาไม่มากนัก และที่สำคัญ ข้อมูลต่างๆ เป็นข้อมูลของหน่วยงานเอง ยกเว้นข้อมูลส่วนที่เป็นภาพจะใช้วิธีคัดเลือกเรื่องที่ไม่อยู่ภายใต้การคุ้มครองของกฎหมายลิขสิทธิ์แล้ว หรือเรื่องซึ่งสามารถขออนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ได้ เพื่อมิให้เกิดปัญหาด้านการละเมิดลิขสิทธิ์ อันจะมีผลตามมาตามกฎหมายต่อไป

2) การวิเคราะห์ระบบงานปัจจุบัน เป็นการเก็บข้อมูลจากการปฏิบัติงานจริง โดยวิธีการสังเกตและสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องกับระบบงานแบบไม่เป็นทางการ เพื่อหาวิธีในการจัดทำข้อมูลเพื่อให้สอดคล้องกับการทำงานของหน่วยงาน และเกิดประโยชน์สูงสุด ทั้งในด้านการใช้งานของเจ้าหน้าที่ในปัจจุบัน และการให้บริการแก่ผู้ใช้บริการ แนวความคิดที่สำคัญก็คือ การจัดทำ

ระบบใหม่เพื่อให้ตรงกับความต้องการมากที่สุด โดยวิเคราะห์ในด้านต่างๆ ได้แก่ ผู้ปฏิบัติงาน ผู้ใช้ และผู้บริหาร ต้องการให้ระบบทำอะไรได้บ้าง ต้องการผลลัพธ์ หรือรายงานแบบใด

3) การวิเคราะห์และออกแบบระบบเพิ่มเติม ในส่วนนี้เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการประมวลผลความคิดและความต้องการในด้านต่างๆ และนำมาออกแบบส่วนต่างๆ ของระบบ โดยใช้ในการสร้างเค้าโครงระดับแนวความคิด หรือเรียกว่า การออกแบบระบบเชิงแนวคิด (conceptual design) หรือ เป็นการออกแบบเชิงตรรกะ (Logical design) ในส่วนนี้จะเป็นการออกแบบในส่วน of ข้อมูลที่ต้องการเพิ่มเติม ซึ่งจะวิเคราะห์และพัฒนาในหลายส่วนๆ ประกอบกัน ได้แก่ การนำเข้าของข้อมูล การประมวลผลและการทำงานในด้านต่างๆ และการนำเสนอข้อมูล ประกอบกับ รายงานในส่วนต่างๆ

4) การพัฒนาระบบหรือการเขียนโปรแกรม เป็นขั้นตอนในส่วนที่จัดทำโปรแกรม ต่างๆ ที่ประกอบขึ้นเป็นระบบที่พัฒนาขึ้น เป็นการนำส่วนของออกแบบในระดับแนวความคิด มานำเสนอให้เห็นจริงในรูปแบบของการทำงาน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ การนำการวิเคราะห์และการพัฒนาในระดับแนวคิด มาสร้างในรูปแบบที่เป็นจริง หรือเป็นรูปธรรม ที่สามารถเห็นการปฏิบัติงานได้จริง

5) การทดสอบและปรับปรุงระบบ เป็นการทดสอบระบบทั้งหมดที่จัดทำขึ้นเพื่อทดสอบความถูกต้องทั้งในแง่ของการทำงานของระบบ และแง่ของผลลัพธ์หรือการแสดงผลที่ถูกต้องตรงความต้องการ

6) การติดตั้งเพื่อใช้ระบบ เป็นการเตรียมการเพื่อนำระบบที่จัดทำขึ้นมาใช้งาน เริ่มจากการนำระบบที่จัดทำเสร็จแล้วมาติดตั้งในระบบคอมพิวเตอร์ และทดสอบการทำงานโดยผ่านระบบ Web Browser ว่าสามารถทำงานได้ตรงตามวัตถุประสงค์หรือไม่ และอาจรวมถึงกรณี การเตรียมการในส่วนของการจัดหาโดเมนเนม การจัดหาเซิร์ฟเวอร์เพื่อติดตั้งระบบ รวมถึงการประชาสัมพันธ์ระบบ เพื่อสู่การทดลองใช้งานและหาข้อบกพร่องเพื่อการพัฒนาต่อไปในอนาคต

7) การประเมินผลการทำงาน เมื่อมีการติดตั้งและใช้งานระบบในระยะหนึ่ง ควรมีการประเมินการทำงานของระบบ เพื่อหาข้อสรุปในด้านต่างๆ ของการทำงาน ทั้งในด้านความสมประโยชน์ในการใช้ ความถูกต้อง ความสะดวกและง่ายต่อการใช้ ความสวยงาม รวมทั้งความเสถียรของระบบ

8) สรุปผลการวิจัยเสนอแนะข้อคิดเห็นและทำรายงาน ในส่วนสุดท้ายจะเป็นการ

รวบรวมข้อมูลจากการทำงานทั้งหมด และผลการประเมิน เพื่อจัดทำรายงานได้ด้านต่างๆ เพื่อจัดทำเป็นรายงานและข้อเสนอแนะ เป็นแนวทางในการแก้ไขข้อบกพร่องในปัจจุบัน และพัฒนาระบบในด้านต่างๆ ต่อไปในอนาคต

1. การศึกษาระบบงานของหอภาพยนตร์แห่งชาติ

หอภาพยนตร์แห่งชาติมีฐานะเป็นฝ่ายภายใต้สังกัดของสำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร อยู่ภายใต้สังกัดของกระทรวงวัฒนธรรม มีหน้าที่และความรับผิดชอบ และโครงสร้างการบริหารภายใน ดังที่กล่าวมาแล้ว ในหน้า 27

หอจดหมายเหตุแห่งชาติ เป็นหน่วยให้บริการ “เอกสารจดหมายเหตุ” เพื่อการศึกษา ค้นคว้าวิจัย แก่เจ้าหน้าที่จากหน่วยราชการ และนักเรียน นิสิต นักศึกษา ตลอดจนประชาชนทั่วไป เอกสารจดหมายเหตุที่มีให้บริการในหอจดหมายเหตุแห่งชาติ หมายถึง เอกสารสิ้นกระแสการปฏิบัติงานที่ส่วนราชการ สถาบัน องค์กร เอกชน ส่วนบุคคล ผลิตขึ้น หรือรับไว้เพื่อเป็นหลักฐานการดำเนินงาน และผ่านการประเมินคุณค่าแล้วว่าเป็นเอกสารสำคัญทางประวัติศาสตร์ของชาติ ในการศึกษาค้นคว้าวิจัย ถือว่าเอกสารจดหมายเหตุเป็นข้อมูลขั้นต้นที่สำคัญและเชื่อถือได้มากที่สุด

เอกสารจดหมายเหตุ แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ เอกสารจดหมายเหตุลายลักษณ์ ได้แก่ ใบบอก สารตรา หนังสือโต้ตอบ บันทึกรับข้อความ คำสั่ง ประกาศ พระราชบัญญัติ สถิติ รายงานการประชุม สิ่งพิมพ์รัฐบาล และเอกสารโสตทัศนจดหมายเหตุ ได้แก่ ภาพถ่าย ฟิล์ม สไลด์ แถบบันทึกเสียง แถบวิดีโอทัศน์ ภาพยนตร์ แผนที่ แผนที่ แผนผัง โปสเตอร์ เป็นต้น

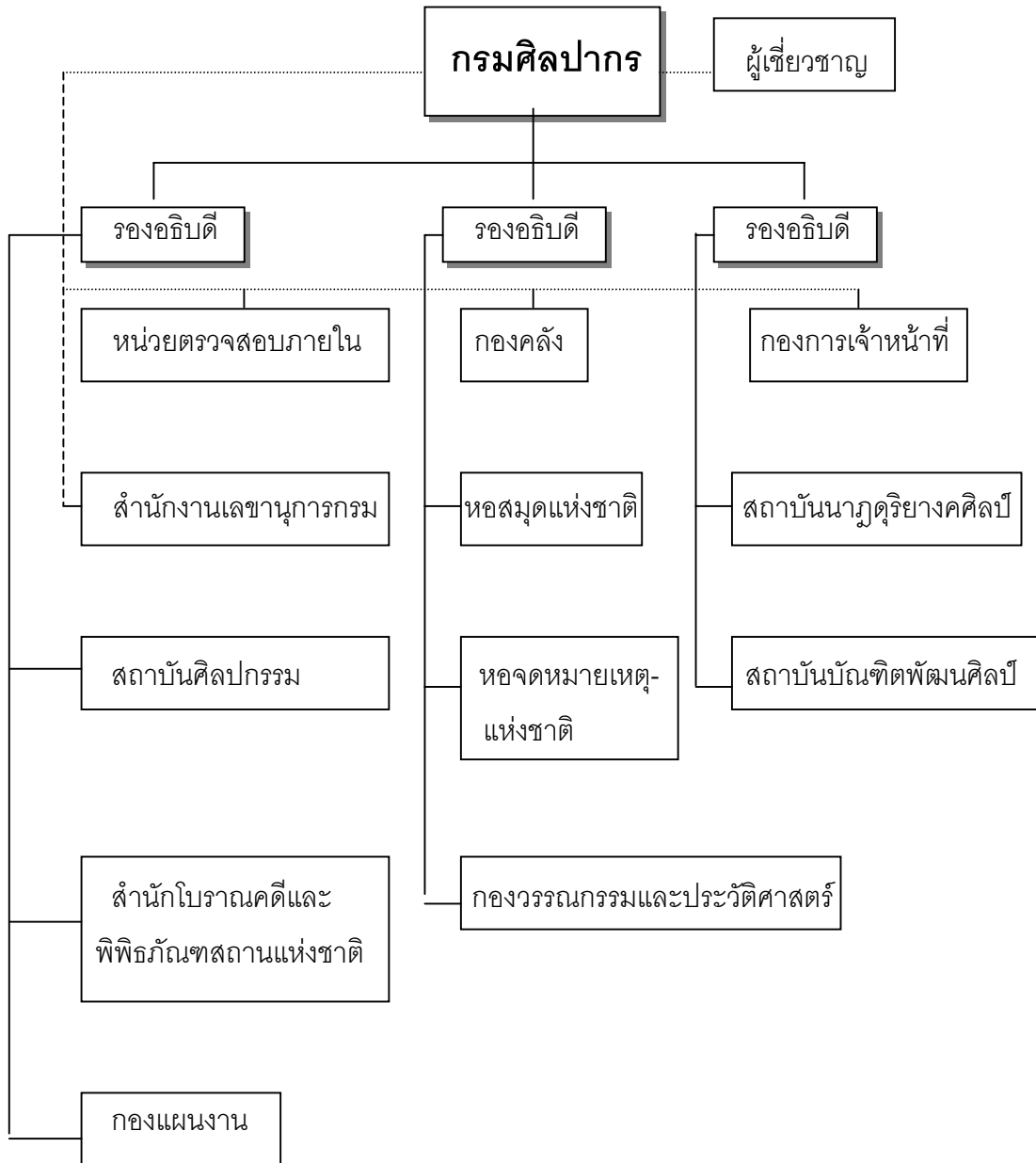
การบริหารงานของหอจดหมายเหตุแห่งชาติ มีการแบ่งหน้าที่ภายในดังนี้

- ฝ่ายบริหารงานทั่วไป รับผิดชอบงานสารบรรณ บริหารบุคคล การเงิน พัสดุ อาคาร สถานที่ และยานพาหนะ
- ฝ่ายบริหารเอกสาร รับผิดชอบการพิจารณาทำลายเอกสารของส่วนราชการ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. 2526 จัดทำตาราง กำหนดอายุเอกสาร รับมอบเอกสาร รับฝากเก็บเอกสาร ประเมินคุณค่าเอกสาร
- ฝ่ายเอกสารสำคัญ รับผิดชอบการจัดหมวดหมู่ จัดทำเครื่องมือช่วยค้นเอกสาร จดหมายเหตุ และเอกสารโสตทัศนจดหมายเหตุ จัดทำไมโครฟิล์ม อนุรักษ์ ซ่อมแซม เอกสารจดหมายเหตุ ให้บริการค้นคว้าวิจัยเอกสารจดหมายเหตุ ฝึกอบรม บรรยาย

นำชมหอจดหมายเหตุแห่งชาติ จัดนิทรรศการ พิมพ์เอกสารจดหมายเหตุออกเผยแพร่ และประสานความร่วมมือกับองค์การจดหมายเหตุระหว่างประเทศ

- ฝ่ายบันทึกเหตุการณ์ รับผิดชอบการบันทึกเหตุการณ์ แสวงหา รวบรวม สอบค้น เอกสาร และเรียบเรียงต้นฉบับเป็นจดหมายเหตุเหตุการณ์สำคัญของชาติ เนื่องในพิธี รัฐพิธี พระราชพิธี รวมทั้งเหตุการณ์ที่สำคัญต่างๆ
- หอภาพยนตร์แห่งชาติ รับผิดชอบการรวบรวม แสวงหา อนุรักษ์ และให้บริการ ภาพยนตร์ไทย เอกสารเกี่ยวกับภาพยนตร์ไทย บรรยาย สัมมนา จัดกิจกรรมเผยแพร่ ความรู้เกี่ยวกับภาพยนตร์และประสานความร่วมมือด้านภาพยนตร์ทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ
- หอจดหมายเหตุแห่งชาติเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดชมหาราช รับผิดชอบการดำเนินการรวบรวม แสวงหา อนุรักษ์ และ ให้บริการเอกสารเกี่ยวเนื่องในพระราชประวัติ พระราชกรณียกิจของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชและสมเด็จพระบรมวงศ์ ตลอดจนเอกสารสำคัญของชาติ และบันทึกเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในรัชสมัยแห่งการครองราชย์ของพระองค์
- หอจดหมายเหตุในส่วนภูมิภาค จำนวน 9 แห่ง ได้แก่ นครศรีธรรมราช เชียงใหม่ ตรัง ยะลา สงขลา พะเยา อุบลราชธานี สุพรรณบุรี และจันทบุรี

ตามภาพที่ 3.1 และ 3.2

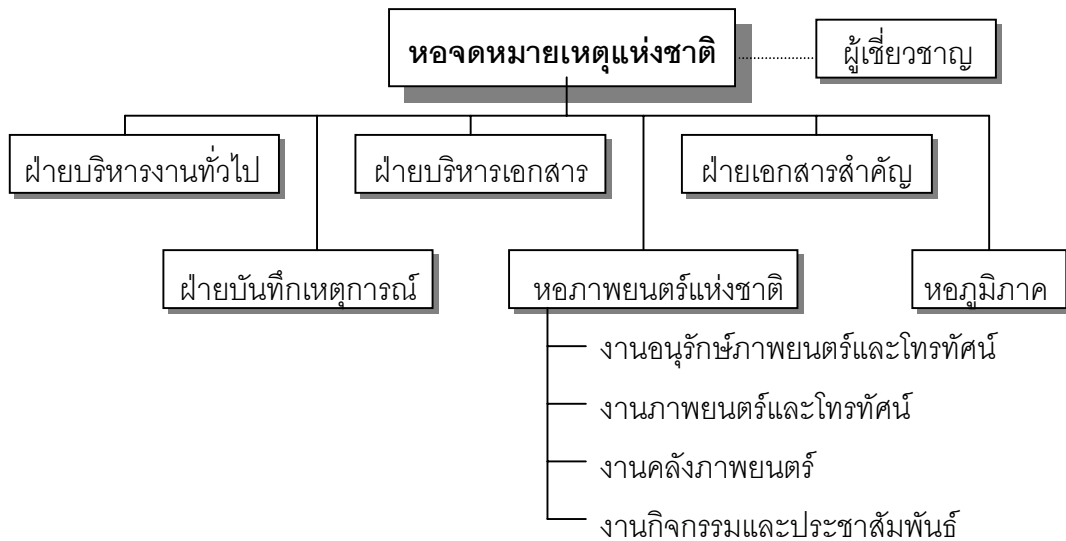

ภาพที่ 3.1 แผนภูมิแสดงการแบ่งส่วนราชการกรมศิลปากร

ที่มา : กรมศิลปากร สำนักงานเลขานุการกรม ฝ่ายเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ (2544)

“91 ปีแห่งการสถาปนากรมศิลปากร” (จัดพิมพ์ในโอกาส เนื่องในวันคล้ายวันสถาปนา
กรมศิลปากร 27 มีนาคม 2544) กรุงเทพมหานคร รุ่งศิลปการพิมพ์ (1977)

ภาพที่ 3.2 แผนภูมิแบ่งส่วนราชการหอจดหมายเหตุแห่งชาติ

เนื่องด้วยพื้นฐานการก่อตั้งหอภาพยนตร์แห่งชาติ มิได้เกิดจากการที่รัฐบาล หรือหน่วยงานต้นสังกัดเป็นผู้วางโครงการ หรือคิดริเริ่มที่จะให้มีหน่วยงานดังกล่าวขึ้น แต่เกิดจากแรงผลักดันขององค์กรภายนอกและกลุ่มเอกชน ทำให้ลักษณะโครงสร้างการบริหารของหอภาพยนตร์แห่งชาติ มีลักษณะเป็นงานฝาก เริ่มตั้งแต่มีโครงการจัดตั้งให้จนสามารถจัดตั้งเป็นหอภาพยนตร์แห่งชาติได้สำเร็จ ฝากอยู่ภายใต้กองพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ และต่อมากมีการโอนย้ายไปฝากไว้กับหอจดหมายเหตุแห่งชาติ ซึ่งเห็นได้ชัดว่า บทบาทหน้าที่และภารกิจของหอภาพยนตร์แห่งชาติ ตลอดจนจนวนลักษณะการปฏิบัติงานและหน่วยงานที่สัมพันธ์ เกี่ยวข้องทั้งในระดับประเทศและต่างประเทศ จะมีความแตกต่างจากหอจดหมายเหตุแห่งชาติ ดังจะเห็นได้ว่าในพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการ กรมศิลปากร กระทรวงศึกษาธิการ ตั้งแต่ฉบับแรกที่ปรากฏชื่อหอภาพยนตร์แห่งชาติ พ.ศ. 2536 จนถึงฉบับล่าสุด คือ พ.ศ. 2538 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2541 ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของหอจดหมายเหตุแห่งชาติในส่วนที่เกี่ยวกับหอภาพยนตร์แห่งชาติ ไว้เป็นการเฉพาะข้อหนึ่งว่า หอจดหมายเหตุแห่งชาติ มีหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับงานหอภาพยนตร์แห่งชาติ ซึ่งแสดงให้เห็นว่างานของหอภาพยนตร์แห่งชาติไม่เข้าพวกกับงานปกติของหอจดหมายเหตุแห่งชาติ มีลักษณะความเป็นเอกเทศแยกต่างหากจากงานปกติของ

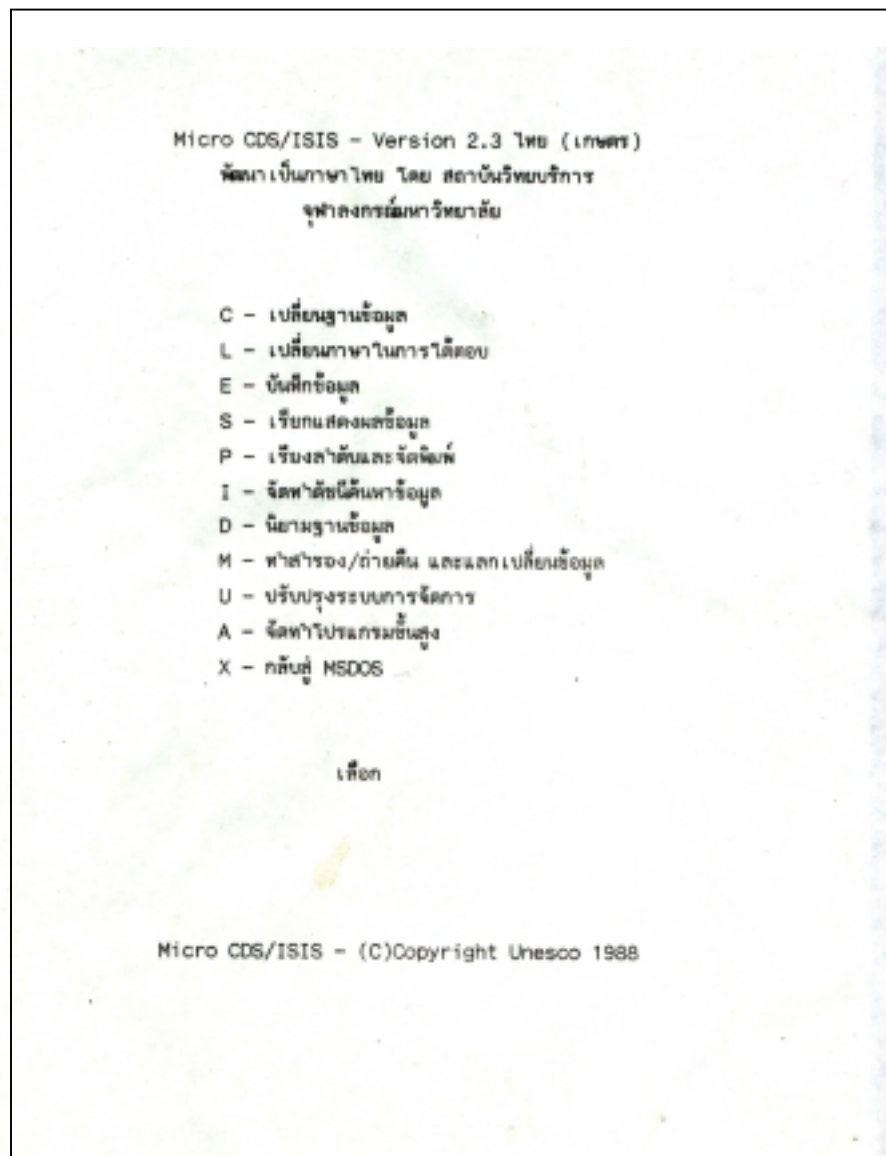
หอบชดหมายเหตุแห่งชาติ ทั้งโดยข้อเท็จจริง และตัวอย่างความเป็นเอกเทศของหน่วยงาน หอภาพยนตร์แห่งชาติของประเทศต่างๆ ในนานาชาติ ทำให้หอภาพยนตร์แห่งชาติมีโครงสร้างของระบบสารสนเทศภายใน มีความแตกต่างจากหอบชดหมายเหตุแห่งชาติอย่างชัดเจน อีกทั้งรูปแบบการบริหารในสายงานราชการ มีการปฏิบัติงานหลาย ขั้นตอนหลายระดับชั้น (ตามแผนภูมิโครงสร้าง) มีผลทำให้รูปแบบสารสนเทศภายในหอภาพยนตร์แห่งชาติ มีความแตกต่างจากหอบชดหมายเหตุแห่งชาติ ซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัด รูปแบบของจัดเก็บและลงทะเบียน จะมีลักษณะและรหัสเฉพาะแตกต่างหากจากเอกสารหอบชดหมายเหตุ มีการจัดแยกหมู่ของภาพยนตร์ออกโดยมีลักษณะเฉพาะของหอภาพยนตร์แห่งชาติ ซึ่งจะแยกหมวดหมู่ภาพยนตร์ออกเป็น 3 หมวดใหญ่ๆ (ดังที่กล่าวมาแล้วในหน้า 35 และ 36) ได้แก่

- ภาพยนตร์ข่าว
- ภาพยนตร์เรื่อง
- ภาพยนตร์สารคดี

การได้มาซึ่งสารสนเทศของหอภาพยนตร์แห่งชาติ เกิดจากตัววัสดุที่เป็นฟิล์มภาพยนตร์ โปสเตอร์ ภาพนิ่ง บทพากย์ หรืออื่นๆ ซึ่งพื้นฐานแต่เดิมเป็นการลงรายการด้วยบัตรรายการ เช่นเดียวกับการทำงานในลักษณะของห้องสมุด แต่เมื่อเทคโนโลยีได้มีวิวัฒนาการและเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา รูปแบบการจัดเก็บสารสนเทศมีพัฒนาตามลำดับ แต่ทั้งนี้ข้อมูลต่างๆ ยังคงอาศัยข้อมูลเบื้องต้นจากบัตรทะเบียนประจำฟิล์ม ซึ่งภายในหอภาพยนตร์แห่งชาติ เรียกว่า **บัตรประจำฟิล์ม** หรือ **บัตรเทคนิค** โดยประกอบด้วยส่วนต่างๆ ดังที่กล่าวมาในหน้า 34 –35 ซึ่งปรากฏในบัตรเทคนิคด้านหน้าและด้านหลัง ดังภาพที่ 3.3 และ 3.4

เริ่มต้นในการนำเข้าสู่ข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์ หอภาพยนตร์แห่งชาติ ได้ใช้ โปรแกรม CDS/ISIS – Version 2.3 ซึ่งเป็นโปรแกรมในลักษณะไม่มีค่าใช้จ่าย เป็นลักษณะของโปรแกรมให้เปล่า ของ Unesco และมีการพัฒนาในการลงข้อมูลภาษาไทย โดยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในการลงข้อมูลภาพยนตร์ ดังภาพหน้าจอของโปรแกรม ในภาพที่ 3.5 และ 3.6

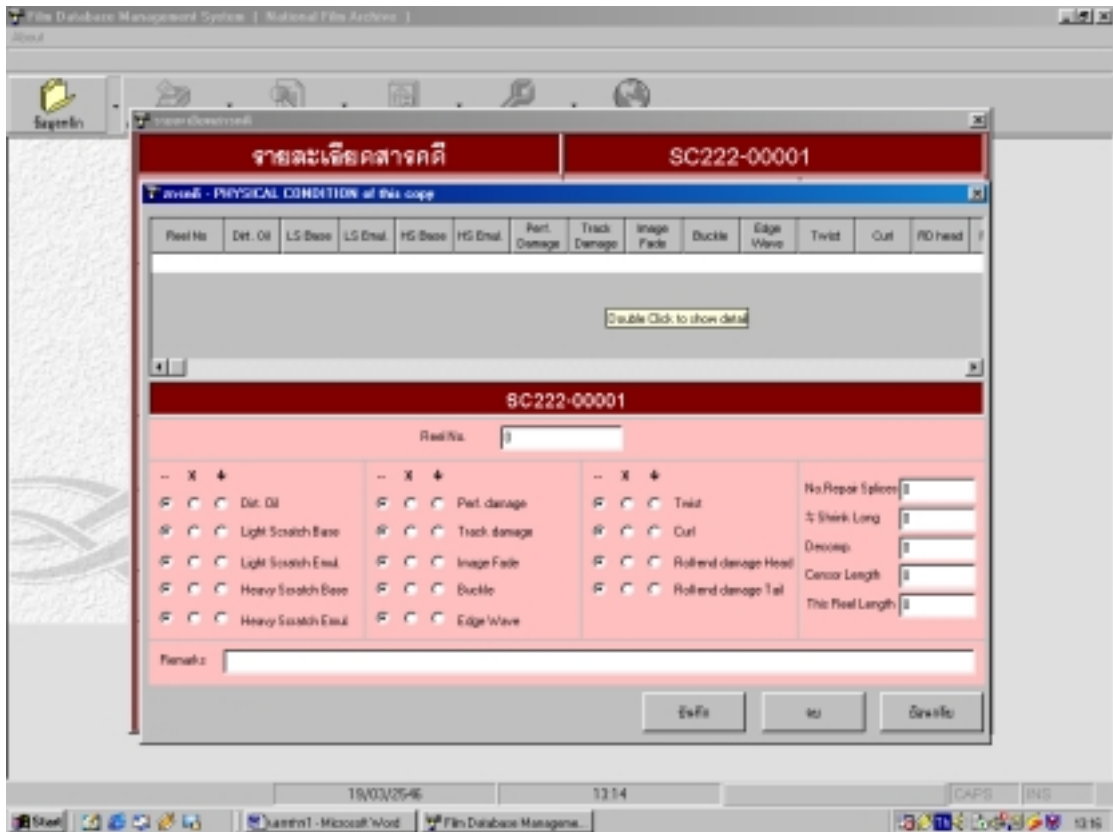
ภาพที่ 3.5 ภาพหน้าจอหลักของโปรแกรม CDS/ISIS

- 3) รหัสเทคนิค
- 4) ชื่อเรื่อง
- 5) หมวดอักษร
- 6) สถานที่, ปี
- 7) กลุ่ม
- 8) ผู้สร้าง
- 9) ผู้มอบ
- 10) วันที่มอบ
- 11) ความยาวฟิล์ม (ฟุต)
- 12) ความยาวฟิล์ม (เฟรม)
- 13) ขนาดฟิล์ม (มิลลิเมตร)
- 14) จำนวนม้วน
- 15) ระบบการถ่ายทำ
- 16) ระบบเสียง
- 17) เสียง (ภาษา)
- 18) รายละเอียดฟิล์ม
- 19) เรื่องย่อ
- 20) หัวเรื่อง
- 21) หมายเหตุ
- 22) หัวเรื่องเพิ่มเติม
- 23) สถานที่เก็บ

เมื่อใช้ได้ระยะหนึ่ง หอภาพยนตร์จึงประสบปัญหาในการพัฒนาต่อเนื่องในด้านอื่นๆ เนื่องจากการทำงานของโปรแกรม CDS/ISIS เป็นการทำงานในระบบ DOS ซึ่งไม่เป็นที่นิยมในปัจจุบันและขาดแคลนบุคลากร และหน่วยงานที่จะทำหน้าที่พัฒนา จึงได้มีการปรับเปลี่ยนระบบในการจัดเก็บข้อมูล โดยใช้โปรแกรม Film Database Management ซึ่งเป็นโปรแกรมที่พัฒนาขึ้นมาภายในหน่วยงาน เป็นการปรับเปลี่ยนการทำงานจากระบบแฟ้มข้อมูล ไปสู่ระบบฐานข้อมูล การทำงานในฐานข้อมูลใหม่ใช้วิธีการถ่ายถอดข้อมูลเดิมลงบนฐานข้อมูลใหม่ ซึ่งข้อมูลที่ได้มีการบันทึกในส่วนของงานอนุรักษ์เป็นการบันทึกข้อมูลจากบัตรเทคนิคทั้งสิ้น และเพิ่มเติมในส่วนของ

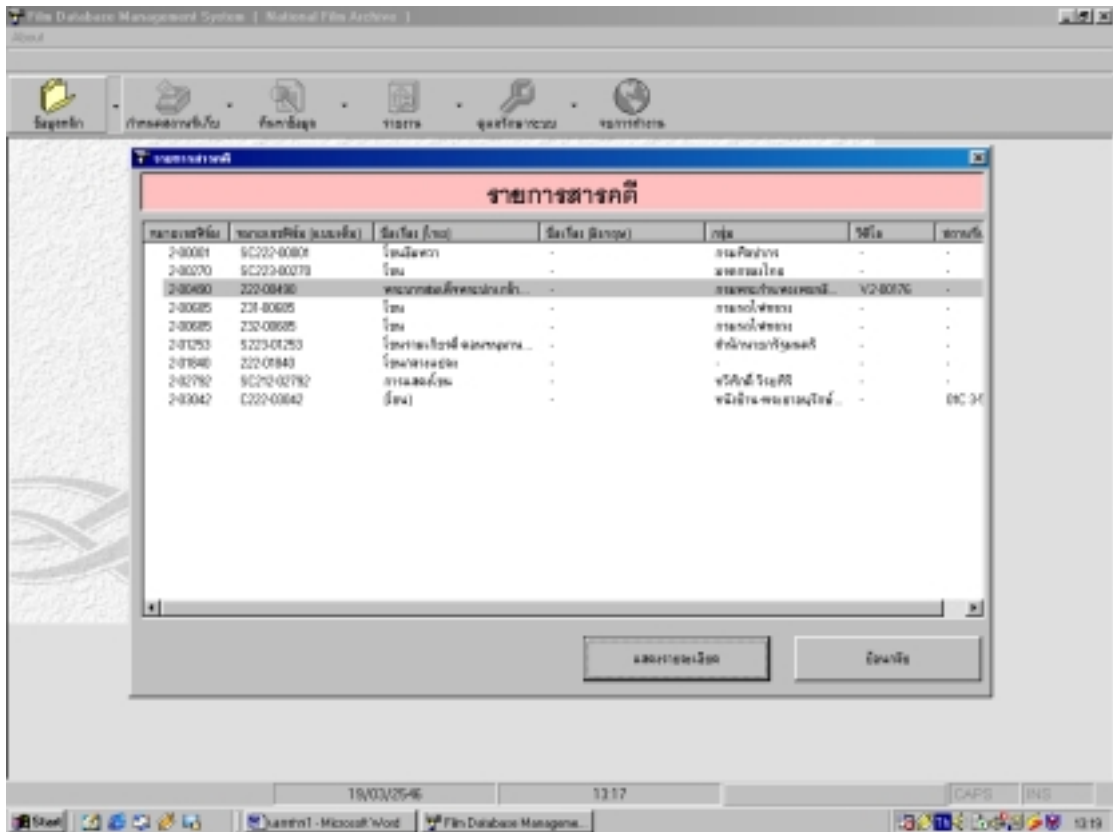

ภาพที่ 3.8 ภาพหน้าจอของการนำเข้าข้อมูลจากบัตรเทคนิคด้านหลัง

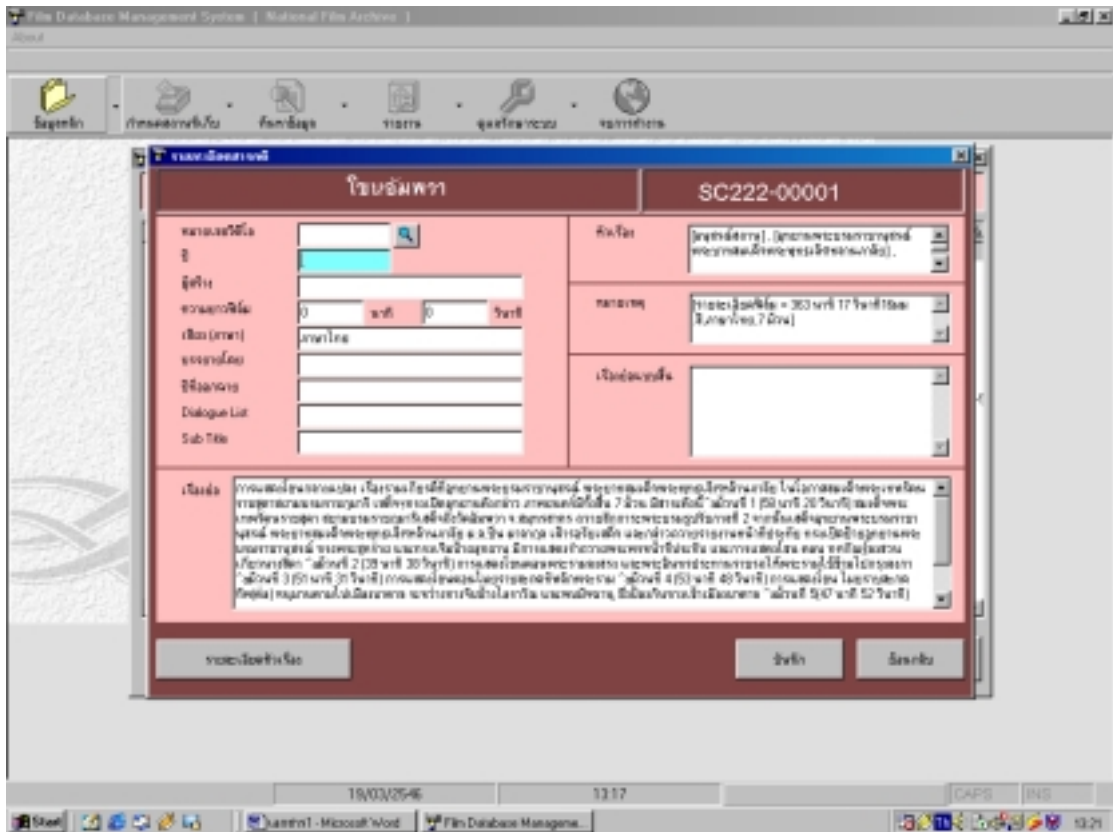
และมีส่วนที่เพิ่มเติมเป็นการนำเข้าข้อมูลที่ได้จากการดูรายละเอียดในเนื้อหาของฟิล์มภาพยนตร์โดยเพิ่มเป็นหน้าจอของการนำเข้าข้อมูลจากส่วนของงานคลังภาพยนตร์ ดังภาพที่ 3.9 และ 3.10

ภาพที่ 3.9 ภาพหน้าจอการเลือกเรื่องเพื่อใส่ข้อมูลงานคลังภาพยนตร์

ในส่วนนี้จำเป็นต้องคลิกเพื่อเลือกชื่อเรื่องในการลงข้อมูลเพิ่มเติม เนื่องการออกเลขทะเบียนประจำฟิล์มในครั้งแรกจะเป็นหน้าที่ของงานอนุรักษ์ฯ แต่ส่วนของงานคลังภาพยนตร์จะเป็นการเพิ่มเติมในส่วนของเนื้อหา

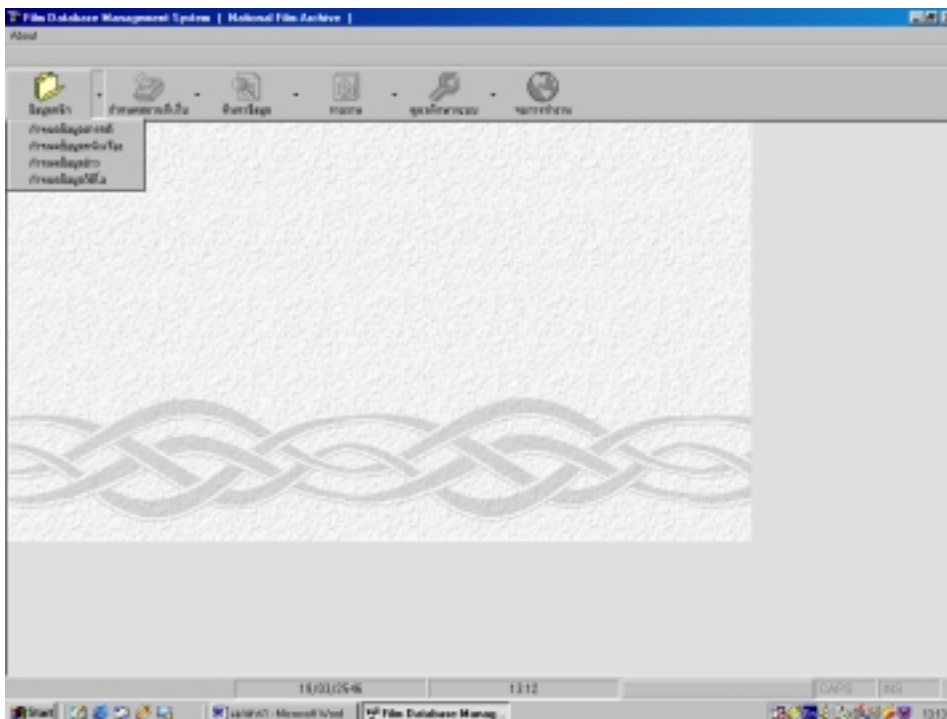

ภาพที่ 3.10 ภาพหน้าจอการเพิ่มข้อมูลของงานคลังภาพยนตร์

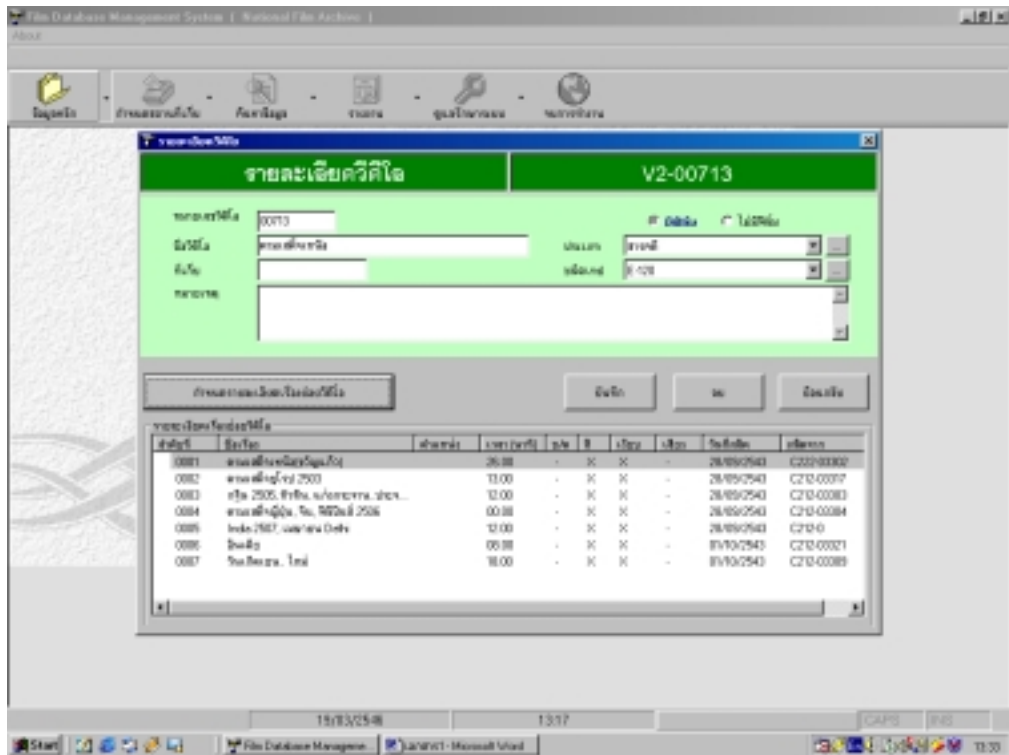
สุดท้ายได้มีการขยายงานจากการนำเข้าภาพยนตร์ใน 3 ฐานข้อมูล ได้แก่ ภาพยนตร์ข่าว ภาพยนตร์ ภาพยนตร์สารคดี และภาพยนตร์เรื่อง เพิ่มอีก 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนของวีดิทัศน์ และส่วนของสื่ออื่นๆ (เช่น ซีดี มินิดีวี ดีวีดี เป็นต้น) ดังภาพที่ 3.11 - 3.14

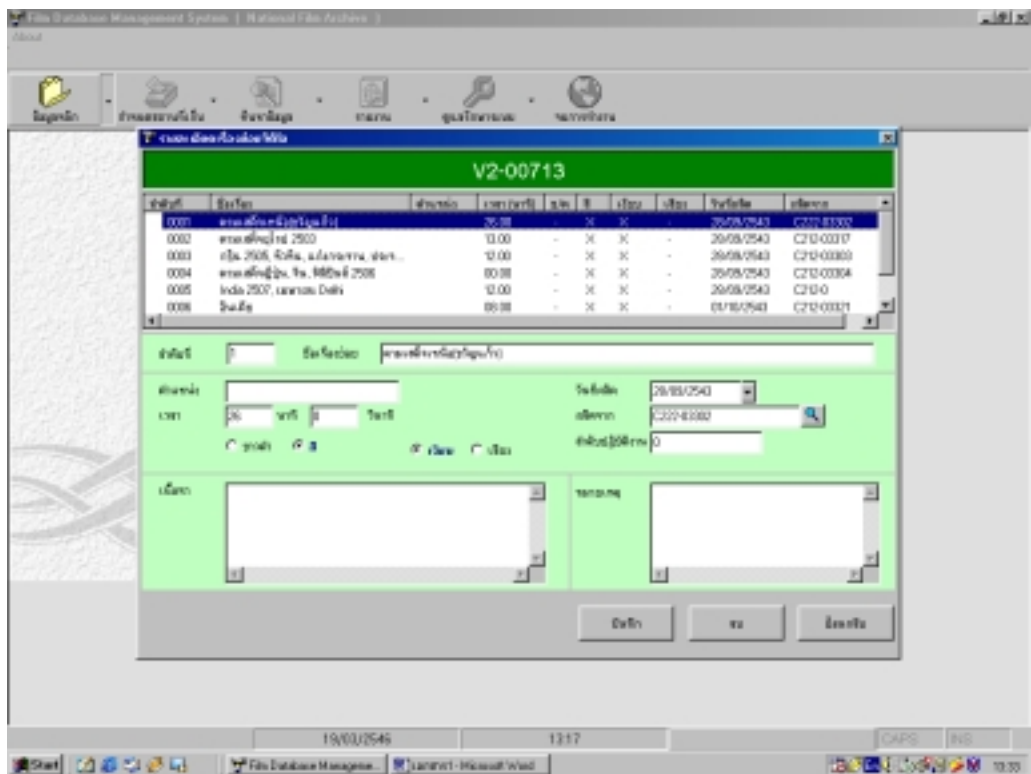
ภาพที่ 3.11 หน้าจอของโปรแกรม Film DB (หน้าแรก)

ภาพที่ 3.12 ภาพหน้าจอของการนำเข้าสู่ข้อมูลวีดิทัศน์
(โดยการเลือกในเมนูของการกำหนดข้อมูลวีดีโอ)

ภาพที่ 3.13 ภาพการบันทึกข้อมูลหลักของวิดีโอ

ภาพที่ 3.14 ภาพการบันทึกข้อมูลย่อยในเขตข้อมูลวิดีโอ

จากการศึกษาดังที่กล่าวมาแล้ว สามารถเก็บรายละเอียดการนำเข้าข้อมูล
ภาพยนตร์บนฐานข้อมูล Film Database Management ได้เป็นตาราง ดังนี้

Table Description

ตารางที่ 3.1 แสดงข้อมูลบนโปรแกรม Film DB

	Table	Description	Sample
1.	DEF_Group	เก็บรายละเอียดเกี่ยวกับ กลุ่มของ ฟิล์ม	กลุ่มข่าวกีฬา
2.	DEF_Stock	เก็บรายละเอียดเกี่ยวกับ Stock	Agfa, Fuji, Kodak
3.	DEF_Frame	เก็บรายละเอียดเกี่ยวกับ ขนาดภาพ	Academy Full Frame
4.	DEF_Sound	เก็บรายละเอียดเกี่ยวกับ ระบบเสียง	Mute, Silent
5.	DEF_Location	เก็บรายละเอียดเกี่ยวกับสถานที่เก็บ ฟิล์มภาพยนตร์	01A 1-1, 23K 4-5
6.	DEF_Base	เก็บรายละเอียดเกี่ยวกับ Base ของ ฟิล์มภาพยนตร์	Acetate, Nitrate
7.	DEF_Video Type	เก็บรายละเอียดเกี่ยวกับ ประเภท ของวีดิทัศน์	E-180, E-60
8.	DEF_Film Type	เก็บรายละเอียดเกี่ยวกับ ประเภท ของฟิล์มภาพยนตร์	หนังเรื่อง สารคดี แผ่นเสียง
9.	DEF_Omedia Type1	เก็บรายละเอียดเกี่ยวกับ ประเภท วัสดุ	CD, DVD, MiniDV
10.	DEF_Omedia Type2	เก็บรายละเอียดเกี่ยวกับ ประเภท เนื้อหา	มิวสิควีดีโอ, หนังบ้าน
11.	DEF_Feature_Header	เก็บรายละเอียดเกี่ยวกับ ภาพยนตร์ สารคดี ในส่วนของงานอนุรักษ์ฯ	ดูหน้าจอลักษณ์ของ งานอนุรักษ์ฯ

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

	Table	Description	Sample
12.	DEF_Feature_Addi	เก็บรายละเอียดเกี่ยวกับ ภาพยนตร์ สารคดี ในส่วนของงานคลังฯ	ดูหน้าจอหลักของ งานคลังภาพยนตร์
13.	LST_Feature_PhCon	เก็บรายละเอียดเกี่ยวกับ ภาพยนตร์ สารคดี ในส่วนของคุณภาพฟิล์ม	
14.	DEF_Movie_Header	เก็บรายละเอียดเกี่ยวกับ ภาพยนตร์ เรื่อง ในส่วนของงานอนุรักษ์ฯ	
15.	DEF_Movie_Addi	เก็บรายละเอียดเกี่ยวกับ ภาพยนตร์ เรื่อง ในส่วนของงานคลังฯ	
16.	LST_Movie_PhCon	เก็บรายละเอียดเกี่ยวกับ ภาพยนตร์ เรื่อง ในส่วนของคุณภาพฟิล์ม	
17.	DEF_News_Header	เก็บรายละเอียดเกี่ยวกับ ภาพยนตร์ ข่าว ในส่วนของงานอนุรักษ์ฯ	
18.	DEF_News_Addi	เก็บรายละเอียดเกี่ยวกับ ภาพยนตร์ ข่าว ในส่วนของงานคลังฯ	
19.	LST_News_Header	เก็บรายละเอียดเรื่องย่อของข่าวใน ส่วนของงานอนุรักษ์ฯ	
20.	LST_News_Addi	เก็บรายละเอียดเรื่องย่อของข่าว ใน ส่วนของงานคลังฯ	
21.	DEF_Video	เก็บรายละเอียดเกี่ยวกับหัวข้อของ วีดิทัศน์	
22.	LST_Video	เก็บรายละเอียดเกี่ยวกับ เรื่องย่อ ของวีดิทัศน์	
23.	DEF_Omedia	เก็บรายละเอียดเกี่ยวกับ หัวข้อของ สื่ออื่นๆ	
24.	LST_Omedia	เก็บรายละเอียดเกี่ยวกับ เรื่องย่อ ของสื่ออื่นๆ	

ในแต่ละตารางมีการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ โดยแสดงเป็นภาพได้ดังนี้

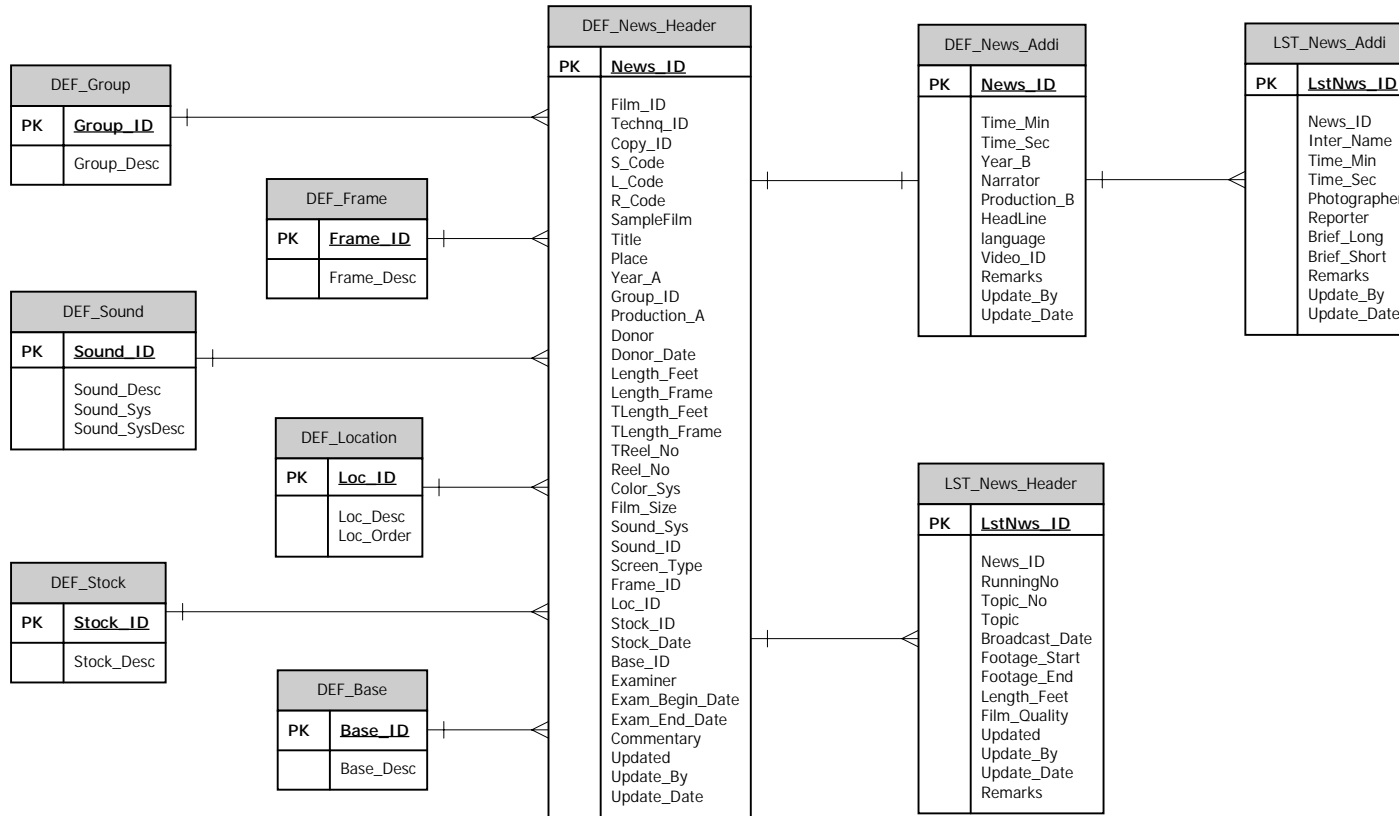
ภาพที่ 3.15 แสดงความสัมพันธ์ของตารางด้านภาพยนตร์ข่าว (News Film)

ภาพที่ 3.16 แสดงความสัมพันธ์ของตารางด้านภาพยนตร์สารคดี (Feature Film)

ภาพที่ 3.17 แสดงความสัมพันธ์ของตารางด้านภาพยนตร์เรื่อง (Movie Film)

ภาพที่ 3.18 แสดงความสัมพันธ์ของตารางด้านวีดิทัศน์และสื่ออื่นๆ (Video and Other Media)

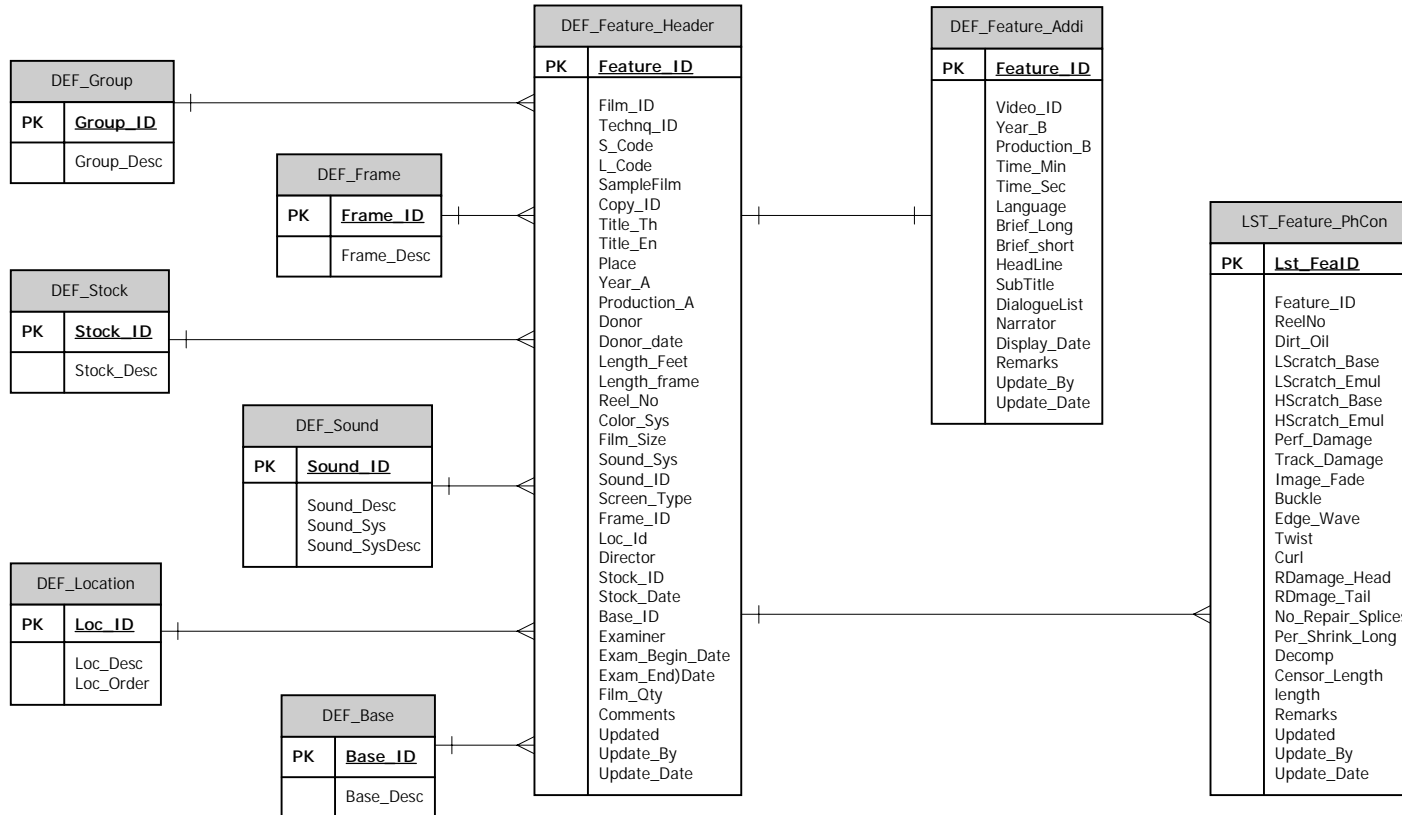
NEWS FILM

ภาพที่ 3.15 แสดงความสัมพันธ์ของตารางด้านภาพยนตร์ข่าว (News Film) (ระบบปัจจุบัน)

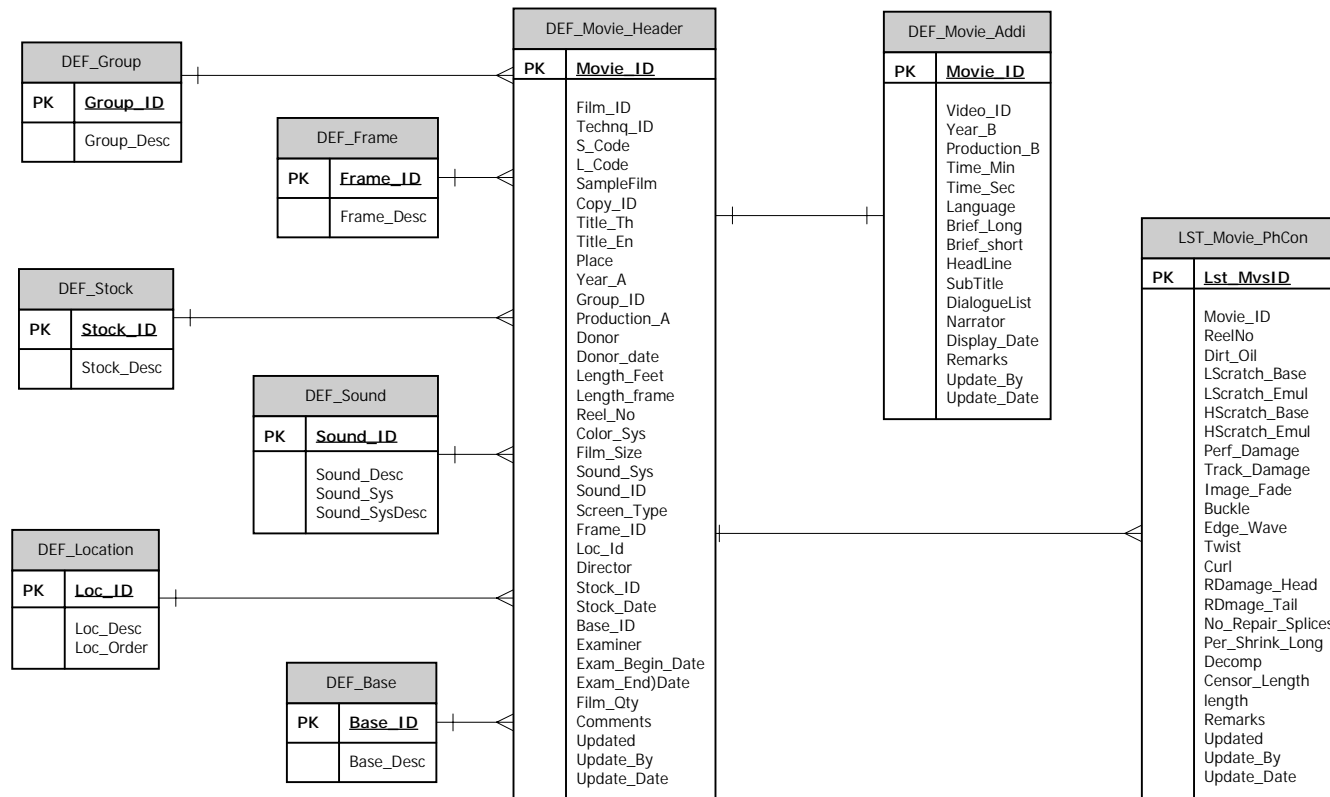

FEATURE FILM

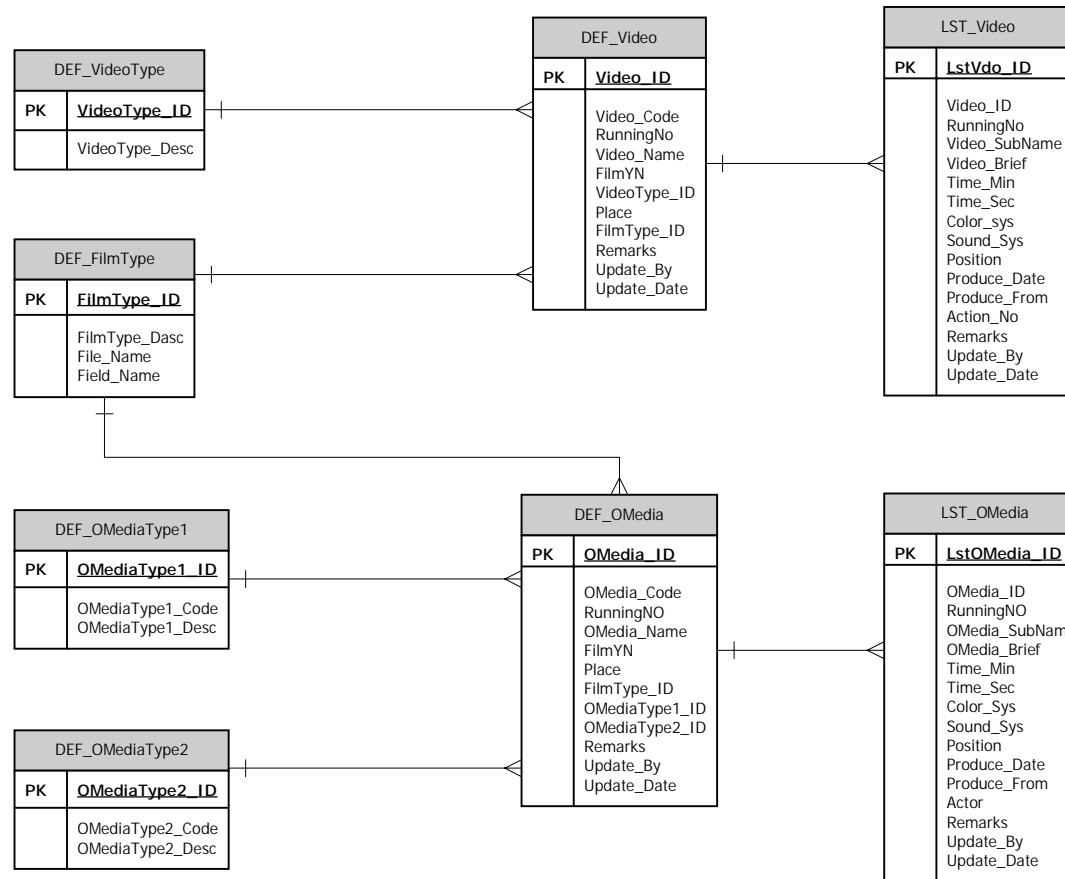
ภาพที่ 3.16 แสดงความสัมพันธ์ของตารางด้านภาพยนตร์สารคดี (Feature Film) (ระบบปัจจุบัน)

MOVIE FILM

ภาพที่ 3.17 แสดงความสัมพันธ์ของตารางด้านภาพยนตร์เรื่อง (Movie Film) (ระบบปัจจุบัน)

VIDEO AND OTHER MEDIA

ภาพที่ 3.18 แสดงความสัมพันธ์ของตารางด้านวีดิทัศน์และสื่ออื่นๆ (Video and Other Media) (ระบบปัจจุบัน)

2. การวิเคราะห์ระบบ

จากการวิเคราะห์สารสนเทศที่นำเข้าข้อมูล จะเห็นว่า มีการนำเข้าข้อมูลจากสองส่วนงาน กล่าวคือ

- งานอนุรักษ์ภาพยนตร์และโทรทัศน์ จะเป็นผู้กำหนดเลขทะเบียนประจำฟิล์ม ชื่อเรื่องที่ปรากฏบนกล่องฟิล์ม กลุ่มของภาพยนตร์ (โดยถือจากแหล่งที่ได้มา) และนำเข้าข้อมูลส่วนที่เป็นคุณสมบัติพื้นฐานที่สามารถตรวจสอบได้ในเบื้องต้น เช่น ขนาดขนาดฟิล์ม ได้แก่ 8 มิลลิเมตร, 16 มิลลิเมตร, 35 มิลลิเมตร ประเภทของฟิล์ม ได้แก่ สี หรือขาวดำ มีเส้นเสียงหรือไม่ และตรวจสอบสภาพฟิล์มเบื้องต้น (ตามส่วนที่เป็นบัตรเทคนิคด้านหลัง) เช่น มีการบิดงอ มีคราบน้ำมัน มีรอยขีดข่วน หรือไม่ เป็นต้น
- งานคลังภาพยนตร์ จะเป็นผู้นำเข้าข้อมูลในส่วนที่ต้องดูแลเนื้อหาเพิ่มเติม เช่น เนื้อเรื่องย่อ ความยาวเป็นนาที (จากการจับเวลา) ผู้สร้าง ผู้กำกับ ผู้แสดง เป็นต้น

แต่ในทั้งสองส่วนงานไม่ได้มีการนำเข้าข้อมูลในส่วนที่เป็นภาพเคลื่อนไหว โปสเตอร์ หรือใบปิด ด้วยเหตุผลที่ว่าในส่วนของภาพเคลื่อนไหวเป็นขั้นตอนระหว่างการพัฒนา และในส่วนของโปสเตอร์และใบปิด เป็นความรับผิดชอบของอีกส่วนงาน ได้แก่ งานภาพยนตร์และโทรทัศน์ ซึ่งไม่ได้มีการนำระบบคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ในการปฏิบัติงาน ยังคงใช้รูปแบบของบัตรรายการ ซึ่งมีโครงการในอนาคตที่จะนำระบบดิจิทัลมาใช้ในอนาคต

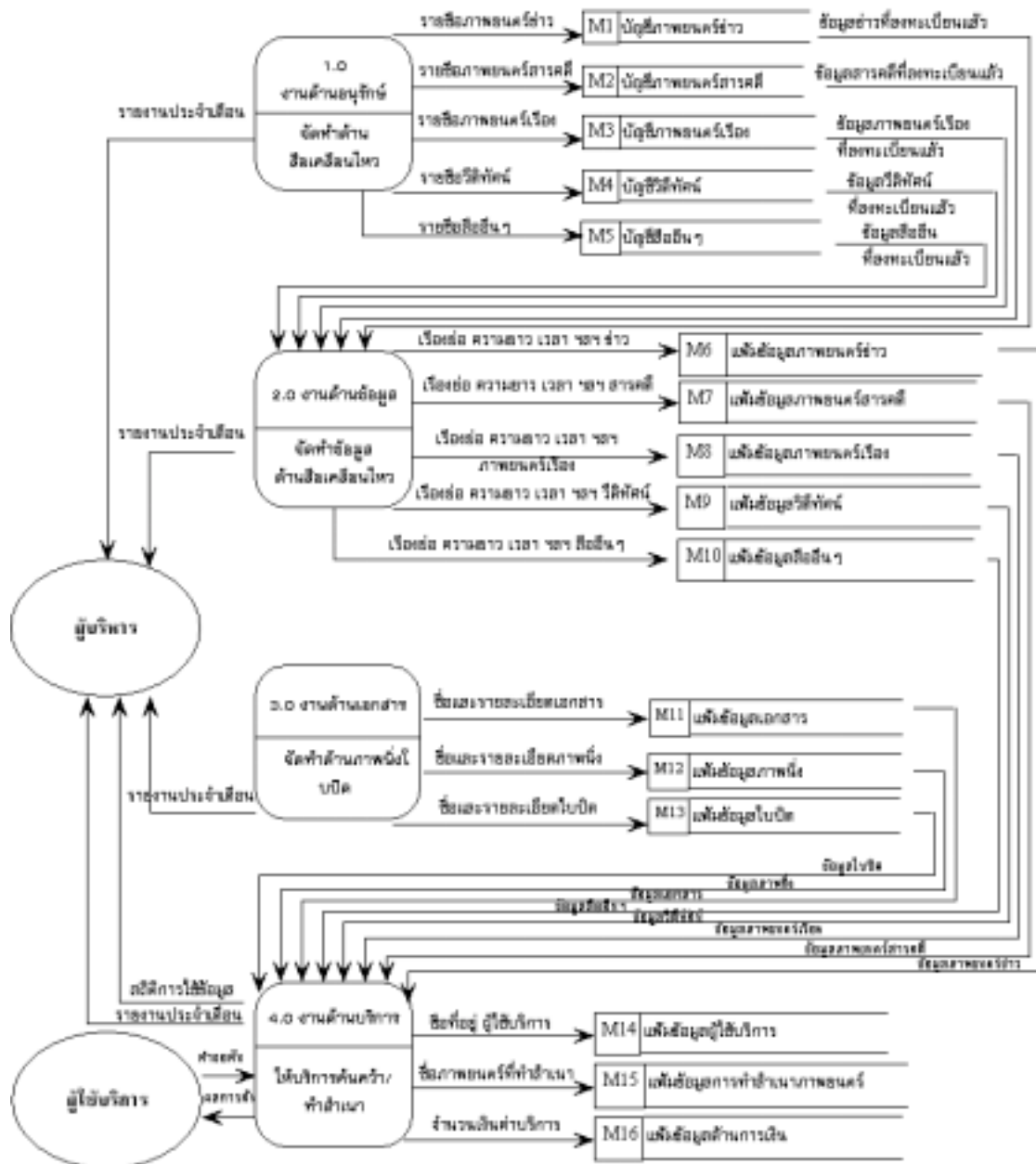
การนำเสนอข้อมูลบนเว็บของหอภาพยนตร์ชาติ จึงต้องวิเคราะห์ว่า จะนำส่วนใดมาใช้งาน และจำเป็นต้องเพิ่มเติมส่วนใด ให้เกิดความสมบูรณ์ในการนำเสนอ ซึ่งจะกล่าวถึงในส่วนการออกแบบภาพรวมของระบบของต่อไป

เส้นทางการทำงานหรือการนำเข้าของข้อมูลภาพยนตร์สามารถจำลองในลักษณะแผนภาพกระแสของข้อมูล (dataflow diagram; DFD) ดังภาพที่ 3.19–3.24 แสดงการไหลของข้อมูลในหอภาพยนตร์แห่งชาติ ในระบบปัจจุบัน แต่เนื่องจากการวิจัยนี้ เป็นการพัฒนาระบบสารสนเทศบนเว็บของหอภาพยนตร์แห่งชาติ ซึ่งเป็นส่วนของงานด้านการบริการ ในการวิเคราะห์ระบบใหม่ จะเน้นในส่วนของระบบงานบริการ และนำเสนอในส่วนของการจัดทำระบบเว็บ ดังภาพที่ 3.25-3.32

Dataflow Diagram Level O

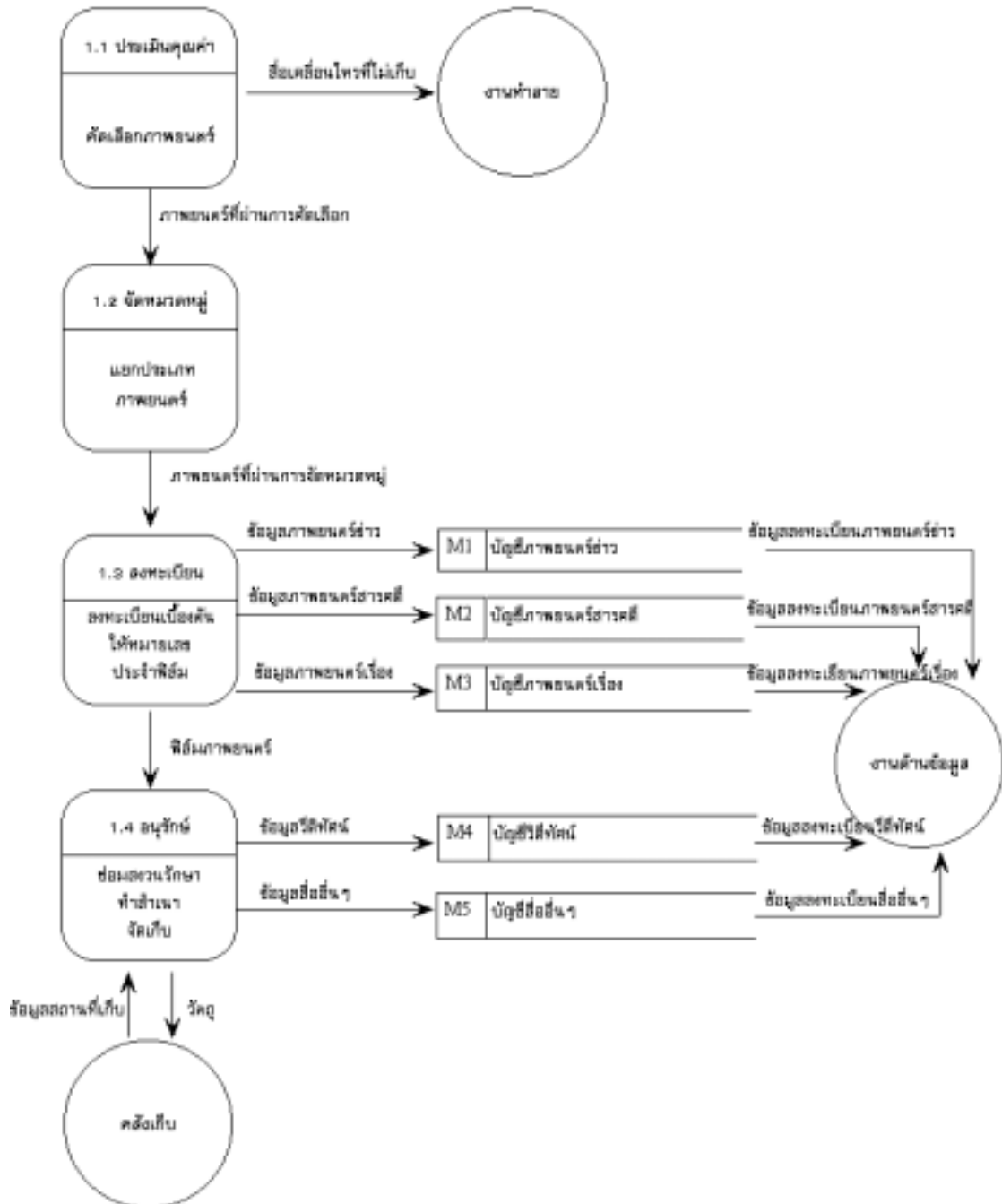
ระดับ 0 ระบบงานข้อมูลภาพยนตร์ หอภาพยนตร์แห่งชาติ

ภาพที่ 3.20 ภาพกราฟไหลของข้อมูลและเอกสาร ระดับ 0 ระบบงานข้อมูล (ระบบปัจจุบัน)

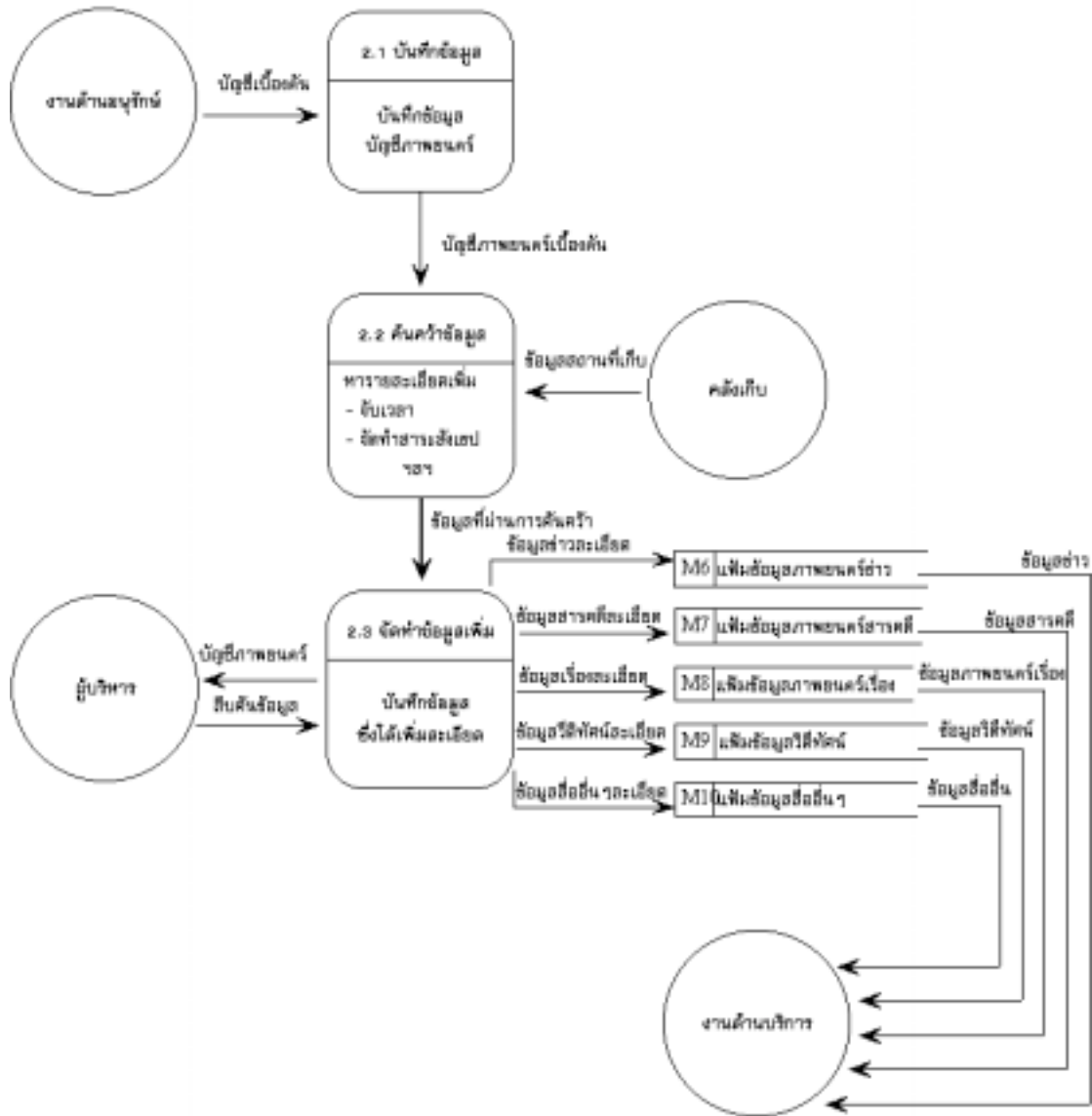
Dataflow Diagram Level 1

1.0 งานด้านอนุรักษ์

ภาพที่ 3.21 ภาพการไหลของข้อมูลและเอกสาร ระดับ 1 งานด้านอนุรักษ์ (ระบบปัจจุบัน)

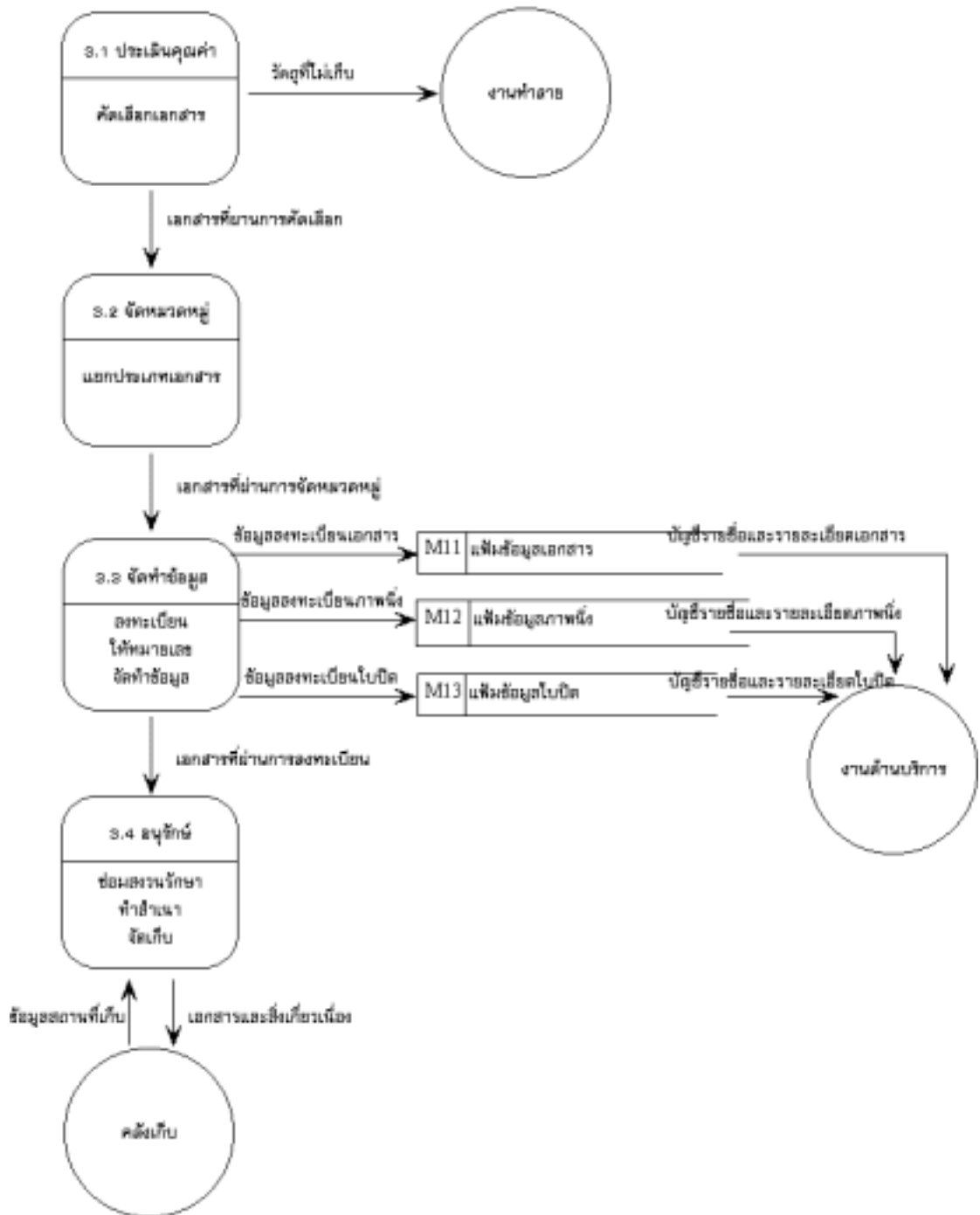
2.0 งานด้านข้อมูล

ภาพที่ 3.22 ภาพการไหลของข้อมูลและเอกสาร ระดับ 1 งานด้านข้อมูล (ระบบปัจจุบัน)

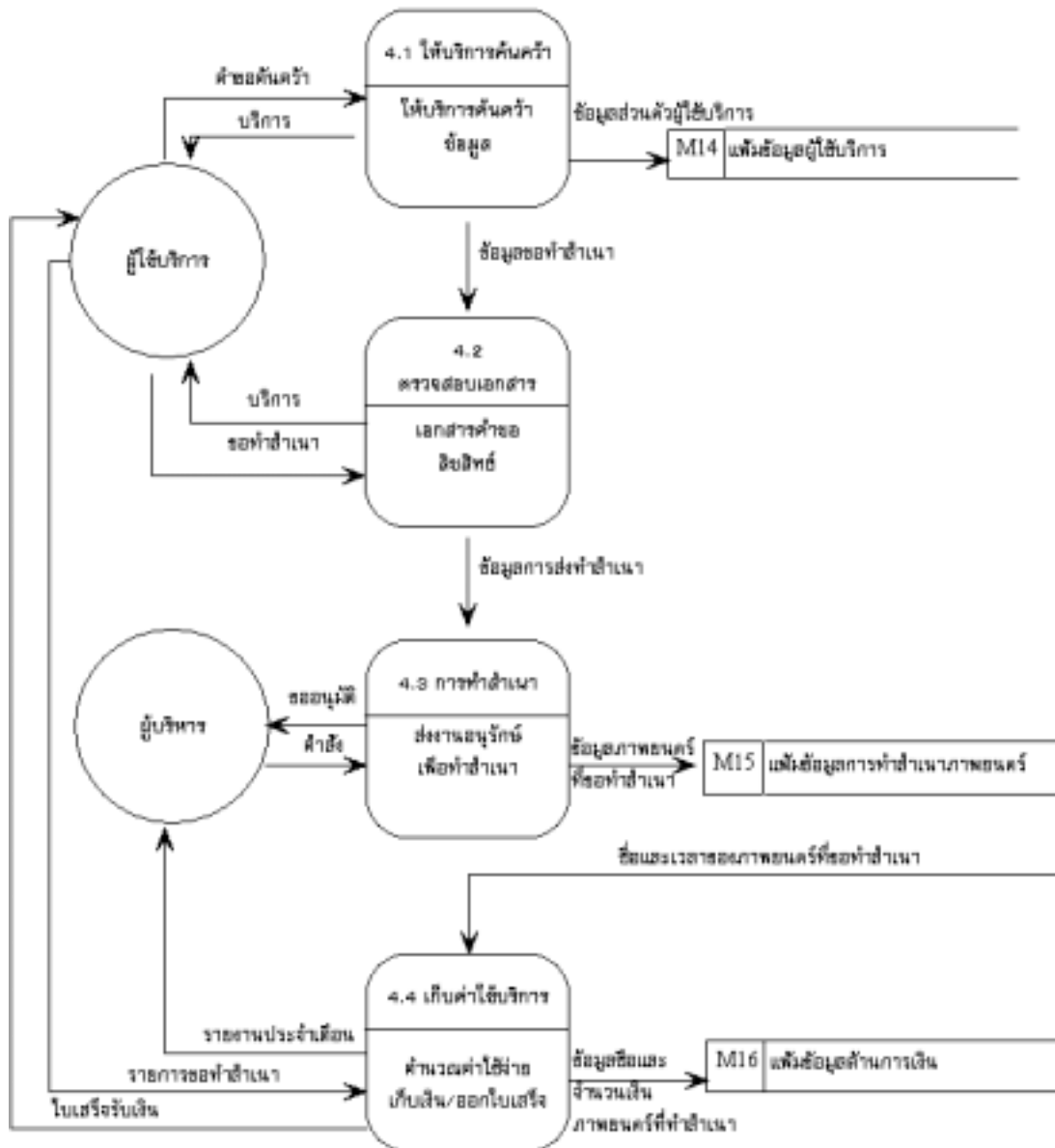

3.0 งานด้านเอกสาร

ภาพที่ 3.23 ภาพการไหลของข้อมูลและเอกสาร ระดับ 1 งานด้านเอกสาร (ระบบปัจจุบัน)

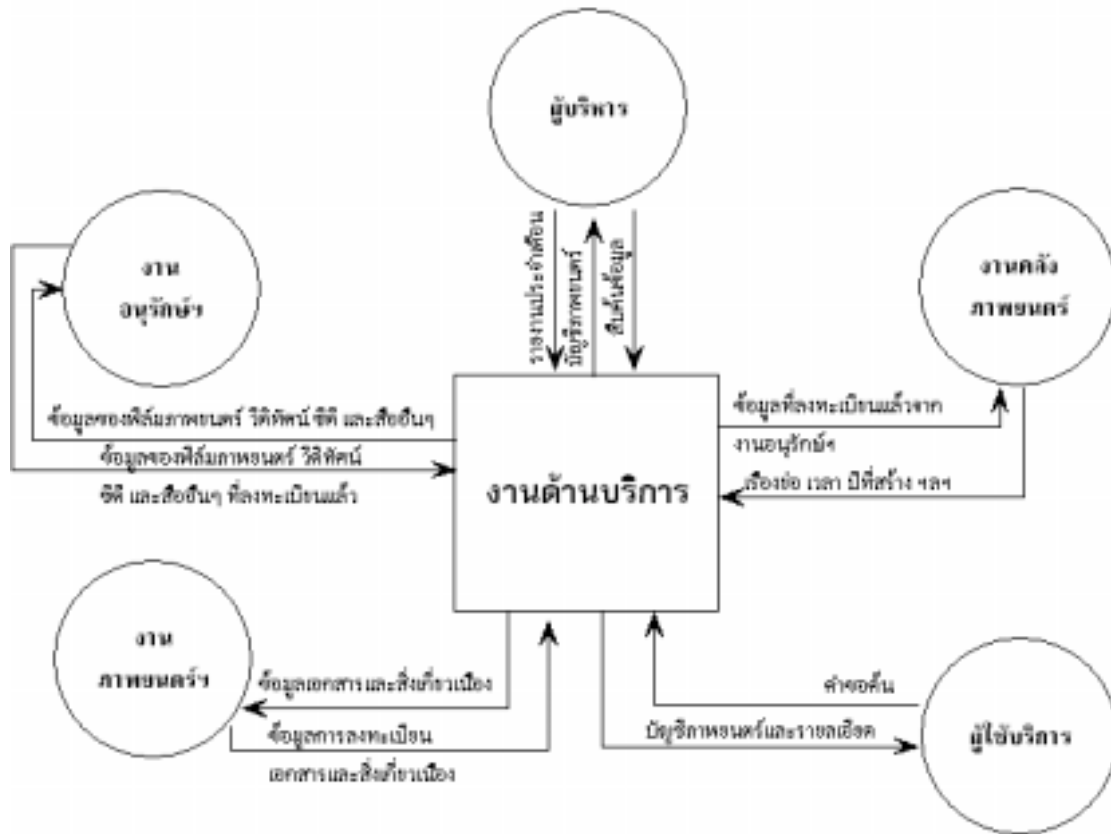
4.0 งานด้านบริการ

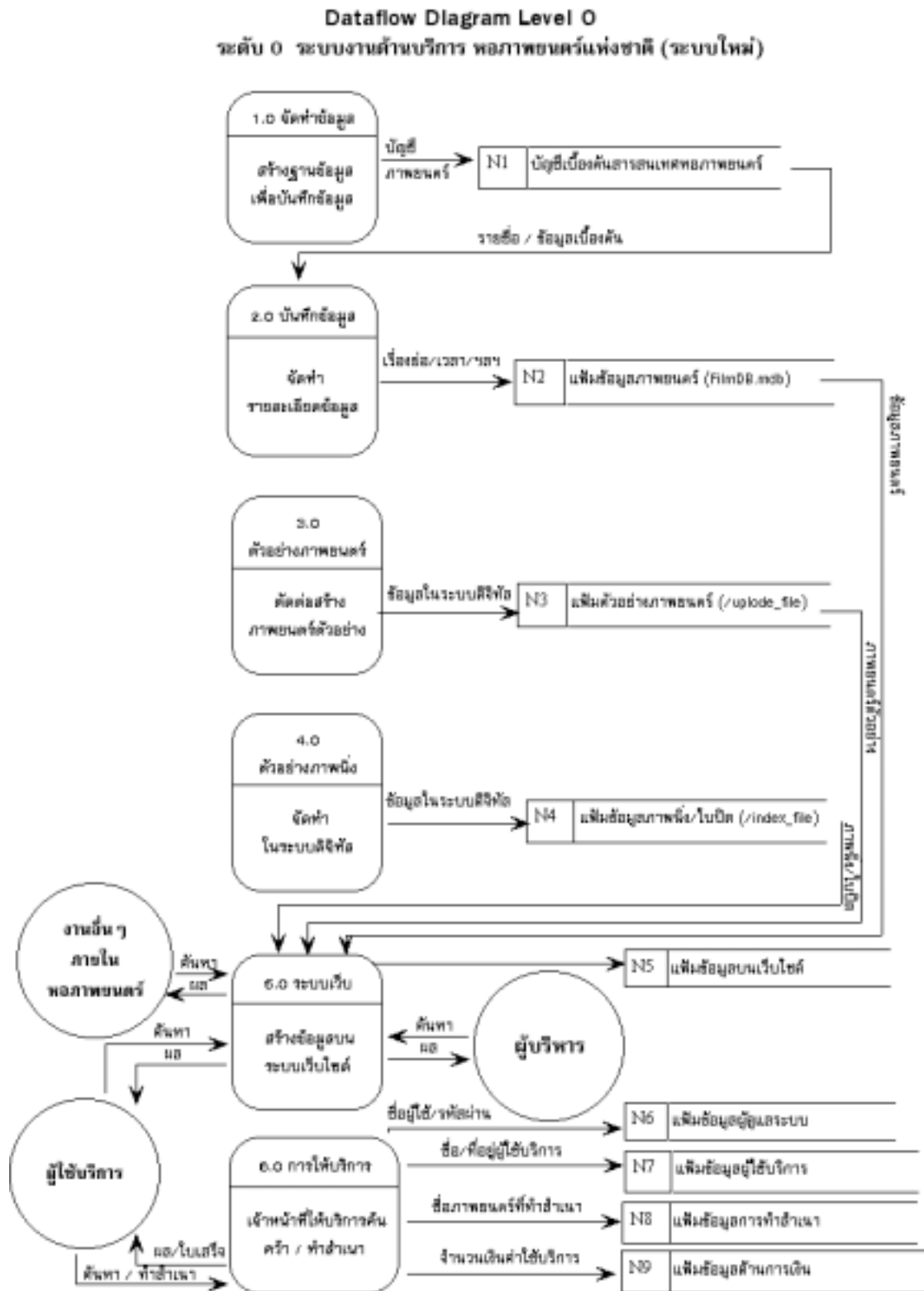
ภาพที่ 3.24 ภาพการไหลของข้อมูลและเอกสาร ระดับ 1 งานด้านบริการ (ระบบปัจจุบัน)

Context Diagram

ระบบงานด้านบริการหอภาพยนตร์แห่งชาติ (ระบบใหม่)

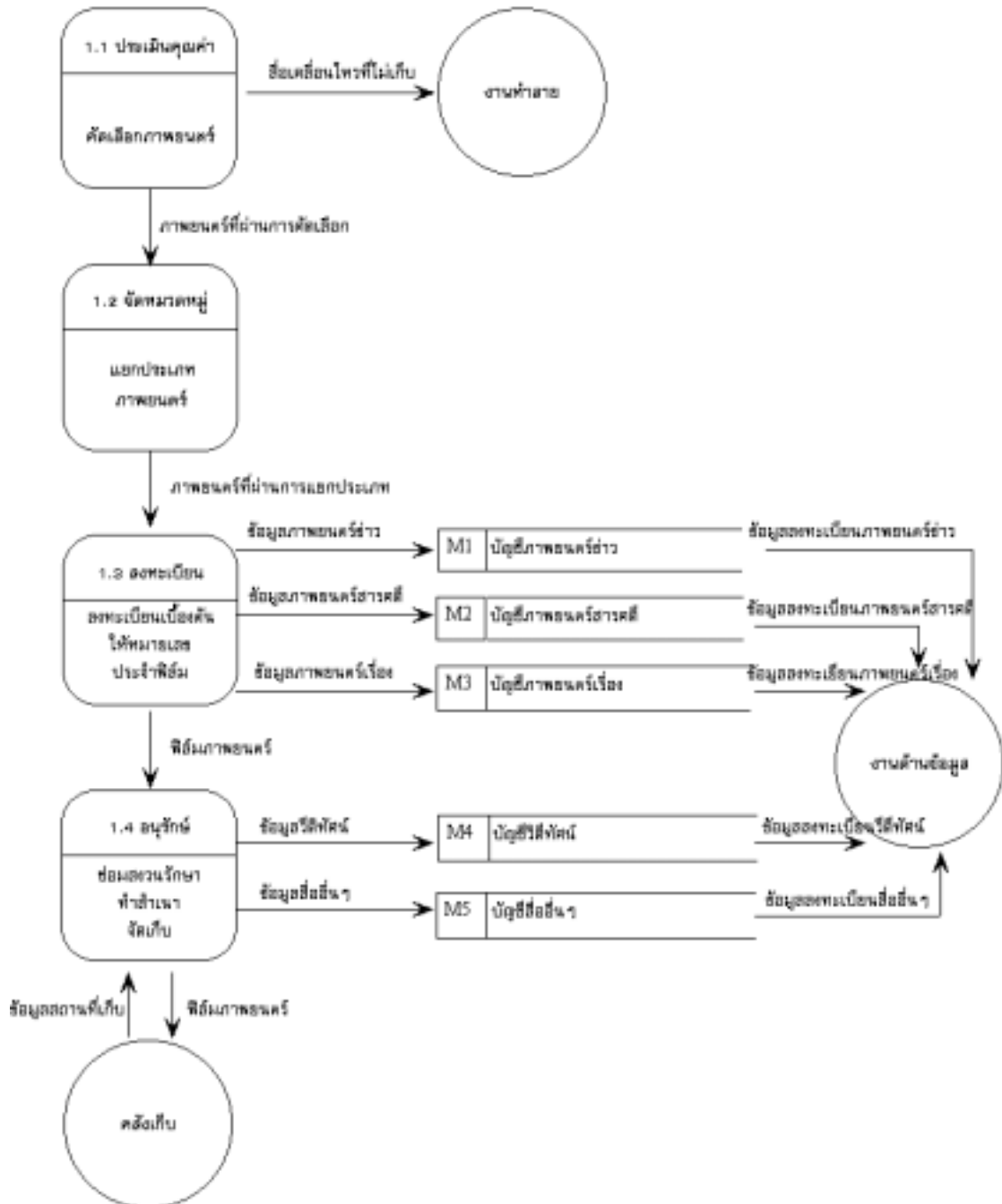
ภาพที่ 3.25 ผังงานรวมด้านบริการ (ระบบใหม่)

ภาพที่ 3.26 ภาพการไหลของข้อมูลและเอกสาร ระดับ 0 ระบบงานด้านบริการ (ระบบใหม่)

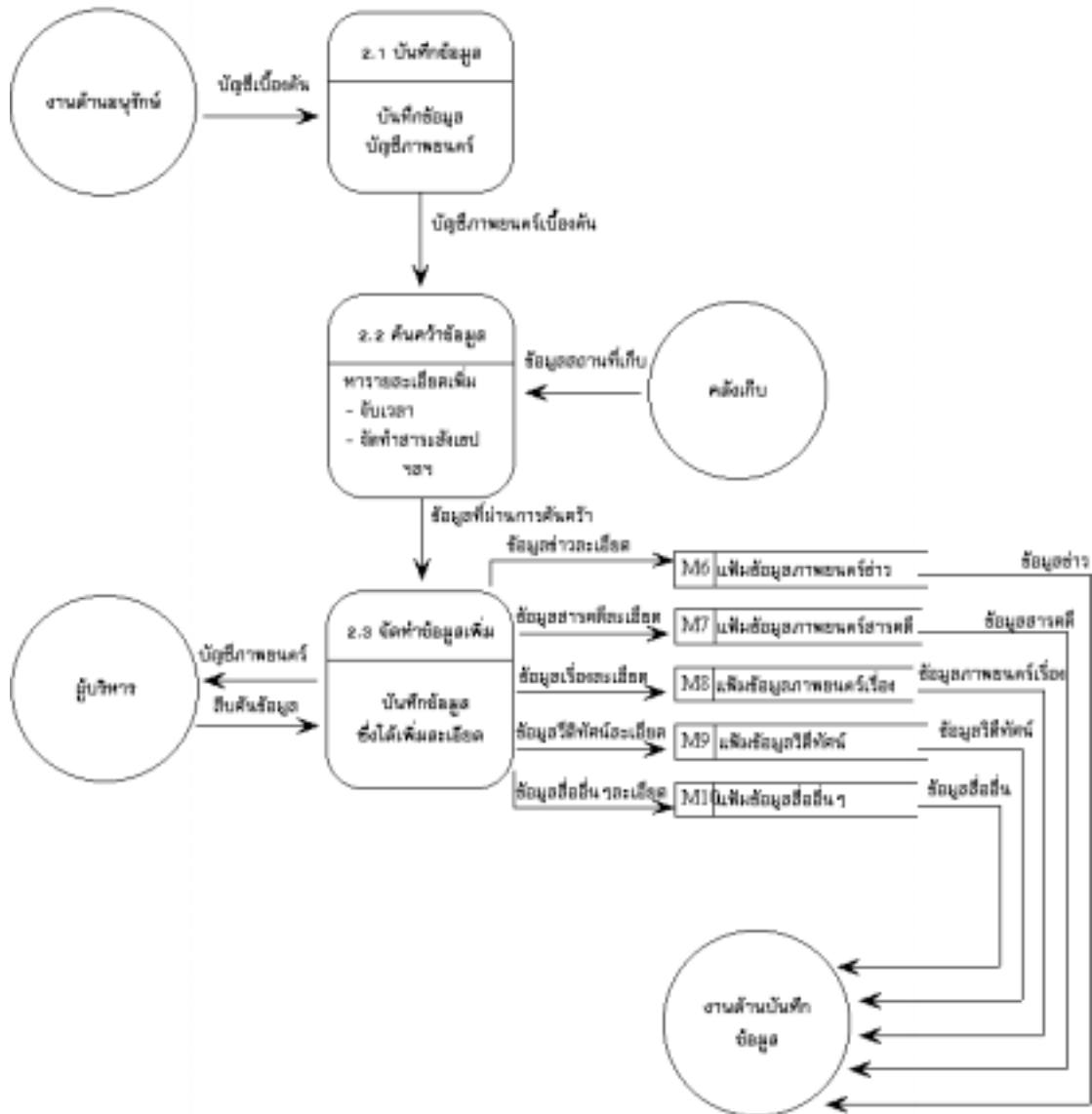
Dataflow Diagram Level 1

1.0 จัดทำข้อมูล

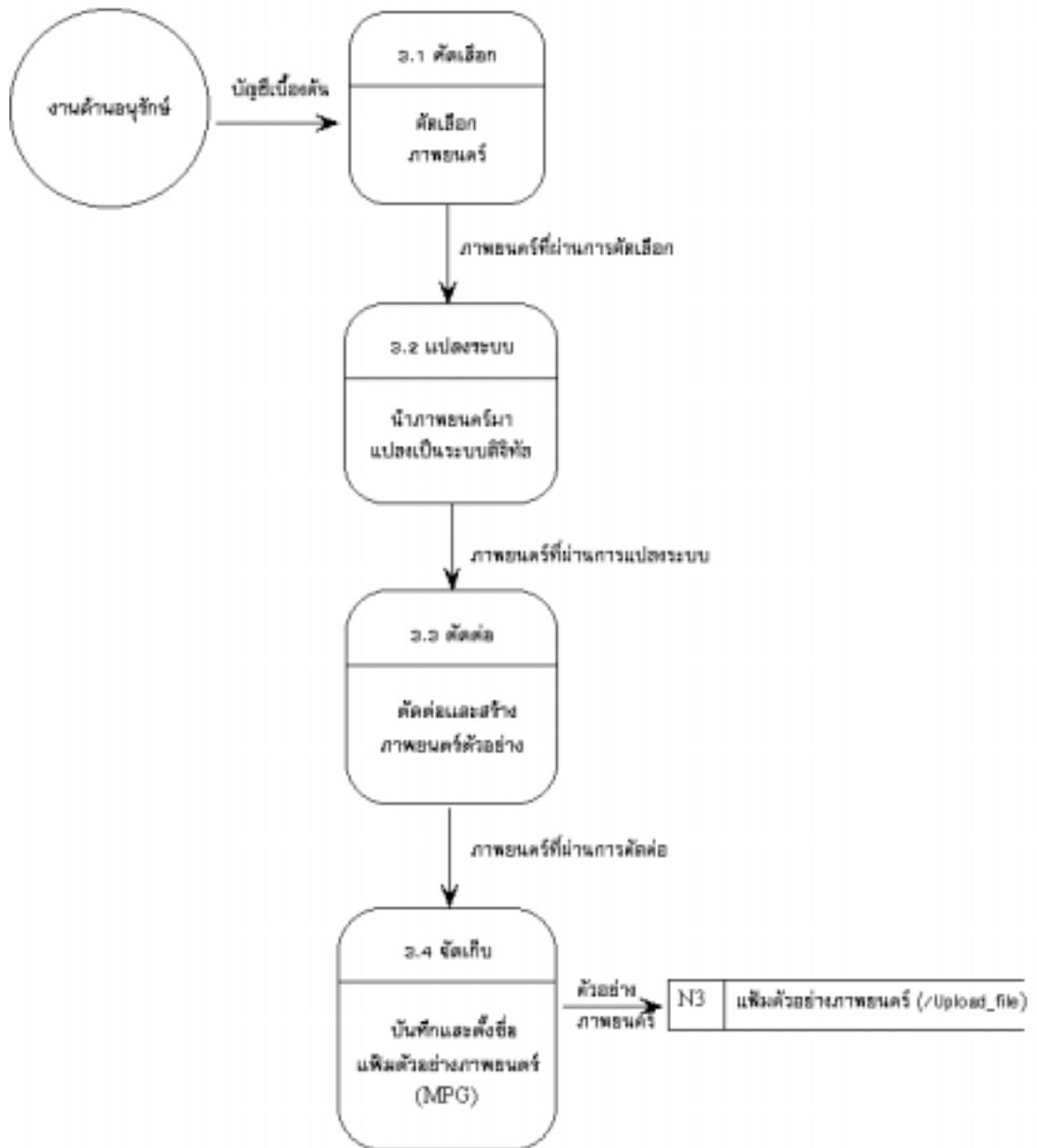
ภาพที่ 3.27 ภาพการไหลของข้อมูลและเอกสาร ระดับ 1 จัดทำข้อมูล (ระบบใหม่)

2.0 บันทึกข้อมูล

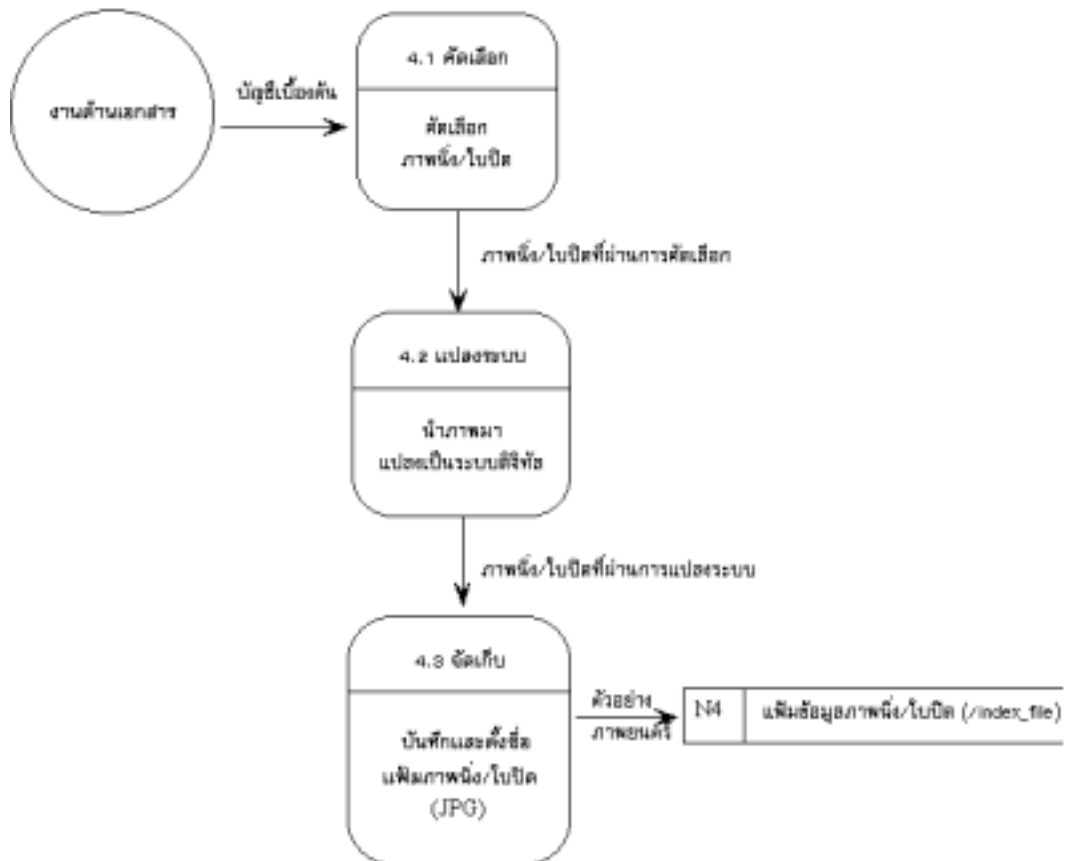
ภาพที่ 3.28 ภาพการไหลของข้อมูลและเอกสาร ระดับ 1 บันทึกข้อมูล (ระบบใหม่)

3.0 ตัวอย่างภาพยนตร์

ภาพที่ 3.29 ภาพการไหลของข้อมูลและเอกสาร ระดับ 1 ตัวอย่างภาพยนตร์ (ระบบใหม่)

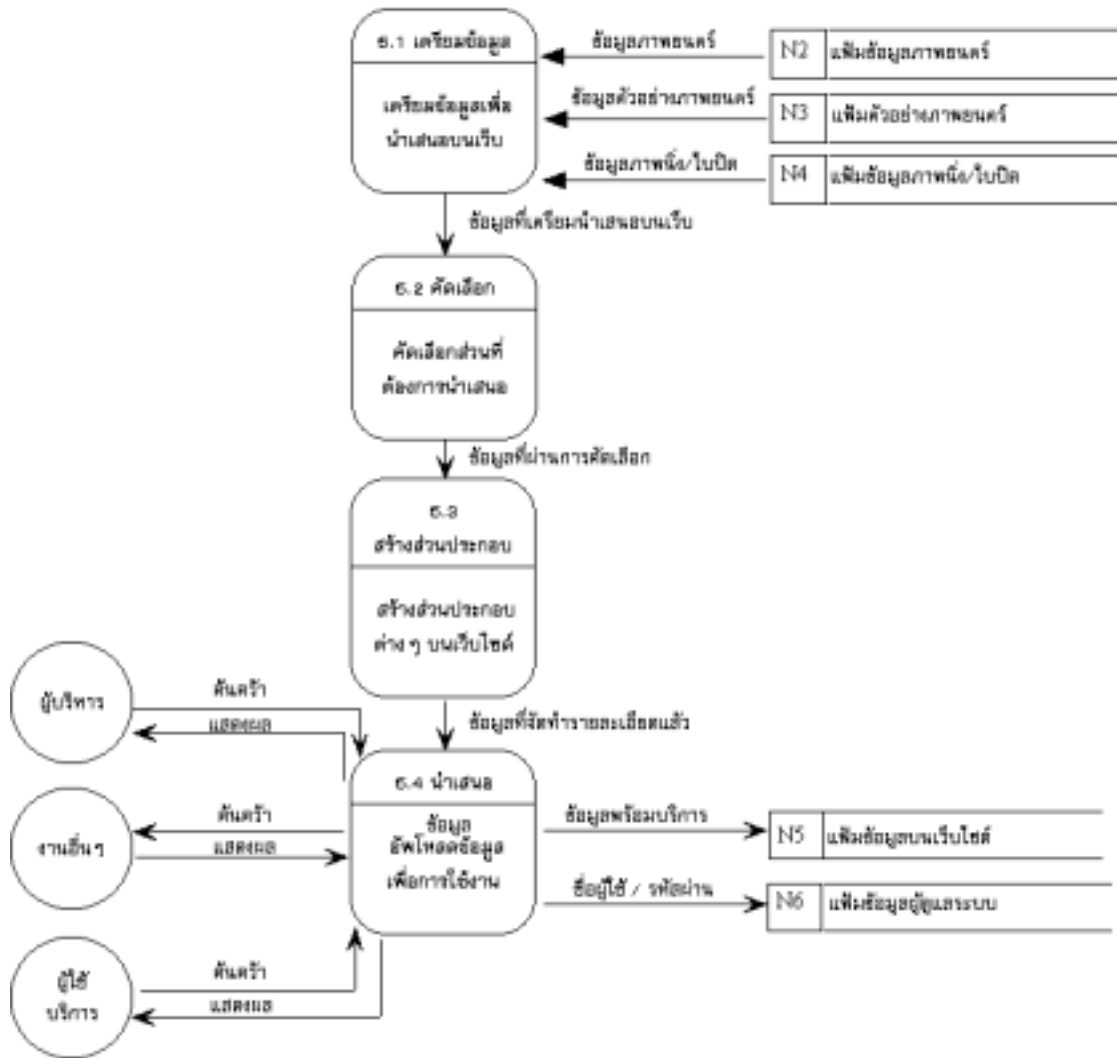
4.0 ตัวอย่างภาพนิ่ง/ใบปิด

ภาพที่ 3.30 ภาพการไหลของข้อมูลและเอกสาร ระดับ 1 ตัวอย่างภาพนิ่ง/ใบปิด (ระบบใหม่)

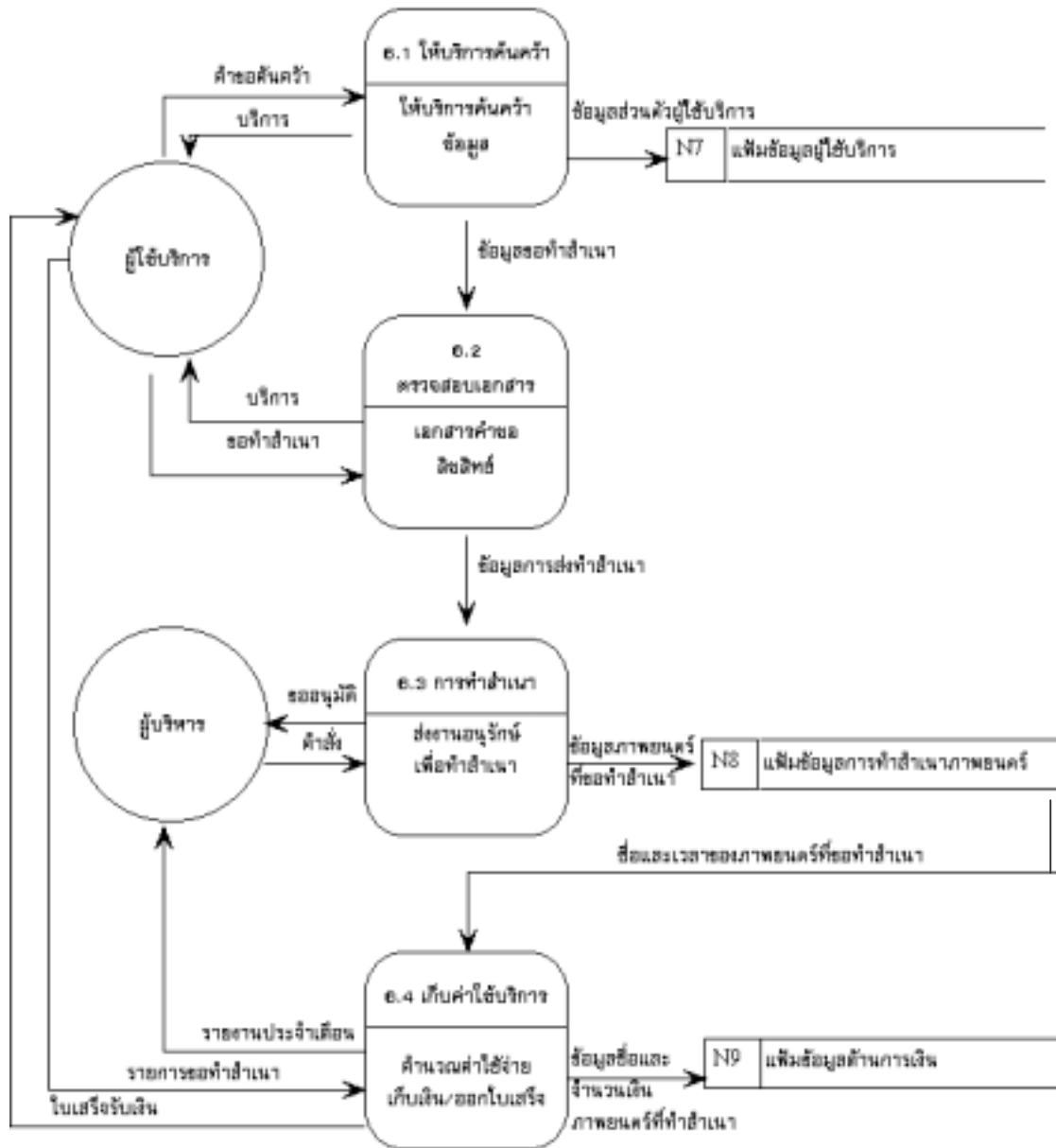

5.0 ระบบเว็บ

ภาพที่ 3.31 ภาพการไหลของข้อมูลและเอกสาร ระดับ 1 ระบบเว็บ (ระบบใหม่)

6.0 การให้บริการ

ภาพที่ 3.32 ภาพการไหลของข้อมูลและเอกสาร ระดับ 1 การให้บริการ (ระบบใหม่)

บทที่ 4

การออกแบบและจัดทำระบบ

1. การออกแบบระบบ

1.1 การออกแบบโครงสร้างระบบทั้งหมด (Over all design) รวมทั้งระบบย่อย การใช้งาน การรักษาความปลอดภัย และส่วนแสดงผล (output design) จะเน้นในส่วนของการนำเสนอ ข้อมูลในระบบของเว็บไซต์ ซึ่งแนวความคิดในการออกแบบหน้าจอก็จะพัฒนาจากการเรียนรู้จากเว็บไซต์ต่างๆ โดยได้ศึกษาจากเว็บไซต์ของหน่วยงานที่มีลักษณะเหมือนหรือใกล้เคียงกับหอภาพยนตร์แห่งชาติ ทั้งเว็บไซต์ในประเทศและต่างประเทศ และการประยุกต์รูปแบบจากสิ่งพิมพ์ เช่น ลักษณะของโทนสี การออกแบบกราฟิกส์ ซึ่งเมื่อศึกษาการนำเสนอข้อมูลบนเว็บไซต์ของหน่วยงานอื่นๆ ที่มีการทำงานหรือการนำเสนอข้อมูลในลักษณะเดียวกับหอภาพยนตร์แห่งชาติทั้งในและต่างประเทศ ประกอบกับการวิเคราะห์สารสนเทศภายในของหอภาพยนตร์แห่งชาติเอง พบว่าสามารถแบ่งส่วนของข้อมูลสำคัญที่ต้องการนำเสนอออกเป็นส่วนๆ ได้แก่

- ข้อมูลเกี่ยวกับตัวองค์กรเอง ประกอบด้วย ประวัติหน่วยงาน โครงสร้างการบริหาร การแบ่งหน่วยงานย่อยภายใน หน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละส่วนงาน การติดต่อสื่อสารหรือการโต้ตอบกับหน่วยงาน รวมถึงวิธีและสถานที่ในการติดต่อ
- การให้ความรู้ในสาขาวิชาด้านภาพยนตร์ ประกอบด้วยความรู้เกี่ยวกับภาพยนตร์ ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ กฎหมาย หรือเกร็ดความรู้ด้านอื่นที่เกี่ยวข้อง
- ข้อมูลเกี่ยวกับฐานข้อมูล หรือสารสนเทศด้านภาพยนตร์ที่จัดเก็บภายในหน่วยงาน รวมทั้งการสืบค้น และการใช้ข้อมูลดังกล่าว

ในการออกแบบเว็บไซต์นอกจากจะเป็นการออกแบบเพื่อประโยชน์การใช้งาน ควรต้องสร้างความประทับใจและทำให้อยากกลับมาใช้อีกในอนาคต จึงควรออกแบบอย่างมีระบบและมาตรฐานในระดับหนึ่ง ในการออกแบบได้คำนึงถึงสิ่งต่างๆหลายด้านประกอบกัน เช่น เป้าหมายของเว็บไซต์ กลุ่มผู้ใช้ การจัดระบบข้อมูล การสร้างจุดเชื่อมโยงข้อมูล การออกแบบหน้าเว็บ รวมไปถึงการใช้กราฟฟิก การใช้สี การจัดรูปแบบตัวอักษร นอกจากนี้ยังรวมถึงส่วนที่เป็นข้อแตกต่างของสื่อกลางในการแสดงผลเว็บไซต์ ได้แก่ ชนิดและรุ่นของเบราว์เซอร์ ขนาดของหน้า

จอมอนิเตอร์ ความละเอียดของสี รวมไปถึง Plug-in ชนิดต่างๆ ที่มีการใช้อยู่ทั้งหมดในปัจจุบัน
หลักพื้นฐานที่ใช้ศึกษาในการออกแบบเว็บไซต์ของหอภาพยนตร์แห่งชาติ ประกอบด้วย

1) ขนาดของหน้าโฮมเพจ ซึ่งในปัจจุบันขนาดความละเอียดของหน้าโฮมเพจที่นิยมใช้มีกัน
3 ขนาด ได้แก่ 640X450 พิกเซล 800X600 พิกเซล และ 1024X768 พิกเซล โดยปกติแล้วขนาด
ของหน้าโฮมเพจที่ใช้กันมากที่สุดในปัจจุบัน คือ 800X600 พิกเซล เนื่องด้วยเป็นขนาดที่สามารถ
ใช้งานได้สะดวกไม่ว่าจอภาพของผู้ใช้จะเป็นขนาดใดก็ตาม เพราะขนาด 800X600 พิกเซล เป็น
ขนาดกลาง หากเลือกออกแบบในขนาดใหญ่ เมื่อนำไปใช้กับจอภาพขนาดเล็กจะทำให้ไม่สามารถ
ดูครบทั้งองค์ประกอบในหน้าเดียวได้ จะเกิดปุ่มเลื่อนทั้งด้านข้างและด้านล่าง ทำให้ไม่สะดวกต่อ
การใช้งาน และกะกะส่ายตา อันเป็นเหตุผลให้ผู้วิจัยได้เลือกใช้การออกแบบจอภาพเป็นขนาด
800X600 พิกเซล แต่จะเกิดผลทำให้เหลือพื้นที่ว่างในกรณีที่ใช้หน้าจอในขนาดใหญ่

2) โลโก้ (Logo) เป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งที่ทำให้ผู้ใช้ สามารถจดจำเว็บไซต์ได้ และนอกจาก
นั้นโลโก้ยังช่วยให้เว็บไซต์ดูมีเอกลักษณ์ โดยมากจะนิยมวางไว้บนตำแหน่งมุมซ้ายด้านบน เพราะ
เป็นจุดที่สังเกตเห็นได้ง่าย ซึ่งผลจากการวิจัยซึ่งมีผู้ได้วิจัยเกี่ยวกับคุณค่าของตำแหน่งการวางโลโก้
(Logo Placement Value) โดยคิดเป็นร้อยละพบว่า ตำแหน่งบนซ้าย มีค่าร้อยละ 84 ตำแหน่ง
บนขวามีค่าร้อยละ 6 ตำแหน่งบนกลางมีค่าร้อยละ 6 และที่อื่น ๆ มีค่าร้อยละ 4 อันเป็นเหตุผลให้
ผู้วิจัยได้เลือกวางโลโก้ของหอภาพยนตร์แห่งชาติ ซึ่งเป็นรูปล้อฟิล์มสีขาวสลับบ้างวางอยู่บนพื้น
ขาวดำสลับบ้างสีล้อฟิล์ม ไว้ในตำแหน่งมุมบนด้านซ้าย เนื่องจากมีค่าของตำแหน่งการวางสูงสุด

เนื่องจากโลโก้ของหอภาพยนตร์แห่งชาติ มีสีขาวดำ ซึ่งเป็นตัวแทนของฟิล์มเนกาตีฟ และ
โปสิทีฟ ทำให้ลักษณะของการวางตัวอักษรในส่วนบนของเว็บเพจ จะใช้สีขาวดำเป็นหลักเพื่อให้
สอดคล้องกับสีของโลโก้ ตัวอักษรคำว่า “NFAT” ซึ่งย่อมาจากคำว่า “National Film Archive of
Thailand” และเป็นคำย่อที่ใช้ภายในหน่วยงาน จะใช้สีขาวสลับบ้างในแนวบนล่าง เช่นเดียวกับ
สีของโลโก้ และเพิ่มส่วนของโดเมนเนม คือ nfat.org ไว้ด้านล่างของโลโก้

3) เมนูหลัก (Main Menu) และการเชื่อมโยงข้อมูล (Link Menu) เมนูเป็นสิ่งสำคัญในการ
เชื่อมโยงสิ่งต่างๆ เข้าด้วยกัน การเชื่อมโยงจะแสดงในรูปแบบของเมนูหรือปุ่มหรือข้อความ โดย
ผู้เข้าชมจะสามารถรับรู้ได้ว่าภายในเว็บไซต์มีเรื่องราวที่น่าสนใจอย่างไรบ้าง

รูปแบบการเชื่อมโยงข้อมูลประกอบด้วย

- การเชื่อมโยงภายในหน้าเว็บเพจเดียวกัน (Name Anchor)
- การเชื่อมโยงภายในหน้าเว็บไซต์เดียวกัน (Web Page/File)
- การเชื่อมโยงไปยังเว็บไซต์อื่น (URL/Website)

- การเชื่อมโยงด้วยอีเมล (E-mail Link)
- การเชื่อมโยงด้วยรูปภาพ (Image Map)
- การเชื่อมโยงไปยังดาวน์โหลด (Download File)
- การเชื่อมโยงแบบสลับรูปภาพ (Rollover Image Link)

เมนูหลักในเว็บไซต์ของหอภาพยนตร์แห่งชาติ จะเป็นเมนูในลักษณะแนวนอน โดยแบ่งส่วนของเมนูออกเป็น 3 ส่วน คือ

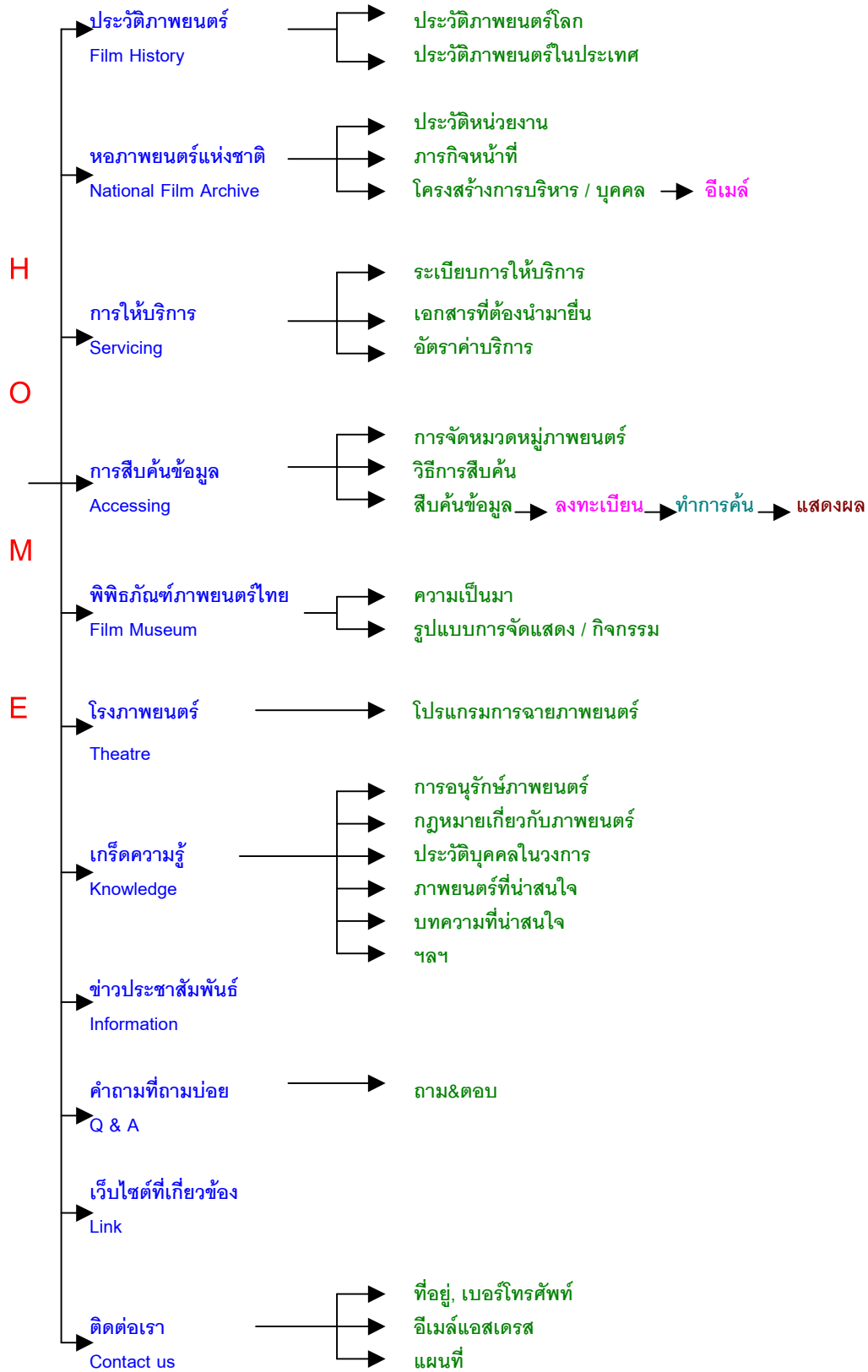
- เมนูส่วนแรกจะอยู่ส่วนบนของหน้าโฮมเพจ เป็นส่วนที่เกี่ยวกับหอภาพยนตร์แห่งชาติโดยตรง และความรู้เกี่ยวกับภาพยนตร์ ประกอบด้วย ประวัติด้านภาพยนตร์ เรื่องเกี่ยวกับหอภาพยนตร์แห่งชาติ การให้บริการของหอภาพยนตร์แห่งชาติ การสืบค้นข้อมูลภายในหอภาพยนตร์แห่งชาติ พิพิธภัณฑสถานภาพยนตร์ โรงภาพยนตร์ เกร็ดความรู้ และกระดานสนทนา
- เมนูแถวสองจะอยู่ส่วนล่างของหน้าโฮมเพจ ซึ่งจะเป็นส่วนประกอบของเว็บไซต์ทั่วไป ประกอบด้วย ข่าวประชาสัมพันธ์ คำถามซึ่งถูกถามบ่อย การเชื่อมโยงไปยังหน่วยงานหอภาพยนตร์อื่นๆ และช่องทางในการติดต่อหอภาพยนตร์แห่งชาติ
- เมนูส่วนที่สาม จะอยู่ในพื้นที่ด้านข้างซ้ายมือ เป็นเมนูในลักษณะของเมนูดาวน์ (Hot Key) เนื่องด้วยเมนูในส่วนนี้จะแทรกอยู่ในเมนูแถบบนและแถวล่าง แต่เป็นเมนูย่อยในเมนูดังกล่าว แต่จากการวิเคราะห์ข้อมูลและการสอบถามความคิดเห็นจากผู้ใช้ เห็นว่าควรจะมีเมนูที่กระโดดข้ามไปใช้ประโยชน์ในทันทีสำหรับผู้ที่เคยชินกับเว็บไซต์นี้แล้ว โดยไม่ต้องผ่านจากเมนูหลักในแถบบนและล่าง

ในส่วนของเมนูหลักจะมีการเชื่อมโยงไปยังจุดอื่นเพิ่มเติม โดยใช้การเชื่อมโยงแบบสลับรูปภาพ ประกอบกับการสร้างป๊อปอัพเมนู (Pop-up menu) โดยมีการเพิ่มเติมเมนู ได้แก่

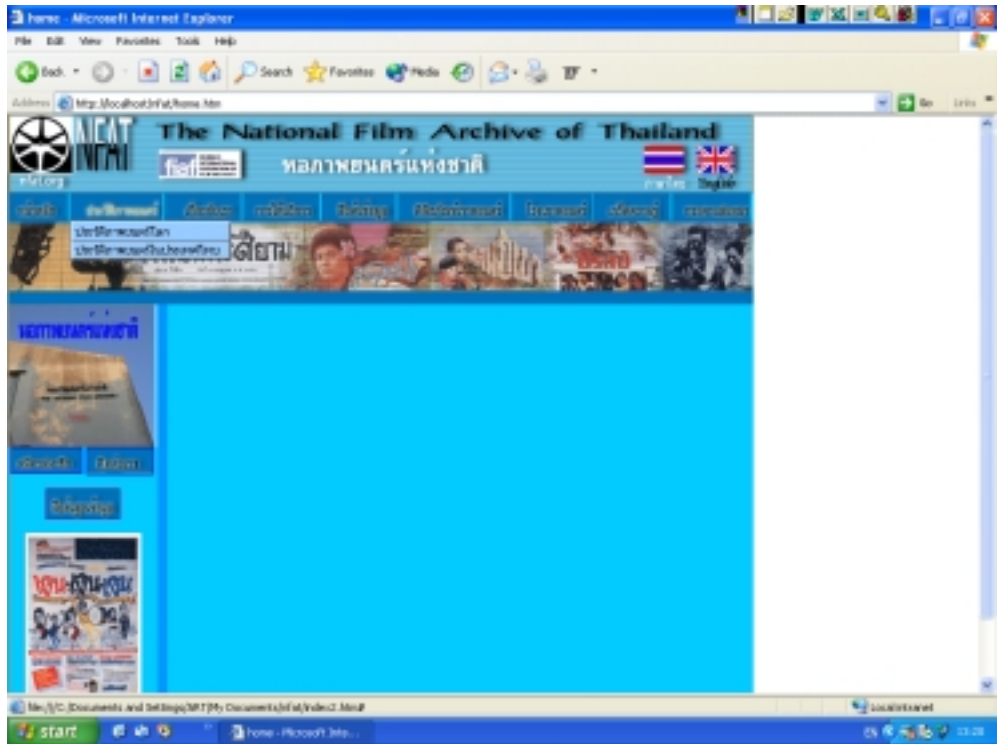
- ประวัติภาพยนตร์ แยกเป็นประวัติภาพยนตร์โลก และ ประวัติภาพยนตร์ในประเทศไทย
- เกี่ยวกับเรา แยกเป็น ประวัติหน่วยงาน ภารกิจหน้าที่ โครงสร้างการบริหาร/บุคลากร
- การให้บริการ แยกเป็น ระเบียบการให้บริการ เอกสารที่ต้องนำมา อัตราค่าบริการ
- การสืบค้นข้อมูล แยกเป็น วิธีการสืบค้น ศึกษาการจัดหมวดหมู่ สืบค้นฐานข้อมูล
- พิพิธภัณฑสถานภาพยนตร์ ความเป็นมา รูปแบบ เนื้อหา การจัดแสดง
- เกร็ดความรู้ แยกเป็น การอนุรักษ์ภาพยนตร์ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์ บุคคลในวงการภาพยนตร์ที่น่าสนใจ บทความที่น่าสนใจ
- Contact us แยกเป็น สถานที่ติดต่อ ส่งอีเมล และ แผนที่

ส่วนเมนูที่ไม่มีเมนูย่อย ได้แก่ โรงภาพยนตร์ กระดานสนทนา Q&A และ Link

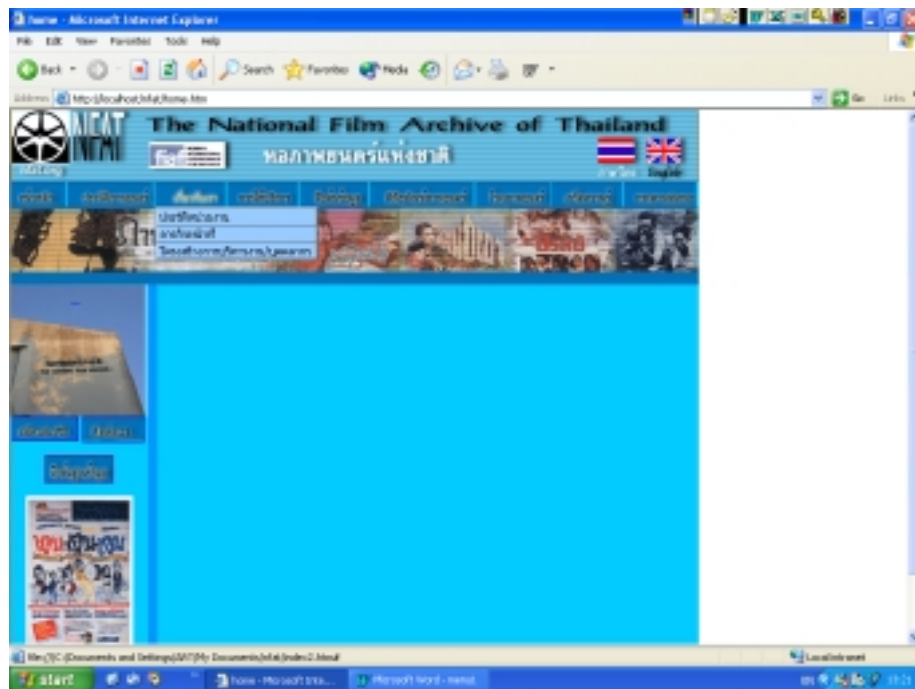
ภาพที่ 4.1 – ภาพที่ 4.7 เป็นภาพของโครงสร้างหรือแผนที่เว็บไซต์ (Site map) และตัวอย่าง
ภาพเมนูต่างๆ ของเว็บไซต์

ภาพที่ 4.1 ภาพการแสดงโครงสร้างเว็บไซต์ของหอภาพยนตร์แห่งชาติ

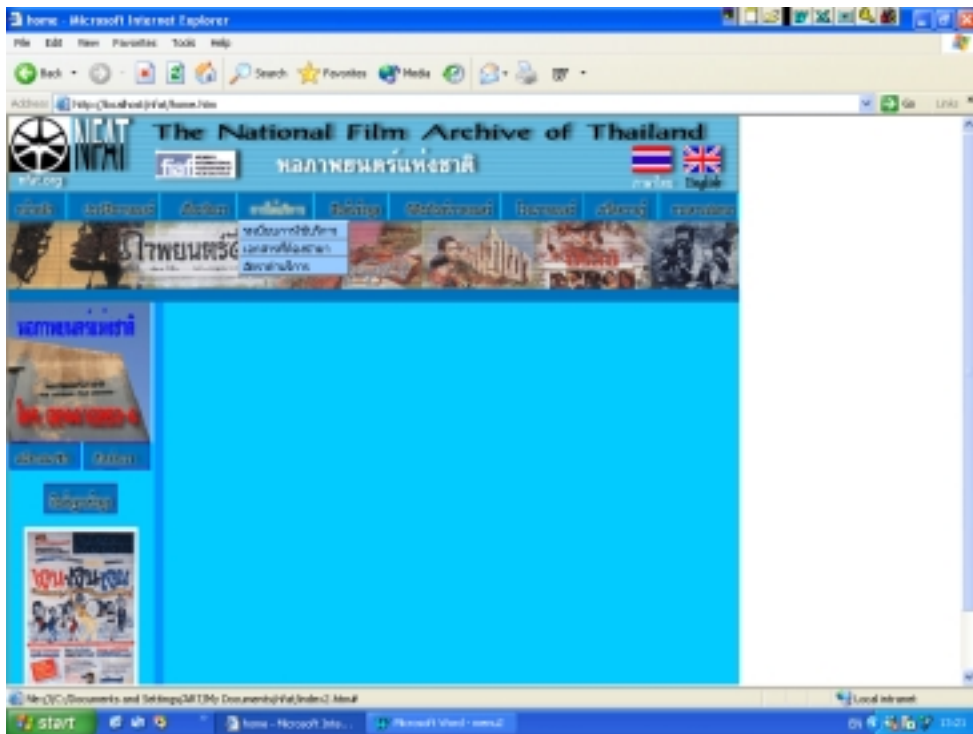

ภาพที่ 4.2 ภาพการเชื่อมโยงในเมนูประวัติภาพยนตร์

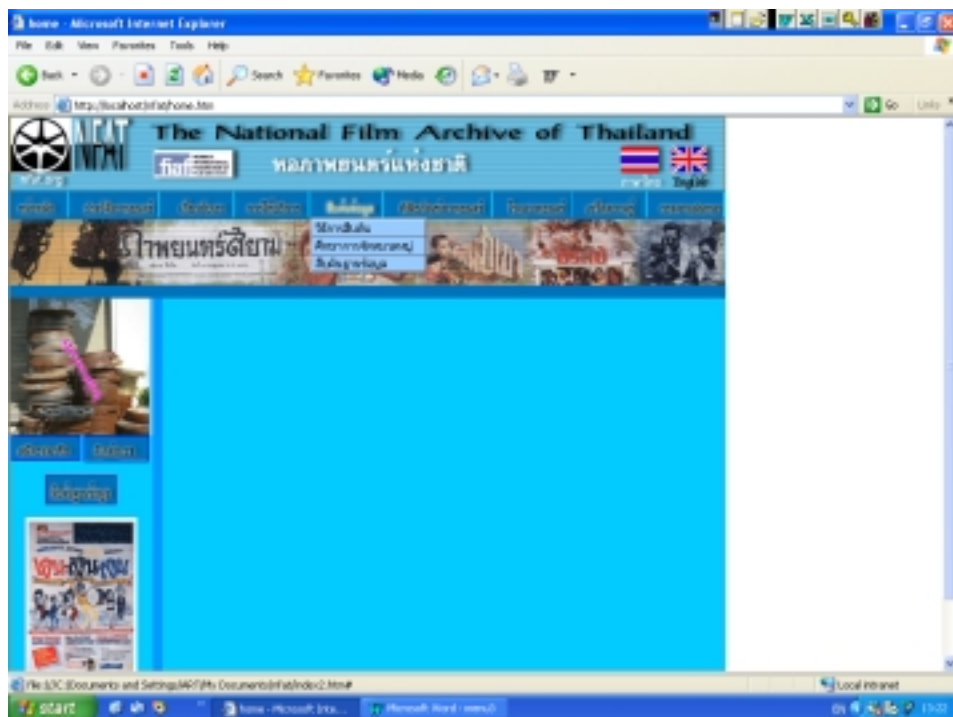

ภาพที่ 4.3 ภาพการเชื่อมโยงในเมนูเกี่ยวกับเรา

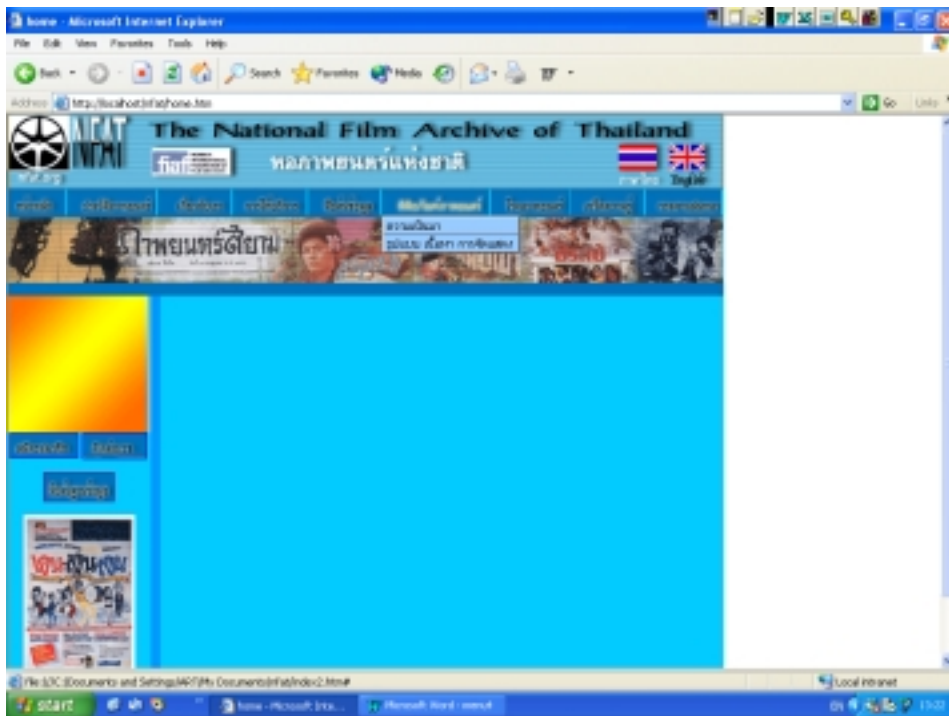

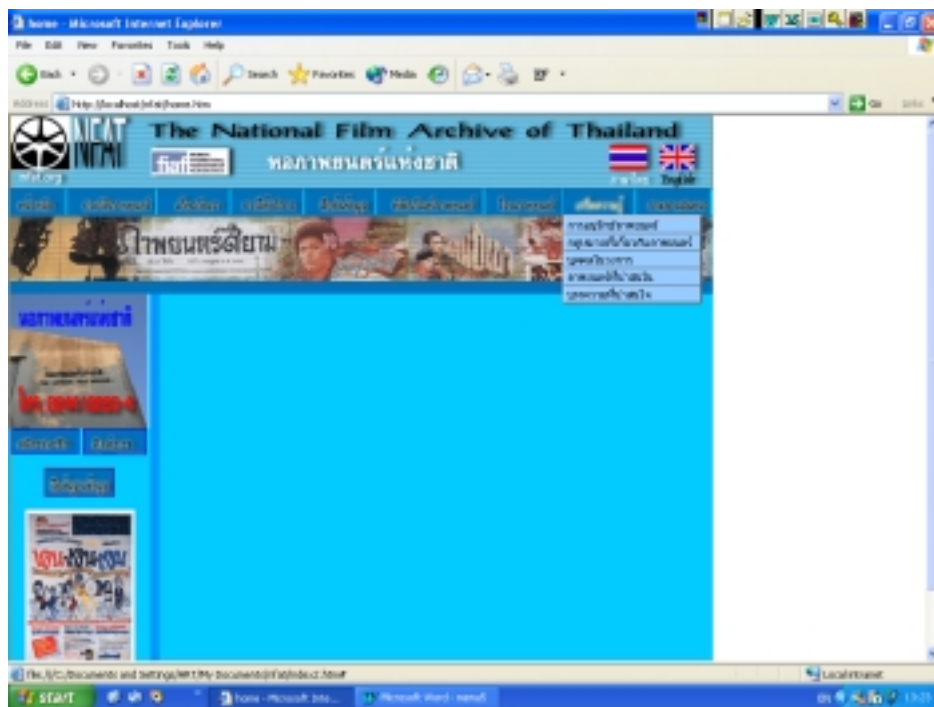
ภาพที่ 4.4 ภาพการเชื่อมโยงในเมนูการให้บริการ

ภาพที่ 4.5 ภาพการเชื่อมโยงในเมนูสืบค้นข้อมูล

ภาพที่ 4.6 การเชื่อมโยงในเมนูพิพิดภัณฑ์ภาพยนตร์

ภาพที่ 4.7 ภาพการเชื่อมโยงในเมนูเกรดความรู้

4) การแบ่งพื้นที่ในหน้าโฮมเพจ ในการจัดทำโฮมเพจของหอภาพยนตร์แห่งชาติ จะมีการกำหนดให้แต่ละเว็บเพจมีพื้นที่ในขนาดคงที่ทางด้านข้าง และปล่อยขนาดอิสระทางด้านล่าง เพื่อหลีกเลี่ยงการเกิดปุ่มกดรูปบาร์ที่ต้องเลื่อนออกทางด้านข้าง กรณีที่ข้อความยาวเกินกำหนดในหนึ่งหน้า แต่จะให้เลื่อนลงมาด้านล่างไปเรื่อยๆ โดยมีการกำหนดตารางไว้ด้านล่างหน้าเว็บเพจ และสร้างรูปแบบเทมเพลต (Template) ให้แต่ละหน้า

เทมเพลต เป็นเอกสารชนิดพิเศษที่ใช้เป็นแม่แบบ หรือเป็นเว็บเพจต้นฉบับสำหรับนำไปสร้างเว็บเพจอื่นๆ ได้อย่างรวดเร็ว ช่วยให้การสร้างเว็บเพจจำนวนมากที่มีองค์ประกอบบางส่วนเหมือนกันสามารถทำได้สะดวกมากขึ้น และเมื่อแก้ไขเทมเพลตใดก็ตามแล้วเว็บเพจที่ถูกสร้างจากเทมเพลตนั้นจะถูกแก้ไขตามโดยอัตโนมัติ

ส่วนประกอบหลักของพื้นที่เทมเพลต

- พื้นที่คงที่ (Non Editable Region) เป็นส่วนของเว็บเพจที่เหมือนกันในทุกหน้า ในส่วนนี้จะเป็นส่วนที่ผู้ใช้ไม่สามารถแก้ไขได้
- พื้นที่แก้ไขได้ (Editable Region) เป็นส่วนที่เว็บเพจแต่ละหน้าแตกต่างกัน เป็นพื้นที่ที่สามารถแก้ไขได้

เนื่องจากเว็บเพจของหอภาพยนตร์แห่งชาติ จะแบ่งพื้นที่ออกเป็น 3 ส่วนหลัก ดังภาพที่

4.8 ได้แก่

ส่วนที่ 1 เป็นพื้นที่ด้านบนสุด เป็นชื่อหน่วยงาน โลโก้ โดเมนเนม เมนูหลักของหน้าเว็บเพจ การเชื่อมโยงสหพันธ์หอภาพยนตร์ระหว่างชาติ (FIAPF) และ ตัวสลับภาษา

ส่วนที่ 2 เป็นพื้นที่ด้านซ้ายมือ จะแสดงรูปในลักษณะของแบนเนอร์ (Banner) เป็นการประชาสัมพันธ์และเชิญชวนในการอนุรักษ์ฟิล์มเก่า รูปโปสเตอร์ที่หอภาพยนตร์แห่งชาติได้ทำการอนุรักษ์ไว้ และเมนูพิเศษที่ไม่ต้องค้นหาจากเมนูหลัก ได้แก่ สมัครสมาชิก ติดต่อเรา และค้นหาข้อมูล

ส่วนที่ 3 เป็นพื้นที่ที่มีความเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา หรือเป็นพื้นที่ส่วนที่แก้ไขได้จากการสร้างเว็บเพจจากเทมเพลตหลัก เป็นพื้นที่ที่เกิดจากการเลือกสิ่งที่ต้องการจากเมนู ข้อความในพื้นที่ส่วนนี้จะยาวไปเรื่อยๆ ทางด้านล่าง แต่ได้ถูกกำหนดขอบเขตด้านขวาและซ้ายมือไว้แน่นอนตายตัว เมื่อสิ้นสุดข้อความจะเห็นเมนูด้านล่าง เพื่อให้ผู้ใช้สามารถสังเกตได้ว่าสิ้นสุดข้อความสำหรับเว็บเพจในหน้านั้นๆ

ภาพที่ 4.8 ภาพเทมเพลตหอภาพยนตร์แห่งชาติ

5) ภาพประกอบและเนื้อหา ส่วนที่เป็นภาพในเว็บไซต์ของหอภาพยนตร์แห่งชาติ ส่วนใหญ่จะมาจากการจัดทำผ่านโปรแกรม PhotoShop และการสแกนภาพโดยเครื่องสแกนเนอร์โดยตรง เนื่องด้วยการออกแบบหน้าจอให้มีขนาด 800X600 พิกเซล ประกอบกับพื้นที่บนหน้าจอได้ถูกแบ่งเป็น 3 ส่วน ดังที่กล่าวมาแล้ว ดังนั้น ขนาดของภาพที่ใช้บนหน้าเว็บเพจแต่ละหน้า จะมีมิติไม่เกินอัตราส่วนของขนาดหน้าจอที่ได้กำหนดไว้

รูปที่นำมาใช้บนหน้าจอหลัก ประกอบด้วย

- รูปล้อฟิล์มขาวดำ เป็นรูปโลโก้ของหน่วยงาน

ภาพที่ 4.9 ภาพล้อฟิล์มสีขาวดำ

- อักษรข้อความต่างๆ ที่เกิดจากการสร้างรูปขึ้นจากโปรแกรม PhotoShop

ภาพที่ 4.10 ภาพตัวอย่างซึ่งแสดงการสลับภาพเมนู

- รูป FIAF ซึ่งนำมาจากโลโก้ของ FIAF และใช้เป็นจุดเชื่อมโยงไปยังเว็บไซต์ของ FIAF
- รูปธงชาติไทย และธงชาติอังกฤษ ซึ่งใช้เป็นตัวสลับภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

ภาพที่ 4.11 ภาพโลโก้ของ FIAF และ ธงชาติไทย อังกฤษ

- รูปบนด้านล่างของเมนู ประกอบด้วยรูปหนังใหญ่ ซึ่งถือว่าเป็นต้นแบบของการเกิดเล่นแสงและเงาและพัฒนามาเป็นรูปแบบของภาพยนตร์ รูปหนังสือภาพยนตร์สยามเป็นหนังสือที่เกี่ยวกับภาพยนตร์ในยุคแรก รูปใบปิด จากภาพยนตร์เรื่อง เงาะป่า คนภูเขา และจระเข้สุดท้ายเป็นรูปอนุวิจิตรมาตราขณะถ่ายทำภาพยนตร์ซึ่งเป็นผู้บุกเบิกการสร้างภาพยนตร์ในยุคก่อน

ตามภาพที่ 4.12 ถึง 4.17

ภาพที่ 4.12 ภาพการแสดงหนังใหญ่

ภาพที่ 4.13 ภาพหนังสือ “ภาพยนตร์สยาม”

ภาพที่ 4.14 ภาพโปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง “เจาะป่า”

ภาพที่ 4.15 ภาพโปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง “คนภูเขา”

ภาพที่ 4.16 ภาพโปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง “จระเข้”

ภาพที่ 4.17 ภาพขบวนการวิจิตรมาตราขณะกำลังถ่ายทำภาพยนตร์

โดยภาพทั้งหมดดังกล่าว ได้ถูกนำมาแก้ไขเพื่อแสดงเป็นภาพบาร์ยาวบนหน้าของเทมเพลต
ดูจากภาพที่ 4.8 ประกอบ

- รูปถ่ายหน้าแต่ละหน้าเป็นรูปบาร์ยาวแสดงลิขสิทธิ์ (Copyright) เพื่อให้เห็นว่าสิ้นสุดใน
การแสดงผลแต่ละหน้า ภาพที่ 4.18

Copyright © 2004 by : The National Film Archives of Thailand

ภาพที่ 4.18 ภาพแสดงการสิ้นสุดในแต่ละหน้า

เนื้อหาในเว็บไซต์จะเป็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องเนื่องด้วยภาพยนตร์ทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นด้านองค์กร
ภายนอกและภายใน และเนื้อหาสาระด้านภาพยนตร์อื่นๆ เนื้อหาเป็นการเก็บรวบรวมจากสื่อต่างๆ
และเอกสารภายในหน่วยงานเอง การแสดงเนื้อหาจะมีการจัดหมวดหมู่ที่ชัดเจนตามการแบ่งเมนู
ดังที่กล่าวมาแล้ว แต่เนื้อหาส่วนที่สำคัญในเว็บไซต์นี้ จะเป็นการให้บริการในการสืบค้นฐานข้อมูล
ในหอภาพยนตร์แห่งชาติ ซึ่งจะกล่าวถึงในด้านการออกด้านระบบต่อไป

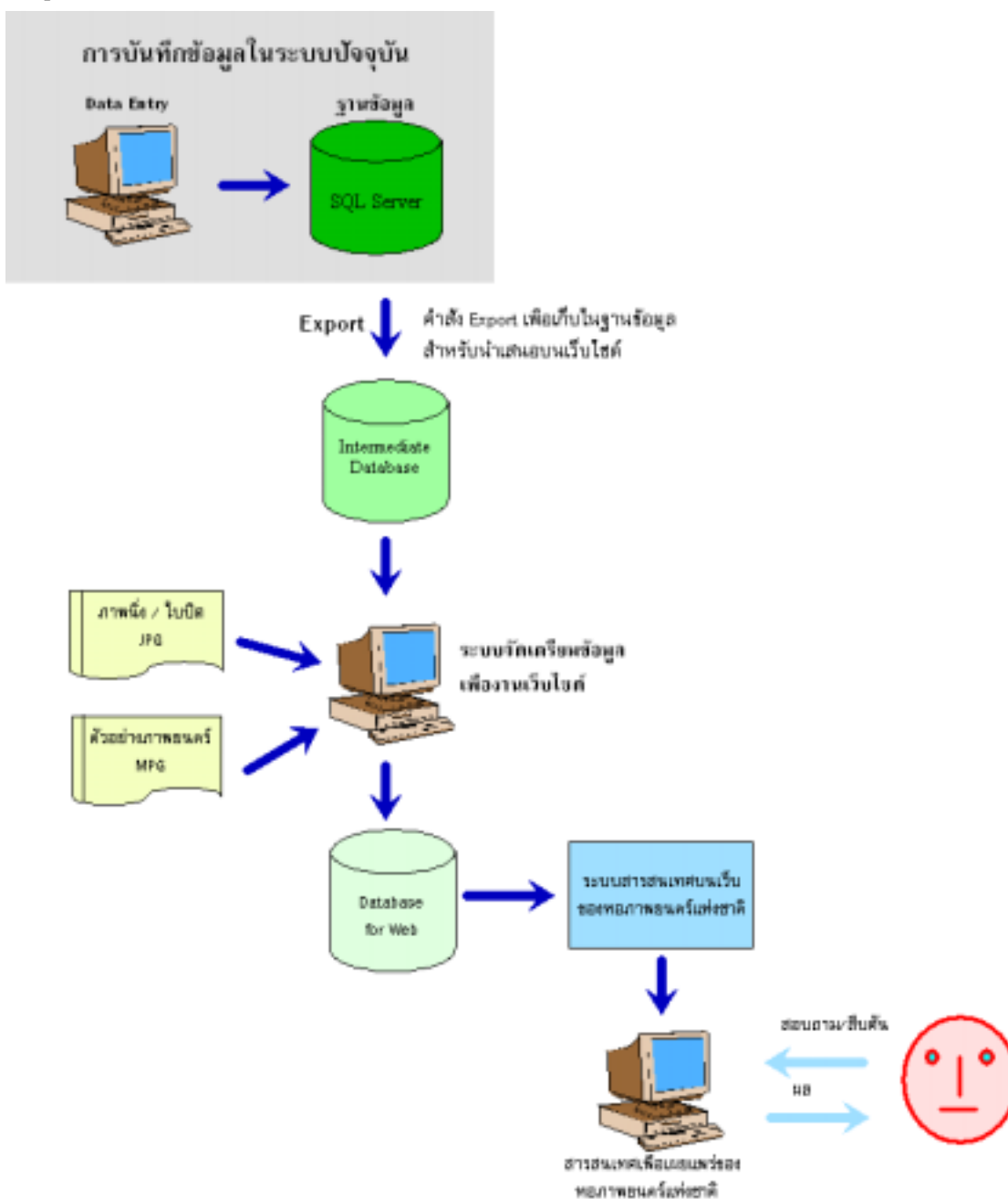
1.2 การออกแบบส่วนแสดงผลบนหน้าเว็บไซต์ (Output design) ในการทำงานด้านการแสดงผลบนระบบเว็บไซต์ของหอภาพยนตร์แห่งชาติ จะใช้แนวการนำเสนอและแสดงผลเช่นเดียวกับหลักการของเว็บไซต์โดยทั่วไปดังที่กล่าวมาแล้ว โดยใช้โปรแกรม Macromedia Dreamweaver เป็นหลัก และใช้โปรแกรม ASP ในส่วนของการสืบค้น และการแสดงข้อมูลพิเศษบางส่วน แต่เนื่องจากหอภาพยนตร์แห่งชาติมีสารสนเทศในหน่วยงานที่ให้บริการเป็นสื่อภาพยนตร์ซึ่งต้นฉบับจะเก็บในรูปแบบของฟิล์มภาพยนตร์ การให้บริการจะเป็นการนำเสนอในรูปแบบของฐานข้อมูลเพื่อค้นคว้าและนำสู่เอกสารต้นฉบับ ประกอบกับตัวอย่างภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหวบางส่วน การออกแบบระบบในระยะเริ่มต้นจะเป็นการรวบรวมและวิเคราะห์สารสนเทศที่มีอยู่ ประกอบกับการหาข้อมูลและรวบรวมสารสนเทศที่ควรจะมี เพื่อประกอบเป็นการนำเสนอบนเว็บไซต์ จากการศึกษาสารสนเทศในบทที่ผ่านมา พบว่ามีการจัดเก็บข้อมูลในหลายๆ ด้าน แต่มีข้อมูลบางส่วนเป็นข้อมูลที่ใช้ภายในหน่วยงานเท่านั้น ไม่ได้ใช้ในการให้บริการ และยังขาดส่วนข้อมูลที่มีเพื่อประกอบในการนำเสนอเพื่อการบริการ

ข้อมูลที่หอภาพยนตร์แห่งชาติจัดเก็บจากฟิล์มต้นฉบับประกอบด้วย ข้อมูลต่างๆ ดังที่กล่าวมาแล้วในบทที่ 3 หน้า 67-68 ซึ่งทำการจัดเก็บด้วยโปรแกรม Visual Basic และใช้โปรแกรม SQL Sever เป็นตัวจัดการฐานข้อมูล แต่หากเมื่อนำเสนอบนเว็บไซต์ มีข้อมูลหลายส่วนไม่จำเป็นต้องใช้ในการนำเสนอ เนื่องด้วยเป็นข้อมูลการปฏิบัติงานภายในของ เจ้าหน้าที่หอภาพยนตร์แห่งชาติ และมีข้อมูลอีกส่วนซึ่งยังมีได้มีการจัดเก็บในระบบฐาน ข้อมูลที่ควรนำมาเสนอประกอบในเว็บไซต์ จึงได้ข้อสรุปในการนำเสนอบนเว็บไซต์ประกอบด้วย

- หมายเลขฟิล์ม
- หมายเลขวีดีโอ
- ชื่อเรื่องภาษาไทย และ ภาษาอังกฤษ
- รายละเอียด ประกอบด้วย ความยาวฟิล์ม (มีหน่วยเป็นนาทีและวินาที) ระบบสี (สี และ ขาวดำ) ระบบเสียง (มีเสียง และ เงียบ)
- ปีที่สร้าง
- ผู้กำกับ
- ผู้แสดง
- เรื่องย่อ

และได้เพิ่มเติมส่วนที่ไม่เคยจัดเก็บในฐานข้อมูลข้อมูลของหอภาพยนตร์แห่งชาติมาก่อน ได้แก่

รูปใบปิด และคลิปตัวอย่างภาพยนตร์ แต่เนื่องด้วยการจัดเก็บบนฐานข้อมูลของหอภาพยนตร์แห่งชาติเป็นการจัดเก็บด้วยโปรแกรม Visual Basic และจัดการฐานข้อมูลด้วยโปรแกรม SQL Sever การนำเสนอเพื่อการสืบค้นฐานข้อมูลบนหน้าเว็บไซต์ จึงได้มีการแปลงข้อมูลดังกล่าวอยู่ในระบบของโปรแกรม ACCESS และได้เพิ่มส่วนของรูปภาพที่เกิดจากการถ่ายด้วยกล้องดิจิตอล หรือสแกนภาพผ่านเครื่องสแกนเนอร์ นำมาจัดเก็บในรูปแบบไฟล์ JPG และตัวอย่างภาพยนตร์ซึ่งผ่านการแปลงเป็นระบบดิจิตอล นำมาจัดเก็บในรูปแบบของไฟล์ MPG ประกอบเพิ่มเติมเข้าในฐานข้อมูล โดยสามารถแสดงเป็นภาพดังภาพที่ 4.19

ภาพที่ 4.19 ระบบสารสนเทศหอภาพยนตร์แห่งชาติเพื่อนำเสนอบนเว็บไซต์

ในส่วนของการสืบค้นได้แยกพิวส์ที่ให้ทำการสืบค้นจากหลายทางเลือก ได้แก่ ชื่อเรื่อง ภาษาไทย ชื่อเรื่องภาษาอังกฤษ ผู้สร้าง ผู้แสดง และ เรื่องย่อ การสืบค้นบนระบบเว็บไซต์ ได้ใช้ โปรแกรม ASP เป็นตัวช่วยในการจัดการข้อมูลเฉพาะส่วนการสืบค้น ในการสืบค้นข้อมูล จะผ่าน ส่วนที่สำคัญ 2 ส่วน ได้แก่ ผู้ใช้ต้องศึกษาระบบการจับเก็บภาพยนตร์ในหอภาพยนตร์แห่งชาติ โดยการศึกษาวิธีการจัดหมวดหมู่ภาพยนตร์ วิธีการสืบค้น และ ต้องมีการลงทะเบียนสมาชิก เพื่อรับชื่อและรหัสผ่าน ในการค้นคว้าข้อมูลต่างๆ ไปเว็บไซต์ ไม่จำเป็นต้องมีรหัสผ่านแต่อย่างใด

1.3 การออกแบบส่วนประสานต่อผู้ใช้ (User interface Design) ใช้หลักและทฤษฎีในการออกแบบของจอ (ดังที่กล่าวมาแล้ว) ประกอบกับทฤษฎีด้านสีประกอบกัน ซึ่งสีเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งซึ่งมีความสำคัญมากในการออกแบบเว็บไซต์ เนื่องจากสีสามารถสื่อถึงอารมณ์และความรู้สึก และช่วยสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเวลาและสถานที่ จึงถือได้ว่า สีเป็นปัจจัยอย่างหนึ่งที่จะช่วยเสริมสร้างความหมายขององค์ประกอบให้กับเว็บเพจได้เป็นอย่างดี คุณสมบัติของสีที่ช่วยในการทำงานบนเว็บเพจ ได้แก่

- สีสามารถชักนำสายตาผู้อ่านไปยังทุกบริเวณในหน้าเว็บเพจ ผู้อ่านจะมีการเชื่อมโยงความรู้สึกกับบริเวณสีในรูปแบบที่คาดหวังไว้ได้ การเลือกเฉดสีและตำแหน่งของสีจะช่วยในการนำทางให้ผู้อ่านติดตามเนื้อหาตามบริเวณต่างๆ ตามที่กำหนดไว้ได้
- สีช่วยเชื่อมโยงบริเวณที่ได้รับการออกแบบเข้าด้วยกัน ผู้อ่านจะมีความรู้สึกกว่าบริเวณที่มีสีเดียวกันจะมีความสำคัญเท่ากัน วิธีการเชื่อมโยงนี้จะช่วยในการจัดกลุ่มข้อมูลที่ความสัมพันธ์อย่างไม่เด่นชัดเข้าด้วยกันได้
- สีสามารถนำไปใช้ในการแบ่งบริเวณต่างๆ ออกจากกัน ทำนองเดียวกับการเชื่อมโยงบริเวณที่สีเหมือนกันเข้าด้วยกัน แต่ในขณะเดียวกันก็เป็นการแบ่งแยกบริเวณที่มีสีต่างกันออกจากกัน
- สีสามารถดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน สายตาของผู้อ่านมักจะมองไปที่สีที่มีลักษณะเด่นหรือผิดปกติเสมอ การออกแบบเว็บเพจด้วยการเลือกใช้สีอย่างรอบคอบ ไม่เพียงแต่กระตุ้นความสนใจของผู้อ่านเท่านั้น แต่ยังช่วยในการดึงดูดความสนใจด้วย
- สีสามารถสร้างอารมณ์โดยรวมของเว็บเพจ และกระตุ้นความรู้สึกตอบสนองจากผู้ชมได้นอกเหนือจากความรู้สึกที่ได้รับจากสีตามหลักจิตวิทยาแล้ว ผู้อ่านยังอาจมีอารมณ์และความรู้สึกสัมพันธ์กับสีบางสีหรือบางกลุ่มเป็นพิเศษ
- สีสามารถช่วยสร้างระเบียบให้กับข้อความต่างๆ เช่น การใช้สีแยกส่วนระหว่างหัวเรื่องกับ

ตัวเรื่อง หรือการสร้าง ความแตกต่างให้กับข้อความบางส่วน โดยใช้สีแดงสำหรับคำเตือน หรือใช้สีเทาสำหรับสิ่งที่เป็นทางเลือก

- สีสามารถส่งเสริมเอกลักษณ์ขององค์กรหรือหน่วยงานนั้นๆ ได้ ด้วยการใช้สีที่เป็นสีประจำหรือสีที่เป็นเอกลักษณ์ขององค์กรมาเป็นโทนสีหลักในการออกแบบเว็บไซต์

การออกแบบต่างๆ ดังที่กล่าวมาแล้ว ได้ใช้หลักทฤษฎีในด้านชุดสีพื้นฐาน (Simple Color Schemes) เป็นส่วนประกอบในการทำงาน ซึ่งประกอบด้วย

1) ชุดสีร้อน (Warm Color Schemes) ประกอบด้วยสีม่วงแกมแดง แดง ส้ม เหลือง และเขียวอมเหลือง สีเหล่านี้สร้างความรู้สึกอบอุ่นสบายและความรู้สึกต้อนรับแก่ผู้ชม ช่วยดึงดูดความสนใจได้ง่าย ในทางจิตวิทยาสีร้อนมีความสัมพันธ์กับความสุข สะดวกสบาย สีต่างๆ ในชุดสีร้อนมีความกลมกลืนอยู่ในตัวเองที่อาจดูไม่น่าสนใจบ้าง เพราะขาดสีประกอบที่ตัดกันอย่างชัดเจน

2) ชุดสีเย็น (Cool Color Scheme) ประกอบด้วย สีม่วง น้ำเงิน น้ำเงินอ่อน ฟ้ำ น้ำเงินแกมเขียว และสีเขียว ตรงข้ามกับชุดสีร้อน ชุดสีเย็นจะให้ความรู้สึกสบาย องค์กรประกอบที่ใช้ชุดสีเย็นจะดูสุภาพเรียบร้อย และมีความชำนาญ แต่ในทางจิตวิทยา สีเย็นจะมีความสัมพันธ์กับความซึมเศร้าหดหู่เสียใจ นอกจากนี้ ชุดสีเย็นมีความกลมกลืนโดยธรรมชาติ แต่อาจดูไม่น่าสนใจในบางครั้งเพราะขาดความแตกต่างของสีที่เด่นชัด เช่นเดียวกับชุดสีร้อน

3) ชุดสีแบบสีเดียว (Monochromatic Color Scheme) รูปแบบของสีที่งานที่สุดคือชุดสีแบบเดียวที่มีค่าบริสุทธิ์เพียงสีเดียว ความหลากหลายของชุดสีนี้เกิดจากการเพิ่มความเข้มหรือความอ่อนในระดับต่างๆ ให้กับสีตั้งต้น ดังนั้น ชุดสีแบบเดียวกับสีแดงอาจประกอบด้วย สีแดงล้วน สีแดงอิฐ สีสตรอเบอรี่ สีชมพู ชุดสีแบบนี้ค่อนข้างมีความกลมกลืนเป็นหนึ่งเดียวกัน และมีประสิทธิภาพในการสร้างอารมณ์โดยรวมด้วยการใช้สีเพียงสีเดียว แต่ในบางครั้งรูปแบบที่มีสีเดียวนี้อาจดูไม่มีชีวิตชีวา เพราะขาดความหลากหลายของสี ซึ่งอาจทำให้ผู้อ่านขาดความสนใจ

4) ชุดสีแบบสามเส้า (Triadic Color Scheme) วิธีในการเลือกใช้สีชุดนี้ คือ การนึกถึงสามเหลี่ยมด้านเท่าลอยอยู่เหนือวงล้อสี เช่น แดง เขียว น้ำเงิน จะเห็นว่าสีทั้งสามสีนี้มีการตัดกันอย่างรุนแรง แต่สามารถสร้างความสมดุลได้เป็นอย่างดีมาก มีชีวิตชีวา เป็นประโยชน์ในการนำเสนอข้อมูลในรูปแบบที่ชัดเจน แนนอน แต่ในบางครั้งความสดใสดังกล่าว อาจมีลักษณะดูขาดจนเกินไปจนรบกวนความหมายที่แท้จริงได้

5) ชุดสีที่คล้ายคลึงกัน (Analogous Color Scheme) คือชุดสีที่มีความคล้ายคลึงกัน ซึ่งประกอบด้วยสี 2 หรือ 3 สีที่อยู่ติดกันในวงล้อของสี เช่น แดงแกมม่วง สีแดง และสีส้ม เนื่องจาก

ชุดสีที่มีอยู่ในรูปแบบนี้มีจำนวนมากทำให้สามารถเลือกชุดสีแบบนี้มาใช้งานได้สะดวก และสามารถเพิ่มจำนวนสีในชุดเป็น 4-5 สีได้ แต่มีผลทำให้ขอบเขตของสีกว้างเกินไป ทำให้สีที่อยู่ตรงปลายทั้งสองของชุดไม่มีความสัมพันธ์กัน เป็นสาเหตุให้ลักษณะความคล้ายคลึงของสีลดลง

ในส่วนของหอภาพยนตร์แห่งชาติ ได้มีการวิเคราะห์และเก็บข้อมูลจากผู้เกี่ยวข้อง และในท้ายที่สุดได้เลือกใช้สีในชุดของสีเย็น คือ สีฟ้า เนื่องจากหอภาพยนตร์เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในด้านการอนุรักษ์ โทนีสีที่ใช้ต้องการบ่งบอกลักษณะของความสงบ ภูมิฐาน และสุภาพเรียบร้อย อีกทั้งสีฟ้าเป็นสีของท้องฟ้าจึงช่วยในแง่ความรู้สึกโปร่งโล่งสบาย ให้ความรู้สึกนุ่มนวล และใช้ลักษณะของชุดสีเดียวมาช่วยในการตกแต่งเพิ่ม โดยแบ่งส่วนเป็นสีฟ้าที่แตกต่างกัน ใช้ความเข้มและอ่อนของสีมาเป็นส่วนประกอบ ยกเว้นในส่วนที่ต้องการดึงดูดความสนใจ จะใช้ชุดสีร้อนที่ประกอบด้วย สีแดง สีเหลือง สีส้ม มาเป็นส่วนประกอบ โดยใช้ในส่วนมุมด้านซ้ายในป้ายประกาศที่เชิญชวนให้ผู้อ่าน นำฟิล์มภาพยนตร์เก่ามาอบแก่หอภาพยนตร์แห่งชาติ เป็นต้น

1.4 การออกแบบข้อมูลนำเข้าสำหรับระบบ (Input Design) จะมีการจัดหมวดหมู่ของข้อมูลออกเป็นหมวดภาพยนตร์ตามจัดเก็บของหอภาพยนตร์แห่งชาติ ซึ่งเมื่อผ่านการแปลงข้อมูลมาใช้ระบบของ Microsoft ACCESS สามารถแสดงข้อมูลได้ออกเป็นตาราง ดังตารางที่ 4.1 – ตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.1 ตารางข้อมูลภาพยนตร์ข่าว

ชื่อเขตข้อมูล	คุณสมบัติ	ขนาด	คำอธิบาย	ขอบเขตข้อมูล
News_ID (PK)	Text	16	หมายเลขฟิล์ม	SC1-XXXXX
Year_B	Date/Time	-	ปีที่ฉาย	ว/ดด/ปปปป
Production_B	Date/Time	-	ปีที่สร้าง	ปปปป
Time_min	Number	-	เวลา(นาที)	00-59
Time_Sec	Number	-	เวลา(วินาที)	00-59
Headline	Memo	-	หัวเรื่อง	
Brief_Long	Memo	-	เรื่องย่อ	
Narrator	Text	50	ผู้บรรยาย	ชื่อ สกุล ผู้บรรยาย
Display_Date	Date/Time	-	วันที่ออกอากาศ	ว/ดด/ปปปป
Remarks	Momo	-	หมายเหตุ	
Video_ID (FK)	Text	16	หมายเลขวิดีโอทัศน์	000001-999999
Omedia_ID (FK)	Text	16	หมายเลขสื่ออื่นๆ	000001-999999
SampleFilename (FK)	Text	50	ชื่อตัวอย่างภาพยนตร์	

ตารางที่ 4.2 ตารางข้อมูลภาพยนตร์สารคดี

ชื่อเขตข้อมูล	คุณสมบัติ	ขนาด	คำอธิบาย	ขอบเขตข้อมูล
Feature_ID (PK)	Text	16	หมายเลขฟิล์ม	SC2-XXXXX
Year_B	Date/Time	-	ปีที่ฉาย	ว/ดด/ปปปป
Production_B	Date/Time	-	ปีที่สร้าง	ปปปป
Time_min	Number	-	เวลา(นาที)	00-59
Time_Sec	Number	-	เวลา(วินาที)	00-59
Language	Text	50	ภาษา	

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ชื่อเขตข้อมูล	คุณสมบัติ	ขนาด	คำอธิบาย	ขอบเขตข้อมูล
Brief_Long	Memo	-	เรื่องย่อ	
Headline	Memo	-	หัวเรื่อง	
SubTitle	Text	50	อักษรบรรยาย	
DialogueList	Text	50	บทพากย์	
Narrator	Text	50	ผู้บรรยาย	
Display_Date	Date/Time	-	วันที่ออกอากาศ	ว/ด/ป/ป/ป
Remarks	Memo	-	หมายเหตุ	
Video_ID (FK)	Text	16	หมายเลขวีดิทัศน์	000001-999999
Omedia_ID (FK)	Text	16	หมายเลขสื่ออื่นๆ	000001-999999
SampleFilename (FK)	Text	50	ชื่อตัวอย่างภาพยนตร์	

ตารางที่ 4.3 ตารางข้อมูลภาพยนตร์เรื่อง

ชื่อเขตข้อมูล	คุณสมบัติ	ขนาด	คำอธิบาย	ขอบเขตข้อมูล
Movie_ID (PK)	Text	16	หมายเลขฟิล์ม	SC3-XXXXX
Year_B	Date/Time	-	ปีที่ฉาย	ว/ด/ด/ป/ป/ป
Production_B	Date/Time	-	ปีที่สร้าง	ป/ป/ป
Time_min	Number	-	เวลา(นาที)	00-59
Time_Sec	Number	-	เวลา(วินาที)	00-59
Language	Text	50	ภาษา	
Brief_Long	Memo	-	เรื่องย่อ	
Headline	Memo	-	หัวเรื่อง	
SubTitle	Text	50	อักษรบรรยาย	
DialogueList	Text	50	บทพากย์	

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ชื่อเขตข้อมูล	คุณสมบัติ	ขนาด	คำอธิบาย	ขอบเขตข้อมูล
Narrator	Text	50	ผู้บรรยาย	
Remarks	Memo	-		
Video_ID (FK)	Text	16	หมายเลขวีดิทัศน์	000001-999999
Omedia_ID (FK)	Text	16	หมายเลขสื่ออื่นๆ	000001-999999
Postername(FK)	Text	50	ชื่อไปปิดภาพยนตร์	
SampleFilename (FK)	Text	50	ชื่อตัวอย่างภาพยนตร์	

ตารางที่ 4.4 ตารางข้อมูลวีดิทัศน์

ชื่อเขตข้อมูล	คุณสมบัติ	ขนาด	คำอธิบาย	ขอบเขตข้อมูล
Video_ID (PK)	Text	16	หมายเลขวีดิทัศน์	V1..4-XXXXX
FilmYN	Text	50	ฟิล์มต้นฉบับ	
Video_Code	Text	10	รหัสนำ	เช่น V1,V2,V3
RunningNo	Text	10	ลำดับที่ย่อยในม้วน	0-9
Video_Name	Text	50	ชื่อเรื่องย่อยในม้วน	
VideoType_ID	Number	-	หมวดวีดิทัศน์	
Time_min	Number	-	เวลา(นาที)	00-59
Time_Sec	Number	-	เวลา(วินาที)	00-59
Brief	Memo	-	เรื่องย่อ	
Remarks	Memo	-	หมายเหตุ	
Postername (FK)	Text	50	ชื่อไปปิดภาพยนตร์	
SampleFilename (FK)	Text	50	ชื่อตัวอย่างภาพยนตร์	

ตารางที่ 4.5 ตารางข้อมูลสื่ออื่นๆ

ชื่อเขตข้อมูล	คุณสมบัติ	ขนาด	คำอธิบาย	ขอบเขตข้อมูล
Omedia_ID = PK	Text	16	หมายเลขสื่ออื่นๆ	ตำแหน่งแรก แทนประเภทสื่อ เช่น C แทน ซีดี M แทน มินิดีวี ตามด้วยเลข 5 หลัก
FilmYN	Text	50	ฟิล์มต้นฉบับ	
Omedia_Code	Text	10	รหัสนำ	เช่น V1,V2,V3
RunningNo	Text	10	ลำดับที่ย่อยในม้วน	0-9
Omedia_Name	Text	50	ชื่อเรื่องย่อยในม้วน	
FilmType_ID	Number	-	ประเภทของภาพยนตร์	
Omedia_Type	Text	50	ประเภทของสื่อที่จัดเก็บ	
Time_min	Number	-	เวลา(นาที)	00-59
Time_Sec	Number	-	เวลา(วินาที)	00-59
Brief	Memo	-	เรื่องย่อ	
Remarks	Memo	-	หมายเหตุ	
Postername (FK)	Text	50	ชื่อไฟล์เปิดภาพยนตร์	
SampleFilename (FK)	Text	50	ชื่อไฟล์ตัวอย่างภาพยนตร์	

ตารางที่ 4.6 ตารางตัวอย่างภาพนิ่ง/ใบปิด

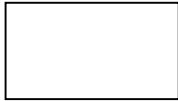
ชื่อเขตข้อมูล	คุณสมบัติ	ขนาด	คำอธิบาย	ขอบเขตข้อมูล
Postername (PK)	Text	50	ชื่อตัวอย่างภาพนิ่ง/ใบปิด	
Poster	JPG	-	รูปภาพ	

ตารางที่ 4.7 ตารางตัวอย่างภาพยนตร์

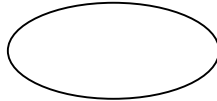
ชื่อเขตข้อมูล	คุณสมบัติ	ขนาด	คำอธิบาย	ขอบเขตข้อมูล
SampleFilename (PK)	Text	50	ชื่อตัวอย่างภาพยนตร์	
Clipping	MPG	-	ตัวอย่างภาพยนตร์	

1.5 การออกแบบฐานข้อมูล (Database Design) ในการออกแบบฐานข้อมูล เครื่องมือที่ช่วยในการออกแบบ คือ Entity Relationship diagram (E-R diagram) เป็นการใช้สัญลักษณ์ในการสื่อความเข้าใจจากผู้ใช้ระบบ และผู้จัดทำระบบ ซึ่งประกอบด้วย เอนทิตี (entity) แอตทริบิวต์ (attribute) และ ความสัมพันธ์ (relationship) โดยมีวิธีการเขียนหลายลักษณะ เช่น

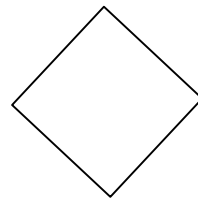
- แบบของ ปีเตอร์ เซ็น (Peter Chen model) จะมีสัญลักษณ์ ดังนี้

แทน เอนทิตี

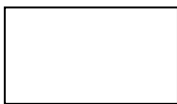

แทน แอตทริบิวต์

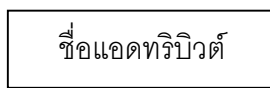

แทนความสัมพันธ์

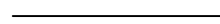
- แบบจำลองโครฟุต (Crow foot Model) จะมีสัญลักษณ์ ดังนี้

แทน เอนทิตี

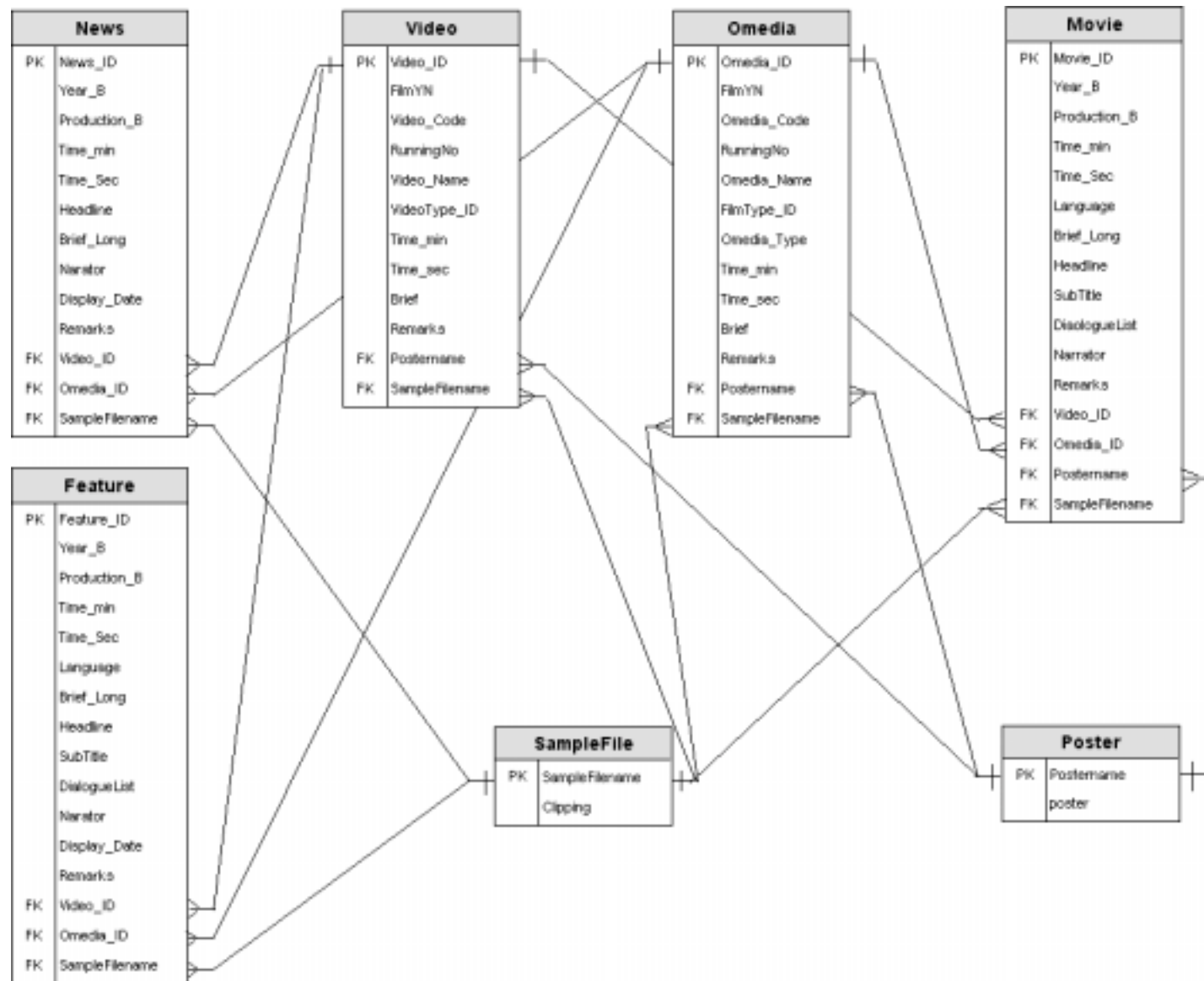

แทน แอตทริบิวต์

แทนความสัมพันธ์

ซึ่งสามารถแสดงเป็นภาพความสัมพันธ์ได้ ดังภาพที่ 4.20

ภาพที่ 4.20 ความสัมพันธ์ของตารางข้อมูลบนเว็บไซต์

1.6 การออกแบบสถาปัตยกรรมระบบ (System Architecture Design) เนื่องด้วยการนำเสนอข้อมูลบนเว็บไซต์ของหอภาพยนตร์แห่งชาติ เป็นการนำเสนอในรูปแบบอินเทอร์เน็ต สิ่งที่ต้องมีจึงได้ระบบเซิร์ฟเวอร์หรือเครื่องแม่ข่ายในการเก็บรักษาข้อมูล แต่เนื่องด้วยหอภาพยนตร์แห่งชาติ ไม่มีระบบเซิร์ฟเวอร์ในหน่วยงาน จึงจำเป็นต้องหาเว็บโฮสติ้ง (Web Hosting) ทำหน้าที่ในการเก็บข้อมูลและให้บริการข้อมูลของหน่วยงาน ศึกษาจากการศึกษาค้นคว้าพบว่าลักษณะการจดทะเบียนโฮมเพจของเว็บโฮสติ้งมีใน 2 ลักษณะ คือ แบบมีแบบฟอร์มมาให้โดยเว็บโฮสติ้ง และ แบบฟรีฟอร์ม คือการสร้างโฮมเพจด้วยตนเอง และอัปโหลดข้อมูลเข้าสู่เว็บโฮสติ้งเพื่อทำหน้าที่ในการจัดเก็บและเผยแพร่ ซึ่งส่วนของหอภาพยนตร์แห่งชาติจะเป็นรูปแบบในประการหลัง

เว็บโฮสติ้งมีรูปแบบในการให้บริการแบ่งเป็น

- แบบให้บริการฟรี ในการบริการลักษณะนี้มีการให้บริการในรูปแบบฟรีโฮมเพจเพื่อเป็นการดึงดูดลูกค้า ซึ่งจะพื้นที่อยู่ประมาณ 10-50 MB ซึ่งหากผู้ใช้บริการต้องการเช่าพื้นที่มากกว่าที่กำหนด สามารถติดต่อขอเสียค่าเช่าพื้นที่ที่เพิ่มขึ้นได้ตามอัตราส่วน
- แบบเสียค่าบริการตามขนาดของพื้นที่ จะมีพื้นที่อยู่ประมาณ 50-200 MBขึ้นไป เหมาะสำหรับเว็บไซต์ขนาดใหญ่ โดยมีแพ็คเกจในขนาดต่างๆ ทั้งการเสียค่าบริการเป็นรายเดือนและรายปี

วิธีพิจารณาในการเลือกเว็บโฮสติ้ง

ในส่วนนี้จะมีความสำคัญค่อนข้างมากเพราะต้องนำข้อมูลที่สำคัญมาไปฝากไว้กับคนอื่น ดังนั้น เว็บโฮสติ้งที่จะฝากไว้ควรจะเป็นใจได้ ซึ่งมีหลักที่ต้องพิจารณาได้แก่

- ความมั่นคง โดยสามารถดูได้จากระยะเวลาในการจัดตั้งเว็บไซต์ จำนวนผู้ใช้บริการ คำแนะนำจากหนังสือ หรือจากผู้ที่เคยใช้บริการมาก่อน ในเรื่องความมั่นคงนี้ค่อนข้างสำคัญมาก เนื่องจากหากเว็บโฮสติ้งเกิดเสียหายจะทำให้โฮมเพจของเราสูญหายไปด้วย
- ขนาดของพื้นที่ให้บริการ จะสำคัญมากน้อยอย่างไรจะขึ้นอยู่กับขนาดของโฮมเพจ ถ้าเป็นพื้นที่ซึ่งให้บริการฟรี ขนาดจะมีปริมาณไม่มากนัก
- อัตราค่าบริการ จะคำนวณตามขนาดของพื้นที่ที่ต้องการใช้งาน ซึ่งจะมีราคาไม่แตกต่างกันมากในแต่เว็บโฮสติ้ง และหากมีบริการเสริมต่างๆ เช่น ฟรีอีเมล ก็จะทำให้ค่าบริการสูงขึ้นไปอีก
- รูปแบบการโฆษณา เนื่องจากในแต่ละเว็บโฮสติ้งแต่ละแห่งจะมีวิธีการโฆษณาแฝงของเว็บไซต์ที่แตกต่างกัน บางครั้งอาจก่อให้เกิดความรำคาญแก่ผู้ใช้ ซึ่งรูปแบบการโฆษณาจะมีอยู่ 2 รูปแบบคือ แบบฝังและแบบบ็อบอัพ ซึ่งแบบแรกจะมีข้อเสียคือ ไม่สามารถคลิกปิดได้

เคลื่อนย้ายตำแหน่งไม่ได้ ดังนั้นทำให้ต้องเสียเนื้อที่ในส่วนนั้นไป ส่วนแบบหลัง จะสามารถคลิกปิดได้และไม่ก่อให้เกิดการเสียพื้นที่หน้าเว็บโดยใช้เหตุ แต่มักก่อให้เกิดความรำคาญในกรณีที่เปิดใหม่ จะมีโฆษณาให้ต้องคลิกปิด

ในส่วนของหอภาพยนตร์แห่งชาติมีส่วนที่ต้องพิจารณาเพิ่มเติม คือ นอกจากการนำสารสนเทศในรูปแบบเว็บไซต์ทั่วๆไปแล้ว จะมีส่วนที่สืบค้นฐานข้อมูลของหอภาพยนตร์แห่งชาติซึ่งมีทั้งส่วนที่เป็นรูปภาพ และภาพเคลื่อนไหว พื้นที่ใช้งานจะใช้พื้นที่ค่อนข้างมาก หากมีการพัฒนาฐานข้อมูลให้เต็มรูปแบบตามการวิจัย โดยภาพเคลื่อนไหวจะใช้พื้นที่ประมาณ 3-4 MB ต่อตัวอย่างหนึ่งความยาว 20 วินาที และ ภาพนิ่งใช้พื้นที่ประมาณ 80-100 K ต่อภาพหนึ่งภาพ และจากปริมาณฐานข้อมูลในปัจจุบันจะประกอบด้วย หนังสือประมาณ 1000 เรื่อง หนังสือข่าวประมาณ 40,000 ข่าว หนังสือสารคดี 4000 เรื่อง สื่อวีดิทัศน์ประมาณ 1000 ม้วน (แต่บางม้วนมีปริมาณภาพยนตร์ในม้วนมากกว่า 1 เรื่อง) สื่ออื่นๆ เช่น ดีวีดี มินิดีวีดี เบต้าแคม ฯลฯ รวมกันประมาณ 400 เรื่อง หากคำนวณแล้วต้องการพื้นที่ในการใช้งานค่อนข้างสูง จึงต้องพิจารณาถึงระบบที่จะสามารถรองรับได้

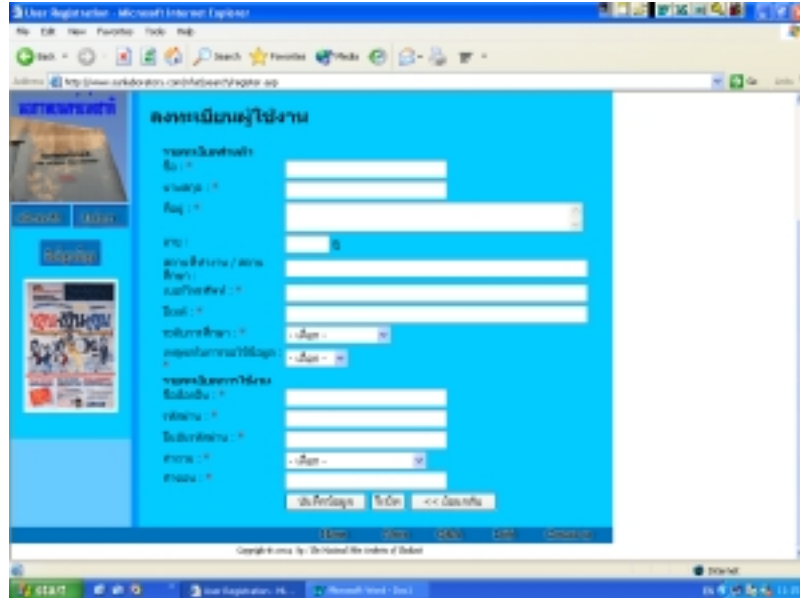
1.7 การออกแบบความปลอดภัยของระบบ (Security Design)

สุรสิทธิ์ วรรณไกรโรจน์ (2546 : 4) ได้กล่าวถึงความหมายของความมั่นคงปลอดภัยของระบบสารสนเทศ (information system security) ว่าหมายถึง ความเป็นไปได้ในการป้องกันระบบสารสนเทศและการบริการของระบบ ซึ่งส่งผลต่อการรักษาความลับ (confidentiality) ความคงสภาพ (integrity) ของระบบสารสนเทศ

1.7.1 การออกแบบความปลอดภัยในเชิงเทคนิค การรักษาความปลอดภัยของระบบสารสนเทศบนเว็บไซต์ของหอภาพยนตร์แห่งชาติ ในทางเทคนิคจะแยกเป็น

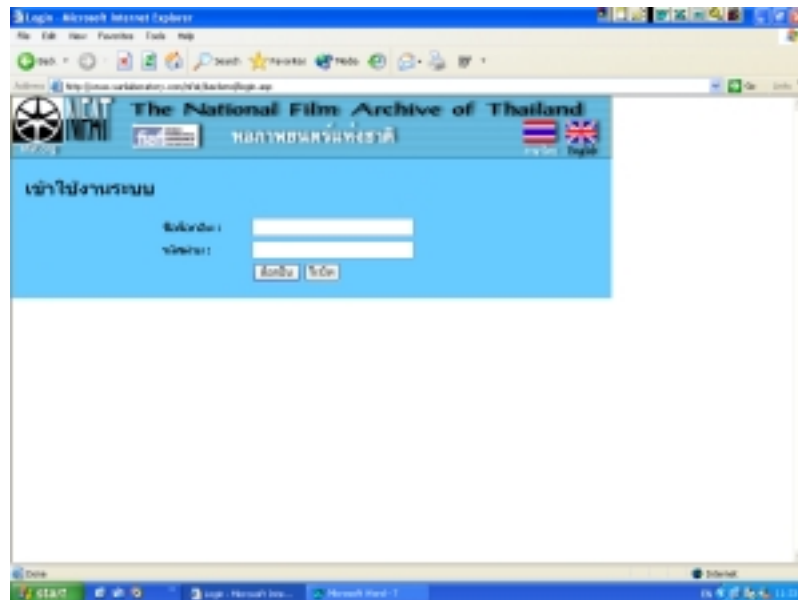
1) การนำข้อมูลออกบริการ เนื่องด้วยหอภาพยนตร์แห่งชาติ ไม่มีเซิร์ฟเวอร์ในหน่วยงานของตนเอง จึงจำเป็นต้องใช้บริการเซิร์ฟเวอร์ที่มีอยู่ในท้องตลาด ซึ่งผู้ให้บริการด้านนี้ จะมีการรักษาความปลอดภัยของระบบโดยพื้นฐานอยู่แล้ว ดังนั้น การอาศัยระบบความปลอดภัยของเซิร์ฟเวอร์ที่เลือกใช้ จึงเป็นการรักษาความปลอดภัยด้านหนึ่ง

2) การลงทะเบียนสมาชิก การเยี่ยมชมเว็บไซต์โดยทั่วไป จะเป็นการบริการแบบเปิดคือ สามารถเข้าชมได้โดยไม่จำเป็นต้องแจ้งชื่อและรหัสผ่าน แต่หากการเข้าถึงฐานข้อมูลของหอภาพยนตร์แห่งชาติ เงื่อนไขประการแรกคือ ต้องมีการลงทะเบียนสมาชิก จึงถือว่าการใช้ชื่อและรหัสผ่านเป็นระบบการรักษาความปลอดภัยอีกด้านหนึ่งในการสืบค้นข้อมูลของหอภาพยนตร์แห่งชาติ จะมีส่วนการลงทะเบียนสมาชิก ดังภาพที่ 4.21

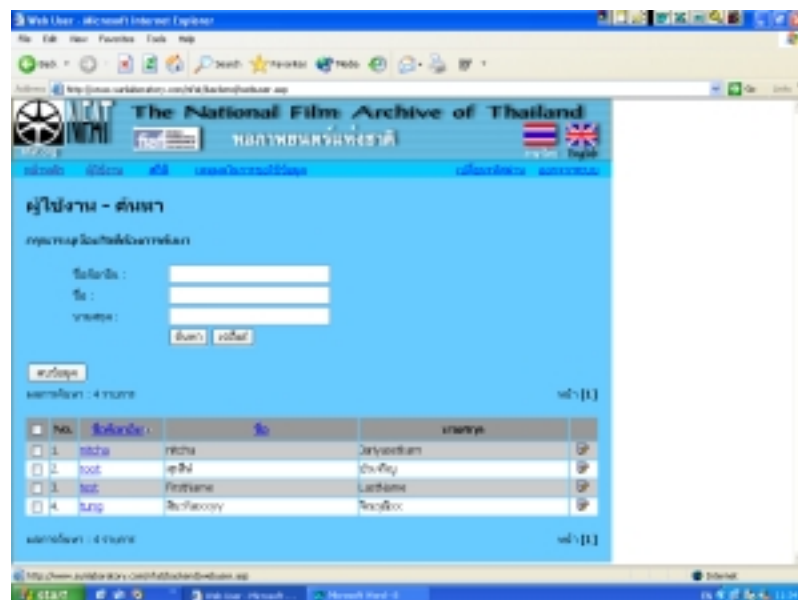

ภาพที่ 4.21 ภาพการลงทะเบียนสมาชิกของหอภาพยนตร์แห่งชาติ

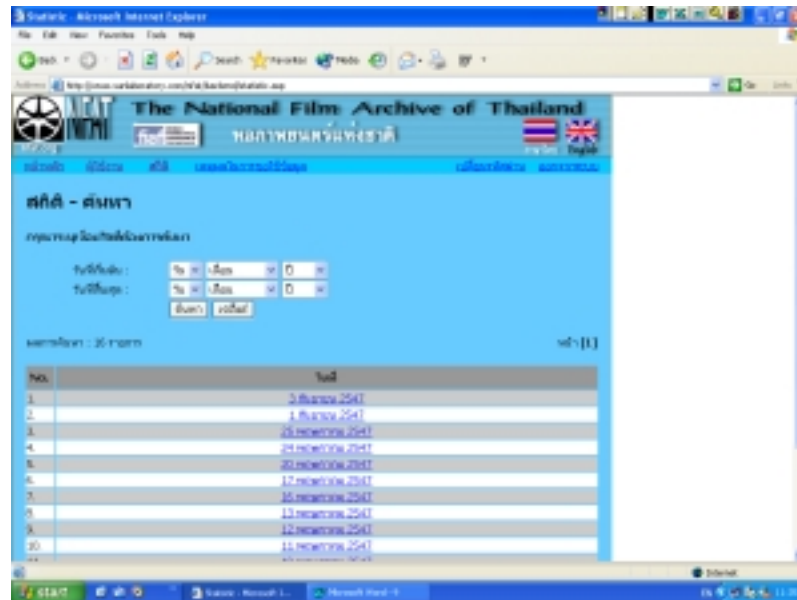
3) ระบบตรวจสอบการใช้ เนื่องจากมีการเก็บข้อมูลด้านผู้ใช้และรหัสผ่าน ในระบบของการบริการด้านนี้ จะมีระบบของจัดการฐานข้อมูลผู้ใช้อยู่เบื้องหลังการบริการ เรียกว่า ระบบ Backend ซึ่งตรวจสอบ ยกเลิก แก้ไขข้อมูลผู้ใช้ และดูสถิติการใช้ข้อมูลของระบบ โดยผู้ดูแลระบบได้ โดยผู้จัดการระบบจะเข้าระบบโดยการใส่ล็อกอินและผ่าน เพื่อเข้าใช้ระบบ ดังภาพที่ 4.22 – ภาพที่ 4.24

ภาพที่ 4.22 ภาพการใส่ล็อกอินและรหัสผ่านของผู้ดูแลระบบ

ภาพที่ 4.23 ภาพแสดงทะเบียนสมาชิก

ภาพที่ 4.24 ภาพการตรวจสอบการใช้ข้อมูลตามวันที่

4) การสำเนาข้อมูลเพื่อให้บริการ ข้อมูลที่มีการอัปโหลด (Upload) ขึ้นสู่การบริการบนเว็บไซต์ เป็นข้อมูลที่มีการแปลงเพื่อการให้บริการโดยเฉพาะ ไม่ใช่ข้อมูลจริงที่ใช้ภายในหอภาพยนตร์แห่งชาติ เท่ากับมีการสำรองข้อมูลออกมาใช้ หากเกิดความเสียหายจะไม่กระทบต่อข้อมูลจริงแต่อย่างใด

1.7.2 การออกแบบความปลอดภัยเชิงการปฏิบัติงาน ระบบสารสนเทศบนเว็บไซต์ของหอภาพยนตร์แห่งชาติ จะมีการสำรองข้อมูลมาจากฐานข้อมูลจริงภายในหอภาพยนตร์แห่งชาติ โดยมีแนวปฏิบัติคือสำรองข้อมูลในทุกสัปดาห์ และมีการอัปโหลดข้อมูลขึ้นสู่ระบบอินเทอร์เน็ตหนึ่งครั้งหรือมากกว่านั้นต่อเดือน ในการจัดการฐานข้อมูลบนที่ใช้บนระบบอินเทอร์เน็ตจะแยกเด็ดขาดจากการจัดการฐานข้อมูลภายใน ซึ่งมีระบบในการเข้าถึงด้วยชื่อและรหัสผ่านตามระบบของการอัปโหลดข้อมูล หากเจ้าหน้าที่หอภาพยนตร์แห่งชาติเป็นผู้ทำงานอัปโหลดเอง เจ้าหน้าที่นั้นต้องมีชื่อและรหัสผ่านในการเข้าใช้ข้อมูลบนเซิร์ฟเวอร์ แต่หากส่งข้อมูลให้บุคคลภายนอกทำการอัปโหลดข้อมูล ข้อมูลที่ได้ส่งไปเป็นเพียงข้อมูลสำรองเท่านั้น

2. การจัดทำระบบ

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนา แบ่งส่วนออกเป็นด้านอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำงาน ประกอบด้วยฮาร์ดแวร์ (ตามตารางที่ 4.8) อุปกรณ์เฉพาะทางด้านภาพยนตร์ต่างๆ และ ซอฟต์แวร์ (ตามตารางที่ 4.9) หรือโปรแกรมที่ใช้ในการปฏิบัติการเพื่อพัฒนารูปแบบมาเป็นการเสนอบนหน้าเว็บเพจ ดังนี้

2.1.1 ฮาร์ดแวร์ (Hardware) ประกอบด้วย

ตารางที่ 4.8 ตารางฮาร์ดแวร์ในการทำงาน

ชนิดอุปกรณ์	หน้าที่การทำงาน
เครื่องคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ	ใช้ในการทำงานในการพัฒนาระบบ ทั้งด้านข้อมูลที่ทำซ้ำ และด้านการนำเสนอในรูปแบบเว็บไซต์ โดยจำลองระบบเป็นการทำงานในระบบเซิร์ฟเวอร์
เครื่องคอมพิวเตอร์กระเป๋าหิ้ว	ใช้ในการทดสอบระบบ โดยเฉพาะการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง เพื่อการทดลองใช้ระบบที่ได้พัฒนาแล้ว
กล้องดิจิทัล	ใช้ในการทำงานด้านภาพนิ่ง กรณีที่ขนาดภาพที่ต้องการใช้มีขนาดเกินกว่าขนาด A4 ซึ่งเครื่องสแกนเนอร์สามารถรองรับได้ และภาพประกอบหน้าเว็บเพจ
กล้องวีดิทัศน์	ใช้ในการถ่ายทอดภาพยนตร์จากสื่อซึ่งเป็นฟิล์มภาพยนตร์ ก่อนที่จะมีการแปลงลงในระบบคอมพิวเตอร์
สแกนเนอร์	ใช้ในการแปลงภาพเป็นสื่อดิจิทัล ในกรณีที่งานต้นฉบับเป็นรูปภาพ และมีขนาดไม่เกิน เอ 4
เครื่องสตีเน็ค (Steenbeck)	เป็นเครื่องดูฟิล์มภาพยนตร์ ใช้ในการผ่านฟิล์มภาพยนตร์ เพื่อการถ่ายทอดลงสื่อวีดิทัศน์ หรือ ดิจิทัล ใช้กับฟิล์มขนาด 35 มิลลิเมตร และ 8 มิลลิเมตร
เครื่องเทเลสีนภาพยนตร์	ใช้ในการถ่ายทอดฟิล์มภาพยนตร์เป็นสื่อวีดิทัศน์ ใช้กับฟิล์มขนาด 16 มิลลิเมตร

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ชนิดอุปกรณ์	หน้าที่การทำงาน
การ์ดแปลงสัญญาณ	ใช้ในการแปลงข้อมูลภาพและเสียงจากระบบอนาล็อกเป็นระบบดิจิทัล
เครื่องเล่นเทปเสียงและซีดี	ใช้ในการเล่นเทปเสียงและซีดีเพื่อการแปลงสัญญาณ
เครื่องเขียนแผ่นซีดี	ใช้ในการบันทึกภาพและเสียงที่แปลงเป็นระบบดิจิทัลเพื่อประกอบการพัฒนาระบบ

2.1.2 ซอฟต์แวร์ (Software) ประกอบด้วย

ตารางที่ 4.9 ตารางซอฟต์แวร์ในการทำงาน

ชนิดของซอฟต์แวร์	หน้าที่การทำงาน
ระบบปฏิบัติการวินโดวส์ XP	ใช้ในการควบคุมการทำงานและจัดการข้อมูลพื้นฐานของเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการทำงาน
Microsoft Word	ใช้พิมพ์งานเอกสาร หรือข้อมูลต่างๆ ของระบบ
Microsoft ACCESS	ใช้เก็บฐานข้อมูลภาพยนตร์
PhotoShop	ใช้เพื่อการสร้าง ตกแต่ง แก้ไข งานซึ่งเป็นรูปภาพ
Adobe Premier	ใช้เพื่อการสร้าง ตกแต่ง แก้ไข งานซึ่งเป็นภาพเคลื่อนไหว
Cool Edit	ใช้ทำภาพตัวหนังสือบนภาพยนตร์ โดยเฉพาะเรื่องไตเติ้ล
ProCoder	ใช้ในการเข้ารหัส ที่จะใช้แปลงไฟล์ที่เป็น AVI เป็นไฟล์นามสกุล MPEG
Nero Burning ROM	ใช้ในการเขียนข้อมูลลงในแผ่นซีดีรอม
Macormedia Dreamweaver	เป็นโปรแกรมพื้นฐานที่ใช้ในการสร้างและการจัดการหน้าเว็บเพจของระบบทั้งหมด
ASP	ใช้ในการเขียนโปรแกรมเพื่อการสืบค้น และแอปพลิเคชันต่างๆ บนหน้าเว็บเพจ
JavaScript	ใช้ในการสร้างคำสั่งพิเศษเพิ่มเติมบนหน้าเว็บเพจ

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ชนิดของซอฟต์แวร์	หน้าที่การทำงาน
Adobe ImageReady	ใช้ในการสร้างภาพเคลื่อนไหว ในลักษณะของการโฆษณาหรือแบนเนอร์ (Banner) บนหน้าเว็บเพจ

2.2 โปรแกรมที่พัฒนาขึ้น

2.2.1 กลุ่มของการนำเข้าข้อมูล จะใช้การแปลงข้อมูลจากโปรแกรม Film DB

ซึ่งเป็นโปรแกรมที่ทำงานในปัจจุบัน เป็น Microsoft Access เพื่อนำเสนอบนเว็บ เนื่องด้วยหอภาพยนตร์แห่งชาติมีฐานข้อมูลที่จัดเก็บโดยอาศัยโปรแกรม Visual Basic ซึ่งเป็นโปรแกรมที่พัฒนาขึ้นมาภายในหน่วยงาน โดยใช้ชื่อ Film Database Management หรือ Film DB การนำข้อมูลมาใช้บนเว็บไซต์ จะเป็นการแปลงข้อมูลจาก Film DB มาเป็น Microsoft ACCESS โดยใช้ฟังก์ชันคำสั่ง Export จาก SQL Server เมื่อได้แปลงข้อมูลเป็น Microsoft ACCESS แล้วจะตัดส่วนที่ไม่จำเป็นออกไป และเพิ่มเขตข้อมูลในส่วนของการเปิดและตัวอย่างคลิปปภาพยนตร์ลงไปบนฐานข้อมูล จากนั้นจะสร้างไฟเตอร์ต่างหาก ซึ่งจะทำหน้าที่เก็บภาพโปสเตอร์และคลิปปภาพยนตร์ เพื่อให้บริการสารสนเทศด้านภาพยนตร์บนเว็บ หากชื่อซึ่งได้จัดเก็บบนข้อมูล Microsoft ACCESS ตรงกับชื่อในไฟเตอร์ของภาพเปิดและตัวอย่างภาพยนตร์แล้ว จะมีการนำมาแสดงในหน้าของการแสดงผลตามฟังก์ชัน ของโปรแกรม ASP ที่ได้กำหนดไว้ ส่วนการนำเสนอข้อมูลด้านอื่นๆ จะเป็นการนำเข้าข้อมูลผ่านการทำงานของระบบซอฟต์แวร์มาตรฐาน ได้แก่ ไมโครซอฟต์เวิร์ด ไมโครซอฟต์เอกเซล และการนำเข้าโดยตรงผ่านโปรแกรม Macromedia Dreamweaver

2.2.2 ส่วนของการสืบค้น ได้ใช้โปรแกรม ASP ในการสืบค้นฐานข้อมูล

ภาพยนตร์ของหอภาพยนตร์แห่งชาติ โดยการค้นจากเขตข้อมูลต่างๆ ที่กำหนด ดังที่กล่าวมาแล้ว การสืบค้นข้อมูลจะแยกเป็นหมวดภาพยนตร์ตามการจัดเก็บ องค์ประกอบของไฟล์ต่างๆ โดยมีเค้าโครงมาจากแผนที่เว็บไซต์ซึ่งสามารถแยกออกเป็นตารางได้ดังตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 ตารางโปรแกรมที่ใช้ในการสืบค้นและการนำเสนอบนเว็บไซต์

File & Directory	Description
/Film history	Directory สำหรับเก็บข้อมูลเกี่ยวกับประวัติภาพยนตร์
/National Film Archive	Directory สำหรับเก็บข้อมูลเกี่ยวกับประวัติหน่วยงาน
/Servicing	Directory สำหรับเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการบริการและ ระเบียนการ
/Accessing	Directory สำหรับเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการสืบค้นฐานข้อมูล
/Film Museum	Directory สำหรับเก็บข้อมูลเกี่ยวกับพิพิธภัณฑ์ภาพยนตร์
/Theatre	เก็บข้อมูลเกี่ยวกับโรงภาพยนตร์
/Knowledge	Directory สำหรับเก็บข้อมูลเกี่ยวกับเกร็ดความรู้ต่างๆ
/Information	Directory สำหรับเก็บข้อมูลเกี่ยวกับข่าวสารประชาสัมพันธ์
/Q&A	Directory สำหรับเก็บข้อมูลเกี่ยวกับชุดคำถามที่ถูกลืม บ่อยๆ
/Link	Directory สำหรับเก็บข้อมูลเกี่ยวกับลิงก์ไปหน่วยงาน หอภาพยนตร์อื่น
/Contact us	Directory สำหรับเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการติดต่อหอภาพยนตร์ แห่งชาติ
/backend	Directory สำหรับเก็บไฟล์ของ Back-end system ประกอบ ด้วยโปรแกรม
/template	Directory สำหรับเก็บ include ไฟล์ที่แสดงผล HTML ส่วน ประกอบต่างๆ ของหน้าจอใน Back_end System
Inc_backend_header.asp	โปรแกรมที่ทำหน้าที่สร้างส่วนประกอบของ Page Header & Main Menu
Inc_nav_bar_left.asp	โปรแกรมที่ทำหน้าที่สร้างส่วนประกอบของ Left Navigation Bar (จำนวนผลการค้นหา)
Inc_nav_bar_right.asp	โปรแกรมที่ทำหน้าที่สร้างส่วนประกอบของ Right Navigation Bar (ไปยังหน้าต่างๆ)
Change_password.asp	โปรแกรมที่ทำหน้าที่สร้างหน้าจอเปลี่ยนรหัสผ่าน

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

File & Directory	Description
Index.asp	โปรแกรมที่ทำหน้าที่สร้างหน้าจอหน้าหลัก
Login.asp	โปรแกรมที่ทำหน้าที่สร้างหน้าจอการเข้าใช้โปรแกรมการสืบค้น
Logout.asp	โปรแกรมที่ทำหน้าที่สร้างหน้าจอการออกจากการสืบค้น
Search_reason.asp	โปรแกรมที่ทำหน้าที่สร้างหน้าจอเหตุผลในการขอใช้ข้อมูล-ค้นห
Search_reason_entry.asp	โปรแกรมที่ทำหน้าที่สร้างหน้าจอเหตุผลในการใช้ข้อมูล-เพิ่ม, แก้ไข
Statistic.asp	โปรแกรมที่ทำหน้าที่สร้างหน้าจอสถิติ- ค้นห
Statistic_detail.asp	โปรแกรมที่ทำหน้าที่สร้าง หน้าจอสถิติ – รายละเอียดแต่ละวัน
Template3.asp	โปรแกรมที่ทำหน้าที่สร้าง หน้าจอต้นแบบของ Back-end
Web_user.asp	โปรแกรมที่ทำหน้าที่สร้าง หน้าจอผู้ใช้งาน – ค้นห
Web_user_detail.asp	โปรแกรมที่ทำหน้าที่สร้าง หน้าจอผู้ใช้งาน – รายละเอียด
Web_user_edit.asp	โปรแกรมที่ทำหน้าที่สร้าง หน้าจอผู้ใช้งาน – แก้ไข
/db	Directory สำหรับเก็บฐานข้อมูล ซึ่งมีฐานข้อมูลย่อย คือ FilmDB.mdb และ WebDB.mdb
FilmDB.mdb	แฟ้มเก็บฐานข้อมูลภาพยนตร์และสื่ออื่นๆ
WebDB.mdb	แฟ้มเก็บฐานข้อมูลของ Back-end System
/image	Directory สำหรับเก็บไฟล์รูปภาพ
/include	Directory สำหรับเก็บ Config Library and Statement ต่างๆ ของ ASP และ JavaScript
Config.asp	โปรแกรมสำหรับกำหนด Configuration ของ Application
Inc_checkbos.js	File Library ของ Checkbox(JavaScript)
Inc_chk_admin_auth.asp	โปรแกรมสำหรับเช็คการ Login ของผู้ดูแลระบบ (Back-end)
Inc_chk_user_auth.asp	โปรแกรม สำหรับเช็คการ login ของผู้ใช้งานระบบ

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

File & Directory	Description
Inc_close_con.asp	โปรแกรมสำหรับ Close Database Connection
Inc_get_mesg.asp	โปรแกรมสำหรับอ่านค่า Page Message Notification
Inc_open_con.asp	โปรแกรมสำหรับ Open Database3 Connection
Inc_show_mesg.asp	โปรแกรมสำหรับแสดงผล Page Message Notification
Inc_validate input.js	โปรแกรมในการ Input Validation (JavaScript)
Lib_display.asp	โปรแกรมที่กำหนดการแสดงผล Html Form ต่างๆ
Lib_format_str.asp	เพิ่มข้อมูล Library ของการแสดงผลค่าข้อความต่างๆ
Lib_map_value.asp	เพิ่มข้อมูล Library ของการแปลงค่ารหัสที่ใช้เก็บในฐานข้อมูลเป็นข้อความต่างๆ
Lib_nav_bar.asp	เพิ่มข้อมูล Library ของการทำ Data Page Navigation
Lib_preprocess_data.asp	เพิ่มข้อมูล Library ของการเตรียมค่าต่างๆ ก่อนส่งไปประมวลผลยังฐานข้อมูล
/index_files	Directory สำหรับเก็บไฟล์รูปภาพ
/random_pic	Directory สำหรับเก็บไฟล์รูปภาพที่สุ่มขึ้นมาแสดงผลในหน้าแรก
/search	Directory สำหรับเก็บไฟล์ของระบบสืบค้นฐานข้อมูล
/template	Directory สำหรับเก็บ include ไฟล์ที่แสดงผลบน HTML ส่วนประกอบต่างๆ ของหน้าจอใน Media Search System
Inc_nav_bar_left.asp	โปรแกรมที่กำหนดส่วนประกอบของ Left Navigation Bar (จำนวนผลการค้นหา)
Inc_nav_bar_right.asp	โปรแกรมที่กำหนดส่วนประกอบของ Right Navigation Bar (ไปยังหน้าต่างๆ)
Feature.asp	โปรแกรมที่กำหนดหน้าจอภาพยนตร์สารคดี – การค้นหา โดยค้นหาจาก ชื่อเรื่อง(ภาษาไทย) ชื่อเรื่อง(ภาษาอังกฤษ) ผู้สร้าง หัวเรื่อง และเรื่องย่อ
Feature_detail.asp	โปรแกรมที่ทำหน้าที่กำหนด หน้าจอภาพยนตร์สารคดี – รายละเอียด

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

File & Directory	Description
Forgot.asp	โปรแกรมที่ทำหน้าที่กำหนด หน้าจอลืมรหัสผ่าน
Login.asp	โปรแกรมที่ทำหน้าที่กำหนด หน้าจอเข้าใช้งานระบบ
Logout.asp	โปรแกรมที่ทำหน้าที่กำหนด คำสั่ง ออกจากระบบ
Main.asp	โปรแกรมที่ทำหน้าที่กำหนด หน้าจอหลัก
Movie.asp	โปรแกรมที่ทำหน้าที่กำหนด หน้าจอภาพยนตร์เรื่อง – การค้นหา โดยค้นหาจาก ชื่อเรื่อง(ภาษาไทย) ชื่อเรื่อง(ภาษาอังกฤษ) ผู้สร้าง ผู้แสดง และเรื่องย่อ
Movie_detail.asp	โปรแกรมที่ทำหน้าที่กำหนด หน้าจอภาพยนตร์เรื่อง – รายละเอียด
News.asp	โปรแกรมที่ทำหน้าที่กำหนด หน้าจอภาพยนตร์ข่าว – การค้นหา โดยค้นหาจาก ชื่อเรื่อง หัวข้อข่าว ผู้สร้าง ชื่อทางการ และเรื่องย่อ
News_detail.asp	โปรแกรมที่ทำหน้าที่กำหนด หน้าจอภาพยนตร์ข่าว – รายละเอียด
Omedia.asp	โปรแกรมที่ทำหน้าที่กำหนด หน้าจอสื่ออื่นๆ – การค้นหา โดยค้นหาจาก ชื่อเรื่อง ชื่อเรื่องย่อย เนื้อหา ชื่อผู้แสดง
Omedia_detail.asp	โปรแกรมที่ทำหน้าที่กำหนด หน้าจอสื่ออื่นๆ – รายละเอียด
Register.asp	โปรแกรมที่ทำหน้าที่กำหนด หน้าจอลงทะเบียนผู้ใช้งาน
Template2.asp	โปรแกรมที่ทำหน้าที่กำหนด หน้าจอต้นแบบของ Media Search System
Video.asp	โปรแกรมที่ทำหน้าที่กำหนด หน้าจอวิดีโอ – การค้นหา โดยค้นหาจาก ชื่อวิดีโอ ชื่อเรื่องย่อย และเนื้อหา
Video_detail.asp	โปรแกรมที่ทำหน้าที่กำหนด หน้าจอวิดีโอ – รายละเอียด
/template	Directory สำหรับเก็บ include ไฟล์ที่แสดงผล HTML ส่วนประกอบต่างๆ ของหน้าจอใน Front-end System
Inc_footer.asp	โปรแกรมที่ทำหน้าที่กำหนด ส่วนประกอบของ Page Footer

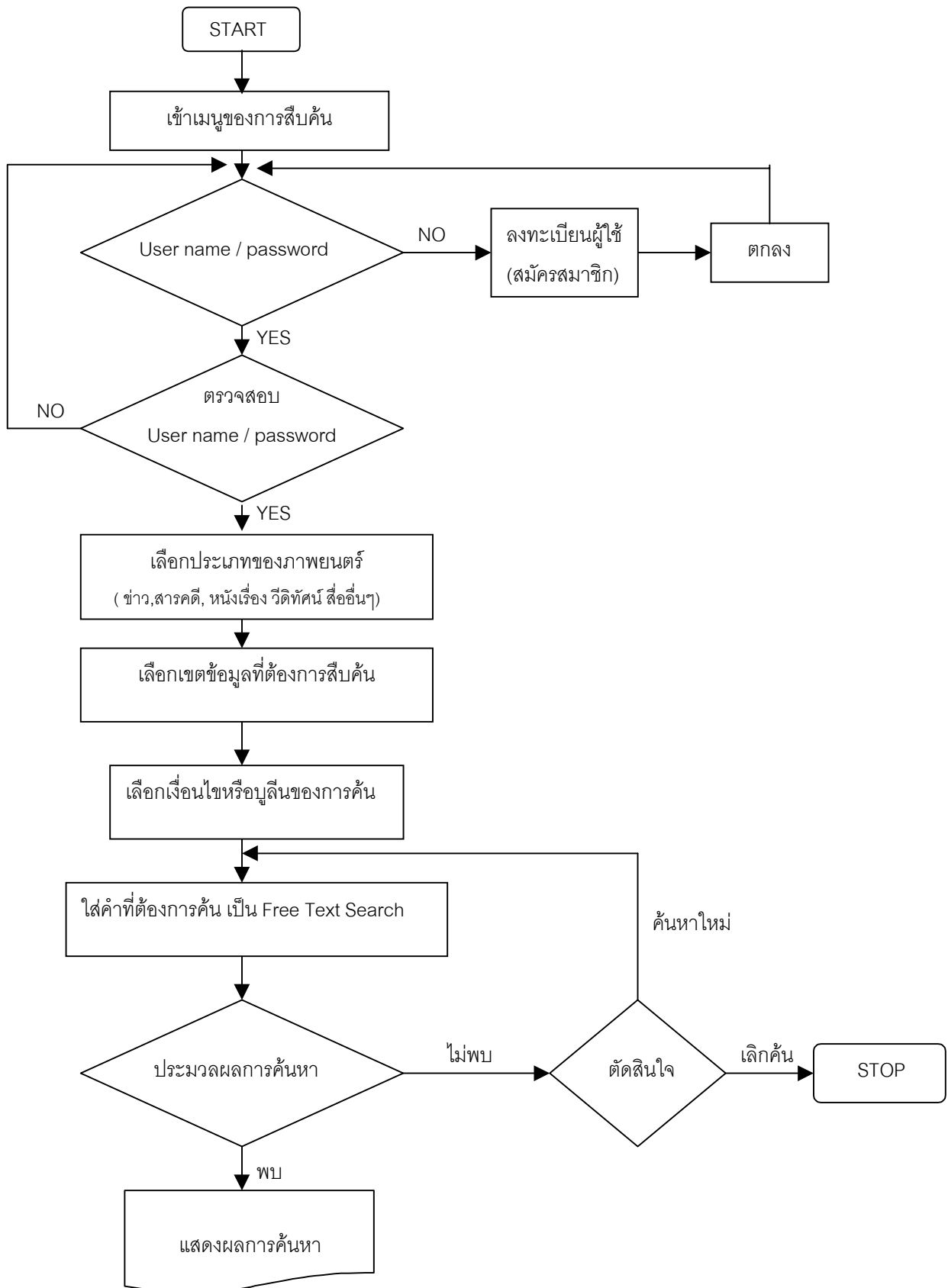
ตาราง 4.10 (ต่อ)

File & Directory	Description
Inc_header.asp	โปรแกรมที่ทำหน้าที่กำหนด ส่วนประกอบของ Page Header & Main Menu
Inc_menu_unit.asp	โปรแกรมที่ทำหน้าที่กำหนด Statement ของ JavaScript Pulldown Menu
/upload_file	Directory สำหรับเก็บไฟล์ของสื่อต่างๆ ที่มีค่าอยู่ในฐานข้อมูล
/movie	Directory สำหรับเก็บไฟล์ภาพยนตร์เรื่อง
/feature	Directory สำหรับเก็บไฟล์ภาพยนตร์สารคดี
/news	Directory สำหรับเก็บไฟล์ภาพยนตร์ข่าว
/video	Directory สำหรับเก็บไฟล์วิดีโอทัศน์
/omedia2	Directory สำหรับเก็บไฟล์สื่ออื่นๆ
Application.htm	โปรแกรมที่ทำหน้าที่กำหนด ตัวอย่างหน้าลงทะเบียนผู้ใช้งาน
Home.htm	โปรแกรมที่ทำหน้าที่กำหนด ตัวอย่างหน้าหลักของ Web Site
Index.htm	เพิ่มตัวอย่างหน้าแรกของ Web Site
Nfat.css	โปรแกรมที่ทำหน้าที่กำหนด CSS Style Sheet ของทุกระบบย่อย
Template.asp	โปรแกรมที่ทำหน้าที่กำหนดหน้าจอต้อนรับแบบของ Front-end System

โดยในรายละเอียดโปรแกรมการทำงานบนเว็บไซต์ สามารถดูได้จากแผ่นซีดีแนบเอกสาร
การวิจัย

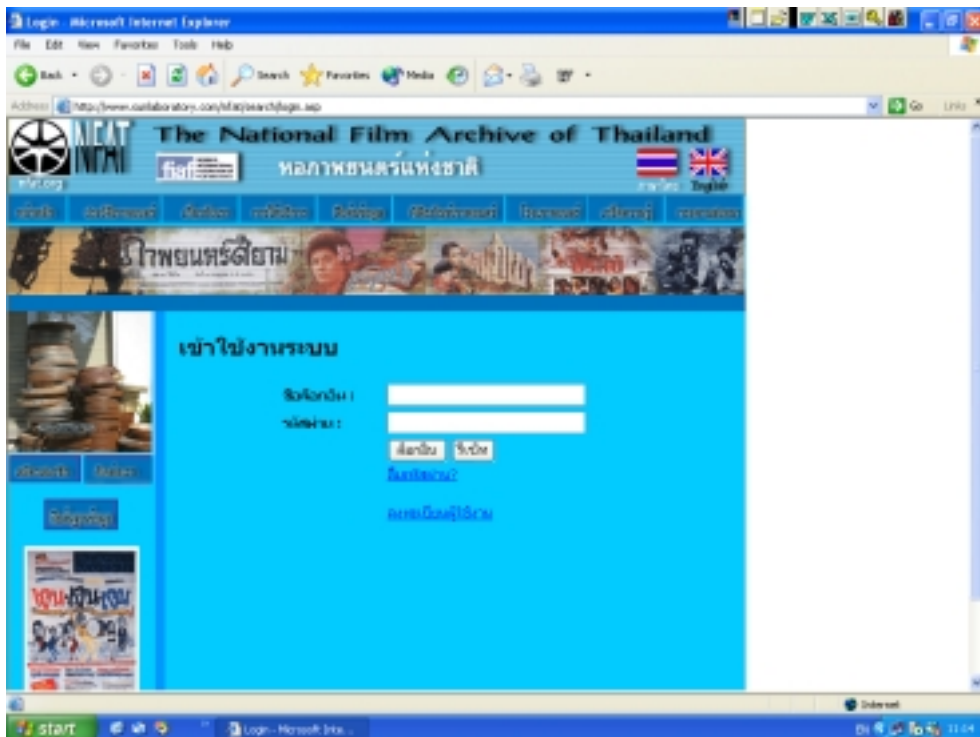

2.3 ขั้นตอนการทำงานภายในโปรแกรมการสืบค้น

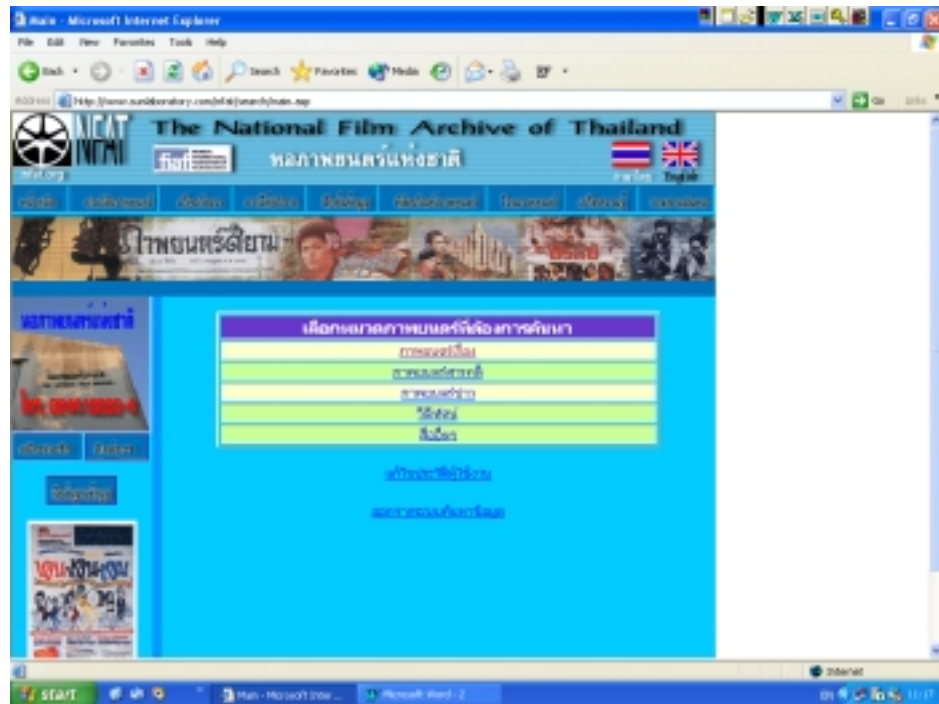

ภาพที่ 4.25 แผนภูมิแสดงการสืบค้นข้อมูลบนเว็บไซต์

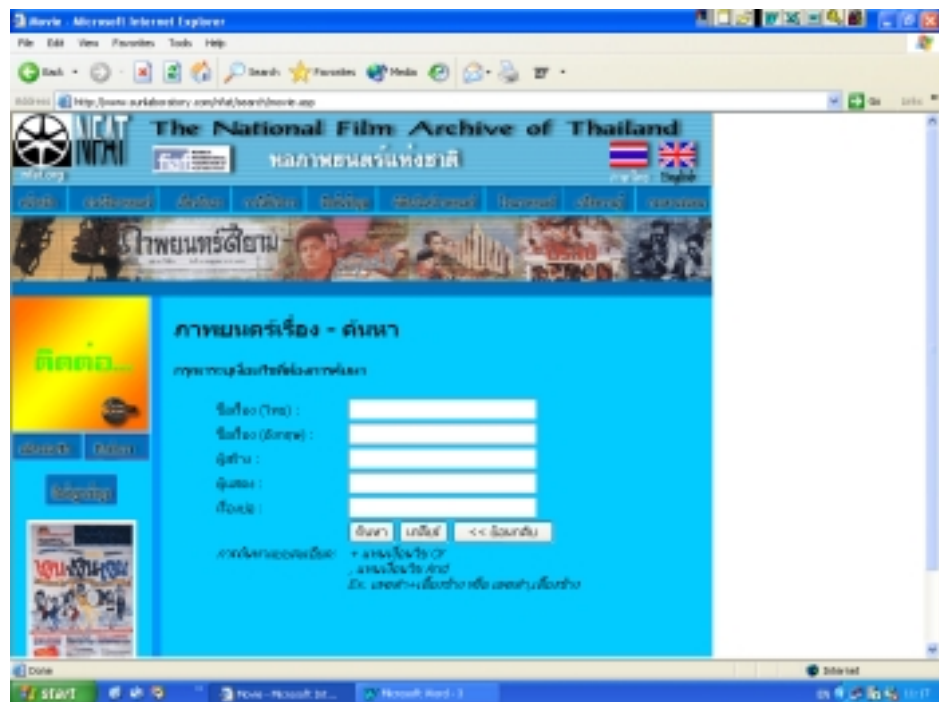
2.4 ตัวอย่างการค้นหาข้อมูลบนเว็บไซต์ การเข้าสู่ระบบการค้นหาข้อมูลบนเว็บไซต์ มีการกำหนดในการใส่ข้อมูลชื่อล็อกอิน และรหัสผ่าน ดังภาพที่ 4.26 ซึ่งเมื่อตรวจสอบความถูกต้องแล้ว ผู้ใช้จะต้องทำการเลือกหมวดภาพยนตร์ที่ต้องการค้นหา ดังภาพที่ 4.27 จากนั้นผู้ใช้สามารถเลือกเขตข้อมูลที่ต้องการจะค้นหาข้อมูลโดยการใส่ข้อความในช่องของเขตข้อมูลนั้นๆ ดังตัวอย่างในภาพที่ 4.28 และ 4.29 ตามตัวอย่างที่แสดง ผู้ใช้เลือกค้นหาจากชื่อเรื่องของหมวดภาพยนตร์เรื่อง โดยค้นคำว่า “แพรด้า” และมีการแสดงผลภาพยนตร์ที่ค้นได้ ดังภาพที่ 4.30

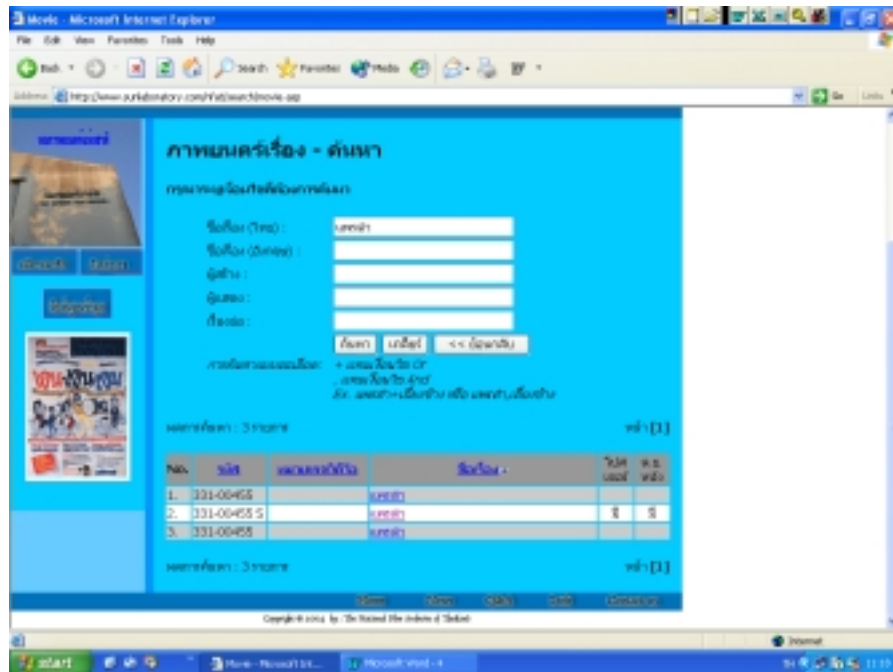
ภาพที่ 4.26 ภาพการเข้าใช้ระบบสืบค้นข้อมูล

ภาพที่ 4.27 ภาพการเลือกหมวดภาพยนตร์ที่ต้องการค้น

ภาพที่ 4.28 ภาพแสดงเขตข้อมูลที่สามารถใส่คำค้น

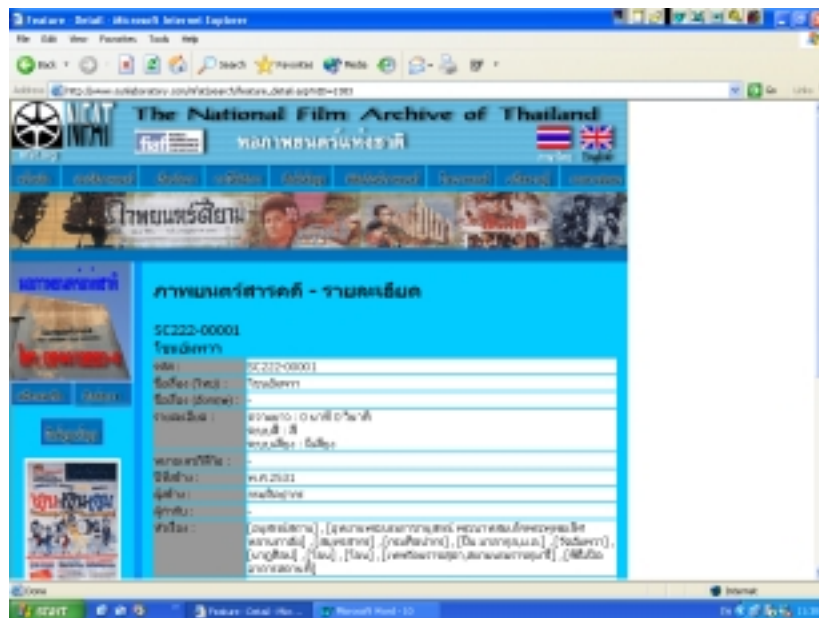

ภาพที่ 4.29 ผู้ใช้ใส่คำค้น “แพรวดำ” ในเขตข้อมูลชื่อเรื่อง

ภาพที่ 4.30 ระบบแสดงผลการค้นหาภาพยนตร์เรื่อง “แพรวดำ”

จากตัวอย่างที่ค้นพบจากเรื่อง “แพรดำ” จะมีส่วนที่แสดงใบปิด และตัวอย่างภาพยนตร์ ซึ่งสองส่วนนี้สามารถคลิกเพิ่มเติมได้ โดย หากคลิกรูปใบปิดจะขยายเป็นรูปในขนาดใหญ่เพื่อให้เห็นรายละเอียดชัดเจนยิ่งขึ้น และหากคลิกในส่วนของตัวอย่างภาพยนตร์จะแสดงเป็นภาพเคลื่อนไหว ซึ่งขึ้นอยู่กับซอฟต์แวร์บนเครื่องของผู้ใช้บริการ แต่หากเรื่องใดยังไม่มีข้อมูลในสองส่วนนี้จะแสดงตามเขตข้อมูลเท่าที่หอภาพยนตร์แห่งชาติได้จัดเก็บข้อมูลไว้ เช่น หากมีการค้นหาจากภาพยนตร์สารคดีเรื่อง “ไขนอัมพวา” ซึ่งไม่มีใบปิดและตัวอย่างภาพยนตร์ แต่มีการจัดทำเรื่องย่อไว้แล้ว ระบบจะแสดงผล ตามภาพที่ 4.31 และ ภาพที่ 4.32

ภาพที่ 4.31 ผลจากการค้นหาภาพยนตร์สารคดีเรื่อง “ไขนอัมพวา”

ภาพที่ 4.32 ภาพจากการค้นหาภาพยนตร์สารคดีเรื่อง “โขนอัมพวา” (ต่อ)

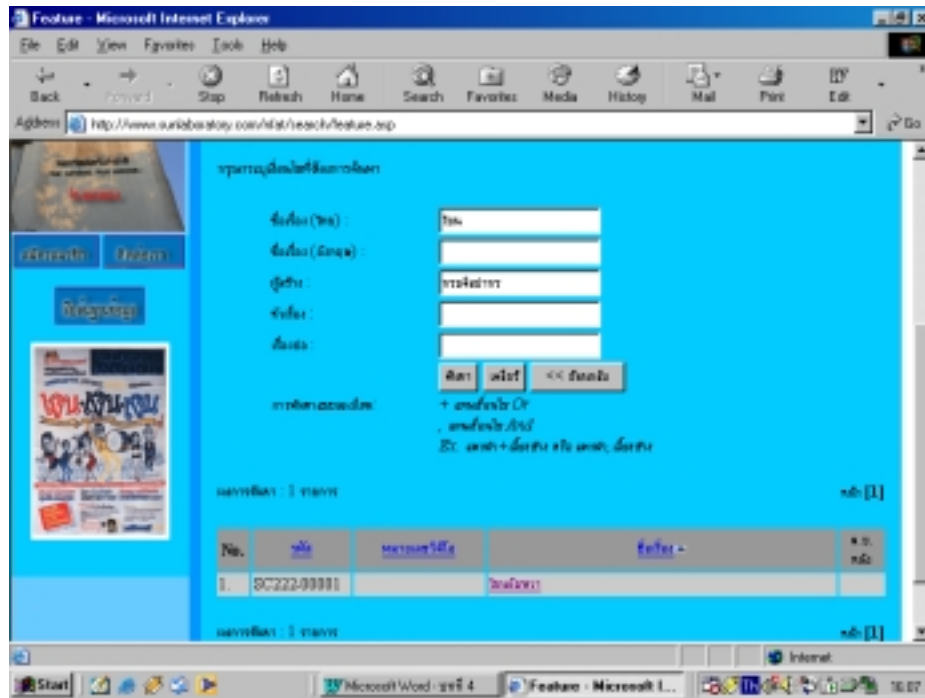
2.5 การทดสอบระบบ

1) เชิงความถูกต้องของการทำงาน ในการทดสอบระบบจะทดสอบลำดับแรกในเรื่องของความถูกต้องของทำงาน โดยการทดสอบบนเครื่องคอมพิวเตอร์ของผู้วิจัยว่า สามารถเลือกคลิกไปตามจุดต่างๆ และสืบค้นข้อมูลได้ตามที่ต้องการหรือไม่ เพื่อการแก้ไขและปรับปรุงในเบื้องต้น โดยการจำลองเครื่องคอมพิวเตอร์ปกติเป็นการทำงานในระบบเซิร์ฟเวอร์ และทำการทดสอบผ่านโปรแกรม Internet Explorer Browser เมื่อได้ทำการทดสอบแน่ใจว่าการทำงานถูกต้องตามวัตถุประสงค์ จึงทำการอัปโหลดข้อมูลโดยเฉพาะส่วนการสืบค้นเพื่อทดลองการทำงานบนเซิร์ฟเวอร์จริง โดยทดสอบผ่านระบบอินเทอร์เน็ตจริง

2) ความสมเหตุสมผลของข้อมูล เป็นการทดสอบในแง่ของความถูกต้องของข้อมูล โดยเฉพาะการค้นหาในส่วนต่างๆ ของสารสนเทศด้านภาพยนตร์ โดยทดลองสืบค้นตามส่วนต่างๆ ที่ได้กำหนดไว้ และดูผลที่ได้จากการสืบค้น เช่น

สืบค้นภาพยนตร์สารคดีในพิวส์ชื่อเรื่อง “โขน” จะพบข้อมูลจำนวน 9 รายการ แต่หากสืบค้นข้อมูลภาพยนตร์เรื่อง โขน โดยกำหนดผู้สร้างเป็น “กรมศิลปากร” จะมีข้อมูลแสดงเพียง 1 รายการ ดังภาพที่ 4.33 – 4.35

ภาพที่ 4.35 ค้นหาคำว่า “โชน” และ “กรมศิลปากร”
ระบบแสดงการค้นหาพบจำนวน 1 รายการ

บทที่ 5 การประเมินระบบ

การประเมินระบบ เป็นการรวบรวมข้อมูลที่เกิดขึ้นระหว่างการพัฒนา และหลังจากนำระบบไปใช้งาน วิภา เจริญภัณฑารักษ์ (2544 : 290) ได้ให้นิยามว่า การประเมินระบบสารสนเทศ (information system evaluation) เป็นกิจกรรมที่ทบทวน ติดตามและตรวจสอบส่วนต่างๆ ของระบบสารสนเทศ ตั้งแต่ ซอฟต์แวร์ (software) กระบวนการ (process) และ ทรัพยากร (resource) ต่างๆ ที่ใช้ในระบบสารสนเทศ เพื่อวัดคุณภาพ (quality) ประสิทธิภาพ (performance) และผลิตผล (productivity) ของระบบเป็นไปตามวัตถุประสงค์และข้อกำหนดหรือไม่

1. วัตถุประสงค์ในการประเมิน

ในการประเมินระบบจากการวิจัยนี้ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลและข้อเสนอแนะจากการทดลองใช้ระบบสารสนเทศที่ได้พัฒนาขึ้น เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการพัฒนาเว็บไซต์ที่สมบูรณ์ต่อไปในอนาคต

ซึ่งการประเมินระบบเป็นการประเมินเพื่อ

- 1.1 การตรวจสอบความถูกต้องของระบบ (Verification) และ
- 1.2 ความสมเหตุสมผลของระบบ (Validation)

2. วิธีในการประเมิน

การประเมินการพัฒนาระบบสารสนเทศบนเว็บของหอภาพยนตร์แห่งชาติ ได้ใช้การประเมิน โดยเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม ซึ่งให้ผู้ที่ได้ทดลองการใช้โปรแกรมผ่านระบบอินเทอร์เน็ต และให้ทดลองใช้ผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊กของผู้วิจัย โดยประกอบด้วย

- 2.1 ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 2.2 ใช้ค่าสถิติร้อยละ เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ข้อมูล

3. กลุ่มตัวอย่าง

ในการประเมินได้จัดกลุ่มของผู้ประเมินออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

3.1 กลุ่มผู้บริหาร ได้แก่ ผู้ที่ดำรงตำแหน่งตั้งแต่หัวหน้างานของหอภาพยนตร์แห่งชาติ ซึ่งภายในหอภาพยนตร์แห่งชาติ มีการแบ่งงานออกเป็น 4 งาน ได้แก่ งานอนุรักษ์ภาพยนตร์และโทรทัศน์ งานภาพยนตร์และโทรทัศน์ งานคลังภาพยนตร์ และงานเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ มีผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าหอภาพยนตร์แห่งชาติและหัวหน้างาน รวมทั้งสิ้น 5 ตำแหน่ง โดยไม่รวมผู้วิจัยซึ่งเป็นหนึ่งในกลุ่มผู้บริหารของหอภาพยนตร์แห่งชาติออก จึงเหลือผู้ประเมินในกลุ่มนี้ จำนวน 4 ท่าน ผู้วิจัยจึงได้เพิ่มผู้บริหารระดับหัวหน้าฝ่ายในหอจดหมายเหตุแห่งชาติอีกจำนวน 2 ท่าน (เนื่องด้วยหอภาพยนตร์แห่งชาติมีฐานะเป็นฝ่ายหนึ่งในหอจดหมายเหตุแห่งชาติ ตามโครงสร้างการบริหารดังที่กล่าวมาแล้ว) เพื่อเพิ่มมุมมองในกลุ่มนี้ รวมเป็น 6 ท่าน

3.2 กลุ่มเจ้าหน้าที่ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ภายในฝ่ายหอภาพยนตร์แห่งชาติที่ทำงานเกี่ยวข้องกับบริการและการอนุรักษ์ภายในหอภาพยนตร์แห่งชาติ โดยเน้นเฉพาะเจ้าหน้าที่ที่ต้องทำงานเกี่ยวข้องกับระบบ จำนวน 10 ท่าน

3.3 กลุ่มบุคคลทั่วไป ได้แก่ กลุ่มบุคคลซึ่งไม่ใช่กลุ่มบุคคลซึ่งเป็นกลุ่มบุคคลในกลุ่มที่หนึ่งและกลุ่มที่สอง ซึ่งประกอบด้วยบุคคลที่เป็นเจ้าหน้าที่ในฝ่ายงานอื่น และบุคคลภายนอกซึ่งเป็นผู้ใช้บริการของหอภาพยนตร์แห่งชาติ โดยสุ่มตัวอย่างจำนวน 18 ท่าน

4. เครื่องมือการประเมิน

ได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งในตารางแบบสอบถามจะประกอบด้วยคำถาม ซึ่งแบ่งเป็น 8 หัวข้อได้แก่

- 1) ความสวยงามของการออกแบบหน้าจอ
- 2) ความเร็วในการตอบสนองการใช้งาน
- 3) ความสะดวกและง่ายต่อการใช้งาน
- 4) ความถูกต้องของผลลัพธ์ที่ได้จากระบบ
- 5) ความทนทานระบบ โดยสามารถตรวจสอบได้ว่าผู้ใช้งานผิดพลาดได้ดีแค่ไหน
- 6) ความสามารถในการตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้
- 7) ประโยชน์ที่ได้รับจากระบบ

8) สรุปภาพโดยรวมของระบบ (ตามความเห็นของผู้ประเมิน)

ซึ่งในแต่ละหัวข้อ มีระดับการให้คะแนนแบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่ ระดับ 1 ควรปรับปรุง
ระดับ 2 พอใช้ ระดับ 3 ปานกลาง ระดับ 4 ดี และ ระดับ 5 ดีมาก

5. ผลการประเมิน

ใช้วิธีการคำนวณ โดยนำมาคำนวณเทียบเป็นค่าร้อยละ ดังนี้

$$\frac{\text{จำนวนคนให้คะแนน} \times 100}{\text{จำนวนคนประเมินทั้งหมด}}$$

เช่น คำถามในเรื่องความสามารถในการตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้ มีผู้ให้คะแนนระดับดี
มาก 5 คน ระดับดี 10 คน ระดับปานกลาง 15 คน จำนวนคนประเมินทั้งหมด 30 คนเมื่อนำมา
คำนวณเป็นเปอร์เซ็นต์จะได้ 16.67, 33.33 และ 50 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ

ผลของการประเมินสามารถแสดงได้ดังตารางที่ 5.1 – 5.4

**ตารางสรุปผลการประเมินผลการทำงานของระบบสารสนเทศบนเว็บ
ของหอภาพยนตร์แห่งชาติ**

กลุ่มผู้บริหาร (6 ท่าน)

ตารางที่ 5.1 ตารางแสดงผลการประเมินจากกลุ่มผู้บริหาร

คำถาม	ระดับคะแนนเป็นเปอร์เซ็นต์ (%)				
	ดีมาก (5)	ดี (4)	ปานกลาง (3)	พอใช้ (2)	ควรปรับปรุง (1)
ความสวยงามของการออกแบบหน้าจอ	16.67	50.00	33.33	-	-
ความเร็วในการตอบสนองการใช้งาน	33.33	66.67	-	-	-
ความสะดวกและง่ายต่อการใช้งาน	16.67	83.33	-	-	-
ความถูกต้องของผลลัพธ์ที่ได้จากระบบ	33.33	50.00	16.67	-	-
ความทนทานของระบบ: สามารถตรวจสอบได้ว่าผู้ใช้ทำงาน ผิดพลาดได้ดีแค่ไหน	33.33	33.33	33.33	-	-
ความสามารถในการตอบสนองต่อ ความต้องการของผู้ใช้มากนัก้อยแค่ไหน	66.67	16.67	16.67	-	-
ประโยชน์ที่ได้รับจากระบบ	50.00	50.00	-	-	-
สรุปภาพโดยรวมทั้งหมดของระบบ	50.00	50.00	-	-	-
สรุปภาพโดยรวมทั้งหมดของระบบ (ตามผลการวิจัย)	37.50	50.00	12.50	-	-

กลุ่มเจ้าหน้าที่ (10 ท่าน)

ตารางที่ 5.2 ตารางแสดงผลการประเมินจากกลุ่มเจ้าหน้าที่

คำถาม	ระดับคะแนนเป็นเปอร์เซ็นต์ (%)				
	ดีมาก (5)	ดี (4)	ปานกลาง (3)	พอใช้ (2)	ควรปรับปรุง (1)
ความสวยงามของการออกแบบหน้าจอ	30.00	60.00	10.00	-	-
ความเร็วในการตอบสนองการใช้งาน	10.00	80.00	10.00	-	-
ความสะดวกและง่ายต่อการใช้งาน	20.00	60.00	20.00	-	-
ความถูกต้องของผลลัพธ์ที่ได้จากระบบ	10.00	90.00	-	-	-
ความทนทานของระบบ: สามารถตรวจสอบได้ว่าผู้ใช้งาน ผิดพลาดได้ดีแค่ไหน	20.00	60.00	20.00	-	-
ความสามารถในการตอบสนองต่อ ความต้องการของผู้ใช้มากน้อยแค่ไหน	30.00	50.00	20.00	-	-
ประโยชน์ที่ได้รับจากระบบ	30.00	70.00	-	-	-
สรุปภาพโดยรวมทั้งหมดของระบบ	10.00	80.00	10.00	-	-
สรุปภาพโดยรวมทั้งหมดของระบบ (ตามผลการวิจัย)	20.00	68.75	11.25		

กลุ่มบุคคลทั่วไป (18 ท่าน)

ตารางที่ 5.3 ตารางแสดงผลการประเมินจากกลุ่มบุคคลทั่วไป

คำถาม	ระดับคะแนนเป็นเปอร์เซ็นต์ (%)				
	ดีมาก (5)	ดี (4)	ปานกลาง (3)	พอใช้ (2)	ควรปรับปรุง (1)
ความสวยงามของการออกแบบหน้าจอ	22.22	61.11	5.56	11.11	-
ความเร็วในการตอบสนองการใช้งาน	5.56	61.11	33.33	-	-
ความสะดวกและง่ายต่อการใช้งาน	16.67	72.22	11.11	-	-
ความถูกต้องของผลลัพธ์ที่ได้จากระบบ	11.11	61.11	27.78	-	-
ความทนทานของระบบ: สามารถตรวจสอบได้ว่าผู้ใช้งาน ผิดพลาดได้ดีแค่ไหน	-	44.44	55.56	-	-
ความสามารถในการตอบสนองต่อ ความต้องการของผู้ใช้มากน้อยแค่ไหน	33.33	50.00	16.67	-	-
ประโยชน์ที่ได้รับจากระบบ	44.44	50.00	5.56	-	-
สรุปภาพโดยรวมทั้งหมดของระบบ	11.11	77.78	11.11	-	-
สรุปภาพโดยรวมทั้งหมดของระบบ (ตามผลการวิจัย)	18.05	59.72	20.84	1.39	-

ผลสรุปรวมจากทุกกลุ่ม (34 ท่าน)

ตารางที่ 5.4 ตารางแสดงผลการประเมินจากทุกกลุ่ม

คำถาม	ระดับคะแนนเป็นเปอร์เซ็นต์ (%)				
	ดีมาก (5)	ดี (4)	ปานกลาง (3)	พอใช้ (2)	ควรปรับปรุง (1)
ความสวยงามของการออกแบบหน้าจอ	23.53	58.82	11.77	5.88	-
ความเร็วในการตอบสนองการใช้งาน	11.76	67.65	20.59	-	-
ความสะดวกและง่ายต่อการใช้งาน	17.65	70.59	11.76	-	-
ความถูกต้องของผลลัพธ์ที่ได้จากระบบ	14.71	67.65	17.64	-	-
ความทนทานของระบบ: สามารถตรวจสอบได้ว่าผู้ใช้งาน ผิดพลาดได้ดีแค่ไหน	11.76	47.06	41.18	-	-
ความสามารถในการตอบสนองต่อ ความต้องการของผู้ใช้มากขึ้นแค่ไหน	38.24	44.12	17.65	-	-
ประโยชน์ที่ได้รับจากระบบ	41.18	55.88	2.94	-	-
สรุปภาพโดยรวมทั้งหมดของระบบ	17.65	73.53	8.82	-	-
สรุปภาพโดยรวมทั้งหมดของระบบ (ตามผลการวิจัย)	22.06	60.66	16.54	0.74	-

และจากการรวบรวมแบบสอบถามจากทุกกลุ่มในส่วนของข้อเสนอแนะอื่นๆ มีความเห็นเพิ่มเติมเพื่อการพัฒนา สามารถสรุปความเห็นได้ดังต่อไปนี้

- ขนาดของตัวอักษรควรมีขนาดใหญ่ขึ้น จำนวน 5 ราย
- ควรเพิ่มแสงของหน้าจอ จำนวน 3 ราย
- เพิ่มลูกเล่น และการดึงดูดความสนใจ จำนวน 2 ราย
- มีปัญหาในการใช้งานจากคอมพิวเตอร์ที่มี
ความสามารถในการทำงานต่ำ จำนวน 2 ราย
- เครื่องจะเข้าระบบช้ามาก จำนวน 2 ราย
- ควรมีการอัปเดตหน้าจอบ่อยๆ จำนวน 2 ราย

- เพิ่มเพลงประกอบเมื่อเปิดใช้งาน จำนวน 2 ราย
- ควรบอกลิขสิทธิ์ของภาพยนตร์แต่ละเรื่อง จำนวน 1 ราย
- พัฒนาด้านฐานข้อมูลให้มากขึ้น จำนวน 4 ราย
- หน้าต่างตัวอย่างโปสเตอร์และภาพยนตร์
ควรจะคลิกได้ทันที ไม่ต้องผ่านหน้าต่างของการ
การแสดงรายละเอียดก่อน จำนวน 1 ราย
- ขณะกำลังโหลดข้อมูล ควรมีข้อความแจ้งว่า กำลังโหลดอยู่ จำนวน 1 ราย
- ควรมีจำนวนนับผู้เข้าเยี่ยมชม จำนวน 1 ราย
- ควรมีปุ่มทางลัดเพื่อเลือกประเภทภาพยนตร์ไว้ทุกหน้า จำนวน 1 ราย
- มีรูปภาพหน้าเว็บมากเกินไป ทำให้ดูรกตา ขาดจุดเด่นของภาพ จำนวน 1 ราย
- ไม่ต้องการกรรอกชื่อและที่อยู่ในแบบสอบถามหรืออีเมล จำนวน 2 ราย
- สีฉูดฉาดมากเกินไป จำนวน 1 ราย
- ตัวอักษรมีหลายรูปแบบเกินไป จำนวน 1 ราย
- ต้องการค้นจากจุดเดียว ไม่ต้องเลือกประเภทภาพยนตร์
แต่ให้ระบบแสดงผลว่า คำที่ค้นพบจากภาพยนตร์ประเภทใด
และมีสารสนเทศประเภทใดบ้าง จำนวน 1 ราย

สรุปภาพโดยรวมของระบบตามผลของการวิจัย จะเป็นการสรุปผลจากคำถาม 8 ข้อ โดยในแต่ละข้อจะนำมาหารด้วยจำนวนของคำถามคือ 8 คำถาม ตัวอย่างเช่น ภาพรวมของระบบตามผล การวิจัยในระดับคะแนนดี เมื่อคำนวณเทียบเป็นเปอร์เซ็นต์แล้วเป็นระดับดังนี้

ความสวยงามของการออกแบบหน้าจอ	= 58.82 %
ความเร็วในการตอบสนองการดำเนินงาน	= 67.65 %
ความสะดวกและง่ายต่อการใช้งาน	= 70.59 %
ความถูกต้องของผลลัพธ์ที่ได้จากระบบ	= 67.65 %
ความทนทานของระบบ สามารถตรวจสอบว่าผู้ใช้งานผิดพลาด	= 47.06 %
ความสามารถในการตอบสนองความต้องการของผู้ใช้	= 44.12 %
ประโยชน์ที่ได้รับจากระบบ	= 55.88 %
สรุปภาพโดยรวมของระบบ	= 73.53 %

ดังนั้น เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยสรุปภาพรวมของทั้งระบบ จะมีค่าสูงสุดในระดับคะแนน ดี คือ 60.66 เปอร์เซนต์

แต่ถ้าหากพิจารณาเป็นกลุ่มย่อยจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ปรากฏว่า ผลสรุปจากภาพรวมของทั้ง 3 กลุ่ม ไม่มีความแตกต่างกันมากนัก โดยค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับคะแนน ดี โดยในกลุ่มผู้บริหารมีค่า 50 เปอร์เซนต์ กลุ่มเจ้าหน้าที่มีค่า 68.75 เปอร์เซนต์ และกลุ่มบุคคลทั่วไปมีค่า 59.72 เปอร์เซนต์ แต่มีความแตกต่างในเรื่องของคะแนนรองลงมา โดยในกลุ่มผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ จะเป็นอยู่ในระดับดีมาก คือ มีค่า 37.50 เปอร์เซนต์ และ 20 เปอร์เซนต์ ตามลำดับ แต่กลุ่มบุคคลภายนอก คะแนนรองลงมาจะอยู่ในระดับ ปานกลาง คือ 20.84 เปอร์เซนต์

บทที่ 6

สรุปและข้อเสนอแนะ

1. สรุปผล

1.1 ระบบสารสนเทศที่พัฒนาขึ้น

การพัฒนาระบบสารสนเทศบนเว็บของหอภาพยนตร์แห่งชาติ เป็นการวิจัยเพื่อการพัฒนาและปรับปรุงระบบการทำงานของหอภาพยนตร์แห่งชาติ เพื่อให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีและความก้าวหน้าในยุคปัจจุบัน โดยเป็นการทำงานในเชิงประชาสัมพันธ์หน่วยงานและการให้บริการประกอบกัน ในการทำงานจะมีภาระในสองด้าน ได้แก่

ด้านแรก เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยข้อมูลภายในของหอภาพยนตร์แห่งชาติและข้อมูลเกี่ยวเนื่องด้วยหอภาพยนตร์และการอนุรักษ์ รูปแบบการทำงานเป็นการเก็บรวบรวมเอกสารภายในหอภาพยนตร์แห่งชาติ ทั้งเอกสารประกอบการทำงาน และเอกสารการบริหารงานด้านต่างๆ ประกอบการพูดคุยและสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เพื่อรวบรวมเป็นข้อมูลเบื้องต้น ซึ่งส่วนนี้จะพบอุปสรรคในด้านคู่มือการทำงาน เนื่องด้วยหอภาพยนตร์แห่งชาติไม่ได้จัดทำคู่มือเฉพาะในการทำงานในลักษณะเอกสาร การทำงานเป็นการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์จากคนรุ่นเดิมสู่คนรุ่นใหม่ ผู้ที่เข้าใจระบบจะมีอยู่ในจำนวนจำกัด

ด้านที่สอง เป็นการจัดทำระบบเพื่อการนำเสนอ โดยการศึกษาทางด้านสารสนเทศและวิธีในการนำเสนอสารสนเทศบนเว็บไซต์ เป็นการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมของผู้วิจัย และการศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับระบบเทคโนโลยีสารสนเทศปัจจุบัน ซึ่งแบ่งการนำเสนอออกเป็น 2 ลักษณะย่อย ได้แก่

- การสื่อสารแบบทางเดียว ได้แก่ ข้อมูลประชาสัมพันธ์ ข้อมูลความรู้ ข้อมูลหน่วยงาน และอื่นๆ
- การสื่อสารแบบสองทาง ได้แก่ การสืบค้นฐานข้อมูลภาพยนตร์ภายในหอภาพยนตร์แห่งชาติ โดยผู้ใช้ต้องป้อนคำถามเพื่อให้ระบบนำเสนอข้อมูลที่ต้องการแห่งชาติ

1.2 ปัญหาและอุปสรรค

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้อุปกรณ์และเทคโนโลยีที่มีอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งผลจากการวิจัยพบว่า การทำงานในด้านสื่อเคลื่อนไหว เช่น การทำคลิปภาพยนตร์ยังมีขั้นตอนซึ่งยุ่งยากและใช้พื้นที่ในการจัดเก็บค่อนข้างสูง การจัดทำเป็นเพียงการทดลองนำคลิปภาพยนตร์มาวางบนฐานข้อมูลบางส่วน หากจะพัฒนาข้อมูลทุกระเบียนให้เต็มรูปแบบตามตัวอย่าง ต้องใช้พื้นที่จำนวนมหาศาล ซึ่งในอนาคตหากมีการพัฒนาด้านซอฟต์แวร์ อาจทำให้การนำเสนอสารสนเทศมีรูปแบบที่ง่ายและทันสมัยขึ้น มีการบีบอัดข้อมูลได้มากขึ้นเพื่อประหยัดพื้นที่ในการจัดเก็บ การทดลองการสืบค้น ไม่ได้วิจัยในด้านความเร็วและจำนวนผู้เข้าสืบค้นพร้อมๆกันหลายคน ซึ่งทำให้ยังไม่ทราบอุปสรรคด้านนี้ เพราะจำนวนผู้ที่เข้าทดลองสืบค้นมีจำนวนไม่มากนัก บางท่านทดลองระบบผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์กระเป๋าทัวร์ของผู้วิจัย บางท่านทดลองผ่านระบบอินเทอร์เน็ตจากที่ทำงานและที่บ้าน แต่คาดว่าไม่ได้เข้าพร้อมกันจำนวนมาก ซึ่งอาจมีผลทำให้การทำงานเกิดปัญหาได้ หากมีการวิจัยต่อด้านนี้จะเป็นผลดีค่อนข้างมาก

จากการตรวจสอบเว็บไซต์ที่ให้บริการในปัจจุบัน พบว่าหากเป็นเว็บไซต์ที่ให้ให้บริการฟรี จะมีพื้นที่ที่อนุญาตให้ใช้ไม่เพียงพอกับขนาดของเว็บไซต์ที่ทดลองจัดทำขึ้น แต่หากเป็นเว็บไซต์ที่เสียค่าบริการ จะคิดค่าบริการราคาสูงสำหรับเว็บไซต์ที่การนำเสนอข้อมูลในลักษณะของภาพยนตร์ การพิจารณาที่จะนำเสนอจริงต้องศึกษาในด้านเว็บไซต์เป็นอย่างมากเนื่องจากหอภาพยนตร์แห่งชาติเป็นหน่วยงานราชการ งบประมาณจะมีในวงเงินจำกัด

เมื่อจัดทำเว็บไซต์ขึ้นแล้วควรจะมีการพัฒนารูปแบบ และปรับเปลี่ยนการนำเสนออยู่ตลอดเวลา ควรมีตารางการทำงานเช่น นำเสนอบทความใหม่ทุก 1 เดือน เป็นต้น เพื่อให้มีสภาพของการเคลื่อนไหว และการพัฒนาอยู่ตลอดเวลา

จากการพัฒนาระบบสารสนเทศได้พบอุปสรรคที่ควรนำมาเป็นข้อคิดเพื่อการพัฒนาต่อไปในอนาคต ได้แก่

- 1) หอภาพยนตร์แห่งชาติ ยังไม่มีการจัดทำคู่มือการทำงานเป็นมาตรฐาน เพื่อให้บุคลากรในแต่ละรุ่นได้ศึกษาและสืบทอดการทำงาน การรวบรวมข้อมูลต้องใช้การรวบรวมจากเอกสารซึ่งมีอยู่กระจัดกระจาย และการเก็บข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ภายใน
- 2) ข้อมูลบางอย่างเป็นข้อมูลในลักษณะการให้ความรู้ในวิชาชีพเฉพาะทาง แต่ไม่มีการจัดทำเอกสารเผยแพร่ หรือมีแหล่งเผยแพร่เพื่อสาธารณชน
- 3) สารสนเทศในหอภาพยนตร์แห่งชาติ ประกอบด้วยส่วนที่เป็นภาพเคลื่อนไหว ไม่ว่าจะเป็นฟิล์มภาพยนตร์ วิดิทัศน์ ดีวีดี เบต้าแคม มินิดีวี หรือสื่ออื่นๆ และส่วนที่เป็นเอกสาร ไม่ว่าจะ

จะเป็นภาพนิ่ง เช่น ไปสเตอร์ ใบบิด บทพากย์ และอื่นๆ การจัดเก็บข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์จะมีการจัดทำฐานข้อมูลเฉพาะส่วนที่เป็นสื่อเคลื่อนไหวเท่านั้น ยังขาดในส่วนที่เป็นเอกสารและภาพนิ่ง

4) การจัดเก็บข้อมูลในฐานข้อมูลของหอภาพยนตร์แห่งชาติ ซึ่งเป็นฐานข้อมูลที่มีสารสนเทศจำนวนมาก และมีการใช้ข้อมูลร่วมกันระหว่างงานภายใน แต่ลักษณะการทำงานจริง มีการจัดเก็บในลักษณะเครื่องเดียว (Stand alone) ไม่มีการเชื่อมโยงซึ่งกันและกันเป็นระบบเครือข่าย

5) หอภาพยนตร์ไม่มีหน่วยความจำกลางในลักษณะของเซิร์ฟเวอร์ในหน่วยงาน การนำเสนอข้อมูลในรูปแบบเว็บไซต์ต้องใช้บริการจากเซิร์ฟเวอร์ภายนอก

6) ในหน่วยงานของหอภาพยนตร์แห่งชาติ ไม่มีเจ้าหน้าที่ด้านคอมพิวเตอร์โดยตรง

7) รูปแบบการทำงานของระบบราชการในปัจจุบันจะเปลี่ยนนโยบายในเชิงรุกมากขึ้น แต่ระบบการทำงานภายในของหอภาพยนตร์แห่งชาติ ยังมีลักษณะของการทำงานในเชิงรับเพียงอย่างเดียว

8) การทำงานในระบบราชการจะมีความล่าช้า และขั้นตอนที่ยาวไกลในตัวของตัวเอง การของบประมาณเพื่อพัฒนาด้านต่างๆ จะทำได้ค่อนข้างยากและล่าช้า

9) หน่วยงานต้นสังกัดขาดความเอาใจใส่ที่จะพัฒนาอย่างจริงจัง

2. ข้อคิดและข้อเสนอแนะในการวิจัยในอนาคต ได้แก่

1) ควรมีคู่มือการปฏิบัติในแต่ละงานภายใน เพื่อการศึกษาและสืบทอดการทำงานของบุคลากรของหอภาพยนตร์แห่งชาติ และเพื่อเอกสารอ้างอิงเพื่อความรู้อย่างยิ่งยั้ง

2) ควรมีการจัดทำฐานข้อมูลส่วนเป็นเอกสารและภาพนิ่ง เพื่อการทำงานในระบบที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3) ควรมีการพัฒนาการทำงานโดยติดตั้งระบบเซิร์ฟเวอร์ในหน่วยงาน และมีการทำงานที่เชื่อมโยงงานภายในเป็นระบบเครือข่าย

4) การทำงานควรมีการทำงานในเชิงรุกมากขึ้น เช่น หอภาพยนตร์แห่งชาติมีบริการด้านการทำสำเนาทั้งภาพและสื่อเคลื่อนไหว หากมีการพัฒนาในระบบออนไลน์ ตัวอย่างเช่น กรณีของตะกร้าสินค้าบนระบบอินเทอร์เน็ตจะสามารถเพิ่มการบริการ สร้างความสะดวกและทันสมัยมากยิ่งขึ้น

5) การนำเสนอสารสนเทศบนเว็บของหอภาพยนตร์แห่งชาติในงานวิจัยชิ้นนี้ เป็นเพียงการเริ่มต้น ในรูปแบบการทดลอง ควรมีการพัฒนาในด้านอื่นๆ เพิ่มเติม เช่น จำนวนนับของการเยี่ยมชม โพลความเห็นด้านต่างๆ การนำเสนอบริการในรูปแบบต่างๆ เป็นต้น

6) เนื่องจากปัจจุบันเทคโนโลยีมีการปรับเปลี่ยนอยู่ตลอดเวลา ควรมีการติดตามเทคโนโลยีและปรับปรุงรูปแบบเป็นระยะเพื่อไม่ให้ล้าสมัย

7) ในด้านการนำเสนอส่วนที่เป็นภาษาอังกฤษ โดยการคลิกตัวเปลี่ยนภาษาที่เป็นรูปธงชาติอังกฤษ เป็นเพียงการนำเสนอข้อมูลแนะนำหอภาพยนตร์แห่งชาติเป็นภาษาอังกฤษเท่านั้น แต่ไม่ใช่การทำงานในลักษณะของเว็บคู่ขนานที่เป็น 2 ภาษา โดยเฉพาะด้านการสืบค้น หากเป็นลักษณะของเว็บคู่ขนาน จะใช้เวลาและงบประมาณค่อนข้างสูง เนื่องจากข้อมูลพื้นฐานข้อมูลของหอภาพยนตร์แห่งชาติ ใช้ภาษาไทยเพียงภาษาเดียวเท่านั้น หากการพัฒนาต่อไปในลักษณะของเว็บ 2 ภาษาอย่างแท้จริง จะทำให้เว็บไซต์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผลจากการวิจัยนี้ ทำให้ได้ต้นแบบของการนำเสนอสารสนเทศหอภาพยนตร์แห่งชาติบนระบบเว็บไซต์ ซึ่งถือเสมือนเป็นก้าวแรกของหอภาพยนตร์แห่งชาติที่เปิดตนเองสู่ระบบสากล อันจะเป็นแนวทางพัฒนาด้านอื่นๆต่อไปอีกในอนาคต

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมศิลปากร สำนักงานเลขานุการกรม ฝ่ายเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ (2544) “91 ปีแห่งการสถาปนากรมศิลปากร” (จัดพิมพ์ในโอกาส เนื่องในวันคล้ายวันสถาปนากรมศิลปากร 27 มีนาคม 2544) กรุงเทพมหานคร รุ่งศิลป์การพิมพ์ (1977)
- กรมศิลปากร หอจดหมายเหตุแห่งชาติ หอภาพยนตร์ศาลายา “โครงการ พัฒนาหอภาพยนตร์แห่งชาติ ศาลายา เพื่อเป็นศูนย์อนุรักษ์และเผยแพร่ภาพยนตร์ไทย” กรุงเทพมหานคร หอภาพยนตร์แห่งชาติ หอจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร (อัดสำเนา)
- กาญจนา ภัคดิเกษม (2544) พิมพ์ครั้งที่ 2 “การออกแบบฐานข้อมูล” ใน ประมวลสาระชุดวิชา การพัฒนาระบบสารสนเทศทางธุรกิจ หน่วยที่ 11 นนทบุรี หน้า 142-188 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กิตติ ภัคดิวัฒนกุล, จำลอง ครูอุตสาหะ (2544) ASPฉบับโปรแกรมเมอร์ พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร ไทยเจริญการพิมพ์
- คณะปฏิรูปหอภาพยนตร์แห่งชาติ (นามแฝง) (2545) *องค์การมหาชน? : กรณีหอภาพยนตร์แห่งชาติ* กรุงเทพมหานคร เอกพิมพ์ไทย
- ครรชิต มาลัยวงศ์ (2545) “นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการจัดการสารสนเทศ” ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการจัดการขั้นสูงสำหรับสถาบันบริการสารสนเทศ* หน่วย 11 นนทบุรี หน้า 142-151 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศิลปศาสตร์
- ครรชิต มาลัยวงศ์ (2545) “การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ” ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการจัดการขั้นสูงสำหรับสถาบันบริการสารสนเทศ* หน่วย 12 นนทบุรี หน้า 196-231 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศิลปศาสตร์
- ครรชิต มาลัยวงศ์ (2546) พิมพ์ครั้งที่ 3 “การพัฒนาระบบฐานข้อมูล” ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการจัดการระบบฐานข้อมูล* หน่วยที่ 10 นนทบุรี หน้า 90-129 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- คู่มือการใช้โปรแกรม Mini-Micro CDS/ISIS (2536) เพลินจันทร์ เอกวานิช บรรณาธิการ กรุงเทพมหานคร สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- จารุวรรณ ช่วยเดช (2540) “การออกแบบแลพัฒนาเวปไซด์เว็บไซต์สำหรับการสื่อสารสารสนเทศ”
 วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์
 ภาควิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ชลิดา เชื้อบำรุงจิต (2540) “100 ปี ภาพยนตร์ในประเทศไทย” ใน สารคดี หน้า 80-95 กรุงเทพฯ
 มหานคร ปฏิมา หนูไชยะ บรรณาธิการอำนวยการ โรงพิมพ์กรุงเทพ (1984) จำกัด
 วิริยะธุรกิจ
- ชลิดา เชื้อบำรุงจิต (2542) “สิบห้าปี ผืนจะเก็บเก็บผืนของชาติยังไม่ตื่น...” ใน หนังสือ : ไทย หน้า
 4-11 ชลิดา เชื้อบำรุงจิต บรรณาธิการ กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์ลินคอร์นโปรโมชั่น
- ชัยวุฒิจันมา (ม.ป.ป.) การเขียน Web Page ด้วย HTML กรุงเทพมหานคร
 ไทยเจริญการพิมพ์
- ชินานันท์ อินทนะกุล (2544) “การพัฒนาต้นแบบของระบบสารสนเทศภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
 หัก ณ ที่จ่าย ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
 สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการระบบสารสนเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล
- ฐิตารัตน์ รัชตะวรรณ (2547) ออกแบบและสร้างเว็บด้วยตนเอง กรุงเทพมหานคร
 ด่านสุทธาการพิมพ์
- ณัฐพร พิมพายน (2545) พิมพ์ครั้งที่ 3 “วงจรรพัฒนาระบบสารสนเทศทางธุรกิจ” ใน
 ประมวลสารระชุดวิชา การพัฒนาระบบสารสนเทศทางธุรกิจ หน่วยที่ 2 นนทบุรี
 หน้า 53-97 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- ณัฐพร พิมพายน (2544) พิมพ์ครั้งที่ 2 “การออกแบบระบบสารสนเทศ” ใน
 ประมวลสารระชุดวิชา การพัฒนาระบบสารสนเทศทางธุรกิจ หน่วยที่ 8 นนทบุรี
 หน้า 5-38 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- ณิชชา ช่างเขียน (2539) “การใช้คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือช่วยค้นและทำบัตรรายการ” เอกสาร
 ประกอบการบรรยายเรื่อง ระบบการจัดเก็บ การใช้รหัสเอกสาร และการจัดทำเครื่องมือ
 ช่วยค้น เอกสารจดหมายเหตุ โครงการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากร ของ หอจดหมายเหตุ
 แห่งชาติ จัดโดย หอจดหมายเหตุแห่งชาติ ณ ห้องประชุมหอจดหมายเหตุแห่งชาติ
 ทำวาสุกีร์ วันที่ 22-24 เมษายน 2539
- ดวงพร เกียงคำ, วงศ์ประชา จันทรสมวงศ์ (2547) คู่มือสร้างเว็บไซต์ด้วยตนเอง ฉบับสมบูรณ์
 กรุงเทพมหานคร โปรวิชั่น
- โดม สุขวงศ์ (2539) กำเนิดหนังสือไทย กรุงเทพมหานคร มติชน

- โดม สุขวงศ์ (2533) *ประวัติภาพยนตร์ไทย* ใน หนังสือชุดความรู้ไทยขององค์การการค้าของคุรุสภา
ลำดับที่ 1025 กรุงเทพมหานคร องค์การการค้าของคุรุสภา
- โดม สุขวงศ์ และ สวัสดิ์ สุวรรณปักษ์ (2545) *ร้อยปีหนังไทย* กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์
ริเวอร์บุ๊กส์ จำกัด
- ธวัชชัย ศรีสุเทพ (2544) *คัมภีร์ WEB DESIGN* พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพมหานคร โปรวิชั่น
- นิตยสาร Stapics (2538) *หนังอเมริกัน ประวัติศาสตร์และงานคลาสสิก* จัดทำเป็นพิเศษใน
วาระครบรอบ 30 ปี หลังจากที่ได้จัดทำ “OSCAR'S Best Pictures” และ ร่วมฉลองวาระ
วาระ “100 ปีภาพยนตร์โลก” กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์ ห้องภาพสุวรรณ
- นิยม โพธิ์พาด (2542) *คัมภีร์แต่งเติมลูกเล่นบนเว็บ DHTML&JavaScript* กรุงเทพมหานคร
ซัคเซส มีเดีย
- น้ำทิพย์ วิภาวิน (2545) “ห้องสมุดดิจิทัล” วารสารห้องสมุด 46,1 (มกราคม-มีนาคม): 2-10
เนกซิสต์ คู่มือการใช้งานระบบประมวลผลข้อมูลภาพยนตร์ ข่าว สารคดี
- บันทึกข้อความ ที่ วร ๐๔๐๗/๒๓๕๔ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ เรื่อง เลขประจำและอักษรย่อ
ของสำนักจดหมายเหตุแห่งชาติ (สจช.) ที่กำหนดขึ้นใหม่ (อัดสำเนา)
- พจนมาลัย ศิริอักษรสาสน์ (2541) “การพัฒนาระบบงานสารบรรณของกองฝึกอบรมกรม
สรรพากร” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยี
สารสนเทศ เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง
- พรเพ็ญ พัตยากลุ (2541) “การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารขององค์กรพัฒนาเอกชนผ่านเครือข่าย
อินเทอร์เน็ต” วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขานิเทศศาสตร์ (การสื่อสารมวลชน)
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- พันจันทร์ ธนวัฒน์เสถียร และคนอื่นๆ (2544) *คัมภีร์การสร้าง Web Page ฉบับสมบูรณ์*
กรุงเทพมหานคร ซัคเซส มีเดีย
- มณีโชติ สมานไทย (2544) *สร้างเว็บแอปพลิเคชัน ASP สำหรับผู้เริ่มต้น* กรุงเทพมหานคร
ด้านสุทธาการพิมพ์
- โรงเรียนสยามคอมพิวเตอร์และภาษา “เอกสารประกอบการอบรม หลักสูตร ASP” (อัดสำเนา)
- โรงเรียนสยามคอมพิวเตอร์และภาษา “เอกสารประกอบการอบรม หลักสูตร Macromedia
Dreamweaver 4” (อัดสำเนา)

- วรรณุช ไซติวิตยานินทร์ (2542) “การพัฒนาระบบการสืบค้นสารสนเทศทางด้านการท่องเที่ยวบน World Wide Web” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการระบบสารสนเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล
- วิเชียร เปรมชัยสวัสดิ์ (2546) พิมพ์ครั้งที่ 3 “การออกแบบเชิงแนวคิดโดยใช้ อี-อาร์ โมเดล” ใน *ประมวลสาระชุดวิชา การจัดการระบบฐานข้อมูล หน่วยที่ 6* นนทบุรี หน้า 245-276 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- วิทยา สงวนวรรณ (2546) *Microsoft Access For Engineer* กรุงเทพมหานคร เอส.พี.ซี.บุ๊คส์
- วิภา เจริญภัณฑาทาร์กซ์ (2544) พิมพ์ครั้งที่ 2 “การติดตั้ง บำรุงรักษา และประเมินระบบสารสนเทศ” ใน *ประมวลสาระชุดวิชา การพัฒนาระบบสารสนเทศทางธุรกิจ หน่วยที่ 13* นนทบุรี หน้า 256-303 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- วุฒิพงศ์ พงศ์สุวรรณ (2544) พิมพ์ครั้งที่ 2 “การออกแบบส่วนแสดงผลและส่วนนำเข้า” ใน *ประมวลสาระชุดวิชา การพัฒนาระบบสารสนเทศทางธุรกิจ หน่วยที่ 9* นนทบุรี หน้า 44-95 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- วุฒิพงศ์ พงศ์สุวรรณ (2544) พิมพ์ครั้งที่ 2 “การออกแบบส่วนประสานต่อผู้ใช้” ใน *ประมวลสาระชุดวิชา การพัฒนาระบบสารสนเทศทางธุรกิจ หน่วยที่ 10* นนทบุรี หน้า 100-136 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- สมลักษณ์ ละของศรี (2546) พิมพ์ครั้งที่ 3 “ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับระบบฐานข้อมูล” ใน *ประมวลสาระชุดวิชา การจัดการระบบฐานข้อมูล หน่วยที่ 2* นนทบุรี หน้า 50-81 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- สังจะ จรัสรุ่งรวีวรรณ, สุรัสวดี วงศ์จันทร์สุข (2545) *คู่มือการใช้งาน Access 2002 ฉบับสมบูรณ์* กรุงเทพมหานคร คอมพิวเตอร์
- ลำรวาย กมลาญาติ (2546) “การสร้างแบบจำลองข้อมูล” ใน *ประมวลสาระชุดวิชา เทคโนโลยีเพื่อการจัดการสารสนเทศ หน่วย 11* นนทบุรี หน้า 34-91 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศิลปศาสตร์
- สุรสิทธิ์ วรรณไกรโรจน์ (2546) “ความมั่นคงและปลอดภัยของระบบสารสนเทศ” ใน *ประมวลสาระชุดวิชา เทคโนโลยีเพื่อการจัดการสารสนเทศ หน่วย 10* นนทบุรี หน้า 2-31 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศิลปศาสตร์

อมรเทพ โพธิ์ทอง (2545) เอกสารผลงานเสนอประกอบการขอเลื่อนตำแหน่ง สิงหาคม 2545
(อัดสำเนา)

อุบล ใช้สงวน (ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์) *คู่มือการจัดทำบัตรรายการหอภาพยนตร์แห่งชาติ* กรุงเทพฯ
(อัดสำเนา)

เอ็มมา แดงสว่าง (2536) “การอนุรักษ์ฟิล์มภาพยนตร์ตามแบบหอภาพยนตร์แห่งชาติ”
สารนิพนธ์ปริญญาวารสารศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาภาพยนตร์และภาพถ่าย
วารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

Eeelen Bowser and John Kuiper. (1980). *A handbook for film archives*.
Belgium Photocompo Center Brussels.

FIAF Classification for Literature on film & Television (1986) “Copenhagen
FIAF Documentation Commission” (Copy)

Gary B. Shelly, Thomas J. Cashman and Harry J. Rosenblatt. (1998). *Systems
Analysis and Design*. United States of America.

Gerald Mast. (1986). *A Short History of the Movies*. New York: Macmillan Publishing.

NetDesign (ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์) “เอกสารประกอบการอบรม Professional Web Designer”
(อัดสำเนา)

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามการประเมินระบบ

ภาคผนวก ข

สำเนาเอกสารเผยแพร่ของสมาพันธ์ภาพยนตร์แห่งชาติ (FIAF)

- Code of ethics
- Recommendation for the Safeguarding and Preservation of Moving Images

fiaf

Code of ethics

Code d'éthique

Código de ética

(signature)

fiaf

International Federation of Film Architects
Fédération Internationale des Architectes de Film
1, rue Dufour
B - 1000 Bruxelles
Belgique

Code of ethics

Preamble:

Film archives and film archivists are the guardians of the world's moving image heritage. It is their responsibility to protect that heritage and to pass it on to posterity in the best possible condition and as the most possible representation of the work of its creators.

Film archives owe a duty of respect to the original materials in their care for as long as those materials remain viable. When circumstances require that new materials be substituted for the originals, archives will respect the format of those originals.

Film archives recognise that their primary commitment is to preserve the materials in their care, and – provided always that such activity will not compromise this commitment – to make them permanently available for research, study and public screening.

The following are specific statements of these general principles:

1. The Rights of Collections:

1.1. Archives will respect and safeguard the integrity of the materials in their care and protect them from any forms of manipulation, mutilation, falsification or censorship.

1.2. Archives will not sacrifice the long-term survival of materials in their care to the interests of short-term exploitation. They will deny access rather than expose unique or master materials to the risks of projection or viewing if the materials are thereby endangered.

1.3. Archives will store materials, especially original or preservation master materials, in the best conditions available to them. If those conditions fall short of the optimum, archives will strive to secure better facilities.

1.4. When copying materials for preservation

for any reason outside their institutions' declared preservation or selection policy.

3. Exploitation Rights:

3.1. Archives recognise that the materials in their care represent commercial as well as artistic property, and fully respect the owners of copyright and other commercial interests. Archives will not themselves engage in activities which violate or diminish those rights and will try to prevent others from doing so.

3.2. Unless and until commercial rights in items from their collection shall have expired or been either legally annulled or formally vested in their institutions, archives will not exploit those items for profit.

3.3. To accord with these principles, archives screening materials from their own collections will respect the following conditions:

- screenings will have a cultural or educational framework;
- screenings will not knowingly conflict with concurrent or imminent commercial exploitation of the same materials
- screenings will take place within venues controlled or recognised by the archives' institutions and directed to the principles set out in this code;
- screenings will be non-profit making (which is not to say that screenings will necessarily be free, but that where entry fees are charged the income deriving from such fees will be demonstrably linked to the preservation and cultural mission of an archive, and not devoted to the commercial reward of any individual, group or organisation).

3.4. Archives will not intrinsically be party to

purpose, archives will not edit or distort the nature of the work being copied. Within the technical possibilities available, new preservation copies shall become accurate replicas of the source materials. The processes involved in generating the copies, and the technical and aesthetic choices which have been taken, will be faithfully and fully documented.

1.5. When restoring materials, archives will endeavour only to complete what is incomplete and to remove the accretions of time, wear and misinformation. They will not seek to change or distort the nature of the original materials or the intentions of their creators.

1.6. When providing access to materials by projection, projection or other means, archives will seek to achieve the closest possible approximation to the original viewing experience, paying particular attention (for example) to the appropriate speed and the correct aspect ratio.

1.7. The nature and rationale of any debatable decision relating to restoration or presentation of archive materials will be recorded and made available to any audience or researcher.

1.8. Archives will not unnecessarily destroy materials even when they have been preserved or processed by copying. Where it is legally and administratively possible and safe to do so, they will continue to offer researchers access to nitrate viewing prints as long as the nitrate remains viable.

2. The Rights of Future Generations:

2.1. Mindful of their responsibility to preserve materials in perpetuity, archives will resist pressure to remove or to destroy materials already in their collections, or to refuse or accept materials on offer to their collections,

4.3. Archives whose collections contain materials which originated in the collections of other archivists will refer to the appropriate archive all questions relating to further use or exploitation of such materials, unless otherwise agreed by the parties involved. This country should be extended to all colleague archives, whether such materials were acquired by direct transaction between the archives or have arrived by way of a third party, and whether the materials are held in their original form or embedded in a new usage (for example as film included in a compilation programme).

4.4. Archives will not, without the permission of a relevant colleague or colleagues, attempt actively to pursue or to solicit for films or collections held in another IFAF member archive's country, either privately or institutionally, nor deal in any other way in the archival affairs of that country.

5. Personal Behaviour:

5.1. Archives will ensure that their staff do not indulge in activities which may compete or conflict with those of their institution or those considered as to the nature of their involvement in a given issue. For example, an archivist will not without authorisation:

- build up a private collection of materials in areas overlapping with those collected by the institution;
- accept engagements as a speaker or author on behalf of their institution which are likely to result in personal profit;
- accept a financial interest in an organisation supplying goods or services to the institution or buying services from it (for example, a production company);
- sign with or join a group the aims or

transactions, whether relating to screenings, to acquisitions or to any other use, which infringe the rights of others or which compromise the reputation and integrity of their staff, their institution, IFAF or the film archive movement in general.

4. Rights of Colleagues:

4.1. Archives believe in the free sharing of knowledge and experience to aid the development and enlightenment of others and the development of the archival ideal. Their staff will act in a spirit of collaboration, not competition, with fellow archivists in their own and kindred institutions. Archivists will not knowingly be party to the dissemination of false or misleading information, and will not deliberately withhold information (except where the confidentiality of a third party is involved), relating to their collections or areas of expertise.

(Examples of co-operation between archives and archivists may include the provision of information or materials to assist in programme-making, in the cataloguing of collection materials or in the compilation of filmographies; the provision of information on holdings relevant to a colleague's collecting policy, or assistance with the formulation of decisions on preservation or restorative work; the release of materials to assist in an active preservation or restoration project; the sharing of documentation to assist in works of scholarship, etc.)

4.2. Archives will not misuse information or materials supplied to them in the spirit of the co-operation described above. Unauthorised copying of another archive's materials, unauthorised or unacknowledged use of the results of another archive's work or expertise, and breaches of confidentiality are deemed to be serious violations of professional standards.

activities of which may compete or conflict with those of the institution or IFAE.

5.2. When an archivist has the authorisations of the institution to engage in such activities, it must always be made clear to outsiders whether at any moment an action is being taken in a private or official capacity.

5.3. Archivists will not appropriate for personal purposes loans or services from their institution except insofar as the internal rules of that institution permit.

5.4. Archives and archivists will be vigilant on behalf of the archival movement to ensure that the standards set out in this code are rigorously followed and the good name of the movement is preserved. When they have evidence of violations of this code, they will bring such evidence forward through the appropriate procedures as set out in IFAE's *Statutes and Rules*.

5.5. While observation of the principles listed in this document may make it impossible always to provide full access to all materials and other resources, archivists and their staff acknowledge that the public has the right to ask for such access, and it is entitled to be treated with courtesy even when such access cannot be allowed.

5.6. Archivists and their staff will respect the restrictions imposed on any information made available to them which carries a stipulation of confidentiality by someone from outside their institution.

Acknowledgements:

For its original inspiration, this document owes much to David Francis of the Library of Congress, Washington, who in 1993 first suggested the idea of the Working Group on the Future of IFAE. The idea that IFAE should produce a Code of Ethics and that membership of IFAE should be determined by adherence to such a code rather than by conformity to formal definitions incorporated in the published *Statutes and Rules*. For many of its practical precepts, this document is equally indebted to Ray Edmondson of the National Film and Sound Archive, Canberra, who throughout the 1990s has carried forward the project of the development of a Philosophy of Audio-Visual Archiving. Although neither was directly involved in writing this text, the influence of these two colleagues has been essential and is gratefully acknowledged.

The IFAE Code of Ethics was first drafted and has subsequently been edited by Roger Swisher of the Imperial War Museum Film and Video Archive, London, in his role as Secretary-General of IFAE. It has been refined through consultation with an ever-widening circle of IFAE colleagues. First, in 1995/96, the text was discussed with Boos Blackstarr of the Nederlands Filmmuseum, Amsterdam, who was then head of the Working Group on the Future of IFAE, and with Gabriëlle Côté of the Centre national de la cinématographie, Brussels. Subsequently, in April 1997, the code was considered in a "brain-storming" session by the whole Executive Committee of IFAE, and after presentation to the General Assembly in Cartagena, Colombia, suggestions for changes were received orally and in writing from the whole membership. The final text reflecting all these suggestions has been produced in partnership with Chyle Jorovic of the National Film and Television Archive, London.

Copyright © 1999
International Federation of Film Archivists
Second edition 1999

United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization
 Organización de las Naciones Unidas para la Educación, la Ciencia y la Cultura
 Organisation des Nations Unies pour l'éducation, la science et la culture
 Организация Объединенных Наций по вопросам образования, науки и культуры
 منظمة الأمم المتحدة للتربية والعلم والثقافة
 联合国教育、科学及文化组织

Recommendation for the Safeguarding and Preservation of Moving Images

adopted by the General Conference at its twenty-first session
 Belgrade, 27 October 1980

Recomendación sobre la salvaguardia y la conservación de las imágenes en movimiento

aprobada por la Conferencia General en su 21ª reunión
 Belgrado, 27 de octubre de 1980

Recommandation pour la sauvegarde et la conservation des images en mouvement

adoptée par la Conférence générale à sa vingt et unième session
 Belgrade, 27 octobre 1980

Рекомендация об охране и сохранении движущихся изображений,

принятая Генеральной конференцией на двадцать первой сессии
 Белград, 27 октября 1980 г.

توصية بشأن حماية الصور المتحركة و صونها

أقرها المؤتمر العام في دورته الحادية والعشرين
 بلغراد، ٢٧ أكتوبر/تشرين الأول ١٩٨٠

关于保护与保存活动图象的建议

大会第二十一届会议通过
 贝尔格莱德，1980年10月27日

Recommendation for the Safeguarding and Preservation of Moving Images¹

The General Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, meeting in Belgrade from 23 September to 28 October 1980, at its twenty-first session,

Considering that moving images are an expression of the cultural identity of peoples, and because of their educational, cultural, artistic, scientific and historical value, form an integral part of a nation's cultural heritage,

Considering that moving images constitute new forms of expression, particularly characteristic of present-day society, whereby an important and ever-increasing part of contemporary culture is manifested,

Considering that moving images also provide a fundamental means of recording the unfolding of events and, as such, constitute important and often unique testimonies, of a new dimension, to the history, way of life and culture of peoples and to the evolution of the universe,

Noting that moving images have an increasingly important role to play as a means of communication and mutual understanding among all the peoples of the world,

Noting furthermore that, by disseminating knowledge and culture throughout the world, moving images contribute extensively to the education and to the enrichment of each human being,

Considering however that, due to the nature of their material embodiment and the various methods of their fixation, moving images are extremely vulnerable and should be maintained under specific technical conditions,

Noting furthermore that many elements of the moving image heritage have disappeared due to deterioration, accident or unwarranted disposal, which constitutes an irreparable impoverishment of that heritage,

Recognizing the results yielded by the efforts of specialized institutions to save moving images from the dangers to which they are exposed,

Considering that it is necessary for each State to take the appropriate complementary measures to ensure the safeguarding and preservation for posterity of this particularly fragile part of its cultural heritage, just as other forms of cultural property are safeguarded and preserved as a source of enrichment for present and future generations,

Considering at the same time that the appropriate measures to ensure the safeguarding and preservation of moving images should be taken with due regard for freedom of opinion, expression and information, recognized as an essential part of human rights and fundamental freedoms inherent in the dignity of the human being, for the need to strengthen peace and international understanding and for the legitimate position of copyright holders and of all the holders of other rights in moving images,

Recognizing also the rights of States to take appropriate measures for the safeguarding and preservation of moving images, taking into account their obligations under international law,

Considering that moving images created by the peoples of the world also form part of the heritage of mankind as a whole and consequently that closer international co-operation should be promoted to safeguard and preserve these irreplaceable records of human activity and, in particular, for the benefit of those countries with limited resources,

Considering furthermore that, due to increasing international co-operation, imported moving images have an important role in the cultural life of most countries,

Considering that important aspects of the history and culture of certain countries, and, in particular, of those previously colonized, are recorded in the form of moving images which are not always accessible to the countries concerned,

Noting that the General Conference has already adopted international instruments relating to the protection of the movable cultural heritage and, in particular, the Convention for the Protection of Cultural Property in the Event of Armed Conflict (1954), the Recommendation on the Means of Prohibiting and Preventing the Illicit Export, Import and Transfer of Ownership of Cultural Property (1964), the Convention on the Means of Prohibiting and Preventing the Illicit Import, Export and Transfer of Ownership of Cultural Property (1970), the Recommendation on the International Exchange of Cultural Property (1976) and the Recommendation on the Protection of Movable Cultural Property (1978),

Desiring to supplement and extend the application of the standards and principles laid down in these conventions and recommendations,

Being in mind the terms of the Universal Copyright Convention, the Berne Convention for the Protection of Literary and Artistic Works and the Convention for the Protection of Performers, Producers of Phonograms and Broadcasting Organizations,

Having before it proposals concerning the safeguarding and preservation of moving images,

Having decided, at its twentieth session, that this question should be the subject of a Recommendation to Member States,

Adopts, this twenty-seventh day of October 1980, the present Recommendation:

1. Recommendation adopted on the report of Programme Commission IV at the thirty-seventh plenary meeting, on 27 October 1980.

The General Conference recommends that Member States apply the following provisions by taking whatever legislative or other steps may be required, in conformity with the constitutional system or practice of each State, to give effect within their respective territories to the principles and norms formulated in this Recommendation.

The General Conference recommends that Member States bring this Recommendation to the attention of the appropriate authorities and bodies.

The General Conference recommends that Member States submit to it, by the dates and in the form which it shall prescribe, reports concerning the action taken by them in pursuance of this Recommendation.

I. Definitions

1. For the purposes of this Recommendation:

- (a) 'moving images' shall be taken to mean any series of images recorded on a support (irrespective of the method of recording or of the nature of the support, such as film, tape or disc, used in their initial or subsequent fixation), with or without accompanying sound, which when projected impart an impression of motion and which are intended for communication or distribution to the public or are made for documentation purposes; they shall be taken to include *inter alia* items in the following categories:
    - (i) cinematographic productions (such as feature films, short films, popular science films, newsreels and documentaries, animated and educational films);
    - (ii) television productions made by or for broadcasting organizations;
    - (iii) videographic productions (contained in videograms) other than those referred to under (i) and (ii) above;
  - (b) 'pre-print material' shall be taken to mean the material support for moving images, consisting in the case of a cinematographic film of a negative, internegative or interpositive, and in the case of a videogram of a master, such pre-print material being intended for the procurement of copies;
  - (c) 'projection copy' shall be taken to mean the material support for moving images intended for actual viewing and/or the communication of the images.
2. For the purposes of this Recommendation, 'national production' shall be taken to mean moving images, the maker or at least one of the co-makers of which has his headquarters or habitual residence within the territory of the State concerned.

II. General principles

3. All moving images of national production should be considered by Member States as an integral part of their 'moving image heritage'. Moving images of original foreign production may also form part of the cultural heritage of a country when they are of particular national importance from the point of view of the culture or history of the country concerned. Should it not be possible for this heritage to be handed down in its entirety to future generations for technical or financial reasons, as large a proportion as possible should be safeguarded and preserved. The necessary arrangements should be made to ensure that concerted action is taken by all the public and private bodies concerned in order to elaborate and apply an active policy to this end.
4. The appropriate measures should be taken to ensure that the moving image heritage is afforded adequate physical protection from the deprivations wrought by time and by the environment. Since poor storage conditions accelerate the deterioration process to which the material supports are continuously subject and may even lead to their total destruction, moving images should be preserved in officially recognized film and television archives and processed according to the highest archival standards. Furthermore, research should be specifically directed towards the development of high quality and lasting support-media for the proper safeguarding and preservation of moving images.
5. Measures should be taken to prevent the loss, unwarranted disposal or deterioration of any item of the national production. Means should therefore be instituted in each country whereby pre-print material or archival quality copies of moving images may be systematically acquired, safeguarded and preserved in public or private non-profit-making archival institutions.
6. Access should be made available as far as possible to the works and information sources represented by moving images which are acquired, safeguarded and preserved by public and private non-profit-making institutions. Their utilization should not prejudice either the legitimate rights or the interests of those involved in the making and exploitation thereof, in accordance with the provisions of the Universal Copyright Convention, the Berne Convention for the Protection of Literary and Artistic Works and the Convention for the Protection of Performers, Producers of Phonograms and Broadcasting Organizations, and national legislation.
7. In order to ensure that a truly effective safeguarding and preservation programme is successfully undertaken, the co-operation of all those involved in the making, distribution, safeguarding and preservation of moving images should be obtained. Public information activities should therefore be

organized in particular with a view to instilling in the professional circles concerned a general awareness of the significance of moving images for a country's heritage and the consequent need to safeguard and preserve them as testimonies to the life of contemporary society.

III. Measures recommended

8. In accordance with the principles set out above, and in conformity with their normal constitutional practice, Member States are invited to take all the necessary steps, including the provision to officially recognized archives of appropriate resources in terms of staff, equipment and funds, to safeguard and preserve effectively their moving image heritage in accordance with the following guidelines:

Legal and administrative measures

9. To ensure that moving images forming part of the cultural heritage of countries are systematically preserved, Member States are invited to take measures whereby officially recognized archives are able to acquire for safeguarding and preservation any part or all of their country's national production. Such measures may include, for example, voluntary arrangements with the holders of rights for the deposit of moving images, acquisition of moving images by purchase or donation or the institution of mandatory deposit systems through appropriate legislation or administrative measures. Such systems should complement and coexist with existing archival arrangements relating to publicly owned moving images. Measures taken should be consistent with the provisions of national legislation and international instruments concerning the protection of human rights, copyright and the protection of performers, producers of phonograms and broadcasting organizations relating to moving images, and should take into account the special conditions provided in favour of developing countries in certain of these instruments. When mandatory deposit systems are adopted, they should provide that:
- (a) moving images of national production, whatever the physical characteristics of their support medium or the purpose for which they were created, should be deposited in at least one complete copy of the highest archival quality, preferably in the form of pre-print material;
  - (b) the material should be deposited by the maker—as defined by national legislation—having his headquarters or habitual residence within the territory of the State concerned, irrespective of any co-production arrangement made with a foreign maker;
  - (c) the material deposited should be preserved in officially recognized film or television archives; where they do not exist, every effort should be made to establish such institutions at the national and/or regional level; pending the establishment of officially recognized archives, the material should be provisionally stored in appropriately equipped premises;
  - (d) the deposit should be made as soon as possible within a maximum time-limit fixed by national legislation;
  - (e) the depositor should have controlled access to the deposited material whenever further printing is required, on condition that such access does not cause any damage to or deterioration of the material deposited;
  - (f) the officially recognized archives should be entitled, subject to the relevant provisions of international conventions and of national legislation governing copyright and the protection of performers, producers of phonograms and broadcasting organizations, to:
    - (i) take all the necessary measures in order to safeguard and preserve the moving image heritage, and, where possible, to enhance the technical quality; where the reproduction of moving images is involved, due regard should be given to all the rights in the images concerned;
    - (ii) permit the viewing on their premises of a projection copy on a non-profit-making basis by a limited number of viewers for purposes of teaching, scholarship or research, provided that such use does not conflict with the normal exploitation of the work and on condition that no deterioration of or damage to the material deposited is thereby caused;
  - (g) the material deposited and the copies made therefrom should not be used for any other purposes, nor should their contents be modified;
  - (h) officially recognized archives should be entitled to request users to make a reasonable contribution to the cost of the services provided.
10. The safeguarding and preservation of all moving images of national production should be regarded as the highest objective. However, until such time as developments in technology make this feasible everywhere, in those cases where it is not possible, for technical reasons of cost or space, to record all publicly broadcast moving images or to safeguard and preserve on a long-term basis all the material deposited, each Member State is invited to establish the principles for determining which images should be recorded and/or deposited for posterity, including 'ephemeral recordings' having an exceptional documentary character. Those moving images which, because of their educational,

cultural, artistic, scientific and historical value, form part of a nation's cultural heritage should be retained on a priority basis. Any system introduced to this end should foresee that selection should be based on the broadest possible consensus of informed opinion and should take particular account of the appraisal criteria established by the archival profession. Furthermore, due care should be taken to prevent the elimination of material until sufficient time has elapsed to allow for the necessary perspective. Material eliminated in this way should be returned to the depositor.

11. Foreign producers, and those responsible for the public distribution of moving images made abroad, should be encouraged, in accordance with the spirit of this Recommendation and without prejudice to the free movement of moving images across national borders, to deposit voluntarily in the officially recognized archives of the countries in which they are publicly distributed a copy of moving images of the highest archival quality, subject to all the rights therein. In particular, those responsible for the distribution of moving images, dubbed or subtitled in the language or languages of the country in which they are publicly distributed, which are regarded as an integral part of the moving image heritage of the country concerned or which are of significant value for the cultural needs of teaching or research, should be urged to deposit the material relating to these images in the spirit of international co-operation. Officially recognized archives should seek establishment of such deposit systems, and furthermore, the acquisition, subject to all the rights therein, of copies of moving images which are of exceptional universal value, even if they have not been publicly distributed in the country concerned. Control of and access to such material should be governed by the provisions of paragraph 9(c), (f), (g) and (h) above.
12. Member States are invited to conduct follow-up studies on the effectiveness of the measures proposed in paragraph 11. If, following a reasonable trial period, the suggested form of voluntary deposit fails to ensure the adequate safeguarding and preservation of adapted moving images that are of particular national importance from the standpoint of the culture or history of a State, it would be for the State concerned, under the provisions of its national legislation, to define such measures as would prevent the disappearance, particularly through destruction, of copies of adapted moving images, due regard being given to the rights of all those holding legitimate rights in such moving images of particular national importance.
13. Member States are invited furthermore to investigate the feasibility of permitting—taking due account of international conventions concerning copyright and the protection of performers, producers of phonograms and broadcasting organizations—officially recognized archives to utilize the deposited material for research and recognized teaching purposes provided that such utilization does not conflict with the normal exploitation of the works.

Technical measures

14. Member States are invited to pay due attention to the archival standards concerning storage and treatment of moving images recommended by the international organizations competent in the field of the safeguarding and preservation of moving images.
15. Furthermore, Member States are invited to make the necessary arrangements to ensure that the institutions responsible for safeguarding and preserving the moving image heritage take the following measures:
  - (a) establish and make available national filmographies and catalogues of all categories of moving images and descriptions of their holdings, seeking, where possible, the standardization of cataloguing systems; these documentary materials would together form an inventory of the country's moving image heritage;
  - (b) collect, preserve and make available for research purposes institutional records, personal papers and other material that document the origin, production, distribution and projection of moving images, subject to the agreement of those concerned;
  - (c) maintain in good condition the equipment, some of which may no longer be in general use but which may be necessary for the reproduction and projection of material preserved or, should that not prove possible, ensure that the moving images concerned are transferred onto another material support permitting their reproduction and projection;
  - (d) ensure that the standards applicable to the storage, safeguarding, preservation, restoration and duplication of moving images are rigorously applied;
  - (e) as far as possible, improve the technical quality of the moving images to be safeguarded and preserved, ensuring that they are in a condition conducive to their long-term and effective storage and use; when treatment involves the reproduction of material, due regard should be given to all the rights in the images concerned.
16. Member States are invited to encourage private bodies and individuals holding moving images to take the necessary steps to ensure the safeguarding and preservation of these images under adequate

technical conditions. These bodies and individuals should be encouraged to entrust to officially recognized archives the pre-print material if available or, in default thereof, copies of moving images made before the introduction of the deposit system.

Supplementary measures

17. Member States are invited to encourage the competent authorities and other bodies concerned with the safeguarding and preservation of moving images to undertake public information activities in order to:
  - (a) promote among all those involved in the making and distribution of moving images an appreciation of the lasting value of such images from the educational, cultural, artistic, scientific and historical points of view and an awareness of the consequent need to collaborate in their safeguarding and preservation;
  - (b) draw the attention of the public at large to the educational, cultural, artistic, scientific and historical importance of moving images and to the measures necessary for their safeguarding and preservation.
18. Measures should be taken at the national level in order to co-ordinate research in fields related to the safeguarding and preservation of moving images and to encourage research specifically directed towards their long-term preservation at a reasonable cost. Information on methods and techniques for safeguarding and preserving moving images, including the results of relevant research, should be disseminated to all concerned.
19. Training programmes in the safeguarding and restoration of moving images should be organized, covering the most recent methods and techniques.

IV. International co-operation

20. Member States are invited to associate their efforts in order to promote the safeguarding and preservation of moving images which form part of the cultural heritage of nations. Such co-operation should be stimulated by the competent international governmental and non-governmental organisations and should comprise the following measures:
  - (a) participation in international programmes for the establishment of the necessary infrastructure, at the regional or national level, to safeguard and preserve the moving image heritage of countries which do not possess appropriate facilities or adequate resources;
  - (b) exchange of information on methods and techniques for the safeguarding and preservation of moving images and, in particular, on the findings of recent research;
  - (c) organization of national or international training courses in related fields in particular for nationals of developing countries;
  - (d) joint action for the standardization of cataloguing methods specifically intended for archival holdings of moving images;
  - (e) authorization, subject to the relevant provisions of international conventions and of national legislation governing copyright and the protection of performers, producers of phonograms and broadcasting organizations, of the lending of copies of moving images to other officially recognized archives exclusively for purposes of teaching, scholarship or research, provided that the consent of the holders of rights and the archives concerned is obtained to such lending and that no deterioration of or damage to the material lent is thereby caused.
21. Technical co-operation should be provided in particular to developing countries, in order to ensure or facilitate the adequate safeguarding and preservation of their moving image heritage.
22. Member States are invited to co-operate for the purpose of enabling any State to gain access to moving images that relate to its history or culture and of which it does not hold either pre-print material or projection copies. To this end each Member State is invited:
  - (a) to facilitate, in the case of moving images on deposit in officially recognized archives and which relate to the history or culture of another country, the acquisition by the officially recognized archives of that country of either pre-print material or a projection copy thereof;
  - (b) to encourage private bodies or institutions within its territory which hold such moving images to deposit on a voluntary basis either pre-print material or a projection copy thereof with the officially recognized archives of the country concerned.

Where necessary, the material supplied in accordance with (a) and (b) above should be made available against reimbursement of the cost by the requesting body. However, in view of the cost involved, pre-print material or projection copies of moving images held by Member States as public property and which relate to the history and culture of developing countries should be made available to the officially recognized archives of those countries under especially favourable conditions. Any material provided in accordance with this paragraph should be made available subject to any

copyright and any rights of performers, producers of phonograms or broadcasting organizations which may exist therein.

23. When moving images forming part of a country's cultural or historical heritage have been lost by that country, whatever the circumstances, and in particular as a consequence of colonial or foreign occupation, Member States are invited, in connection with requests for such images, to co-operate in the spirit of resolution 5/19.1/1, III, adopted by the General Conference at its twentieth session.

ภาคผนวก ค

สำเนาหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 7 ตุลาคม 2509

วันที่ 7 ตุลาคม 2509

ผไทวัลย์

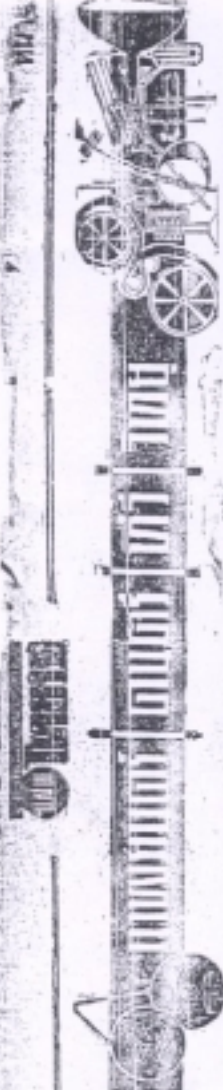
ตั้งแต่รุ่งอรุณยามพลบค่ำได้ ปรากฏให้เห็น
 ชาวไทวัลย์ และชาวสุโขทัยมาค้า
 ขายกัน ๆ อย่างเนืองแน่น ทั่วทั้ง ตลาดเมืองไทร
 ลีทองบุรี สดใสได้แบบเคย และตลอดทั้งเทศ
 พนมมิ่งเมืองสุโขทัยและบริเวณรอบๆ อีกด้วย ๗๔
 ด้านหนึ่งก็เห็นตัวชาวสุโขทัยและชาวสุโขทัย

"นายสุโขทัยมาค้าขาย" ราชทูต "นายสุโขทัย"
 ผู้ปกครองบ้าน ทั่วทั้งเมืองสุโขทัยมาค้าขายกัน
 กันมาค้าขายกันมาค้าขายกันมาค้าขายกันมา
 มาค้าขายกันมาค้าขายกันมาค้าขายกันมาค้าขายกัน
 มาค้าขายกันมาค้าขายกันมาค้าขายกันมาค้าขายกัน

แต่ในที่สุด ก็ต้องเลิกมาค้าขายกัน ทั่วทั้งเมือง
 สุโขทัยและสุโขทัย ทั่วทั้งเมืองสุโขทัยและสุโขทัย
 และ สุโขทัยและสุโขทัย ทั่วทั้งเมืองสุโขทัยและสุโขทัย
 ทั่วทั้งเมืองสุโขทัยและสุโขทัย ทั่วทั้งเมืองสุโขทัยและสุโขทัย

"นายสุโขทัยมาค้าขาย" ราชทูต "นายสุโขทัย"
 ผู้ปกครองบ้าน ทั่วทั้งเมืองสุโขทัยมาค้าขายกัน
 กันมาค้าขายกันมาค้าขายกันมาค้าขายกันมาค้าขายกัน
 มาค้าขายกันมาค้าขายกันมาค้าขายกันมาค้าขายกัน

๗๕

ให้ทอสมมุติแห่งชาติกับหมิงไทยผู้รักชาติสยาม

เพลงชาติในวาระครบวาศาตวรรษ
หมิงไทย - พิศุทธราชาภิเษกด้วย
 พระอัฐมรามาธิบดินทรราชัน จักรพรรดิ
 ราชศักราชระชนกษัตริย์สยาม ๖๖๖๖
 งาม อันดีเลิศจริงแท้ ๗ ๖๖๖๖

๖๖๖๖ ๖๖๖๖ ๖๖๖๖ ๖๖๖๖ ๖๖๖๖ ๖๖๖๖ ๖๖๖๖ ๖๖๖๖ ๖๖๖๖ ๖๖๖๖

เพลง
 ๑. หมิงไทยผู้รัก
 ๒. หมิงไทยผู้รัก
 ๓. หมิงไทยผู้รัก
 ๔. หมิงไทยผู้รัก
 ๕. หมิงไทยผู้รัก

บริษัทโทรศัพย์

โทรศัพท์
 ๑๐๐๐ โทรเลข
 ๑๐๐๑ โทรเลข
 ๑๐๐๒ โทรเลข
 ๑๐๐๓ โทรเลข
 ๑๐๐๔ โทรเลข
 ๑๐๐๕ โทรเลข
 ๑๐๐๖ โทรเลข
 ๑๐๐๗ โทรเลข
 ๑๐๐๘ โทรเลข
 ๑๐๐๙ โทรเลข
 ๑๐๑๐ โทรเลข

บริษัทโทรศัพย์
 โทรเลข โทรเลข โทรเลข โทรเลข โทรเลข โทรเลข โทรเลข โทรเลข โทรเลข โทรเลข
 โทรเลข โทรเลข โทรเลข โทรเลข โทรเลข โทรเลข โทรเลข โทรเลข โทรเลข โทรเลข

บริษัทโทรศัพย์
 โทรเลข โทรเลข โทรเลข โทรเลข โทรเลข โทรเลข โทรเลข โทรเลข โทรเลข โทรเลข
 โทรเลข โทรเลข โทรเลข โทรเลข โทรเลข โทรเลข โทรเลข โทรเลข โทรเลข โทรเลข

ภาคผนวก ง

ภาพการโฆษณาแจ้งความในหนังสือพิมพ์ “บางกอกไทมส์”

NEW ADVERTISEMENTS.

RECREATION HALL.
WAT SAKET.

1st and 2nd September, 1906
Doors Open 7 p. m. Play Commences 8 p. m.

TABLEAU VIVANTS

Dramatic Performance.
First Dressing at S. E. Co's House Tickets.

Admission as usual.
N.B.—There will be members of the S. E. Co. and the S. E. Co.'s Daughters' line after the performance.

HAI MURN,
Manager.

21-3-05.

THE JAPANESE
CINEMATOGRAPH.

WAT YUK.

A large number of the latest high-class films are just opened. Among other novel, startling and sensational pictures there will be shown

To-night and Every Night.

MANAGER: H. M. THE KING OF HEAVEN
H. H. H. PARKER Esq.

The Director is San Francisco, etc., etc.

MANAGER

22-3-05.

[17.

AUCTION SALE

Saturday, the 9th September, 1906.

RECREATION HALL, WAT SAKET,

Monday 27th, Wednesday 29th, Friday 31st.

Doors open at 8 p. m. Commences at 9.15 p. m.

THE ONLY ORIGINAL

PARISIAN BIOGRAPHE AND CONCERT

A. de BEAUCOURT & Co., Directors.

FRIDAY the 31st.

GALA REPRESENTATION.

Offered to the members of the Foreign Nations in Bangkok and to the Franco families.

Special programme of the best views in the Biographe, the biggest existing.

Immense Success

or

Miss CALLERY.

Comic Singer.

Mr. A. DELYS.

The inevitable comedian.

Shortly new artists will perform.

BAND IN ATTENDANCE.

PRICES OF ADMISSION.

Boxes 6 seats	...	...	...	...	...	Ten sh. 20.
Reserved seats	...	...	...	...	...	" 4.
First class seats	...	...	...	...	...	" 2.
Second	...	...	...	...	...	" 1.
Third	...	...	...	...	...	" 1.
Gallery	...	...	...	...	...	" 0.50

For private performances at clubs, schools, etc. please see the Director at the Europe Hotel.

Bangkok, 27th August, 1906.

[4 in.

ออกใหม่ทุกวันเสาร์ ที่ ๓๒ สิงหาคม วันพฤหัสบดี ที่ ๓๒๗ ๕

Krung Thep - - - - Cinematograph Co.

To-Night's Programme.

1.—The Heart's Bidding.	8.—The Customs Officer's Revenge.
2.—The Black Princess.	9.—In Russia: Sevastopol and the Fleet in the Black Sea.
3.—An Abduction in the Reign of Louis XVI.	10.—The Story of a Gentleman's Jacket.
4.—A Young Sportswoman.	11.—Unusual Cooking.
5.—L'Homme à la tête de veau.	12.—His First Frock Coat.
6.—The Mesmeriser.	13.—Half Caste Revenge.
7.—The Hanging Lamp.	

The Japanese - - - - Cinematograph At Wat Tuk.

We change our programme every Monday and Thursday; partial change every night.

Our programme To-Night is as follows:—

1.—Diabolo.	7.—The Mesmeriser.
2.—Dancing Pig.	8.—Lawyer on the Spree.
3.—Russo-Japanese War.	9.—Custom-Officers Revenga.
4.—Pilgrimages & fairs in Brittany.	10.—Magic Roses.
5.—False Coin.	11.—Story of An Overcoat.
6.—Young Sportswoman.	12.—Game of Hide and Seek.

First and Largest Show in Bangkok.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางณิชชา จริยเศรษฐการ
วัน เดือน ปีเกิด	5 มกราคม 2507
ประวัติการศึกษา	นบ. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2529)
สถานที่ทำงาน	หอภาพยนตร์แห่งชาติ สำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม
ตำแหน่ง	นักจดหมายเหตุ 6 ว.